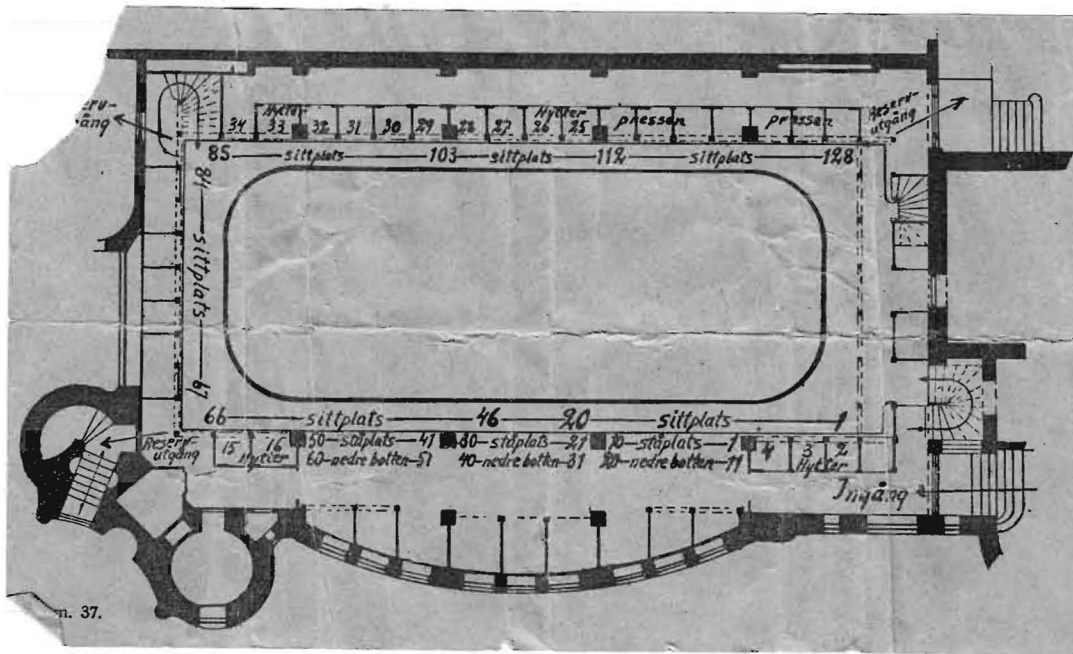

TIDNINGSS URKLIPP

Gösta Forsslunds tidningsurklipp 1935 -
Och så småningom Gunne och Göstas
Fram till ca 70-talet
Några osorterade perifera tidningsurklipp
finns i en plastficka. De är inte skannade.

Särskilda anteckningar:

n. 37.

TRÄDESBILJETT
till
Skolungdomens
Höstattävlingar
i Centralbadet

Fredagen den 11 Sept. 1931.

SITTPLATS

N° 86

Pris Kr. 2:—.

Se omstående plankarta.

3 augusti 1930

Simpromotionen: Lagerkröning, sol och belåtna mizer

Rekordpublik, rekordpromotion, sjunkande präm, tal och roliga upptåg.

Nere på Umeå stads kaj söndagen den 3 aug. kl. 1 em. satt stadsfullmäktigeordföranden m. m. Wikberg vid ett bord. Framför bordet mellan en äreport av sammanböjda björkar ledde en stega ned till Umeälvens gluckande vatten. En bit längre nedströms gjorde en annan stega likadant. Dagen var varm och stunden viktig. Hr ordföranden skulle nämligen leda den största simpromotion, som hittillsdags hållits i Umeå. Och det var ju någonting helt annat än att hålla reda på sjöfarten eller dunka med klubban uppe i radduset. Till begynnelse hade han ett högt trätorn med språngbräden och på vänstra sidan tronade en sextett mässinggossar från I. 20. Runt om, på prämar, i båtar och längs kajen trängdes ansenliga folkmängder. Sittplatserna voro fåtaliga och det var endast cirka 230 å 235 personer, vilka i likhet med hr Wikberg fick vila sig på en bänk. Flera bänkar ett annat år, om vi få be. Hr Unander-Scharin undvek sina prämar, satt och dinglade på kajkanten ett tag med benen över vattnet men avlägsnade sig strax före ett för att lämna plats för simfolket. Och det kunde behövas. Ty de uppträdande voro legio.

Solen sken gussnådeligt mot karantänstallets plank, och prämarerna lutade betänkligt mot vattenytan, när hr Wikberg lade bort sin korta sjöskumpipa, klarade strupen och talade om att han älskat simkonsten ända från barndomen och var väl förtrogen med det våta elementet. Men aldrig haft äran promovera kandidater och magistrar i simning. Sedan hr Wikberg crawlade sig tillbaka till simningen under flintyxornas och vilingarnas oroliga tid gjordes en snabb slutspurt fram till nuet. Sedan han noga poängterat kommunernas välvilja för simundervisningen och omtalat Umeå simsälls kamps fruktbringande arbete uppe i Tavlesjön, vände han sig till simskolans elever, 160 till antalet, pojkar och flickor och två fruar. De flesta av dem hade emellertid cartigt nog vänt ryggen till och ägnat sin uppmärksamhet åt ångaren Fenris, vilken ankrat ute på strömmen, eller höllo krigsråd inne i ett stort indiantält, omklädningsrummet. Anförandet slutade reglementsenligt, d. v. s. med den vackra termen: adelskap förpliktar. Så nu veta kandidaterna och magistrarna det.

Sedan promoverades eleverna.

Hr Wikberg hade knappast hunnit sätta sig förrän han fick upp igen och dela ut lagerkransar till föremålen för sin omtanke. De summo fram till hans stega och fingo sin krans och ryggsmådde bort till den förut omtalade stegen. Alla livligt applåderade.

Sedan följde en mängd trevliga uppvisningar. Tävligen i livräddning, gossar och flickor, vunnos av: systrarna Astrid och Hjördis Larsen, Helga Englund samt Seth Nordström, David Ohman och Olle Norberg. De drunknande sågo ovanligt pigga ut, vilket är ett gott vitsord åt simskolan.

Dagens bästa behållning blev fru Hallhagens vackra uppvisning i konstsim. Något sådant har aldrig visats i Umeå förr. Hon rullade stock och anksimmade så att man häpnade. Hr Wikberg, som själv är ångbåtskommissionär, fann hennes propellersim fulländat. Glansnumret hette Sovaren, vilken kunde ha givit en bildhuggare av hr Wretlings mått ett fint uppslag.

I bröstsim 200 meter segrade av pojkarna Nils Blomberg, S. O. Sandberg (obs! Intenden s. k. plattchärmören) och Allan Forsberg. Bäst av flickorna voro Birgit Flemström, Yvonne Dahlgren och Maj Grenholm.

Sedan steg kapten Fromm ut på trampolin,

musiken klände i "Den skulle vi absolut ställa ut", och kaptenen inledde med ett stilfullt rakt hopp. Sedan fingo alla visa sig på styva linan. Flickan Envall och Forslunds duktige pojke tävlade med fru Hallhagen och kapten Fromm när det gällde knipa applåder. De övriga spärrade ut tärna, grimaserade och sågo mer eller mindre putslystiga ut på sin färd ned till vattenytan. Sedan en hund hållit privat simuppvisning invid en präm och "såpad stång" och "följa John" stökats undan, var det klart för uppbrott. Avfärden skedde icke för tidigt, ty prämen närmast kajen hade börjat taga in vatten. Prisutdelningen förrättades invid trampolinen, där det var trångt värre. De styvaste fingo förutom diplom även silverbägare, fru Hallhagen dessutom en bägare luktärter av sina elever. En ringa erkänsla för det intresserade och tydligen gagnarika arbete hon nedlagt för simskolan. Ty det är nog uteslutande hennes och hr Zetterströms förtjänst att simpromotionen i år blev den största hittills.

Härnedan en förteckning över dem, som diplomerats:

Väncl.

1931 Aug. 30

Magistrar.

Damer: Annie Forsberg, 26 betyg (guldmärke), Else Envall 27 (Primus), Gunvor Osterlund 27 (Ultimus), Martha Karin Sundström 25, Lilly Northman 23, Clara Northman 23, Maj Grenholm 23, Gördis Lindfors 23, Ingeborg Forslund 23, Birgit Fiemström 23, Yvonne Dahlgren 23, Jaga Uhnö 23.

Herrar: Seth Nordström 27 betyg (silvermärke), Gösta Forslund 27 (Primus), Martin Hansson 27 (Ultimus), Sven-Olof Sandberg 27, Helge Sandgren 25, David Ohman 25, Olle Norberg 25, Birger Bäckman 25, Nils Blomberg 25, Sture Nilsson 24, John Edén 24, Allan Forsberg 24, Arne Lindström 23, Halvar Ohman 23, Teodor Andersson 23, Curt Bergman 22, Nils Ekman 22, Helge Ludvigsson 22, Arne Kinch 22, Folke Swahn 22, Karl-Gustaf Ohman 22, Gudrun Hallhagen 26.

Kandidater:

Flickor: Helga Englund, Gudrun Larsson, Gunvor Byström, Gerd Löfgren, Eva Nilsson, Astrid Larsen, Doris Dahlgren, Britta Nilsson, Maj Löfgren, Rut Bäckman, Rut Englund, Gunvor Jonsson, Olga Nygren, Maj Bäckman, Irma Andersson, Margit Holmgren, Alice Hedman, Tora Granholm, Gunborg Söllén.

Pojkar: Erik Bäckman, Tage Lundström, Karl-Olof Lind, Kondor Björk, Georg Larsson, Bengt Agren, Kjell Vikström, Åke Lundström, Alf Hägglöf, Gustaf-Adolf Larsson, Allan Agren, Eilert Hammarström, Fred Strandberg, Gösta Bäckström.

Stjärnämne.

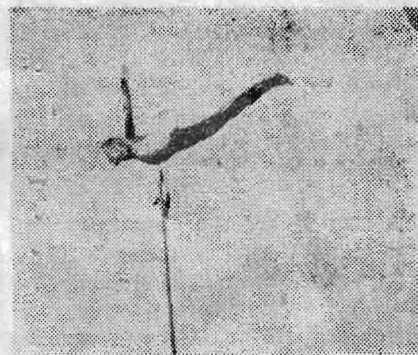

Den rakryggade och bestärda lilla herrn härovan är 15-åringen G. Forslund, Umeå, som vid söndagens distriktsmästerskapstävlingar i simning i Sandvik erövrade mästerskapet för länet i raka hopp samt erhöi det pris som uppsatts för tävlingarnas största överraskning.

De anlagen böra omhändertagas!

1931
15-åring f/1916
Den största publikgunstlingen blev otvivelaktigt lille 16-åringe G. Forslund från Umeå, som lade beslag på första pris i raka hopp samt andra i varierande. Han applåderades också frenetiskt. Den ynglingen kommer att bli Västerbottens förnämsta hoppare, om han inte redan är det.

Tävlingarnas populäraste deltagare blev 15-åringe Gösta Forslund, USS, som nu på sin första tävling inte aktade för rovt att lägga beslag på ett distriktsmästerskap i raka hopp, en andraplacing i varierande hopp och en tredjeplacing i svikhopp. Han tilldelades bl. a. Simmarvans hederspris, vilket skänkts för att premiera den angenämaste överraskningen bland USS deltagare.

15-åringe Forslund, mästare i raka hopp.

Rabenius mästare i hopp.

Anders Rabenius, Djursholm, segrade i pojkarnas hopptävling, men var verkligt svårt hotad av boråsaren Bengt Bengtsson och Uppsala-Domander. Hade inte den förre missat sitt sista språng, är det mycket troligt att segern gått till Västergötland. Alla tre pojkarna hoppade värdat och i vacker stil. Bengtsson och Domander kommo på samma resultat, medan fjolårssegraren, Charles Stranne från Göteborg, fick nöja sig med fjärdeplaceringen. I juniornas tävling upprepade Norra realaren Arne Jonsson sin fjolårsseger och var närmast hotad av Forslund, Umeå.

I vattenpolo, semifinal, segrade Djursholms samskola över Södermalms högre allmänna läroverk med 4-0, medan Norra latin slog tillbaka Norra real med 3-1. Pigg och entusiastiskt spel, som det anstår livfulla skolungdomar.

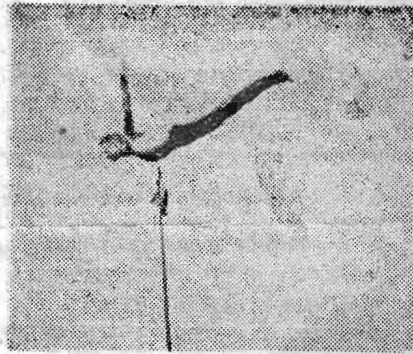
I dag avslutas tävlingarna i Centralbadet kl. 9 f. m., och vi skulle förvåna oss mycket, om inte simhallen även vid denna tidiga timme på dagen kommer att bli fylld till bristningsgränsen.

Nils Ingwe.

SPOR

**Gösta Forslund
på andra plats
i hopptävlingen.**

Börje Kallin fjärde man på
500 m. fritt.

GÖSTA FORSLUND.

I skolungdomens simtävlingar i Stockholm, som hållits i dagarna, deltog från Umeå läroverk Börje Kallin och Gösta Forslund. Konkurrenterna var givetvis oerhört stor, då många av skolpojkarna i Stockholm tillhöra svenska simmarelliten. Börje Kallin fick ingen placering på 100 m. men på 500 m. fritt lyckades han belägga 4:e plats på tiden 8. min. 15,3 sek. Segraren, Gruth, hade 6 min. 54 sek.

I raka hopp nådde Forslund en mycket hedrande andraplats med 88,5 poäng. Segrare blev Arne Jonsson, Norra real, som segrade med 92 p. Som synes är skillnaden liten. 15 tävlade i denna gren. Forslunds poängsiffra hade räckt till seger i seniorklassen! Det är tydligt att stockholmsdomarna förstå att uppskatta och värdera djärva och friskt anlagda hopp även om det skulle brista en smula på annat håll. Forslunds insats är smickrande, ej blott för ULIF.

A.-B. STOCKHOLMS SPÄRVÄGAR.

Kvitto 15 öre
Ser. 7084
91529

Skall under färden bevaras och på begäran uppvisas för kontrollör o. konduktör.

Gäller endast för enkel färd inom en zon. Får ej överlätas.

Kvitto skall avrivas från blocket i passagerarens närvaro. Löst kvitto återtages ej.

PAKAGON, Stockholm.

Lördagen den 12 september.

Simning i Centralbadet.

15. Raka hopp: Juniorer. Final.

Segrare 1930: A. Johnsson, Norra Real.

Namn	Skola	Namn	Skola
Askelöv, Bertil	58	Wiklund, Tore	59
Blomberg, Bertil	59	Forslund, Gösta	92
Stahre, Sven	78	Johansson, Harry	10
Askelöv, Olov	58	Nierenburg, Nils	34
Jonsson, Arne	59	Hellström, Nils	20
Björkegren, Lars Henrik	10	Utbutt, O.	105

16. Lagkappsimning 5x46 meter. Flickor. Final.

931

4

Simpromotioner lyckad.

Skolpojknarnas distanssimningar ge goda löften.

Umeå simsällskaps trevliga tillställning i varmbadhuset blev en god propaganda för simningen och vi gissa att dylika evenemang i fortsättningen alltid kan räkna med en trogen och intresserad publik. Varför vi hoppas att det ej skall dröja länge till närmast.

16 skolflickor erhöilo diplom, varav 5 för magistern och 11 för kandidaten. Promotor var bankdirektör Nilsson som höll ett manande anförande om simningens nytta och fördelar. Mabel Vikander och May Hansson gävo prov på livräddning och sedan kappades två lag om bästa tid på 8 bassänglängder. Laget Tillberg, Hollsten, Kallin och Ohman segrade med en halv meter över laget Forsén, Henriksson, Envall och Forslund. Forsén och Henriksson hade förskaffat sitt lag resp. 2, 5 och 1,3 meters försprång men Kallin tog på sin sträcka igen dessa 3 och en halv meter samt gav sista mannen en meters försprång, och det räckte. Tid resp. 1,37 och 1,37,2 min.

Kallin dominerade som väntat all distanssimning. Han segrade ledigt på 100 m. med den förhållandevis fina tiden 1, 14,6. Lille graciöse Henriksson blev tvåa med 1,23,6 och Forsén trea med 1,29.

På 500 meter gav distriktsmästaren Sjöström upp efter c:a en tredjedel av banan. Kallin fortsatte alla 30 bassänglängderna med pace turvis av tre skolkamrater, och nådde tiden 8,11,4 min. I andra heatet lämnade Sven-Olof Sandberg efter 8 meters simning sin kamrat Henriksson, vilken ensam fullföljde sträckan på tiden 9,10,5 min. Kallin och Henriksson äro onekligen våra största löften för närvarande här i staden och komma troligen rätt snart att vara i elitklass.

Distriktsmästaren i raka hopp Gösta Forslund och USS hela övriga hoppargarde glädde publiken med djärva, eleganta språng från trampollinen. En uppvisning av "gubbarna" Arngrip, From och badmästare Lindberg, vilka utförde ett program av något underlig komposition senterades med hörbar förtjusning. From segrade med en handsbredd före den utschasade badmästaren. Arngrip visade när en halv bassänglängd återstod tendens att gå i undervattensläge och tog in

massor av vatten med nådde med några väl beräknade simtag den räddande stegen. Badmästaren Lindberg klarade sig ovanligt lindrigt undan kallsupar och klorlösningarna i vattnet.

Programmet avslöts med Följa John, en tillsynes livsfarlig lek av en handfull ynglingar utan respekt för sin framtid. Men de klarade både John och framtiden utan att det minsta bekymra sig om parkettpublikens nedstänkta eleganta kläder. Vår habit hänger för närvarande på redaktionens värmeelement som en påminnelse om den livlighet och hurtighet som utmärkte USS våta men trevliga tillställning.

Följande flickor promoverades:

Magistrar:

Mabel Vikander 25 betyg, May Hansson 22, Anna-Lisa Leander 22, Ester Pörrä 22, Dagmar Nihlén 12.

Kandidater:

Vera Alving, Astrid Bäcklund, Margit Carlsson, Signe Elving, Ingrid Flodén, Ulla Forsberg, Lisa Mogren, Ingrid Olsson, Gerda Pellijeff, Ruth Sundén, Gertrud Ulfsparré.

Simpromotion i badhuset.

I enlighet med Umeå simsällskaps årsmötes beslut äger simpromotion rum torsdag den 2 febr. Härvid kommer ett tiotal unga damer från staden att promoveras. Förutom detta trevliga moment kommer följande tävlingar att anordnas: tävling i livräddning om löjtnant Dahls vandringpris, uppvisning i simhopp av Forslund, Holmgren, Westin, Andersson, Ohman, Swahn och Sandberg, 100 meter fritt simsätt uppdelat i två klasser, a för seniorer och b för juniorer, samt till sist 50

meter fritt simsätt för damer. Anmälan för damer å 50 meter fritt göres till G. Forslund.

nr 249 onsdagen den 28 oktober 1931.

Promotion och vattenlekar i varmbadhuset.

5 kvinnliga magistrar och 11 kandidater.
Börje Kallin snabbaste simmare.

Umeå simsällskaps vattenafton i varmbadhuset i går blev en trevlig tillställning -- som vanligt. En rätt talrik publik kantade såväl vid golvet som uppe vid taket och man applåderade och bejublade samtliga inslag i programmet, tacksamt och intensivt. Simsällskapet har slagit in på rätt väg med dessa simaftnar, det tycks vara rätta sättet att ge den riktiga populariteten åt sporten och vi få väl hoppas att sällskapets kassa även får sin beskärda del.

Programmet inleddes med promotion av kvinnliga magistrar och kandidater, icke mindre än 16 till antalet. Bankdirektör Nilsson, som fungerade som promotor, inledde akten med ett tal, vari han först upplyste om att denna inomhuspromotion tillkommit emedan aftonens promovendi icke vistas i Umeå om sommaren. Tal vände sig därefter till promovendi och gratulerade dem å Simsällskapets vägnar till att genom stärkande övningar och träget arbete ha kommit därtill att kransarna och diplomerna vinkade. I det följande yttrade tal. bl. a.: Efter avlagda prov äro Ni i form, det vet jag. Söken behålla dem genom fortsatt övande av sinning. Vad smidrotten skänker sina utövare kan antydast med sådana ord som harmonisk utveckling, fysiskt som psykiskt, hälsa, glädje, kraft, mod sinnesnärvaro, tillförsikt: men de täcka icke begreppet — det kan icke uttryckas i ord, det skall kännas.

Därefter följde sexton mer eller mindre ljudliga plumsanden, när magistrar och kandidater hoppade i och fingo sina lagerkransar. Frökarna Vikander och Hansson gävo därefter en ypperlig uppvisning i livräddning.

Stafettsimningen 4x2 bassänglängder blev en hård strid mellan laget Tillberg-Höllsten-Kallin-Öhman och Forsén-Henriksson-Envall-Forslund. Forséns lag höll en lovande ledning till dess Börje Kallin tog hand om takten för sitt gäng. Han tog inte blott in förlorade 3 m. utan kunde även lämna Öhman en halv meters försprång, vilket denne vill förvaltade. Kallins lag fick tiden 1,37 min. mot det andras 1,37,2.

Därefter följde uppvisning i raka hopp av såväl äldre som yngre av klubbens förmågor. Spänstige Forslund höll med glans stilen och tog publiken med storm. Hrr Arngrip och From likaså.

100 m. fritt blev en seger för gode Kallin, trots att han fick simma ensam i heatet. Henriksson och Forsén summo samtidigt. Striden dem emellan blev till en början jämn, men efter 4 längder tog Henrikssons bättre teknik övertaget och förde honom i mål ca 3 m. före konkurrenten.

Därefter blev det åter hoppuppvisning i såväl raka som varierande.

I 500 m. fritt hade man fått till stånd en duell mellan DM-mästaren Arne Sjöström och Börje Kallin. Sjöström visade sig redan i början vara otränad och han gav också upp efter 12 längder, då Kallin var 5 m. före. Kallin fick simma återstoden med pece av olika klubbkamrater och nådde så pass god tid som 8,11,4 min. I nästa heat startade S. O. Sandberg och Henriksson. Loppet började i hård fart. Alltför hård för Sandberg, som gav upp efter 8 längder. Henrikssons tid noterades till 9,10,5 min.

Hrr Lindberg, From och Arngrip simmade också stafett sinsemellan och synnerligen fritt. Bl. a. ingick i loppet att söka dränka varandra genom åstadkommande av svaltåg eller spränga varandra i sim under vatten. Efter två längder voro samtliga »färdiga» i ordets alla betydelse. Badmästar'n visade en påfallande vattuskräck.

Efter utdelande av diplom till magistrar och kandidater, blev det »Följa John» i alla tänkbara variationer.

Följande damer promoverades:

Magistrar: Mabel Vikander (högsta betyget. Primus), May Hansson 22, Anna-Lisa Leander 22, Ester Perä 22, Dagmar Nihlén 12.

Kandidater: Vera Alving, Astrid Bäcklund, Margit Carlsson, Signe Elving, Ingrid Flodén, Ulla Forsberg, Lisa Mogren, Ingrid Olsson, Gerda Pellijoff, Rut Sundén, Gerd Ulfsparré.

Mikt

Simtävlingar i varmbadhuset.

Kraftmätning mellan Umeå skolungdom på torsdagskvällen.

Umeå simsällskap anordnar i kväll vattenafton med simtävlingar och hoppuppvisningar i varmbadhuset. Ett stort antal ungdomar från Umeå läroverk och flickskolan komma att delta.

Första nummer på programmet upptager tävlan om inteckning i ett av U. S. S. uppsatt vandringspris. I denna tävlan mäta olika lag, uppsatta ur ring IV, ring II, ring I och underskolan, sina krafter med varandra. Simsträckan utgör 3x50 m. Att tippa i denna tävlan är dock svårt, då goda förmågor finnas i samtliga lag. Här efter följer individuella tävlingar på 100 och 400 m. fritt simsätt. På dessa sträckor är Kallin given favorit och kommer troligen att på den första sträckan underskrida det nu gällande distriktsrekordet.

En het strid kommer troligen att utkämpas mellan Henriksson och Forsén, som båda äro jämna och goda simmare.

Därefter komma flickorna att visa sina goda förmå. De hava förut ej deltagit i simtävlingar, men synas nu vara besjälade av intresse för simsporten och komma säkerligen att göra sitt bästa.

Avslutningen på dessa för allmänheten säkerligen intressanta tävlingar är en uppvisning av Umeå simhopparelit.

Vi tippa fullt hus.

Simsällskapets uppvisningar.

Lyckade arrangemang. Skaplig publiktillslutning.

Umeå simsällskaps propagandauppvisningar i varmbadhuset i går afton hade samlat simmare och simhoppare icke blott från umesällskapet utan även från Sandviks IK. och Skellefteå IF samt en intresserad publik som dock kunde ha varit större. Programmet upptog så gott som allt vad till simsporten hör. De många stafettsimningarna, för olika längder, simsätt och åldrar, bjöd på intressanta och spännande moment och särskilt småpojkar gjorde sig populära. Det var en glädje att se deras rivande energi och kamplust. De individuella simtävlingarna upptogo två lopp, 50 m. sprinterlopp fritt simsätt och 100 m. bröstsim.

I det förstnämnda segrade

- 1) B. Kallin, 34,9;
- 2) musikvol. Rickardt 35,6;
- 3) Sten Henriksson 36,5;
- 4) John Sjöström 45,2.

Kallins crawl utmärkte sig för stil och effektivitet.

I 100 m. bröstsim blev ordningsföljden:

- 1) Arne Sjöström 1,36,9;
- 2) Holmgren 1,37,5;
- 3) Lindgren 1,40,2;
- 4) Sundberg, 1,40,2.

I hoppuppvisningen, raka- och svikthopp, dominerade bland de äldre kvantitativt och kvalitativt den evigt unge Kurt From. Som även med auktoritet och brio ledde det gamla muntrationsnumret »Följa John» m. m. Den unge Gösta Forslund väckte publikens odelade förtjusning genom sina smidiga och vackra hopp. Det är en pojke med en särdeles spänstig och välkontrollerad kropp.

och mest spännande tävling,

gick i all blygsamhet av stapeln i Umeå badhus, vilket till bristningsgränsen var packat av tusentals hejande ungdomar. Alla i åldern 1—17 år. I fönster och utanför, på klädskap och trappträcken, t. o. m. i tvättrum och närapå i badstun, överallt proppfullt av entusiastiska åskådare. En stackars skribent blev knuffad som en slags poloboll mellan simmarfenomenen av båda könen.

I denna onekligen intressanta miljö gick starten på 100 meter lagkappsim. Från och med det första lagets mannar på slaget 8 daskat magarna i den gröna böljan t. o. m. det fotografens blixtljus exploderat kl. 9 var salen rum för det mest vidunderligt hemska oväsen. Ett hejande utan like. Kulmen nåddes när lilla Sonja, 1 år eller något ditåt, i barnkammarkombination skuttade fram och dy-medelst en liten näpen knix på stjärten orädd kastade sig bassängen. Hennes heroiska kamp för segern var beundransvärd, och trots ett avsevärt handikap såväl vad ålder som storlek beträffar, orädd kastade sig i bassängen. Hennes stora bassängen och lyckades vinna med en nästipp före sin kraftfulla motståndare. Jubel i oändlighet! Ja, sedan var det Anna-Lisa och Aslög, Inga och Britt och allt vad de heta. Alla underbara mästaraspiranter. Pojkarna icke att för-glömma — "motorbåten" Kallin, som satte nytt rekord på 400 meter, hopparfeno-menet Forslund, som med sin apollo-gestalt och överlägset eleganta stil bländade damerna, crawlmästaren Richard m. fl., alla goda exponenter för den goda simsporten. Som sagt, på slaget 9 var allting undanstökat, och slutet po-ängterades med ett tvåfaldigt hurra, som naturligtvis blev fyrfaldigt.

Farbror Fromm och de övriga farbrö-derna voro säkert nöjda med ansiutning-en och undertecknad smög sig hem för att i stilla ro torka sin genomblöta som-marrock. Måris.

Resultaten blevo:

Stafettsimning 3×50 meter: 1) Ring II:s lag (Hollsten, Envall, Kallin) 1,49,6. 2) Ring IV:s lag (Forsén, Sandberg, Zetterberg) 1,50.

100 m. fritt simsätt för herrar: 1) B. Kallin 1,11,2. 2) Rickard, I. 20, 1,20,4. 3) B. Forsén 1,24,5. 4) Henriksson 1,26. 5) Hollsten 1,27,7.

50 m. fritt simsätt för flickor över 15 år: 1) Anna-Lisa Olsson 50,5. 2) Hjördis Lindfors 53,5. 3) Aslög Söderholm 55,2. 4) Margit Hasselström 55,4. 5) Irma Andersson 59.

50 m. fritt simsätt för flickor under 15 år: 1) Yvonne Dahlgren 53,0. 2) Ingrid Lundström 54,0. 3) Ann-Marie Hallström 56,9. 4) Kerstin Johansson 1,03,9. 5) Sonja Degerman 1,04. 6) Britt Rosén 1,04,4. 7) Irma Jonsson 1,06. 8) Barbro Mosesson 1,10,8.

400 m. fritt simsätt för herrar: 1) Bertil Kallin 5,59. 2) Henriksson 7,22. 3) Börje Forsén 7,47.

Prisutdelning förrättades efter täv-

100 m. fritt för juniorer.

Resultat:

1) P. O. Forsman, AIK	1,25,4
2) S. Forslund, Umeå SS	1,34,3
3) P. Bergdahl, SIF	1,46,3

Forsman vann överlägset utan att pressa sig och Forslund var i sin tur åtskilligt överlägsen trean. Fjärde startande, S. Bergdahl, gav upp efter 50 meter.

200 m. bröstsim för herrar.

Resultat:

1) E. Öhman, SIF.	3,23,0
2) Bo Andersson, d:o	3,34,8
3) Bolling, d:o	3,41,8
4) Forssén, AIK.	3,59,3

Öhman var här utan konkurrens och fick relativt svag tid. "Bosse" Andersson drog överraskande ifrån Bolling på sista längden och var god tvåa. En grabb som kommer med tiden.

200 m. fritt för herrar.

Resultat:

1) G. Friman, Bodens BK.	3,05,2
2) E. Hermansson, d:o	3,05,6
3) C. Rönnberg, Umeå SS	3,11,7
4) H. Olofsson, SIF.	3,26,2

Rönnberg tog ledningen och ledde knappt efter 100 m. men sedan gingo både Friman och Hermansson om. De två bodensarna slog handen i plankan så gott som samtidigt. Tidskillnaden i protokollet för stor. Även här voro tiderna icke över sig märkliga.

100 m. fritt för damer:

Resultat:

1) G. Björkman, SIF.	1,40,8
(nytt distriktsrekord)	
2) B. Salander, SIF.	1,47,9
3) I. Berglund, AIK.	1,53,5
4) M. Jonsson, d:o	1,58,4
5) M. Sandberg, d:o	2,09,2

SIF:s "Tuttan" Björkman var för da-gen i fin-fin form och crawlade till sig en överlägsen seger på ny rekordtid. Det blir bättre och bättre. Fortsättning önskvärd och icke otrolig. Salander tog denna gång revansch på Inga Berglund och var säker tvåa.

Lagkapp 4x100 m. herrar.

Resultat:

1) Bodens BK.	5,22,0
2) Umeå SS.	5,28,0
(nytt distriktsrekord)	
3) Skellefteå AIK.	5,41,2

Endast dessa tre lag stälkte upp. Forssén, AIK., vann överraskande första sträckan med Bodens man som 2:a. Andra sträckan tog Boden ledningen med AIK. som tvåa. På tredje sträckan simmade Umeås Rönnberg utmärkt och gick om AIK. Boden fortfarande först. Skillnaden mellan vart och ett av de tre lagen var vid sista växlingen ca tre m. På de sista 100 m. hade Boden Sehlstedt och Umeå Kallin, och här blev ju AIK:s Nilsson något för liten. Sehlstedt drog ifrån något och gav Boden en säker seger. Kallin jobbade hårt för att klara rekordet och det lyckades även. Rekordet putsades från 5,33,9 till goda 5,28. Andock saknade Umeå Rickardt i laget. Hade han varit med torde väl tiden ha blivit 4 å 5 sek. bättre. AIK-grabbarna gjorde en bra insats men kunde icke gå under sitt D. M.-resultat.

Polomatchen

mellan de båda länens mestare torkade in och i stället ordnades en kombinerad tillställning. Det bodenbetonade laget vann med 2--0.

SPORTEN

Boden ännu bäst i strömmen.

Rekordsimningar av "Tuttan"

Björkman och USS 4x100-lag.

A. I. K:s tjejer sloge S. I. F:s i damernas första strömsimning.

21-8-32

Segransikten från Falkträsket.

Överst t. v. BBK:s Schilstedt, Övre Norrlands snabbaste på 100 m. I mitten Friman, som talar tröstens ord till klubbkamraten Hermansson efter 200-meters-loppet. Därunder lille Bosse An deresson tillsammans med sin (än så länge) överlägsne klubbkamrat E. Öman. T. h. Pelle Forsman, AIK, en av stadens mest lovande simmarjuniorer. Underst synes leende "Tuttan" Björkman efter sin lyckade 100 m.-badning. T. h. star ten på herrarnas 100 m. Ojämt och plaskigt!

16 aug. '32.

8

Propagandasim i badhuset.

Umeå simsällskap hade i går afton anordnat propagandasimningar i varmbadhuset, i vilka deltog medlemmar av båda könen. Det lopp, som motsågs med det största intresset, 100 meter fritt simsätt, blev, genom att en av klubbens fyra snabbaste män i sista minuten fick förhinder närvara, en uppgörelse enbart mellan Kallin och Rönberg. Vilka också gingo grant. I 200 m. bröstsim gav Weman upp efter tre varv på grund av illamående. Den enda kvarvarande i grenen, Sandberg, fullföljde loppet segt. I simhoppningen knep lille välskapade Forslund mängden applåd, och flickornas båda lopp voro en av kvällens populäraste tilldragelser. 400 m. fritt mönstrade blott Kallin och Rönberg. Båda voro vid starten olustiga. Indisposition kännetecknade för kvällen så gott som hela truppen. Kallin bröt loppet när sex varv återstodo.

En stafettsimning mellan två lag, vardera bestående av två herrar och två damer, avslutade kvällen. Det bättre laget vann, men tack vare flickornas jämgoda energiska insats applåderades båda lika hjärtligt.

Den fåtaliga publiken var belåten.

Resultatlistan här nedan:

200 m. bröstsim: 1) Sven Olof Sandberg 3,28,9. (Weman utgick).

50 m. fritt för flickor: 1) Ingrid Lundström 51,06 sek., 2) Hjärdis Lindfors 52,06, 3) Aina Börjesson 1,03, 4) Anna-Lisa Johansson 1,04.

100 m. fritt: 1) B. Kallin 1,12,4 min., 2) C. Rönberg 1,12,5, 3) A. Hollsten 1,21.

Svikthopp: 1) G. Forslund, pls. 3, poäng 104, 2) A. Arngrip resp. 6 och 93, 3) S. O. Sandberg resp. 9 och 78.

400 m. fritt: 1) Curt Rönberg 6,35 min. Kallin utgick efter 20:e längden (kallsup).

Tävlan i höga hopp: 1) G. Forslund, pls. 3, poäng 71, 2) S. O. Sandberg resp. 7 och 62, 3) A. Arngrip resp. 8 och 62.

Lagkapp (2 pojkar och 2 flickor i varje lag, 2 längder vardera): 1) Anna-Lisa Johansson, S. O. Sandberg, I. Lundström och Åke Hollsten, tid. 1,58,2 min., 2) Aina Börjesson, S. Weman, Hjärdis Lindfors och Gösta Forslund, tid. 2,03 min.

Kring sim-d. m. →

Genom ett misstag uppgavs i går tiden på 4×100 som nytt rekord, vilket var fel. På 1,500 m. noterades däremot nytt rekord. Aminoff segrade här på 27,4,6. Tvåa blev R. Lundström, tid 31,6,8.

*

Platssiffror och poäng i raka hopp voro: I. Andersson, USS, pl. 1, 53,6; T. Burström, Obbola, pl. 2, 50,23; R. Lundström, SIF, pl. 3, 49,41; G. Forslund, USS, pl. 4, 40,03.

*

Stark sidvind rädde under tävlingarna på söndagen, vilket givetvis i hög grad inverkade på hopparnas prestationer. Lile Forslund fick sålunda halv skruv på nästan alla hopp. I övrigt hade han god kropps kontroll.

*

Vid första momentet i livräddning, djupdykning, kastade man ganska godtyckligt ut den blyklump, simmarna skulle hämta upp. Nisse Johansson, USS, fick hämta den 4 m längre ut än Aminoff och Norrbohm 2 m.

*

På 200 m. bröst fick Weman en kallsup när han vände för sista längden. Denna mattade honom givetvis betydligt. Om han sluppit den, trodde han sig nästan om att ha kunnat hota rekordet.

*

När Rönberg gav sig i på sista sträckan ropade han till de på bryggan församlade: "Nu ska' ni få se lite sisu, grabbar." Då han sedan meter för meter knappade in på skellefesimmarnas försprång, fick publiken anledning att rensa lungorna riktigt.

*

Rönbergs humörfriska kamplusta utgjorde en slående kontrast mot Kallins tävlingsnervositet. Medan den förre överträffar sig själv på tävlan, kan den senare aldrig nå sitt maximum.

*

r nog ock-
obhet. För-
t hålla sig

a bästa vi

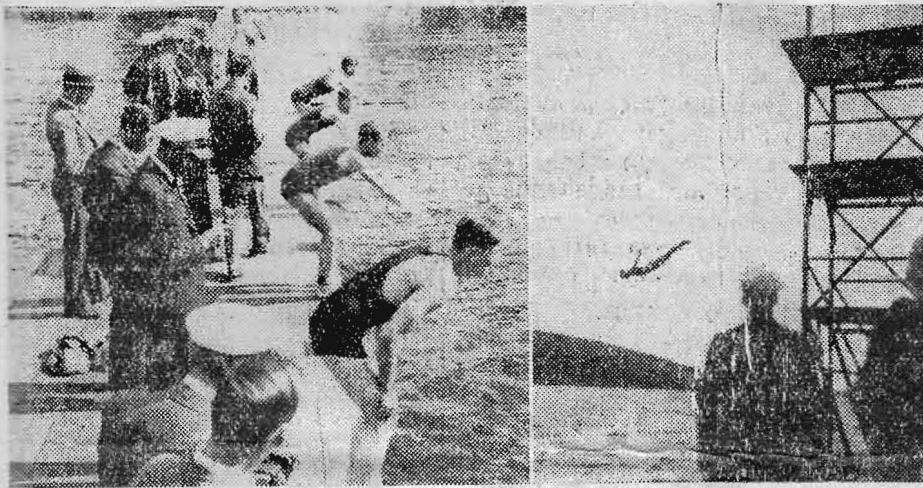
1932

9

Fem distriktsrekord

föllo vid D.-M.-simningarna i Skellefteå under lördagen och söndagen.

Skellefteborna dominerade tävlingarna och hemförde de flesta D.-M.-segrarna.

T. v.: En vacker startbild. T. h.: Rubbe Lundström gör ett vackert hopp.

Simmästerskapen ute i SIF:s trevliga simstadion i Falkträsket blevo utomordentligt lyckade och stämningen bland den talrika publiken var hela tiden den högsta möjliga, mest beroende på de stort artade insatser som hemmasimmarna gjorde. Sälunda tog SIF hem inte mindre än 8 mästerskap, USS fick nöja sig med 4 och AIK vann en gren. Om man räknar poäng i de olika grenarna med 3 för förstaplacering, 2 för andra och 1 för tredje plats blir resultatet att SIF kommer främst med 32 poäng med USS närmast på 26 poäng, vilket visar att USS har bättre andramän än SIF. AIK fick 12 poäng, Obbola IK 2 och IFK Holmsund 1 p. Nämnar man så att i 5 av Skellefteås 7 individuella mästerskap rekorden slogs förstår man vilka enorma framsteg våra simmare gjort.

På lördagen uppgick publiken till cirka 250 betalande åskådare, härtill kommer alla gratiskikande på stranden bredvid det inhägnade området. Stämningen var något hetsig på bryggan före starten, ty tävlingsprogrammet överensstämde ej med det i inbjudan upptagna. Umeledarna hade vidtagit sina mått och steg med hänsyn till simmarens utplacering på de olika sträckorna efter inbjudningsprogrammet och voro nu inte så litet lömska på tävlingsledningens ändringar. Nå, det gick ju, men med gnissel.

2. C. Rönberg, USS 1,18,1.
3. E. Berglund, AIK 1,25,4.
4. M. Nilsson, AIK 1,25,5.

200 meter bröstsim kom med största överraskningen, Öman slagen! Umeborna viskade redan på lördagen något om att han skulle få det hett, och de fingo rätt, men faktum är att Öman på långt när ej var i samma goda form som på tisdagen och lördagen. Arrangörsjobbet tar på krafterna. Nu hade Weman sämre seger-tid än Öman i tisdags kväll.

I livräddningens andra del, ilandföring av levande lik, startade Aminoff, Sandberg, Norrbom och Bolling, vilka i detta moment placerade sig i nämnd ordning. Slutliga ordningsföljden blev således:

1. H. Aminoff, SIF, platssiffra 2.
2. I. Norrbom, platssiffra 5.
3. S. O. Sandberg, platssiffra 6.
4. S. Bolling, platssiffra 9.

Raka hopp:

1. I. Andersson, USS.
2. T. Burström, OIK.
3. R. Lundström, SIF.
4. G. Forslund, USS.

100 m. fritt simsätt för damer:

1. G. Björkman, SIF 1,44,7.
2. Inga Berglund, AIK 1,50,2.

Lagkappsimmningen 4×100 meter vanns av USS trots att deras första man satte nytt rekord i att simma snett. Andra lag blev icke alldeles oväntat AIK, vars jämna pojkar besegrade SIF:s segersäkra simmare.

Kring Sim-D.-M.

Kallin har insett det förkastliga i att arbeta både med mellandistanser och korta lopp. Han har nu strukit 400 m. från sitt program och skall gå in för snabbhet på 100 och 200.

USS:s enda kvinnliga DM-deltagare — fröken Wikander — tog sitt misslyckande mycket hårt. Det är att hoppas att den starka tösen inser att orsaken var en svår nervositet inför den första tävlingen med alla en sådans olustigheter — och absolut ingenting annat.

Ett skolexempel på tävlingslynné är vännen Curt Rönnbergs. Icke ett spår av ruelse inför vad som ligger framom ett lopp — endast hunger efter och stilla glädje över att få vara med där det rörs. Na-

got sådant kan icke heller ungå att verka välgörande på var och en av de andra i truppen.

Trevliga prins Wilhelm drog munnen till ännu hjärtligare och bredare leenden de gånger Rönnberg med sin kolugna, illmariga uppsyn sträckte fram handen för att få en buckla. Det växlades till och med några roliga repliker mellan H. K. H. och vännen R.

USS:s simhoppare Arngrip måste bryta tävlingen på söndagen sedan han vid ett nedslag från magistern kört halva ena armen ned i bottendyn. Djupare är det inte.

»Urmänniskan» Öhman var nog åtskilligt paff inför sitt nederlag. Liksom Skellefteå i övrigt. Det var det sista man väntat sig. Öhman begärde efter loppet revansch snarast möjligt. Vilket också skall beviljas honom så snart ett sammanträffande kan arrangeras.

Då få vi se om inte DM-rekordtiden blir överträffad.

Öhman tog dock motgången med lugn — och visade att han var sportsman. Weman försökte på balen efter prisutdelningen dansa i gummiskor men då det gick dåligt sprang Öhman hem efter sina allra bästa lackskor, som passade precis.

Bussjukan härjade svårt bland USS:arna vid upp- och nedresan. Lagets yngste och dess piggelin nr 2, Forslund, var bland dem som klarade sig. Tills han vid ett friskluftsuppehåll råkade få tag i några strån gräslök. Varefter han föll som en mogen frukt.

Simmarkamraterna i »Skelet» nyttjade allmänt sötsaker — särskilt socker — som stimulansmedel före tävling. Dalmasen och konditionsfenomenet Aminoff sågs före tävlingarnas början på söndag med begärlighet stuka in i en hel honungsburk.

Badhustävlingarna en sportslig succès för fulltalig publik.

Goda tider vid stadsmatchen
i simning.

Umeå simsällskaps tävlingar i går afton i badhuset blevo både sportsligt och publikt en avgjord succès. Badhuset var fylt till sista plats, sammanlagt åsago ca 150 personer tävlingarna. Resultaten i de olika simningarna blevo även över förväntan goda. I samtliga grenar, där distriktsrekord noteras, underskredos dessa. Det var givetvis de många vändningarna, som upphjälpte tiderna. Hade poängberäkning tillämpats, skulle Umeå nämfört en överlägsen seger.

100 m. fritt, seniorer:

1. B. Kallin, Umeå, 1,09,8 min.
2. C. Rönnberg, Umeå, 1,11,6.
3. H. Aminoff, Skellefteå, 1,15,3.
4. M. Nilsson, Skellefteå, 1,18,8.

Loppet gick i två heat. I det första startade Rönnberg och Aminoff. Umeapojken drog genast ifrån Aminoff och ökade oupphörligt försprånget. Han vann även rätt bra på sina perfekta vändningar.

Kallin hade i andra heatet ingen svårighet att distansera Nilsson, utan vann med kraftigt försprång.

200 m. bröstsim:

1. S. Weman, Umeå, 3,07,2 min.
2. B. Andersson, Skellefteå, 3,20.
3. S. O. Sandberg, Umeå, 3,24,2.
4. S. Bolling, Skellefteå, 3,26.

Två heat. I det första simmade Weman och Skellefteås nya fynd, fjortonåringen Bo Andersson. Denne kunde naturligtvis icke hota Weman, men visade att han redan om ett eller ett par år kommer att vara farlig för om inte övermäktig länseliten. När den pojken får växa ut, blir han säkerligen en bröstsimmare av högsta klass, så vackert och snabbt glid som han redan har. Ännu fattas det krafter. Men akta dig Bosse för alltför hårda tävlingar! Weman gjorde en vacker simning, men tog aldrig ut

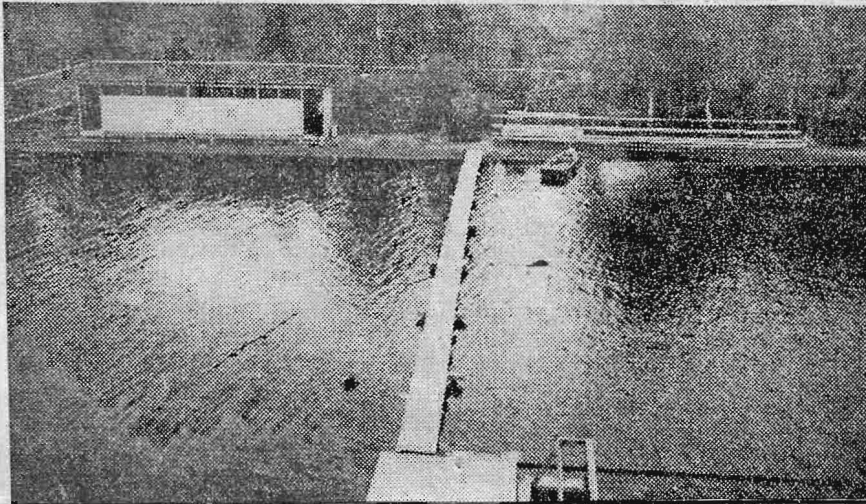
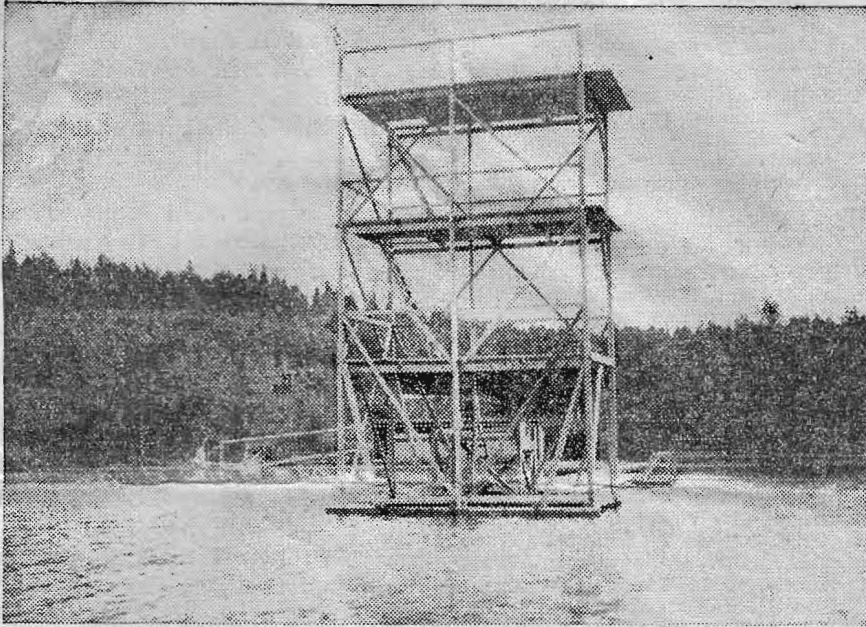
Svikthopp:

1. R. Lundström, Skellefteå, platssiffror 4, 202 poäng.
 2. G. Forslund, Umeå, pls 10, 169 p.
 3. A. Arngrip, Umeå, pls 10, 167 p.
- Lundström stod i en klass för sig. Samtliga hans hopp utfördes med verklig schwung och hans kropps kontroll i luften är beundransvärd. De två umeborna hade ingen särskilt lyckad dag.

Ingrid
Lundström

1932.

Simstadion i Skellefteå.

Najader och neptuner

(Foto Harnesk.)

*Agrip
Lundström*

Gosta

Från den gigantiska uppgörelsen i badhuset visa vi här en grupp- bild. Av ansträngningarna förmärkes ej ett spår, snarare visa de flesta — damerna — en glad men på samma gång värdig uppsyn.

Överlägsen seger för Umeås.-s.

NYA REKORD.

Umelaget nådde 24 poäng, medan Skelleftelaget stannade på 16.

Söndagens stadsmatch i simning Umeå — Skellefteå blev en stor idrottslig och publik succés. De resultat, som uppnåddes, överstego, fränsett den omständigheten att de lokala krafterna togo det mesta av silvret och äran, alla förväntningar, och den synnerligen talrika publiken var storbeläten och begeistrad.

Att skelleftepojckarna icke lyckades bättre får till allra största del tillskrivas den nedbrytande bilresan. I fallet Aminoff dessutom otränning. Aminoff fick nu se sig slagen av både Kallin och Rönnberg Skellefteås farlige ryggsimmare Forsman, som på DM klädde Umeås Rönnberg, fick nu finna sig i omvänd ordning. På 200 m. bröst gick förstaplaceringen till Umeå genom Weman. Och lagkappen 4x4 bas-sänglängder hemfördes grant av Umeå-laget.

Skellefteå lyckades endast i svikthopp och juniorloppet. Muskulösa och välbalanserade Rubbe var otvivelaktigt Skellefteås bästa man för dagen. Därefter kom Forsman. Den sistnämndes 100 m:s-prestation var god. Vi böra emellertid även nämna en tredje i skelleftelaget, nämligen lille Bo Andersson, tvåa i bröstsimmet efter Weman. Pojken blir något — om han blott tar idrotten med förstånd under upp-växten. Lycka till, 14-åring!

Skellefteås bröst- och ryggsimmare Öhman lyste med sin frånvaro. När man inte är bergsäker på att få vinna är det inte roligt längre, förstås.

Som framgår av nedanstående resultat-listor underskredos distriktsrekorden på 100 m. fritt seniorer, 400 m. fritt och 200 m. bröstsim. I samtliga fall måste de nya tiderna betraktas som synnerligen utmärkta, oavsett förhållandet att de äro uppnådda i en 17-metersbassäng i motsats till de gamla, som satts på 50 m:s bana. Naturligtvis kunna de ej heller godkännas som rekordtider, då bana under 50 m. icke är reglementsenslig.

Den sista, improviserade punkten på programmet, »Följa John», nämnes därför att det är sällan man får uppleva en »Följa John» som är så lyckad. Publiken kunnade av skratt åt de välklädda herrar, flaxande »änglar» och andra drullar som föllo i vattnet på mer eller mindre tragiska eller uppslupna sätt.

Prisutdelningen förrättades på simmarbålen på Gammfja på aftonen, varvid Umeå simsällskaps ordförande, kaptén C. Frömm, med värme nämnde om hur snabbt simidrotten gått och går framåt i vår lands-

Norrländskt mästerskap i simning i Boden 1933?

Bodens Bandyklubbs förslag om instiftande av norrländskt mästerskap i simning har nu avancerat så långt att det torde vara klart att det kommer till stånd i sommar och förmodligen får också den förslagsställande föreningen uppdraget anordna den första tävlingen

Enligt vad som ryktats arbetas det också från visst håll på att få mästerskapen till Skellefteå.

ända — samt tackade skelleftepojckarna för att de kommit.

Resultatlistorna följa här nedan:

100 m. (distr.-rekord 1,13,8).

1. B. Kallin, USS, 1,09,8.
2. C. Rönnberg, Umeå, 1,11,6.
3. H. Aminoff, Skellefteå, 1,15,3.
4. M. Nilsson, d:o, 1,18,8.
5. E. Forsén, d:o, 1,19,3.
6. E. Berglund, d:o, 1,22,2.
7. A. Hollstén, Umeå, 1,22,7.

200 m. bröst (distr.-rek. 3,17,6).

1. S. Weman, Umeå, 3,07,2.
2. Bo Andersson, Skellefteå, 3,20.
3. S. O. Sandberg, Umeå, 3,24,2.
4. S. Bolling, Skellefteå, 3,26.

100 m. ryggsim (distr.-rek. 1,35).

1. C. Rönnberg, Umeå, 1,35,3.
2. P. O. Forsman, Skellefteå, 1,40,2.

Svikthopp.

1. R. Lundström, Skellefteå, pls. 4, p. 202.
2. G. Forslund, Umeå, 10—169.
3. A. Arngrip, Umeå, 10—167.

400 m. fritt (distr.-rekord 6,32).

1. B. Kallin, 6,06,4.
2. H. Aminoff, Skellefteå, 6,22,4.
3. E. Berglund, d:o, 7,15,3.
4. A. Hollstén, Umeå, 7,24,8.

100 m. juniorer.

1. P. O. Forsman, Skellefteå, 1,19,2
2. Sten Henriksson, Umeå, 1,23,1.
3. G. Forslund, Umeå, 1,25,2.
4. Y. Strömberg, Umeå, 1,32,7.

Stafett 4x4 längder.

1. Umeå Simsällskap 3,07,2 (A. Hollstén, F. Richardt, C. Rönnberg, B. Kallin).
2. Skellefteå 3,16,7 (M. Nilsson, B. Forsén, P. O. Forsman, H. Aminoff).

Utgången av stadsmatchen blev: Umeå 24 poäng, Skellefteå 16 p.

50 m. fritt, flickor.

1. Anna-Lisa Olsson, Umeå, 48,9.
2. Ann-Maria Hallström, d:o, 51,9.
3. Ingrid Lundström, d:o, 52,8.
4. Yvonne Dahlgren, d:o, 54,1.
5. Aine Börjesson, d:o, 56,8.
6. Britt Rosén, d:o, 59,8.
7. Anna-Lisa Johansson, d:o, 1,04.

Umekamraternas klubbmästerskap i backe. I

Kurt Bergman segrade i såväl kombinerad, som backe. Öhman och Palm juniormästare.

Umekamraterna hade i går klubbmästerskap i backhoppning och kombinerad backåkning.

Tävlingarna togo sin början på morgonen med terränglöpning. David Öhman stod här för den stora överraskningen att besegra Kurt Bergman. Visserligen med endast 8 sek. Något poängförsprång blev det ej av denna tidsförsprång, varför Bergman med sina bättre åk i backen med lätthet hoppade ifrån Öhman.

Terränglöpningen, 10 km., seniorer:

David Öhman, 40,37.
Kurt Bergman, 40,45.
Folke Svahn, 44,23.
Einar Pettersson, 45,12.

Juniorer, 5 km.:

1) K. G. Öhman, 23,10.
2) Göran Marklund, 23,20.
3) Axel Roos, 24,32.
4) Åke Hjort, 27,13.
5) S.-O. Palm, 29,02.
6) Gabriel Gadd, 29,10.
7) Erik Bäckman, 29,10.
8) Tore Grenholm, 30,20.
9) Henning Gadd, 30,30.

Backlöpningen senare på dagen i Hamrinsbacken samlade många deltagare, och inleddes av de kombinerade åkarna. Bergman säkrade sitt klubbmästerskap med två vackra åk på 31 och 32 meter. David Öhman fick 26,5 och 30 meter.

I juniorklassen noterade K. G. Öhman 28 och 29 meter, båda snygga åk. Han ledde i terrängen och vann sin klass överlägset.

I den rena backhoppningen hemförde Bergman även segern. Hans båda åk verkade dock osäkra och mätte 33,5 och 32 meter. Favoriterna Allan Fjellström och Herbert Pettersson hade var sitt fallåk och voro därmed ur räkningen. Fjellströms första hopp mätte 33,5 meter, men han föll, och avstod sedan från vidare tävlan. Herbert Pettersson hade sitt första åk på 33 meter, men med något häng på skidorna, det andra mätte 30 m. men blev fall.

Bland juniorerna stod S. O. Palm i särklass. Hans åk mätte 30 och 28 meter. En som säkert kommer låter om sig i framtiden är Gabriel Gadd, vilken med sina vackra åk tog publiken med storm.

Tävlingarna gävo till resultat:

Komb. (Seniorer):

- 1) Kurt Bergman, 37,787 p
- 2) David Öhman, 36,438.
- 3) Folke Svahn, 33,511.
- 4) Einar Pettersson, 32,194.

Komb. (juniorer):

- 1) K. G. Öhman, 37,325 p.
- 2) Göran Marklund, 32,900.
- 3) S. O. Palm, 29,900.
- 4) Gabriel Gadd, 29,350.
- 5) Tore Grenholm, 21,238.

Backtävlning (seniorer):

- 1) Kurt Bergman, 142,7 på.
- 2) Holger Ödling, 131,4.
- 3) Folke Svahn, 130,1.
- 4) Erik Modig, 128,4.
- 5) David Öhman, 128,1.
- 6) Staffan Wallmark, 127,6.
- 7) Karl Sandberg, 125,5.
- 8) Herbert Pettersson, 103,4.
- 9) Einar Pettersson, 9300.
- 10) Johan Andersson, 89,3.
- 11) Oskar Öberg, 86,9.

Backlöpning (juniorer):

- 1) S. O. Palm, 144,9 p.
- 2) Gabriel Gadd, 134,1.
- 3) Gösta Forslund, 133,5.
- 4) K. G. Öhman, 130,3.
- 5) K. G. Marklund, 117,4.
- 6) N. O. Pettersson, 116,4.
- 7) O. Möller, 114,6.
- 8) Åke Hjort, 108,00.
- 9) Kurt Hägglov, 106,9.
- 10) H. Gadd, 106,8.
- 11) Lennart Andersson, 103,4.
- 12) Sixten Pettersson, 85,2.
- 13) Kurt Grenholm, 73,3.
- 14) O. Hemmingsson, 69,5.

Backevenemang i Lycksele Marie på dag.

Den 25 mars (Marie bebådelsedag) samlas eliten av länets backhoppare i Lycksele skidbacke. Från Umeå komma ett 15-tal backlöpare bl. a. av seniorer: Allan Fjellström, Herbert Pettersson, John Pettersson, F. Swahn, K. Bergman, Erik Modig, Holger Ödling, Oskar Öberg, David Öhman och Staffan Wallmark, samt av juniorer: S. O. Palm, K. G. Öhman, Gabriel Gadd och Gösta Forslund. Lycksele IF slutligen mönstrar naturligtvis samtliga sina backhoppare. Backen är f. n. i gott skick och vattenspolningen i överbacken har gjort att ingen behöver klaga på utgångshastigheten. Kanske när allt kommer omkring det nuvarande rekordet 32 1/2 meter betydligt överskrides.

I samband med backtävlingarna går 10 km. för »gubbar» av stapeln, med start och mål vid skidbacken.

Ett rekordartat antal anmälningar har redan inkommit och tävlingen torde bli minst lika spännande som hoppningen. Namn sådana som Erik Berggren, Arvid Franklin, Elof Lindgren, O. Hedman, V. Edlund och E. Spång m. fl. borga för att det blir fart i spåret. Söndagens »byatävling» stafett 3×1 mil, går av stapeln på samma spår.

Tävlingarna, de största hittills i vinter i Lycksele, bör åstadkomma massvandring till Korpberget och dess omedelbara närhet. För landsortsbor som icke haft tillfälle övervara tävlingarna den 25 anordnas särskild hackhoppssupervisning söndagen före och efter »byarännnet».

1933.

14

nr 149 lördagen 1 juli 1933.

IDROT T

"Simmardagen" vid Nydala.

Ett rikhaltigt och spännande program med goda deltagare.

Umeå Simsällskaps styrelse jämte tävlingskommittén sammanträdde i tisdags varvid följande program fastställdes för söndagens simtävlingar:

1) Invigningstal; 2) Invigningshopp av fröken Vicky Westman, Stockholm; 3) Anförande av Västerbottens idrottsförbunds ordförande kapten A. Västfelt, vilken förrättar utdelning av Riksidrottsförbundets förtjänstdiplom; 4) 50 meter fritt simsätt för juniorer; 5) 100 m. fritt simsätt för herrar; 6) 50 meter fritt simsätt för damer; 7) 100 meter bröstsim för herrar; 8) 100 m. ryggsim för herrar; 9) Tävlan i höga hopp; 10) 200 meter fritt simsätt herrar; 11) Demonstration av livräddning; 12) Tävlan i svikhopp omfattande a) Språnghopp, b) Tyskt hopp, c) Baklänges volt med anlopp; 13) Lagkappsimning för herrar 4x100 meter; 14) Uppvisning i varierande hopp av fröken Vicky Westman, Stockholm; 15) Vattenpolo. Eventuellt inlägges några skämtinslag.

Förutom av Gunnar Klingberg, Stockholm, kommer utifrån länet Norrbottens distriktsmästare på 100 och 200 meter fritt simsätt, Eric Hermansson, Bodens Bandyklubb. Från Obbola idrottsklubb äro anmälda två hoppare — Torsten Burström i höga och svikhopp samt Tor Runnman i höga hopp. Från Umeå Simsällskap starta följande hoppare, Albin Arngrip, Ingemar Andersson, Gösta Forslund, Folke Swahn, Josua Westin m. fl. I distanssimningarna starta deltagare från Boden, Stockholm, Skellefteå samt från skärgården och Umeå. Som överledare har utsetts sällskapets ordförande kapt. Froom och till tävlingsledare kapten S. O. Blomberg. Som domare i hopp fungera hrr Blomberg, Nils Johansson och Allan Törnblom.

På simstadions bryggor ha utplacerats bekvämliga sittplatser. Från bryggorna kunna alla åskådare utan att skymma varandra följa de olika tävlingsgrenarna.

Det är nu bara att hoppas att det blir sol och vackert väder på söndag.

SPORT

Simningarna i Nydala i morgon.

Umeåflickorna intresserade för simsporten.

Till morgondagens simtävlingar vid Nydala ha följande anmälningar från damsidan inkommit: Britta Forsberg, Kerstin Johansson, Karin Bergsdorff, Ingrid Lundström och Hjärdis Lindfors. Ytterligare anmälningar inväntas under dagens lopp. Från Skellefteå AIK komma troligen systarna Jonsen att ställa upp. Den äldre av dem, Margit, är ju känd för umepubliken. Då ett större antal damer komma att delta än vad som beräknats, kommer tävlingsledningen att anordna en tävling i bröstsim 50 meter för dessa, utom tävlingen i fritt simsätt.

Tävlande och funktionärer samlas vid Simstadion en timme före tävlingen. Prisanskaffningskommittén emottager under dagens lopp bidrag till priser.

IDROTTSNYTT

Simstadion vid Nydala invigt med nytt vackert norrlandsrekord 100 mtr fritt.

Vackra tävlingar i strålande sol.

Bertil Kallin i fin form. – Västerbottensrekordet på 200 m. fritt även putsat. – Badstränderna en myllrande myrstack.

Det var, såsom V. F:s väderleksprofet utlovat, sommar och sol över Tavlesjöns badstränder i går, då Umeå nya simstadion skulle invigas. Såsom vi förutsagt, hade åtskilliga stadsbor ansett det nödvändigt att tälta och övernatta vid Tavlesjön för att vara säkra om plats till söndagen, en åtgärd, som också visade sig välbetänkt, ty vid tiden för stadions invigning formigen myllrade det av människor på stränderna. Färg och form är ju tidens konstnärliga lösen, och i det avseendet lämnade anblicken av de badande intet övrigt att önska. Alla regnbågens färger voro representerade bland badkläder och strandpyjamas, och vad formerna beträffar, så fanns där också en rikhaltig kollektion. Ögonfröjden förhöjdes ytterligare av det rika lagg- och vimpelspel, som svajade över simstadion.

Man hade väl väntat, att det under dylika omständigheter skulle bli rekordpublik på simstadions bryggor, men så var dock ej fallet. Bl. a. saknade man de flesta av stadsfullmäktiges ledamöter, som dock särskilt inbjudits till detta även för staden viktiga evenemang. Men publiken var i alla fall talrik nog för att det skulle bli ett litet överskott i simsällskapets kassa, ett överskott, som nu så väl behövs, då det gäller att finansiera den nya badanläggningen därute.

Invigningstalet förrättades av Umeå simsällskaps ordförande, kapten Curt Fromm, som i ett kraftigt och kärnfullt anförande erinrade om att man nu över allt Sverges land firade den första allmänna simningens

dag. Tal. redogjorde för simningens humanitära betydelse och erinrade om de vackra resultat, Umeå simsällskap uppnått under sin korta verksamhetstid. Dessa resultat, sade tal., ha vi ej kunnat uppnå utan hjälp utifrån. Särskilt till staden och stadsfullmäktige vilje tal. framföra ett tack för den förståelse de alltid visat simidrotten. Sedan tal. förklarade Nydala simstadion överlämnat till allmänheten, överlämnade kapten A. Wästfelt såsom representant för Rikstörbundet dess förtjänstdiplom till drätseldirektör N. Hj. Nilsson, inspektör F. A. Andersson och hem.-äg. Johannes Lindberg, vilka alla tre verksamt bidragit till simstadions tillkomst.

Efter dessa preludier kunde tävlingarna och uppvisningarna börja. Invigningshoppet från trampolinen, magisterhöjden, utfördes av kapten Fromm, som vackert och elegant seglade ner i sumpen och tilltvungade sig en varm applåd. Därefter hoppade Albin Arngrip och sedan fröken Vicky Westman fr. »Kappis» i Stockholm. Båda två applåderades hjärtligt, särskilt den sistnämnda, som hoppade elegantare än vi äro vana vid. Sedan fröken Westman utfört ytterligare ett hopp från »magistern» blev det

50 m. fritt för juniorer.

Pojkarna visade sig kunna simma både fort och vackert, och särskilt Forslunds tid är god, men med ytterligare en del avslipningar av stilen blir den säkert ett par sekunder bättre. En framtidsman. Resultaten blevo:

1) Gösta Forslund, USS 36.6 sek.

2) K. G. Öhman, USS 39,7.

3) Sture Forsman, USS 41.5

4) Rune Börjesson, USS 49.8

100 m. fritt för herrar

kom med en glad överraskning, som man ju nästan var beredd på, sedan tävlingsledaren beordrat tre tidtagare att ta tid på bäste umebo. Det betydde ingenting mindre än att man väntade rekord. Man räknade med, att Bertil Kallin, som nu är i toppform och som skulle erhålla pace av den snabbe G. Klingberg från »Kappis», ej skulle akta för rovt att underskrida den gamla rekordtiden. Rekord blev det också och det ett fint sådant. Tid 1 min. 11 sek. blankt. Det meddelades av utroparen, att ett nytt västerbottensrekord sett dagen. Tiden torde dock vara den bästa, som nåtts av en norrlänning i en norrländsk simtävling. Referenten, som tror sig vara väl inne i det som hänt och skett på simningens område i Norrland de senaste åren, känner ingen bättre norrlandstid på 100 m. fritt än 1.14, vilken nåddes av »Simmar-Pelle» i Sundsvall 1920. Men till tävlingen.

»Klinkan» startade utmärkt och kom ett par meter före Kallin, ett försprång, som han behöll ända till mål. Tidsskillnaden blev också jämt 2 sek. Man lade märke till Kallins vackra och drivande stil. Med god ledning torde han kunna nå flera sek. bättre tid. Denna gång skulle han ha tjänat cirka 3 sek. blott på start och vändning. Kurt Rönnberg glädde även lokalpatrioterna genom att slå E. Hermansson från Boden, där ju som bekant de bästa norrlandssimmarna lära dväljas.

- 1) G. Klingberg, SKK, 1.09
- 2) B. Kallin, USS 1.11
- 3) K. Rönnberg, USS 1.17.7
- 4) E. Hermansson, Boden 1.19.6

50 m. bröstsim för damer

samlade, som man ju lätt förstår, publikens intresse i allra högsta grad. Tävlingen gick i två heat. Första heatet vann Ulla Benedich tämligen smärtfritt, men även Ingrid Lundström simmade smidigt och vackert och nådde god tid. Andra heatet bjöd dock på den verkliga sensationen. S. Salander från den goda staden Skellefteå visade sig nämligen motsvara sitt rykte, och hon lämnade obevekligt medtävlerskorna hästlängder efter sig. En flicka att göra en storsimmerska av.

- 1) S. Salander, SK IF 44.5.
- 2) Ulla Benedich, USS 55.0
- 3) Ingrid Lundström, USS 56.8.
- 4) Kerstin Johanson, USS 56.9
- 5) Aina Börjesson, USS 60.2
- 6) Britta Forsberg, USS 60.4
- 7) Tora Granholm, USS 60.8

men för domarna själva kan den väl ofta inte vara så välkommen. Det må förlätas en gammal hoppdomare, att han inte alltid kunde vara med på noterna. Där fick man se nollor för hopp, som i alla fall bort åsättas poäng. Det är visserligen sant, att man ej skall döma upp hoppen alltför högt, men en ytterlighet åt andra hållet är lika galen.

Resultatet av tävlingen kan i stort sett betraktas som rättvis. Burström från Obbola var en angenäm beaktenskap.

- 1) T. Burström, Obbola 83 p.
- 2) Ingemar Andersson, USS 76 p.
- 3) Josua Westin, USS, 54 p.
- 4) Rundman, Obbola, 30 p.

200 m. fritt för seniorer.

En återupprepning av 100-meterstävlingen. »Klinkan» snabb i start och vändningar, Kallin sämre. Den sistnämnde gjorde även nu en mycket förnämlig simning och lyckades pressa västerbottensrekordet, en prestation, som f. ö. »Erkka» Lindfors också utförde.

- 1) G. Klingberg, SKK 2.40
- 2) B. Kallin, USS 2.56
- 3) E. Lindfors, USS 3.01
- 4) E. Hermansson, Boden 3.06.1

Efter livräddningsdemonstration av löjtnn B. Blomberg m. fl. följde tävlan i

svikhopp, ~

en tävlan, som visade, att denna gren är åtskilligt ny hos oss. Kanske den nya svikten i Tavlesjön kommer att åstadkomma en ändring. Burström avstod från ett hopp och kom därför sist på prislistan.

Resultat:

- 1) J. Westin, USS 30 p.
- 2) G. Forslund, 28 p.
- 3) I. Andersson, 25 p.
- 4) A. Arngrip, 25 p.
- 5) T. Burström, 17 p.

933

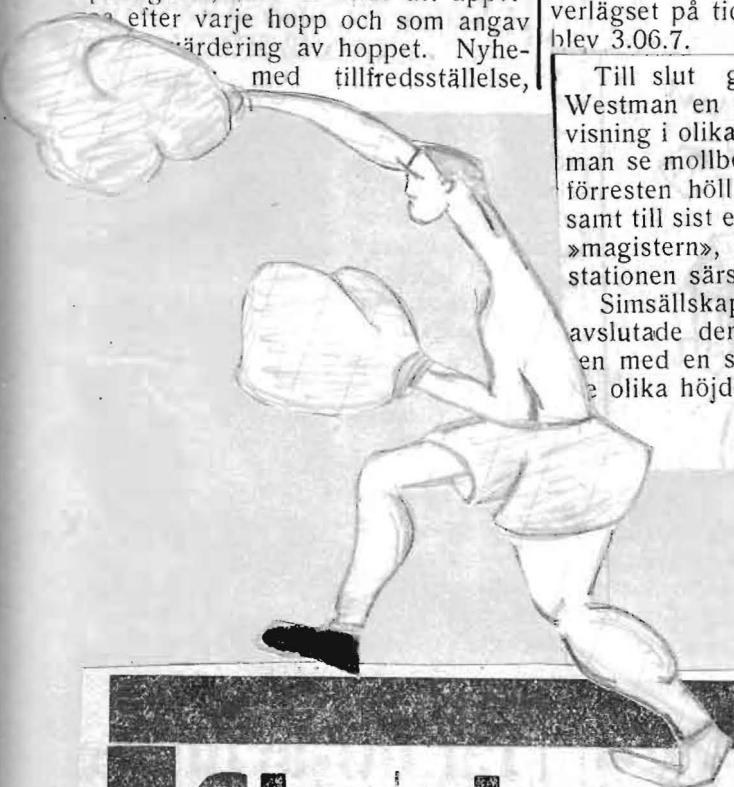
100 bröstsims för seniorer.

Endast 2 deltagare, S. Weman o. Folke Holmgren, båda från USS. H. höll Weman gott under första längden men föll sedan tillbaka och fick se sig övertygande slagen.

- 1) S. Weman, 1.34.5
- 2) F. Holmgren, 1.40.4

Höga hopp.

En intressant tävling, som det dock skulle bli för långrandigt att referera i detalj. En nyhet, som tillämpades, var att domarna erhållit poängkort, som de hade att uppvisa efter varje hopp och som angav värdering av hoppet. Nyhet med tillfredsställelse,

100 m. ryggsim

visade, att vi även där ha ett ämne med framtiden för sig. Kurt Rönnerberg blev endast 3 sek. efter »Klinkan». Nu är det ju sant, att den senare var trött efter de tidigare tävlingarna och inte på långt när kunde göra sig själv rättvisa, men å andra sidan visade Rönnerberg så god teknik, att man har rätt att hoppas en del av honom.

- 1) G. Klingberg, SKK 1.33.3
- 2) K. Rönnerberg, USS, 1.36.3

Lagkamp mellan I. 20 och K. 4.

I programmet var även inlagd en lagkappsimmning mellan 4-mannalag från I. 20 och K. 4. Varje sträcka var 50 m. och sammanlagda sträckan 200 m. I. 20 vann ganska överlägset på tiden 2.44.2. K. 4:s tid blev 3.06.7.

Till slut gjorde fröken Vicky Westman en mycket senterad uppvisning i olika slags hopp. Där fick man se mollbergarn, »tyskan» (som förresten höll på gå galet) m. fl. samt till sist en elegant 1½ volt från »magistern», den sistnämnda prestationen särskilt bejublad.

Simsällskapets egna medlemmar avslutade den lyckade simmarfesten med en serie granna hopp från de olika höjderna.

—m.

Simningens Dag

i Umeå 2 juli kl. 1.

Invigning av Simstadion vid Nydala. Stora nationella simidrotts-tävlingar. Simhopperskan VICKY WESTMAN och snabbsim-maren GUNNAR KLINGBERG från Stockholms kappsimmings-klubb. Deltagare från Boden och Skellefteå samt övriga väster-bottenseliten. Konsert av Västerbottens regementets musikkår. Djarva simhopp från högsta höjden. Spännande distanssimningar och polomatcher. Allt i simpropagandans tecken. Reservera sön-dagen för simmarevenemanget vid Nydala!

UMEÅ SIMSÄLLSKAP.

Simstadion i Tavlesjön invigd med rekord

Fullsatt vid premiär

God simpropaganda i tropisk värme.

Kallin i toppform.

De olika idrottsgrenarna börja nu ha sina riksdagar. I går var det simningens dag, som firades över hela landet. Umeå firade dagen i dubbelt måtto. Stadens simsällskap invigde samtidigt sitt nya simstadion ute vid Tavlesjön med pcmp och ståt.

Minuten efter klockan i besteg simsällskapets ordförande, Curt Fromm, talarstolen, d. v. 5-metershöjden, varifrån han höll ett försäkringsburet tal till stadens tyngre och styrande för simstadions förtäligande. Sedan kapten Fromm försäkrade på samma väg ner som han kom upp, utvalde ordföranden i idrottsförbundet, kapten W. Stfelt, sin röst. På riksidrottsförbundets vägnar framförde han ett tack till simsällskapet för det energiska arbete, det nedlagt för simkunnighetens höjande samt till dem som bidragit till simstadions förverkligande. Talarren slutade med att till drätselldirektör Nilsson samt simstadions byggherre, inspektor Andersson, Öhn, och hemmansägare Lindberg, Nydala, överlämna Svenska riksidrottsförbundets diplom.

Sedan man hurrat för simdrottningen, blev det åter sällskapets ordförandes tur, men denna gång gled han ut i luften i ett elegant invigningshopp från tornet. Programmet högtidliga del var därmed undanstökat, kvar återstod tävlingarna och uppvisningen i hopp.

Tävlingarna blevo, det måste sägas, ej så spännande som väntats. Orsaken här till får nog tillskrivas skelleftesimmarnas uteblivande. Den från Stockholms kapp-simningsklubb inbjudne Gunnar Klingberg var de våra för överlägsen för att någon spännande ovisshet skulle kunna uppstå, och den andre "utombysaren" Erik Hermansson, Boden, för underlägsen. Bertil Kallin gjorde en flott insats genom att förbättra DMrekorden på 100 och 200 fritt. Dagens två distriktsrekord hinna nog ej införas i rekordtabellen innan han putsar dem. Kallins tider på bägge distanserna äro bra.

Skellefteås enda representant var en najad och hon "luggade" våra flickor grundligt. Heja, flickor!

en och en halv volt från 8-meters-höjden?

De goda intrycken från den väl arrangerade tävlingen skulle ha varit ogrundade om inte allt för många åskådare stannat kvar på stranden för att slippa betala inträde. Men det hindrade inte att det blev publikrekord.

Resultaten:

Juniorer, 50 meter fritt: 1) Gösta Forslund, Umeå, 36,6, 2) K.-G. Öhman, d:o, 39,7, 3) Sture Forsman, d:o, 41,5, 4) Rune Börjesson d:o, 49,8.

100 meter fritt: 1) Gunnar Klingberg, Stockholm, 1,09, 2) Bertil Kallin, Umeå SS, 1,11 (nytt rekord), 3) Curt Rönnberg, d:o, 1,17,7, 4) Erik Hermansson, Boden, 1,19,6.

50 meter bröstsim, damer: 1) Signe Sallander, Skell. IF, 44,5 sek., 2) Ulla Benedich, Umeå SS, 55 sek., 3) Ingrid Lundström, d:o, 56,8, 4) Kerstin Johansson, d:o, 56,9, 5) Aina Börjesson, d:o, 60,2, 6) Britta Forsberg d:o, 1,04,4, 7) Tora Granholm, d:o, 1,08.

200 meter fritt, herrar: 1) Gunnar Klingberg, Stockholm, 2,40 min., 2) Bertil Kallin, Umeå SS, 2,56 (nytt rekord), 3) Erik Lindfors, d:o, 3,01, 4) Erik Hermansson, Boden, 3,06,2.

100 meter bröstsim, herrar: 1) Sven Weman, Umeå SS, 1,34,5 min., 2) E. Holmgren, Umeå, 1,40,4.

100 meter ryggsim, herrar: 1) Gunnar Klingberg, Stockholm, 1,33,3 min., 2) Curt Rönnberg, Umeå, 1,36,3.

Lagkappsimning mellan Umeåregementena 4x50 meter: 1) I. 20 2,44,2, 2) K. 4 3,06,7.

Raka hopp: 1) Torsten Bjurström, Obbola, 83 poäng, 2) Ingemar Andersson, Umeå, 76 poäng, 3) Josua Westin, Umeå, 54 poäng, 4) Tor Rönnberg, Obbola, 30 p.

Svikthopp: 1) Josua Westin, Umeå SS, 30 poäng, 2) Gösta Forslund, d:o, 28 p., 3) Ingemar Andersson, d:o, 27 p., 4) Albin Örngrip, d:o, 25 p.

Simhoppet har sina trotjänare kvar dessutom ett par unga manpar. Obbolas Bjurström går framåt, men umehopparna synes stå på samma skicklighetsnivå som tidigare. Men simstadion är ju en ganska ny företeelse, så det hinner väl ta sig med tiden.

Det bästa spars till sist, och det var väl därför som arrangörerna sparade kända stockholmsfröken Vicky Westmans uppvisning som final. Fröken Westman inte bara tjusade publiken med sina vackra hopp, utan satte även deras nerver på spänn med sin djärvhet. Hur länge få vi vänta på första umeåflickan i ä

Lyckade tävlingar vid invigningen av vårt simstadion.

Två distriktsrekord av Kallin.

**Klingberg svarade för bästa prestationerna.
Vacker uppvisning av Vicky Vestman.**

Invigningen av Simstadion i Nydala i söndags gynnades av det bästa väder, man kan tänka sig, efter att det under de närmast föregående dagarna hade visat avgjort grönigt anlete. Visserligen hade Väderlekstjänst förutspått »spridda skurar här och var i kusttrakterna», men hur det var, såg man icke ens skymten av desamma. Det enda man icke var riktigt nöjd med, var temperaturen i vattnet, som efter de senaste dagarnas kyla ej hunnit komma upp till de erforderliga värmegraderna. Med anledning därav blev också vattenpolomatchen inställd och det tror jag ingen skulle nämnvärt över, ty programmet var förutan lagom långt.

Mycket folk kantade den 50 meter långa banan, då kapten Fromm besteg trampolinen och i ett klämnigt och flärdfritt utförande förklarade Simstadion invigt. Sedan kapten Wästfelt därefter överlämnat Riksidrottsförbundets diplom till drätsel-direktör N. H. Nilsson, inspektor F. Alb. Andersson och hemmansägaren Johannes Lindberg i Nydala, var man framme vid det egentliga programmet.

Fröken Arngrip samt fröken Vicky Westman, den sistnämnda från »Kappis», Stockholm, inledde med en uppvisning i raka hopp, där den lilla stockholmstösen skördade applådernas mångfald genom sina stilrena hopp. Utan att skatta till någon som helst artighet föreföll det också en lekman, som om hon överträffade de manliga hopparna.

50 m. fritt simsätt för juniorer vidtog därefter. Gösta Forslund tog ledningen från början och vann med i det närmaste tre meter. Tiderna blevo: 1) G. Forslund 36,6, 2) K. G. Öman 39,7, 3) Sture Forsman 41,5, 4) R. Börjesson 49,8. Samtliga tävlade för Umeå SS.

I 100 m. fritt simsätt för seniorer stod striden mellan kappisgrabben Klingberg och våran Kallin. Litet var hade bespelsat sig på en umeåtriumf, men »Klinckan» visade sig vara för rutinerad för att laga stryk. Det mesta av sitt försprång vann han redan i starten, som han utförde mästertligt, så bra t. o. m., att det talades om tjuvstart, vilket det dock icke var enligt vad vår sakkunnige vän upplyste. Tiderna blevo bra i det smått oroliga västerbottensrekordet. Resultat: 1) C. Klingberg, Stockholms KK, 1,09, 2) B. Kallin, Umeå SS, 1,11 (nytt distr.-rekord), 3) C. Rönnberg, Umeå SS, 1,17,7, 4) E. Hermansson, Bodens BK, 1,19,6.

Fröken Salander, Skellefteå IF, vilken var den enda representant för vår norra grannstad, visade sig vara en lika prima

kraft som Margit Jonsson och vann som hon ville. Av umeåflickorna var Ulla Benedich bäst utan att visa på långt när samma klass som Salander. Tävlingen gick i två heat med tiden som avgörande. Följande tider noterades: 1) S. Salander, Skellefteå IF, 44,5, 2) Ulla Benedich 55, 3) Ingrid Lundström 56,8, 4) Kerstin Johansson 56,9, 5) Aina Börjesson 60,2, 6) Tora Granholm 60,8, 7) Britta Forsberg 64,4. Samtliga från Umeå SS.

Endast två man ställde upp i 100 meter bröstsim för seniorer. Weman behövde icke förtaga sig för att vinna, men »sparringen» skall ha beröm för att han inte tappade humöret i den ojämna striden. Tiderna: 1) S. Weman 1,34,5, 2) F. Holmangren 1,40,4. Bägge tävlade för Umeå SS.

I tävlan i höga hopp hemförde T. Burström från Obbola segern. Angående denna dömmingen vill inte undertecknad göra in på någon kritik. Endast det bör sägas, att »samstämmigheten» domarna emellan var bra liten vid en del tillfällen. Placeringarna blevo: 1) T. Burström, Obbola IK, 83 p., 2) I. Andersson, Umeå SS, 76 p., 3) J. Westin, d:o, 54 p., 4) T. Runnman, Obbola IK, 30.

200 m. fritt simsätt för seniorer hade lockat fyra deltagare. Klingberg tog sin vana trogen hand om ledningen från början och ledde vid första vändningen med ungefär 2 m. före Kallin och vid andra med 5 m., om inte mer. I mål var han mer än 10 m. före. Kallin simmade dock även han, trots den stora skillnaden, bra efter våra förhållanden och hade glädjen att få ytterligare ett distriktsrekord noterat. I skymundan gjorde även Lindfors en god prestation och underskred också han gamla rekordet. Tiderna blevo: 1) G. Klingberg, Stockholms KK, 2,40, 2) B. Kallin, Umeå SS, 2,56 (nytt distriktsrekord), 3) E. Lindfors, d:o, 3,01, 4) E. Hermansson, Bodens BK, 3,06,2.

Efter demonstration i livräddning av Fromm med Josua Westin som drunkningsobjekt, tävlades det i svikthopp. Man var inställd på seger för Forslund, men Westin visade förvånansvärt god form och vann. Särskilt hans tyska hopp var flott. Forslund misslyckades i baklängesvolter, vilket drog ned hans poängsiffra avsevärt. Ordningföljden blev: 1) J. Westin, Umeå SS, 30 p., 2) G. Forslund, d:o, 28, 3) I. Andersson, d:o, 25, 4) A. Arngrip, d:o, 25, 5) T. Burström, Obbola, 17 p.

Rönnberg och mångfrestande Klingberg voro de enda som tävlade i ryggsim. Till en början så det riktigt hoppingivande ut för Rönnberg, sedan i vändningen ledde dock Klingberg med 2 m. och det försprånget höll han i mål. Därmed gick vårt sista hopp, att ekenskisen skulle på på skallen. Tiderna noterades till: 1) G. Klingberg, 1,33,3, 2) C. Rönnberg, Umeå SS, 1,36,8.

Den s. k. korporationssimningen 4x50 m. mellan ett lag från I. 20 och K. 4 blev en ömsom roande och en ömsom intressant tillställning. Provkartan på allsköns stilar var stor och publiken fick en god undervisning både hur man skall och icke skall simma. Kapten Blomberg hörde till den förra kategorien och visade, att han hade kvar en del gamla takter. Bäst var naturligtvis Rickards, som egentligen var överkvalificerad. Synd bara att den pojken icke håller mer än 50 m. I. 20 segrade med tiden 2,44,2, K. 4 hade 3,06,7.

Som sista nummer på programmet gjorde Vicky Westman och de manliga hopparna en uppvisning i diverse hopp, där den förstnämnda åter dokumenterade sin klass, bl. a. också i att på centimetern klara sig från att slå huvudet i trampolinen. Det såg verkligen för otäckt ut, men det hindrade dock icke att den käck flickan fortsatte hoppa. Vår honnör!

Som slutomdöme om dessa första tävlingar i Simstadion kan sägas, att de genomfördes på ett flott och säkert sätt. Hela det långa programmet var man klar med på två timmar, vilket visar att vår funktionärskår börjar få erforderlig rutin.

Det ekonomiska resultatet av tävlingarna är ännu icke känt. Man beräknade att cirka 800 personer närvaro och på den siffran bör man åtminstone ha tagit in så pass, att det hela icke går baklås. Någon större vinst räknar man däremot icke med, därtill hade det behöfts ännu flera åskådare.

DTSI

Simtävlingarna:

Bertil Kallin
utan konkurrens
på 100 o. 200 m.

UMESEGER I LAG.

Öhman slog Weman på 100 m. bröst. — Skellefteås bästa dam.

Umeå Simsällskaps tävlingar i badhuset i söndags, som samlat fullt hus, blevo mycket lyckade, detta till stor del beroende på att skelleftepojkarne bjödo sina umekolleger ett fullt värdigt motstånd. Ännu äro simmarna i residensstaden något överlägsna, men hur länge det kommer att förbliva så, vet man inte. Snart nog kanske Umeå är på efterkälken. Kallin, Rönnberg och Weman äro för all del bra, men flera av den sorten måste uppdrivas, om det skall gå att hålla Skellefteås ungdomar på avstånd även i fortsättningen. Ett belägg för dessa farhågor fick man i »lagkappen» 4x100 m., där Skellefteås jämna fyra alldeles höll på att taga loven av umepojkarna. Vid sista växlingen låg Umeå cirka 5 meter efter, vilket är ett avsevärt avstånd i simning.

Lyckligtvis hade Umeå här sitt »ess». Bertil Kallin, som inte bara gjorde det otroliga att taga in hela avståndet utan även hade hem segern med 5 meters försprång! Utan Kallin hade det emellertid slutat gallet, varför en kraftig varning för Skellefteås simmaregarde är fullt på sin plats.

Men till de övriga tävlingarna. 100 m. fritt gick i två heat med tiden som avgörande liksom i alla de övriga tävlingarna. Här segrade naturligtvis Kallin, dock mer suveränt än man väntat sig. Rönnberg blev oväntat nog endast trea, vilket kanske berodde på, att han hade för svag pace i sitt heat. Skellefteåpojkarne höll sina konkurrenter bra i början, men tappade av trötthet alldeles stilen mot slutet. Även på 200 m. fritt stod Kallin i en klass för sig och vann med en hel längd — cirka 17 m. — före Berglund, Skellefteå. I 100 m. bröstsim och 100 m. ryggsim fick däremot Skellefteå upprättelse genom resp. Öhman och Forsman. Den förstnämnde var för dagen i mycket gott slag och ögonfägnade med sin kraftiga stil, som förde honom till en överlägsen seger. Forsman hade däremot en segsheten duell med Rönnberg i ryggsim och hade bara inte den sistnämnde missat sista vändningen, är det ganska antagligt, att Rönnberg utbytt det knappa nederlaget mot en seger. I damernas 50 m. fritt stod kraftiga Margit Jonsson från Skellefteå i en klass för sig. Där ha vi den riktiga rekordtösen!

I övrigt kan nämnas att hopparna ömsom glädde och ömsom förskräckte med sina prestationer. Det var således både vackra hopp och fula hopp, för att nu inte tala om livsfarliga sådana. Att inte Lindeberg slog huvudet i trampolinen, var nog mest ett under. Juniorerna slutligen hade ett antal roande dueller, där allsköns simstilar framvisades för en tacksam publik.

Resultaten blevo:

100 m. fritt simsätt: 1) E. Kallin, Umeå 1,10,2, 2) P. O. Forsman, Skellefteå AIF 1,14,5, 3) K. Rönnberg, Umeå, 1,15, 4) M. Nilsson SAIK, 1,18.

200 m. fritt simsätt: 1) B. Kallin, 2,46,7, 2) E. Berglund SAIK, 3,05,3, 3) A. Hosten, Umeå, 3,12,1.

100 m. bröstsim: 1) E. Öhman, SIF 1,24,8, 2) S. Weman, Umeå och S. Billing, SIF, 1,29,6, 4) E. Berglund, SAIK 1,32.

100 m. ryggsim: 1) P. O. Forsman 1,28,9, 2) K. Rönnberg 1,29, 3) H. Olofsson, Skellefteå IF, 1,42,3.

Lagsimning 4x100 m.: 1) Umeå S. S. 5,13,9, 2) Skellefteå AIK 5,20,2.

50 m. fritt damer: 1) Margit Jonsson, Skellefteå AIK, 39,2, 2) Inga Kjellin, Umeå, 45,2, 3) Anne Marie Hallström, d:o 50,7, 4) Hjördis Lindfors, d:o, 52,6, 5) Ingrid Lundström, d:o, 52,9, 6) Sonja German, d:o, 54,2.

50 m. fritt, juniorer: 1) Y. Strömberg Umeå, 36,5, 2) H. Norin, d:o, 39, 3) S. Forsman, d:o, 39,2, 4) K. G. Öhman, d:o, 40,2, 5) O. Tylin, Umeå, 42,5, 6) R. Björjesson, d:o, 7) G. Bäckman, d:o, 8) E. Bäckman d:o.

Svikthopp seniorer: 1) G. Forslund, Umeå, 2) A. Arngrip, d:o, 3) E. Bäckström, Skellefteå IF, 4) T. Bjurström, Öb-bola, 5) B. Lindeberg, SAIK.

Svikthopp, juniorer: 1) Sjöberg, Umeå, 2) Lindfors, d:o.

Ka
L
Ume
sig öve
fighter
Såväl
en ha
undan
hastigl
Trot
arna s
sig för
nes bli
i löpni
En s
Erik Ö
som 10
tade re
Sven-C
med W
ä. i stö
Tävl
dock la
lan Un
Umeå
Skellef
sina 1
Skellef
Curt R
Berglun
och ski
man m
Kallin,
lertid i
bilkens
förde l
Resu
lingarn
100
1) Be
2) P.
3) C
4) M
100
1) Er
2) Sv
S.
4) Er
200
1) Be
2) Er
3) Ak
50
1) Y
2) Ha

1933. 21.9.1933

Kallin gav USS fin-fin lagseger.

Lyckade simtävlingar i Umeå
varmbadhus.

Umeå simsällskap kunde i går glädja sig över ett överfullt badhus, när simmar-
fighten Skellefteå—Umeå tog sin början.
Såväl Skellefteå AIK som idrottsförening-
en hade sina bästa simmare med, på ett
undantag när, nämligen Aminoff, vilken
hastigt insjuknat. Tråkigt.

Trots Aminoffs frånvaro blevo tävling-
arna spännande. I kappen uppenbarade
sig för övrigt Josua Westin, och han sy-
nes bliva lika fin i denna idrottsgren som
i löpning.

En som får vara nöjd med dagen är
Erik Öhman, Skellefteå IF, som i bröst-
sim 100 meter fick sin länge efterläng-
tade revansch mot Sven Weman, USS,
Sven-Olof Bolling, Skellefteå, samt dött
med Weman, varför skellefteåglädjen blev
äa större.

Tävlingarnas mest spännande del var
dock lagkappsimmningen 4×100 meter mel-
lan Umeå SS och Skellefteå AIK. För
Umeå startade först Ake Hallsten och för
Skellefteå Sven Larsson, vilka simmade
sina 100 meter dött. Martin Nilsson,
Skellefteås andra man, drog ifrån Umeås
Curt Rönnberg en aning, och Skellefteås
Berglund tog så ledning före Rickards,
och skickade iväg slutmannen P. O. Fors-
man med c:a 8 meters försprång. Bertil
Kallin, Umeås slutman, hämtade emel-
lertid in försprånget och gick under pu-
blikens frenetiska hejningar förbi och
förde laget till seger.

Resultaten för de mycket lyckade täv-
lingarna blevo:

100 meter fritt simsätt:

- 1) Bertil Kallin, USS, 1,10,2.
- 2) P. O. Forsman, Sk. AIK, 1,14,5.
- 3) Curt Rönnberg, USS, 1,15.
- 4) Martin Nilsson, Sk. AIK, 1,18.

100 meter bröstsim:

- 1) Erik Öhman, Sk. IF, 1,14,8.
- 2) Sven Weman, USS, och
S.-O. Bolling, Sk. IF, 1,29,6.
- 4) Erik Bäckström, Sk. IF, 1,42.

200 meter fritt:

- 1) Bertil Kallin, USS, 2,46,1.
- 2) Erik Berglund, Sk. AIK, 3,05,3.
- 3) Ake Hollsten, USS, 3,12,1.

50 meter fritt, juniorer:

- 1) Yngve Strömberg, USS, 36,05.
- 2) Harry Norin, USS, 36,31.

- 3) Sture Forsman, USS, 39,02.
- 4) K.-G. Öhman, USS.
- 5) O. Thyllin, Sk. IF.

50 meter fritt, damer:

- 1) Margit Jonsson, Sk. AIK, 39,2.
- 2) Inga Kjellin, USS, 45,2.
- 3) Ann-Mari Hallström, USS, 50,7.
- 4) Hjärdis Lindfors, USS, 52,6.
- 5) Ingrid Lundström, USS.
- 6) Sonja Degerman, USS.
- 7) Kerstin Johansson, USS.

100 meter ryggsim:

- 1) P. O. Forsman, Sk. AIK, 1,28,9.
- 2) Curt Rönnberg, USS, 1,29.
- 3) Hasse Olofsson, Sk. IF, 1,42,3.

Svikthopp:

- 1) Gösta Forsslund, USS.
- 2) Albin Arngrip, USS.
- 3) Erik Bäckström, Skell.
- 4) Torsten Burström, Obbola IK.

Svikthopp för juniorer:

- 1) Gunnar Sjöberg, Umeå.
- 2) Birger Lindfors, d:o.

IFK:s klubbmästerskap i backe.

Sven Olof Palm blev senioresegrare.
Torslund juniordito.

Umeakamraterna höllo i går klubbmä-
sterskapstävlingar i backhoppning. Under
tävlingarna inträffade en olyckshändelse
i det Erik Modig i ett ak skadade sig illa
i ena benet och måste forslas till lasarettet.
Skadans art är ännu ej bekant.

Resultaten blevo:

Seniorer:

- 1) Sven Olof Palm, 220,9.
- 2) Staffan Wellmark, 190,7.
- 3) R. Andersson, 182,0.
- 4) Holger Ödling, 138,9.
- 5) David Öhman, 130,7.

Juniorer:

- 1) Gösta Forsslund, 197,3.
- 2) K. G. Öhman, 195,8.
- 3) Sixten Pettersson, 194,2.
- 4) Sven Hörnblad, 189,3.
- 5) Knut Grenholm, 185,5.
- 6) K. E. Granström, 183,5.
- 7) K. L. Hägglov, 179,3.
- 8) Folke Grönberg, 170,2.
- 9) E. Wikström, 141,1.
- 10) Gösta Österström, 132,6.
- 11) Gösta Andersson, 122,4.
- 12) Rune Mörén, 111,0.
- 13) K. J. Bergsdorf, 83,0.

Umeå simsällskap gjorde fin simpropaganda med sina ungdomstävlingar.

SPANNANDE UPPGÖRELSE OCH FULLT HUS.

Tävlingarnes kulmen var gossarnas lagkapp då »dömda» Folkskolan »rodde» upp Läroverket.

Det var ett liv utan like i Umeå badhus i går där Umeå Simsällskap ställt till med tävlingsplask för stadens ungdomar. Fullt hus var det naturligtvis, både i och ovan vattnet, och det goda humöret saknades inte på någondera sidan. Det blev simsuccés med andra ord, och det borgar också för att Simsällskapet inte låter denna tävling bli den sista i sitt slag. På så sätt har man chanser att få fram fortbadarna, att intresset hos ungdomen inte saknas det gav gardagskvällens tävlingar tillfullo belägg för. Hrr funktionärer From, Wallman, Blomberg, Schildt och Törnblom skola ha ett tack för den goda insatsen och den fin-fina ordning de höllo på sina skyddslingar.

Det skulle föra alltför långt att tala om uppgörelserna gren för gren. Av resultatlistan härnadan framgår att det bjöds på massor av vattenstrider och vi lämna läsnoteeringarna att tala för sig själv. Framhållas bör dock att lagkappsminnen 3 gånger 4 längder mellan Folkskolan och Läroverket utgjorde kvällens mest spänningsmätade gren och det oväsen, som rådde under denna tävling, hotade att göra oss utan badhus igen. Det var ena baddare att simma de två sista i folkskolelaget! Efter de två första längderna hade Läroverket ett försprång på närmare en hel bassänglängd, men då ansågo Folkskolans Sjöberg och Lindfors att något måste göras. Den förre slog på för fullt och knappade in åtskilliga längd-liter och sedan var det Lindfors' tur. Ni skulle ha sett hur han »pinnade» på i sin metervinnande crawl! Den pojken kommer att bli något stort, skriv opp det. Han tog läroverkarnas försprång gladeligen och kom till råga därpå en god bit före i mål.

Resultat:

2 l. fritt pojkar 9—12 år:

- 1) Birger Lindfors, Folkskolan, 25,4; 2)

Gunnar Sjöberg, Folkskolan, 27,3; 3) Lars Rasmusson, Läroverket, 30,6; 4) Oile Degerman, Läroverket, 39; 5) Sven Arne Ny-lund, Seminariet, 42,4.

4 l. fritt gossar 13—15 år: 1) Harry Norin, Läroverket, 47,1; 2) Martin Sundqvist, Läroverket, 56; 3) Harry Granberg, Läroverket, 58,2; 4) Sven Olof Thalén, Läroverket, 1,02,1; 5) Erik Bäckman, Läroverket, 1,06,8.

2 l. bröstsim, gossar 9—12 år:

1) Bert Agren, Folkskolan, 38,1; 2) Oile Norin, Folkskolan, 40,5; 3) Nils Johansson, Folkskolan, 42,2; 4) Gunnar Norin, Folkskolan, 42,3; 5) Liss-Olof Löfgren, Semis, 42,8; 6) Lennart Dahlberg, Folkskolan, 42,8; 7) Rolf Lindberg, Folkskolan, 43,00; 8) Kurt Sellberg, Folkskolan, 43,9.

Raka hopp, gossar under 16 år:

1) Sven Erik Forsberg, Läroverket, 56 p. 2) Kurt Rönnmark, Läroverket, 54 p.; 3) Erik Bäckman, Läroverket, 50 p.; 4) Svante Hedvall, Folkskolan, 47 p.

I särklass nådde Gösta Forslund tävlingens högsta ponäg med 72 p. och Hjärdis Lindfors 59, därmed slående de bästa av pojkarna.

50 fritt, flickor 13—15 år:

1) Märta Sandberg, Läroverket, 44,3; 2) Hjärdis Lindfors, Flickskolan, 51,5.

100 fritt, gossar 16 år och däröver:

1) Yngve Strömberg, Läroverket, 1,18,8; Bertil Kallin ställde upp utom tävlan och nådde 1,16,7.

50 m. bröstsim, flickor 13—15 år:

1) Märta Sandberg, Läroverket, 52,0; 2) Ingrid Lindfors, Flickskolan, 53,0; 3) Sonja Degerman, Läroverket, 54,2; 4) Kerstin Johansson, Flickskolan, 55,0; 5) Karin Andersson, Folkskolan, 100,8.

4 l. bröstsim, gossar 13—15 år:

1) Harry Norin, Läroverket, 57,1; 2) Axel Rasmusson, Läroverket, 57,8; 3) Rune Börjesson, Folkskolan, 1,06,5; 4) Hans Bäckman, Läroverket, 1,12,6; 5) Sven Olof Thalén, Läroverket, 1,13,4.

Ryggsim, flickor 2 l.:

1) Märta Sandberg, Läroverket, 35,8; 2) Hjärdis Lindfors, Flickskolan, 51,0.

2 l. bröstsim, flickor, 9—12 år:

1) Sonja Lindberg, Semis, 37,6; 2) Gunnar Forsmark, Folkskolan, 41,0; 3) Karin Lindfors, Flickskolan, 42,4; 4) Elsa Jonsson, 45,0; 5) Margit Roos, Folkskolan, 47,2; 6) Karin Winter, Folkskolan, 47,7.

4 l. ryggsim, gossar 16 år och däröver:

1) Yngve Strömberg, Läroverket, 59,2; 2) Sten Henriksson, Läroverket, 1,00,00; 3) Tore Sundqvist, Läroverket, 1,15.

Lagkapp, flickor 4×2 l. under 14 år:

1) Umeå Folkskola, lag I, 3,01,5; 2) Umeå Folkskola, lag II, 3,05,3.

Lagkapp, pojkar 4×2 l. under 14 år:

1) Umeå Folkskola, 2,07,4; 2) Umeå Läroverk, 2,28.

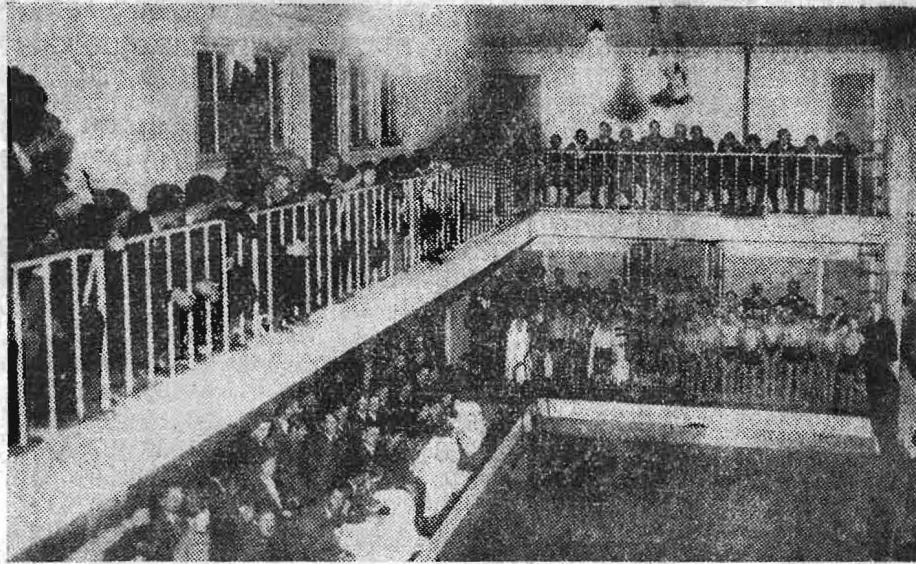
Lagkapp, pojkar 3×4 l. äldre (om Simsällskapets vandringspris):

1) Ring III, 2,40,5; 2) Underskolan, 2,48,00.

Ryggsim, pojkar 3 l. 13—15 år:

1) Axel Rasmusson, Läroverket, 44,7; 2) Martin Sundqvist, Läroverket, 52,7; 3) Svante Hedvall, Läroverket, 59,8.

Kring ungdomssimmet.

Livligt i Umeås badhus

var det vid ungdomssimmet i söndags, vilket tydligt framgår av ovanstående bild, tagen innan det verkligen började.

Umeå Simsällskap kommer hädanerter att låta dessa skolmästerskap äga rum varje år på vårsidan.

*

Umeå Folkskola erhöll Simsällskapets hederspris till den som visat det största antalet anmälningar och intresse för simpropagandan.

*

På tal om priser utdelades inalles 47 priser. Deltagareantalet uppgick till ett 60-tal, varför över 2/3 av deltagarna fingo gå fram och avhämta troféer. Några »jättebucklor» var det ej, men då största delen av pristagarna och pristagarinnorna för första gången fingo mottaga ett pris i en tävling, är priset trots »de lilla som va» ett minne för livet.

*

Folkskoletruppens »manager», folkskol-lärare Sven Edlund — länets diskusmästare — är populär bland sina disciplar. Han övervakade sin goda trupp vid tävlingarna och satte ihop sina kappsimmingslag till en »brakande seger». Den gode »skollärarn» kan vara nöjd med söndagens resultat av Folkskolan.

*

Ekonomiskt gick tävlingen ihop. Inkomsterna kronor 105:— gick oavkortat till simpropagandan genom prisinköp och andra direkta utgifter. Det är icke heller Simsällskapets mening att »slå mynt» av sina tillställningar. Ledningen var mycket nöjd över resultatet.

*

Umeå är f. n. den enda plats norr om Stockholm som infört denna tävlingsform.

*

En för simpropagandan intresserad umebo erbjöd sig på stående fot efter tävlingarnas slut att tupsätta ett vandringpris att tävlas om bland sällskapets medlemmar. Bra gjort! Flera mecenater äro nog mycket välkomna till sällskapet med samma anbud.

*

Av tävlingen 100 meter bröstsim för äl-

dre pojkar blev intet. 3 deltagare hade anmält sig. Vid uppropet för starten »backade» två ur, varför den tredje deltagaren, Sofiehemsskolans enda deltagare Hammarström, icke fick några motståndare. Tävlingen ströks alltså. Nästa gång är det att hoppas att denna tävling även ingår i programmet.

*

Facit: Lovande simhopperska: Gördis Lindfors, Flickskolan, vilken i hela hopp-tävlingen placerade sig som 2:a efter G. Forslund i poäng och därmed slog alla de övriga pojkarna-konkurrenterna.

Snabbaste flicka och dubbelmästarinna: Märta Sandberg, läroverket. Märta tävlar i vanliga fall för sin hemmaförening i Skellefteå och vid kommande stortävlingar låter hon nog tala om sig.

Roligaste startmoent: Småflickornas ihoppningar på ben i stället för på huvudet. Många dyrbara sekunder gingo härigenom förlorade.

Bästa start av småflickorna: Badmästare Lindbergs dotter Sonja — enda deltagande flicka från Semis övningskola. Sonja var bland de minsta i sin klass, men vann den största segern genom att simma in som etta i småflickornas 2-längderssim. Sonja förde även folkskolans första flicklag fram till segerplaceringen.

Bästa start av smågrabbarna: »Lillen» Lindfors på 2 längder fritt.

Bästa spurt: »Lillen» igen vid lagkappen mellan Folkskolan och Läroverket.

Dagens vackraste simhopp: Gösta Forslunds sista rakå hopp. Hoppdomarna gav ö samma poäng eller en 9:a vardera.

Roligaste simsätt: Svante Hedvalls kombinerade rygg-, crawl-, bröst- och sid-sim i lagkappen.

Simmarsyskon: Gördis, Ingrid och »Lillen» Lindfors, vilka tillsammans hemförde 3 första pris och 3 2:dra pris.

Därnäst pojkarna Rasmusson med ett 1:a, två 2:a och en 3:e placering.

Mest spännande tävling: Lagkappen mellan Läroverket och Folkskolan.

PROGRAM

ÖVER DELTAGARE I NATIONELLA TÄVLINGAR I KOMBINERAD LÖPNING OCH BACKHOPPNING DEN 24 OCH 25 MARS 1934.

Arrangör: Idrottsföreningen Kamraterna, Umeå.

Terränglöpningsmomentet 2×7 km. den 24 mars kl. 1 em.
Start och mål: Skidstugan, Klabböle.

1. Sven Kallin,	Domsjö IF	12. Einar Pettersson,	IFK U
2. Harald Lundgren,	Domsjö IF	13. Ragnar Henriksson,	FV Ö-vik
3. Arne Sjölund, Köpmanholmens IF		14. Einar Andersson,	IFK U
4. Sven Nordin,	Domsjö IF	15. S. Wallmark,	IFK U
5. Ingemar Andersson,	IFK U	16. David Öhman,	IFK U
6. Arne Arnström,	FV Ö-vik	17. Holger Ödling,	IFK U
7. Mauritz Andersson,	FV Ö-vik	18. Kjell Arnström,	FV Ö-vik
8. Karl Pettersson,	FV Ö-vik	19. Kurt Bergman,	IFK U
9. Sven Åström,	Husums IF	20. Oskar Eklund,	FV Ö-vik
10. Ragnar Andersson,	IFK U	21. Erik Pettersson,	Husums IF
11. Holger Lundgren,	Husums IF	22. Folke Kallin,	Domsjö IF

Söndagen den 25 klockan 1,30: Hopptävlingar i Skidbacken.

1. K. G. Öhman j:or,	IFK U	23. S.-O. Palm j:or,	IFK U
2. Folke Grönborg j:or,	IFK U	24. Kurt Hägglöf j:or,	IFK U
3. Bengt Sundkvist j:or,	IFK U	25. Folke Kallin,	Domsjö IF
4. Ingemar Andersson,	IFK U	26. Gösta Österström j:or,	IFK U
5. Kurt Grenholm j:or,	IFK U	27. David Öhman,	IFK U
6. Gösta Forslund j:or,	IFK U	28. K. G. Marklund j:or,	IFK U
7. Seth Grönborg j:or,	IFK U	29. Allan Fjellström,	IFK U
8. Ragnar Andersson,	IFK U	30. John Vestberg,	Anundsjö IF
9. K. J. Bergsdorf j:or,	IFK U	31. Herbert Pettersson,	IFK U
10. Mauritz Andersson,	FV Ö-vik	32. Gösta Andersson j:or,	IFK U
11. Rune Karlsson j:or,	IFK U	33. Erik Vikström j:or,	IFK U
12. Harald Lundgren,	Domsjö IF	34. Ragnar Henriksson,	FV Ö-vik
13. Holger Lundgren,	Domsjö IF	35. Johan Andersson,	IFK U
14. John Pettersson,	IFK U	36. Sven Nordin,	Domsjö IF
15. Sixten Pettersson j:or,	IFK U	37. Sven Åström,	Husums IF
16. Kjell Arnström,	FV Ö-vik	38. Arne Arnström,	FV Ö-vik
17. Oskar Eklund,	FV Ö-vik	39. H. Almberg j:or,	IFK U
18. Rune Mören j:or,	IFK U	40. Karl Pettersson,	FV Ö-vik
19. Sven Kallin,	Domsjö IF	41. Erik Pettersson,	Husums IF
20. Holger Ödling,	IFK U	42. Einar Andersson,	IFK U
21. Kurt Bergman,	IFK U	43. Einar Pettersson,	IFK U
22. S. Wallmark,	IFK U	44. Arne Sjölund, Köpmanholmens IF	

Öpprop i tävlingarna en halv timme före start.

OBS! Öppen bedömning i backen!

Prisutdelning å Gammlia kl. 7 em.

Subskriberad supé med dans kl. 8 em.

Pris 15 öre.

Söndagen 3 febr
1935

John Pettersson vann DM i backe. - Längsta hopp 32.5 m.

Ingemar Andersson mästare i
kombinerad.

John Pettersson.

DM i backe och kombinerad ägde rum i Umeå lördag och söndag. Publikerna var fåtaliga. Backtävlingen försvarades av hård motvind. Längsta hopp nådde John Pettersson på 32,5 meter.

Resultat av backhoppningen.

Seniorer:

Klass I:

- 1) John Pettersson, IFKU, DM-mästare, 218,5 poäng.
- 2) H. Ödling, IFKU, 210,9 poäng.
- 3) I. Andersson, d:o, 207,6 poäng.
- 4) A. Svensson, Lycksele, 206,9 poäng.
- 5) F. Swahn, IFKU, 202,9 poäng.
- 6) H. Pettersson, d:o, 144,2 poäng.

Klass II:

- 1) H. Andersson, Boliden, 210,3 poäng.
- 2) E. Pettersson, IFKU, 201,8 poäng.
- 3) G. Forslund, d:o, 191,0 poäng.
- 4) D. Öhman, d:o, 180,9 poäng.
- 5) G. Sigurdsson, Skellefteå, 160,4 poäng.
- 6) N. Ekman, IFKU, 139,5 poäng.

Samtliga lagpris: IFK.

Resultat i kombinerad åkning.

Seniorer:

Klass I:

- 1) I. Andersson, IFKU, DM-mästare, 35,308 poäng.
- 2) A. Svensson, Lycksele, 33,075 poäng.
- 3) D. Öhman, IFKU, 32,017 poäng.

Klass II:

- 1) Nisse Ekman, IFKU, 29,675 poäng.
- 2) F. Swahn, d:o, 29,092 poäng.

- 3) H. Andersson, d:o, 17,950 poäng.

Kombinerad åkning för juniorer:

- 1) K. G. Marklund, IFKU, 35,875 poäng.
- 2) K. G. Öhman, d:o, 33,633 poäng.
- 3) K. E. Granström, d:o, 30,875 poäng.
- 4) S. Hörnblad, d:o, 26,525 poäng.

Back-DM för juniorer:

- 1) S. Hörnblad, IFKU, 205,9 poäng.
- 2) S. Pettersson, d:o, 204,9 poäng.
- 3) K. G. Öhman, d:o, 203,4 poäng.
- 4) K. J. Bergsdorff, d:o, 196,1 poäng.
- 5) K. G. Marklund, d:o, 187,6 poäng.
- 6) K. E. Granström, d:o, 143,5 poäng.
- 7) L. Andersson, d:o, 138,6 poäng.

Första ingår till följande

— På lördagen avled studeranden vid Umeå högre allmänna läroverk, Gustaf Douglas. Han var född 1917 och sörjes närmast av föräldrar, översten greve W. A. Douglas och hans maka, samt syskon.

*

På lördagsförmiddagen rådde förstämmning bland eleverna i Ring II Real. En av våra mest omtyckta kamrater hade svårt insjuknat. Ingen kunde väl dock ana, att den alltid levnadsglade "Duddé" mitt i sin ungdoms vår skulle lämna oss. Hans plats står nu tom, och svår är den förlust, klassen lidit, genom denne hurtige kamrats bortgång. Svårt är att tänka, att hans glada skämt aldrig mer skall sprida glädje i klassen, hans

ljusa optimism aldrig mer liva våra sinnen. Stor är sorgen icke blott för hans allra närmaste utan även för oss, hans klasskamrater, vilka dagligen voro tillsammans med denne kamrat i ordets bästa bemärkele. Att han så brådstörtat gått ifrån oss är djupt tragiskt, och tomrummet efter honom känns så mycket mer, när man betänker hans ungdom och glada syn på livet. Vi, hans klasskamrater, skola alltid minnas honom såsom den gode kamrat, han ju alltid var. När vi nu stå inför det bittra faktum, att du ej längre finns bland oss, vilja vi en sista gång tacka Dig för allt, vad Du var för oss, Dina klasskamrater. Frid över ditt minne!

Ett par klasskamrater.

Geisterstunde im Olympia-Stadion

Ein Traum wurde Wirklichkeit — Nächtliche Baseball-Schlacht im Licht der Scheinwerfer — Kleine Kulissen - Geheimnisse

Es war einmal ein Mann. Der hatte einen herrlichen Traum. Er stand ganz allein, ohne Ausweis, ohne Binde, ohne Paß, mitten auf dem grünen Rasen des Olympia-Stadions und rings um ihn herum, aber jenseits der roten Achenbahn, war eine ganze Armee phantastisch ansehender Kontrolleure aufmarschiert. Es waren wohl an die 4000 Mann! Und alle mit Binden und Ausweisen, mit Pässen und Plaketten, aber sie durften nicht herein, mußten hübsch draußen bleiben. Als der Träumer sie erblickte, sie, die in diesen Tagen die Herren der Welt sind, ausgerichtet und kerzengerade, da hat er sich ins Hästchen gelacht und ihnen eine lange Nase gemacht. Es war sächlich sehr schön!

Träume sind Schäume! Nicht immer! Ich weiß das genau, denn dieser Traum wurde Wirklichkeit und ich selbst habe sie erlebt. Ich habe heute nacht beim herrlichsten Mondenschein ganz allein auf dem grünen Rasen des Olympia-Stadions gestanden, und ich habe die Kontrolleure draußen gesehen, weil sie nicht herein durften und Wache halten mußten. Ich habe noch viel mehr erlebt und noch viel mehr getan, was ich am Tage nicht darf. Ich bin stolz durch die Katakomben spaziert, habe in den Kabinen herum-

lissen abspielt und nur von ganz wenig Ausgewählten gesehen wird. Wie war's denn in der vergangenen Nacht?

Im Licht der Scheinwerfer

Noch hat die große Stadt, deren millionenfaches Lichtmeer sich am Himmel widerspiegelt, nicht zur Ruhe gefunden, aber hier draußen hat der Lärm des Tages aufgehört und die Schatten der Nacht liegen über dem weiten Gelände des Reichssportfeldes. Der gewaltige Bau des Olympia-Stadions ist so hoch, daß man von draußen nicht einmal den Widerschein der riesigen Strahlenbündel sieht, die grell und erbarmungslos auf den Innenraum gerichtet sind. Auf jeder der beiden Längsseiten des Stadions sind drei große Scheinwerferanlagen, hoch oben im Olymp, und von hier aus lassen sie ihr Licht über dem Innenraum spielen. Es ist ein phantastisches Bild.

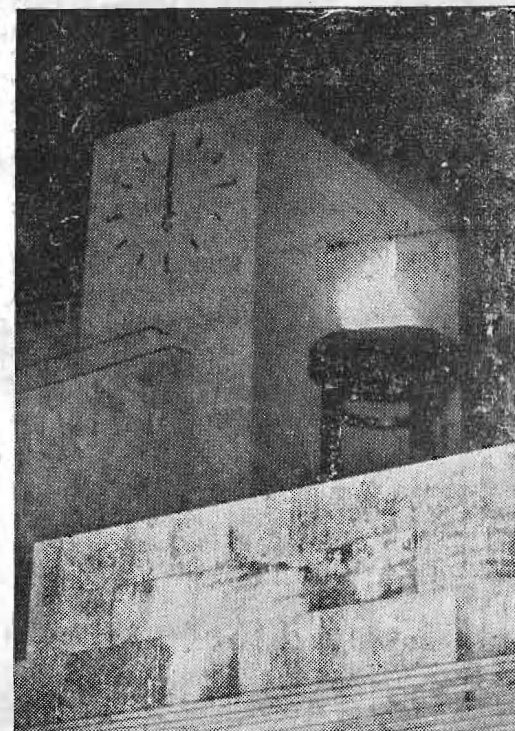
Auch diese Scheinwerfer sind eine Ueberraschung, und wer sie noch niemals vorher gesehen hat, wird überrascht und überwältigt von ihrem Lichterpiel. Man muß sich das einmal vorstellen: tiefe Dunkelheit und Stille liegen über der olympischen Stätte. Plötzlich ertönt ganz leise, ganz fern Streichmusik, die langsam stärker und stärker

und als der Einmarsch vorüber ist, wiegen und biegen sich die hübschen Mädels zu den herrlichen Melodien; es ist die Generalprobe für die heutigen Vorführungen.

Wieder wechselt die Szene: die schwedische Vorführungs-Mannschaft der Männer ist eingezogen. Auf einem Film-Turm Leni Riefenstahls steht der Mannschaftsführer und gibt seine Kommandos, und auf dem Rasen zeigen fast 600 Schweden ihre einzigartigen Gymnastik-Vorführungen. Wenn sie dann am Schluß einmal Rad schlagen oder über den Kopf des anderen springen, hallt der grüne Rasen von dem Aufsprung der Männer wider. Es ist eine Lust, diese Uebungen und diese kräftigen, gut gewachsenen Gestalten zu sehen.

Die wilden Teufel aus USA

Genug! Abblenden! Das nächste Bild! Vom Marathon-Tor her ertönt — es ist 11 Uhr nachts geworden — plötzlich Marschmusik. Es sollte eigentlich der „Yankee-Doodle“ sein, aber da man die Noten vergessen hat, müssen eben des seligen Teufel „Alte Kameraden“ herhalten. Es geht auch so. Hinter der Musik marschiert das

Auch nachts flammt das Olympische Feuer

The Olympic Fire burns at night
Le Feu olympique flambe la nuit comme le jour

„Gallo“ gerufen, daß es schall gab, ich habe hier und knipst und bin über die 100-Tausen, und ich habe mich sogar

wird, um dann zu einer jubelnden Overtüre zu werden. Der Tanz der Noten formt sich zu einem Marsch, und dann, mit einemmal, flammen die Scheinwerfer auf. Einer nach dem andern. Es ist

amerikanische Baseball-Team, das in der vergangenen Nacht seine erste Schlacht im Stadion geschlagen hat. Es sind große und verwegen aussehende Gestalten, die da hereinmarschiert kom-

ab, dann wird das natürlich mit dem gebührenden Schlachtgeschrei begleitet.

„Hallo“ gerufen, daß es hell gab, ich habe hier und kaufte, und ich habe mich sogar

es auch Nacht und die Geister waren zu Gast und trieben ein tolles Spiel. Und kleine, fixe Teufel waren da, die über den Nasen rannten und sich Wälle zuwarfen und dabei einen Höllen- schreck machten. Dann wieder kamen andere Geister, die mit dem Besen in der Hand die Teufel verschreckten, bis sie selbst verschwanden und ihre Silhouetten im Nebel des heraufdämmernden Tages zerrannen. Der Mond guckte vom Sternenzelt herunter und lächelte dazu, denn er wußte genau, daß jeder Spuk einmal zu Ende geht und daß Träume eben doch nur Schäume sind. Denn als es heller Tag war, standen die Kontrolleure wieder drinnen und ich saß oben in unserer Presskabine und wischte mir den Schlaf aus den Augen. Die Herren der Welt registierten wieder!

Nacht ohne Pause

Der letzte Wettkampf ist vorüber, und die Zuschauer, die sich vor lauter Begeisterung beinahe die Kehle aus dem Leibe geschrien haben, sind schon längst fort. Langsam senkt sich der Abend herab und die Aschenbahn-Kommandos räumen die letzten Geräte aus dem Innenraum. Verödet liegen die Sitzreihen da, und nur das heilige Feuer von Olympia, dessen Flammen nun schon seit sieben Tagen zum Himmel emporlodern, scheint das einzig Bewegliche in dem gewaltigen Rund zu sein. Auch diese Stätte des großen olympischen Geschehens will wenigstens einmal ihre Ruhe haben.

Sie hat es aber nicht, denn diese Tage und Nächte hier draußen sind ohne Pause, nur angefüllt mit Arbeit und nochmals Arbeit. Wenn die verantwortlichen Männer, die im Stadion ihren schweren Dienst tun, von den 24 Stunden jeden Tages drei oder vier Stunden schlafen können, so empfinden sie diese Tatsache beinahe schon als Luxus. Sie müssen immer auf dem Posten sein, denn wenn die Wettkämpfe vorüber sind, beginnt eigentlich erst der richtige Betrieb, der sich allerdings ausschließlich hinter den Ku-

wird, um dann zu einer jubelnden Ouvertüre zu werden. Der Tanz der Noten formt sich zu einem Marsch, und dann, mit einemmal, flammen die Scheinwerfer auf. Einer nach dem andern. Es ist unglaublich.

Und jetzt sieht man dort unten den Einzug von ein paar hundert Mädels, hübschen blonden Schwedinnen, vorauf die blaueidene Fahne mit dem gelben Kreuz darin; das Ganze ist ein nächlicher Marsch der Farben, der so schön und so herrlich von keinem Maler wiedergegeben werden könnte. Da entdeckt man plötzlich auch die Musik, 60 Mann Streich-Orchester, Militär-Musiker vom Panzer-Regiment 5 und vom Reiter-Regiment 9. Sie spielen wunderbar,

amerikanische Baseball-Team, das in der vergangenen Nacht seine erste Schlacht im Stadion geschlagen hat. Es sind große und verwegene aussehende Gestalten, die da hereinmarschiert kommen, und toll kostümiert dazu: mit ihren Wolldecken um die Schultern sehen sie wie Wagners Pilgerchor bei der ersten Probe aus.

Die Musik hat aufgehört und die Mannschaftsaufstellung genommen: hier die Schlag-Mannschaft und dort die Feld-Mannschaft. Das Spiel kann beginnen. Und wie es beginnt! Klatsch, Klatsch macht es, wenn Charly oder Billy mit ihren riesengroßen Handschuhen, die im Zwielicht wie Bratpfannen aussehen, den Ball auffangen und prallt dann der Ball an der „Kelle“

ab, dann wird das natürlich mit dem gebillerten Schlachtgeschrei begleitet.

Erst trainieren diese wilden Teufel aus USA, dann aber geht es richtig los. Es ist ein wunderbares Bild, wenn diese großen Teufel mit ihren blauen und roten Strümpfen und mit ihren Mühen, die wie Jockey-Rümpfen aussehen, von Laufmal zu Laufmal jagen und dabei sich gegenseitig anfeuern. Ueber anderthalb Stunden haben sie in der vergangenen Nacht gespielt und erst als Mitternacht längst vorüber war, hüllten sie sich wieder in ihre Decken und verschwanden in den Katakomben.

Der Zeiger der großen Uhr am Marathon-Tor

Gestern spät abends: zum erstmal Training auf dem Reichssportfeld

Late yesterday evening: training at night for the first time on the Reich Sport Field

Hier soir très tard: le premier entraînement nocturne au Reichssportfeld

Fotos (2): W. Engel

De svenska gymnasterna gjorde stormande succé i packat olympiastadion.

1936

Söndagen den 9 Augusti 1936

Ideliga bifallsåskor ekade.

Gästa
Gästerna
bar
med

Den mest glänsande propaganda som någonsin gjorts för svensk gymnastik.

Största truppen på utländsk mark.

(Från Svenska Dagbladets olympiska redaktion.)

*BERLIN, 8 aug. Den största idrottstrupp, som något land någonsin sänt till främmande botten, tog i dag Olympiastadions till trängsel fyllda läktare med storm. Adolf Hitler med uppvaktning åsåg händelsen, och de som formade den voro de svenska gymnasterna. Truppen bestod av 1 200 deltagare, hälften damer och hälften herrar.

Damerna inledde. Det krävs egentligen en poetisk ådra för att fullt rättvist kunna skildra det betagande intryck, de unga svenskorerna gjorde, där de kommo i sina blåklintsblå dräkter med en fanbärerska i täten, som man utan att anses vara partisk måste säga var den vackraste flicka, som ännu visat sig under dessa olympiadagar i Stadion. Det var en massverkan av oförliknelig skönhet alltifrån det ögonblick flickorna visade sig i portalen under den olympiska elden. De välldes ut som ett böljande till och de höllo en marschordning, som borde få den riktiga truppen att känna ruelse och vända från i söndags, då den var på samma stråt i Stadion.

Uppmarschen till det på förhand inrymda fältet i Olympiastadion skedde med god ordning och under ideliga bifallsåskor från de betyd-

(Forts. på sista sidan.)

De svenska gymnasterna gjorde succé.

(Forts. från sid. tre.)

ligt över hundra tusen åskådarna. Programmet var synnerligen lätt. Det bestod av hävrörelser och täjningar i god rytmisk takt. Sedan dessa rörelser utförts skedde utmarschen i form av en till synes oordnad stormning tillbaka till portalen. Det skedde på så vis, att flickorna grupperade sig i trapporna och där bildade en inramning till de väntande gymnasternas trupp. Även de manliga gymnasternas inmarsch blev av stor effekt. Tyskarna förstå ju bättre än några andra nationer att uppskatta en god takt och ett gott marscherande. Här fingo de sitt ga nylstmäte, men det var inte pojkar, uppfattningarna vil som stelnat till i noggrann marsch, tetsställning de förde sig med en ledighet, i verklig då är de utmärkt förmedles med kraft och snörrätt ordning.

Under kapten Wendels ledning utfördes därpå armhävningar, bålrollningar och hopp. Det betonades sedan i det tryckta protokollet, att vad som nu visades blott utgjorde en mindre del av den Lingska gymnastikens rörelseformer. All redskapsgymnastik var sålunda utsluten. Den svenska truppen överglänste allt, vad som under denna vecka visats av gymnastik här. Det var en utmärkt väl avvägd massverkan, som överväldigade men icke tryckte ned, utan det var klart och redigt upplagt. Det var utan tvivel det mest glänsande slag som någonsin gjorts för svensk gymnastik på utländsk mark. Den tyske hallämnen förklarade också, att tyskarna uppskattade denna förevisning till fullo och att de kände förpliktelsen mot det Lingska namnet, som även för dem varit ett föredöme i så många avseenden.

Svale.

Svenska Dagbladet

ta
ke
ti
oc
he
på
gy
ta
all
en
ku
ma
ler
sv
fly
mä
sit
att
nu
vol
har
Me
ändr
sven
Men
han
na R
fas s
Görin
Doro
perso
trots
gansk

Gymnasternas dag. Svensk segervisit.

Japsen äro vattennegrer.

Olympiskt reportage av BANG.

Från Dagens Nyheters utsände
medarbetare.

BERLIN, lördag.

Det har varit höga berg och djupa dalar för nordbon på stadion i dag. Ena minuten fick man se en svensk bryta ett lopp och stupa i gräset, den andra stod en annan svensk på hederstrappan med bästa kransen kring pannan.

Dagens början och slut voro tadel fria. På morgonen sam fröken Isberg, stor och blå, på god tid bland framhejande tyskar och japaner, som numera bära hederstiteln vattennegrer. Och på kvällen gjorde den svenska gymnastikgruppen inför ett nästan fullsatt stadion med rikets alla höga herrar på äreläktaren en stor och välförtjänt succés.

Fosterlandet har haft tur i kunde behövas efter våra sjukmar och sendragna knän och lemmalyten. Tur så tillvida att svenska gymnastikuppvisningen blev flyttad till en tid då minst 100.000 människor hade även andra skäl att sitta kvar i sina bänkar i stället för att rusa hem till sina feta soppor. Och nu ha 100.000 personer sagt "wundervoll", så mycket kan jag säga på förhand.

Men sedan blir det ändå programändring, världens mest lyckade. 18.15 svensk gymnastik, står det i trycket. Men 18.15 hålla tiokamparna fortfarande på med sin följetongssport, de ha kommit till spjutkastning nu. Dessas sista gren, långloppet, måste flyttas till den svenska gymnastiken, och så kommer det sig att Hitler och Göring och lille Goebbels med en militär som han själv, och Dorothy och jag och ytterligare 99.999 personer ståande i våra bänkar, trots att det börjar skymma och är ganska gråkallt.

Låt oss gymnastisera, för
det kan vi!

Och dagens svenska facit blir: ge oss en plan ensamma och låt oss gymnasticera, för det kan vi. Precis en kvart före 19 svänger det första ledet i den kvinnliga truppen in genom marathonporten, och precis 14 minuter i 19 vet man att man visst inte vill vara japan. För så dags är det klart att det blir svensk succés av ordentliga mått. Första applådaskan rullar mäktigt redan när de 600 flickor marschera fram i tadel fri takt i sina korta, ljusblå kjolar, och den ökar flera grader i styrka när fanan sänks i ett vackert svep inför den stående hedersläktaren. Inte hade jag en aning om at vi äro så snygga och välväxta sedda i massa och på håll. Ledarinnans — fröken M. Hallström från Stockholm — röst ljuder klar och distinkt för varje rörelse, och däremellan understryks den perfekt mjuka precisionen av musikorkester. Hitlers händer slå ihop i ett sträck medan truppen bildar det ena utsökta mönstret efter det andra. Ena minuten ser den ut som en av Kungsträdgårdens mest pedantiska rabatter, nästa gång är den ett enda enormt knappnålsbrev av böjda huvuden, och när den till sist försvinner som en svärm ljusblå skalbaggar över den gröna planen och bildar formation i marathonstrappan, blir jublet nästan som för en tysk seger.

Så komma pojkarna i sina vita långbyxor och vita tröjor. De marschera som ett tyskt kompani, det är menat som en komplimang, och hälsningen med fanan är sanna mina ordigrandios. En liten vit förgymnast står ensam längst fram på en rund upphöjning, och kommandoropen från ledaren, kapten Carlén-Wendels, komma från en likadan bredvid. Om det är riktigt som jag hört att truppen bara gjort en enda samövning på planen, så är det ganska otroligt vad den presterar, och inte under att det uppskattas i detta disciplinens land. Jag har på känn att det kallas fristående, allt detta som de göra i spikraka led och som avbrytes av applåder ideligen. Värst blir det när de 600 ligga som vita paket över hela planen och allra värst när de hoppa stående bock över varandra utan att falla ur ordningen en decimeter.

När jag smiter i väg från Johanssons och Bladströms bekransning för att komma ur värsta rusningen, så stå alla de tusende upp och klappa i takt med regementsmarschen som leder ut fana och trupp. När jag väl kommit in i en taxi hoppa två tyska damer med förvånansvärd kommunism efter mig för att få åka med. Men det må vara dem förlåtet, för hela vägen från Stadion ned till Kurfürstendamm säga de ingenting annat än:

— Wundervoll, prachtvoll, fabelhaft. Wie das alles klappte!

Bang.

Dagens Nyheter

Hejarklacken överträffad.

Gymnastik till musik tog olympiapublik med storm.

— Det var ståtliga ögonblick för oss svenskar, när den kvinnliga svenska gymnastiktruppen visat vad den gick för, och applåderkorna rullade över stadion, berättar dirigenten för olympiaorkestern, kapellmästare Eric Bengtson, som på tisdagsmorgonen återkom från Berlin.

Hr Bengtson som vid samtalet med Dagens Nyheters medarbetare unnade sig en paus från S. F.-orkesterns repetition på Nationalmuseum för onsdagens midnattskonsert, är storbelåten med sin Berlinvistelse, och framför allt åt framgången på lördagen inför ett 100.000-hövdad stadion med riksregeringens representanter på hedersläktaren.

Det var för ett år sedan som jag fick i uppdrag att skriva musiken till den kvinnliga masstruppens uppvisning, fortsätter hr Bengtson, när vi satt oss till rätta på en gammal kista från 1600-talet. Detta är första gången i historien som musik komponerats direkt till gymnastiska rörelser. Dessa blevo sålunda det primära, och musiken komponerades sedan så att det hela blev kongenialt, en helhet. Musiken skulle ge anspänning och utlösning i varje rörelsemoment — det var avsikten med arrangemanget. Sedan jag fullgjort mitt uppdrag frampå höstsidan i fjol spelades musiken in på grammofonskivor — både musik och kommandorop, bör jag kanske tillägga — varpå skivorna tillställdes de olika gymnastikföreningarna för att man skulle kunna öva efter enhetligt program. Rörelserna ha komponerats

av fröken M. Hallström och fru Adrian, och den förstnämnda var också truppens ledare.

Applåderna förlängde programmet.

I Berlin hade vi tillfälle att göra fem repetitioner, och allt gick mycket lyckligt, säger hr Bengtson vidare. Så kom den stora dagen, lördagen den 8 augusti, då vi skulle visa oss på styva linan. Att vädret blev oerhört vackert var ej så märkvärdigt — det hade vi gjort upp med Vår herre för ett år sedan. På stadion väntade en 100.000-hövdad skara, och på hedersläktarna sutto rikskansler Hitler i uniform, Göring helt i vitt, prins Gustaf Adolf och excellensen Lewald. Och så marscherade de sex hundra flickorna in för att utföra sina sjutton rörelser. Den sextio man starka orkestern från Berlin var väl trimmad — grammofonskivorna användes nämligen endast för övningarna hemma i Sverige. Entusiasmen var oerhörd redan från början, och applåderna smattrade så ihärdigt att programmet tog betydligt längre tid i anspråk än som från början beräknats — tjugominuter. Det var tydligt att denna rena frigymnastik i förening med musiken starkt tilltalade tyskarnas lyriska sinne. Och när det hela var över var det hart när omöjligt för mig att bana mig väg till utgången — så hänförda voro de. Den gången tror jag inte att den svenska hejarklacken gjorde sig särskilt nåmint. Dess jubel drunknade i så fall i de allmänna applådkanonaderna.

Till sist vill jag endast framhålla att en bättre ledare än fröken Hallström kunde den kvinnliga gymnasttruppen aldrig ha fått. Vårt samarbete har hela tiden varit det allra bästa, vilket givetvis är ytterst viktigt när det gäller att åstadkomma ett gott resultat. Denna massuppvisning efter musik var ju, som man förstår, ett experiment, där det gällde att ge gymnasterna en uppfattning av musiken, och som experiment måste den betraktas som synnerligen lyckad, slutar hr Bengtson.

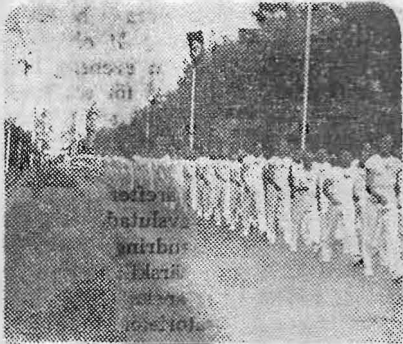
Cup

1936

Dagens Nyheter 12 aug 1936

Svensk
Döber
I m
gen i
läger.
enligt
Avs
gymna
varna
Döber
avtack
Tal v
gamla
hos os
jer ut
till sis
förbi
114-st
som
gymna
lade v
des n
Berg v
utländ
som s
delse
plänlig
I de
grund
för n
vän. s
Finlan
Tyskla
förklar
landsb
gymna
hennes
heders
na knä
danten
en av
män.
lor, up
om D
avsked
"Ausw

Tåget går till Sverige.

Svenskarna defilera för sista gången.

Döberitz och Elsgrund den 9 augusti.

I morse gick vältjen för sista gången i de svenska olympiagymnasternas läger. Mornen har gjort sin plikt, och enligt allas utsägo synnerligen väl.

Avskedsögonblicket i de båda svenska gymnastförläggningarna präglades av den varmaste sympati från ömse håll. I Döberitz samlades vi för att högtidligen avtacka kommandanten och hans män. Tal växledes, musiken spelade "Du gamla, du fria" (i långt hastigare takt än hos oss) och "Du snöiga Nord", medaljer utdelades till våra tyska värdar, och till sist defilerade de 600 än en gång förbi majoren och hans stab i den fasta 114-stegstakt och den vackra hållning som är ett kriterium på god svensk gymnastikträning. Kommandanten talade vackert, och när de blågula halades ned och överlämnades till kapten Berg von Linde, slutades ett kapitel i de utländska gymnastikfärdernas historia, som säkert kommer att ha sin betydelse samt i varje fall bevaras i outplånlig hägkomst av de deltagande.

I den kvinnliga förläggningen i Elsgrund utspelades avskedsceremonin inför major Röpke, de 1.000 damernas vän, som berett gästerna från Sverige, Finland och Danmark ett uppehåll på Tysklands jord som alla med en mun förklara som sitt allra angenämaste utlandsbesök. Fröken Marrit Hallström, gymnasternas avhållna ledare, och alla hennes nitiska medhjälpare avhurrades, hederstecken förlänades, och kamerorna knäppte — framför allt av kommandanten som i detta ögonblick bör vara en av Tysklands mest "avdagatagna" män. Kvällen kom och med den facklor, upplysta fönster och folkmängd inom Döberitz stationsområde. Återigen avskedshyllningar. Näsdular vifta. "Ausweis!" ropa en del ynglingar och

svänga sina legitimationskort för fria resor under spelen, "Auf Wiedersehen" låter det från varje vagnsätt — hurra-ropen klinga snart avlägset, och på plattformen stå vi några svenskar kvar för att bevittna att stinsen torkar en tår ur ögat — "Ah, wie waren sie doch nett, die Schweden!"

Emanuel.

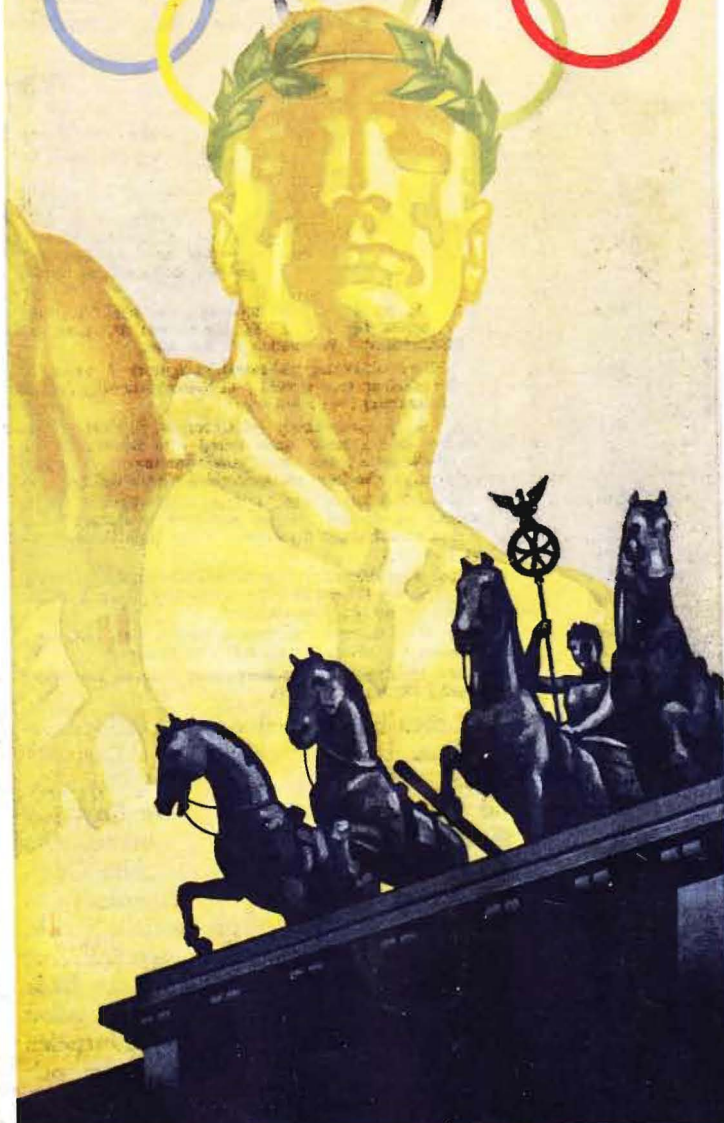
*

Äger man rätt tukta andras ungar?

Två mammor i en av förstäderna ha ställts under åtal för inbördes slagsmål och förargelseväckande beteende, en följd av pedagogisk åsiktsklyvning huruvida man äger rätt upptukta andras ungar eller inte.

Den ena mamman hade en dag träffat den andras pojke och då sagt något om att "om jag vore som din mamma skulle jag ge dig en örfil precis som din mamma gav min pojke häromdagen". Huruvida örfilen kom till utförande är inte riktigt klart, men däremot hade den tilltalade pojkens mamma hört samtalet och kommit rusande sin telning till hjälp. Följden blev att de båda mammorna råkade ihop, och enligt vad som uppgivits av vittnen i saken, blev de både blåmärken och håravslitningar stor skala innan de båda hetlevrade mödrarna skildes åt med den ömsesidiga svenskkommelsen att var och en

TYSKLAND

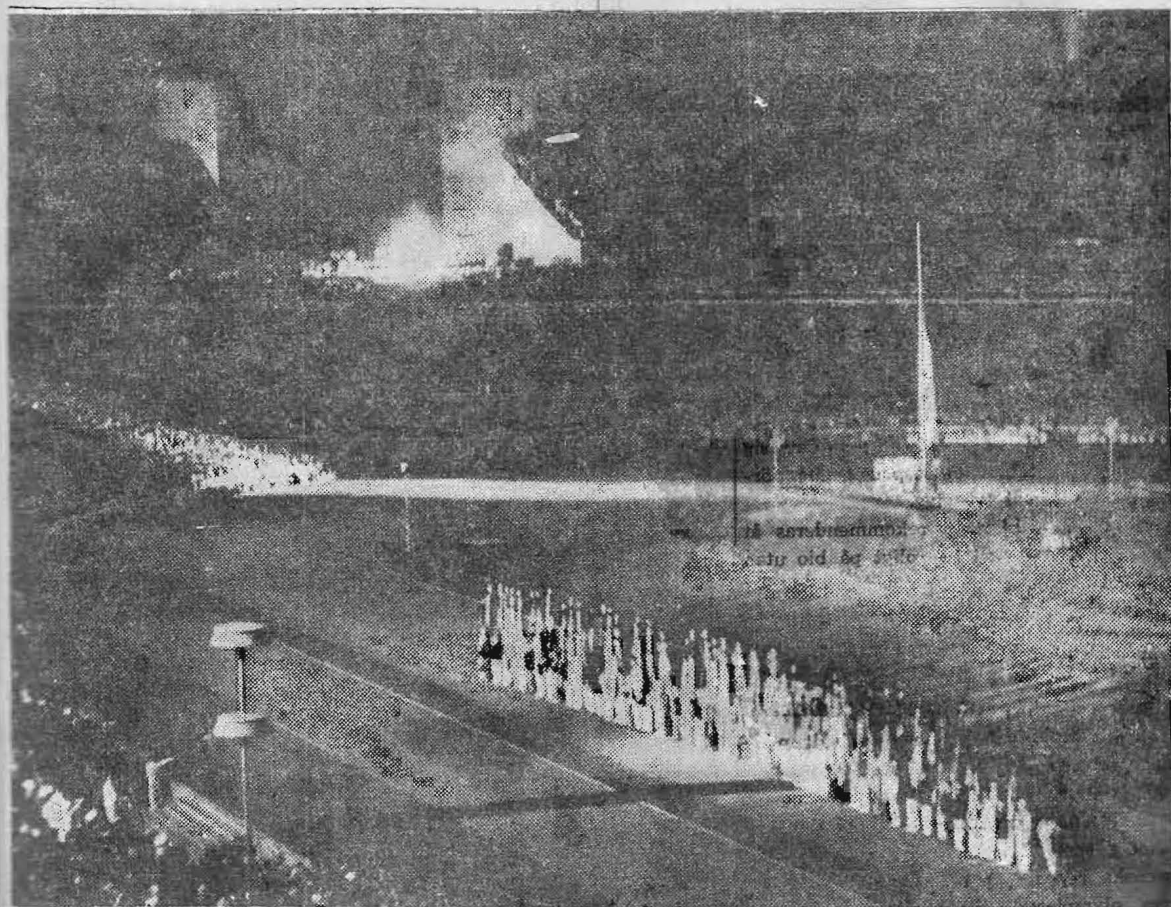
OLYMPISKA SPELEN

i BERLIN 1936

1 - 16 AUGUSTI

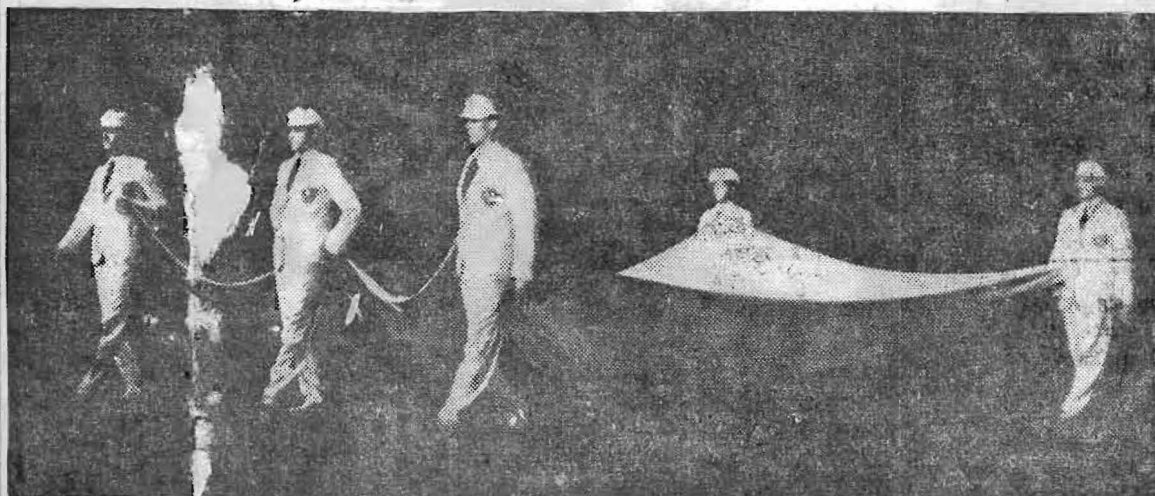

Ännu flammor eldes!

*Sakta, Sakta glider den olympiska
flaggan ned Leau sin mast*

Finis Berlin

Elken har stökat, i sakta marsch och under
100000-tals människors tystnad bärs flaggan
bort för att förvaras till nästa Olympiad
år 1940 i Tokio.

XI:te Olympiaden i Berlin 1936 är
ett minne blott.

Ovan: Svenskarna marschera in till sin gymnastikuppvisning, som blev en stor succé! Särskilt masstruppens prestationer gav en uppskattad effekt, bilden nedan.

Den
den
fysi
öym
års
till
mass
och
man
någg
spel
V
stadi
lant
100,
sven
intre
som
Li
Li
truppi
inför
försa
föstr
belyv
stike
ringe
aldra
dem
veck
av d
terna
vänt
tress
nashi
Ni
och
svara
resa
delas
möjli
gång
med
Ni E
förde
icke
heder

Berli

Berlingymnasterna tackas av förbundet.

Till Sveriges gymnaster!

Deltagandet i Berlinolympiaden och i den därmed förenade kongressen för fysisk fostran var en den frivilliga gymnastikens kraftprestation. Efter 2 års förberedelser sände svensk gymnastik till Berlin 1 manlig och 1 kvinnlig masstrupp på vardera 600 gymnaster och dessutom 6 specialtrupper, tillsammans 1,400 gymnaster, den största trupp något land hittills sänt ut till olympiska spel.

Vid de båda massuppvisningarna i stadion, vilka möttes av ett lika spontant som entusiastiskt bifall från den 100.000-hövdade publiken, lyckades de svenska gymnasterna skapa aktning och intresse för den svenska gymnastiken som grund för en sund kroppskultur.

Likaledes visade de utsända specialtrupper, som gävo sina uppvisningar inför den vid kongressen från 34 länder församlade sakkunskapen på fysisk fostrans område, en förstklassig och belysande bild av den Lingska gymnastiken som ett pedagogiskt uppfostringsystem, olika utformat för olika åldrar samt för män och kvinnor, här demonstrerat av 6 trupper i olika utvecklings- och åldersskeden. Resultaten av dessa demonstrationer inför den internationella sakkunskapen kunna förväntas komma att visa sig i ökat intresse i utlandet för vår svenska gymnastik.

Ni svenska gymnaster, aktiva, ledare och gymnastikföreningar, ha helt motsvarat de förväntningar som före denna resa ställdes på Eder. Under förberedelserna för färden sattes på vissa håll möjligheterna av densamma framgångsrika genomförande i fråga, men med berömvärd energi koncentrerade Ni Eder på Eder uppgift och genomförde densamma på ett sätt som länder icke blott Eder utan hela vårt land till heder.

Svenska Gymnastikförbundet bringar Eder alla, gymnaster, ledare och organisationer sitt varmaste tack och uttalar den fasta förvisningen att den nu vunnna framgången skall sporra Eder till fortsatt energiskt arbete för att av svensk gymnastik skapa en verklig folkrörelse för folkhälsans höjande.

Stockholm den 31 augusti 1936.

För Svenska Gymnastikförbundet

T. Nothin,

Ordförande, överståthållare.

Hans Egardh,

Ordförande för Berlinfärden.

Agne Holmström,

Generalsekreterare.

Klubbmästerskapet 1938

crövrades av **Bengt Karlsson, 264 poäng, Sune Arnöman** hotade Bengts seger med sina **263 p.**

Torsdagen den 8 dec. 1938 hölls kl. 19,00 i Norra Reals gymnastiksal S. G. F:s mästerskapstävlingar i gymnastik. Det var 4:e året i följd. Som domare fungerade Gymnastikdir. Torgerd Ollman, Ekn Blendas Forss, Kapten Vieke Lindström, Kapten A. Holtman samt vår Gymnastikdir. Gunnar Persson. 11 st. gymnaster startade, fördelade sålunda: 3 st. i klass II (d. v. s. gymaster, som före h. t. 1927 ... tagit i elittrupperns uppv.) och 8 st. i klass I (s. k. K. M.-klass).

Tävlingen genomfördes med samma dagövning, som senare skulle komma till användning vid den »nationella» tävlingen 18 dec., då andra gymnaster än föreningens egna skulle delta.

Striden om titeln »S. G. F.-mästare 1938» blev verkligen en spännande historia, oviss ända in i det sista. Sune och Bengt kivades hela tiden om tätplassen. Efter 7 bedömningar ledde Sune med 1 poäng före Bengt. Vid de tre sista bedömningarna lyekades så tydligen Bengt bäst, ity domarna ansågo hans utförande av rörelserna vara något mera värda än Sunes. Bengt inhämtade Sunes försprång på 1 p. och gick om med lika mycket.

Som klar trea placerade sig Bertil Vinberg. Sin vana trogen snappade Bertil åt sig i det närmaste maximum poäng i »utliggeringen», det blev 29,5 poäng.

Efter 4 rörelser genomgick A. Hammer uttävlingen, Gunnar Thorén, som startade i K. M.-klassen, tog sin mats ut skolan efter sex rörelser. Båda hade de småskador, som hindrade dem att göra sitt bästa.

Gösta Forslunds deltagande förtjänar ett särskilt omnämnande. På grund av debutnervositet eller otur (v. s. ...) det är ja i ... ovana ... kades till hälften med »utliggeringen», nek ... ast 2. Om han lyekats som under tävlingarna ned denna rörelse, hade han av dessa fem domare fått ca 24—25 p., kanske något högre t. o. m. — Grenhoppet som det utfördes av Gösta Forslund, måste kallas rent missat, det gav honom 17 poäng! Ett ordinärt hopp av Forslund hade dessa domare utan tvekan bedömt till ca 25 p. — minst —. Nu blev Göstas slutsumma 233,5 p. och därmed placeringen i hela tävlingen nr 7. Han vann dock klass II. Normalt hade han uppnått omkring 10—12 poäng högre summa och hade då troligen hamnat på 4:e plats omedelbart före Helmer Winberg, som nu kom 4:a och hade 244,5 p.

Björn Schlyter klass II är »coming», ännu så länge saknar han rutin och i någon mån även buk- och armstyrka. Men det kommer, det är bara ovanan min herre! Denna gång blev det 231,5 och 8. plats i hela tävlingen, 2. plats i klass II.

POÄNGTABELL

vid S. G. F:s mästerskap i gymnastik, torsdagen den 8 dec. kl. 19 i N. R.

Start-	N a m n	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	P o ä n g

1938

38

1939.

Onsdagen den 13 sept. 1939.

(officiell)

POÄNGTABELL

vid S. G. F:s mästerskap i gymnastik, torsdagen den 8 dec. kl. 19 i N. R.

Start- nr	N a m n	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10		P o n g erung
				Sa		Sa		Sa		Sa		Sa		Sa		Sa		Sa		Sa		
7	Bengt Karlsson	26	24,5	50,5	24,5	75,0	26,5	101,5	27,0	128,5	27,0	155,5	27,0	182,5	27,0	209,5	27,0	237,0	27,5	264,0	27	264,0
9	Sune Arnöman	25,0	25,5	49,5	25,5	75,0	27,0	102,0	28,0	130,0	26,5	156,5	27,0	183,5	25,5	210,0	26,5	236,5	26,5	263,0	26,5	263,0
12	Bertil Vinberg	25,0	25,0	50,0	25,0	75,0	20,5	95,5	29,5	125,0	26,0	151,0	23,5	174,5	27,0	201,5	24,5	225,5	26	251,5	26	251,5
5	Helmer Winberg	25,0	25,0	50,0	24,0	74,0	23,5	97,5	25,0	122,5	25,5	148,0	22,0	170,0	25,5	195,5	25,0	220,5	24	244,5	24	244,5
6	Torsten Bergstrand	24,0	23,5	47,5	23,5	71,0	25,5	96,5	24,0	120,5	26,5	147,0	24,0	171,0	22,5	193,5	23,5	217,0	25,5	242,5	25,5	242,5
11	Anders Bergstrand	24,0	23,0	47,0	24,0	71,0	25,0	96,0	22,5	118,5	25,0	143,5	21,0	164,5	24,0	188,5	25,0	213,5	23,5	237,0	23,5	237,0
1	Gösta Forslund	23,5	24,5	48,0	24,0	72,0	26,0	98,0	21,0	119,0	24,5	143,5	25,0	168,5	24,0	192,5	17,0	209,5	24	233,5	24	233,5
3	Björn Schlyter	23,0	24,0	47,0	23,0	70,0	23,5	93,5	19,5	113,0	21,5	137,5	22,0	159,5	22,0	181,5	26,5	208,0	23,5	231,5	23,5	231,5
10	Bengt Ericsson	23,5	23,0	46,5	23,0	69,5	24,5	94,0	21,5	115,5	24,0	139,5	21,0	160,5	23,0	183,5	24,0	207,5	23,0	230,5	23,0	230,5
8	Gunnar Thoren	23,5	25,5	50,0	25,5	75,5	21,5	97,0	24,0	121,0	24,5	145,5	Utgått							145,5	10	145,5
2	Åke Hamner	20,5	21,0	41,5	21,5	63,0	19,5	82,5	Utgått											82,5	11	82,5
4	Mats Persson			Startade ej																		

— Ut i rker högsta poäng för relse.

Fänrik dödad
vid flygolyckaFallskärmen vecklade
ej ut sig

Fänrik E. J. B. Kallin.

Vid flygövningar på onsdagsmiddagen störtade ett militärt flygplan av hittills okänd anledning. Föraren, fänrik E. J. B. Kallin, sökte rädda sig med fallskärm. Höjden var emellertid för låg, varför fallskärmen ej utvecklade sig och föraren omkom.

Fänrik Kallin var född den 24 juli 1913 och bördig från Strömsund i Jämtlands län. Han utnämndes till officer 1938.

Min gode vän och sinneras -
Kamrat! Två gånger tidigare
har han rapporterat dött på
grund av förbärling. 7 juli på
Vanadisödet sade han skämt
samt på tal om detta "trede
gången gilt!" Det blev nu...

Gösta F.

D.N. 27-41

Leg. tandläkare
Gösta Forslund
 och
Gunvor Modig.
 Stockholm. Umeå.
 Vigsel i S:t Stefanskyrkan, Stockholm,
 Påskafton.

So. D.
27-3-41

Lysning

Artur Häggblad
 Svea Helander.

Uredd.
27-3-41

Leg. tandl.
Gösta Forslund
Gunvor Modig.
 Stockholm. Umeå.
 Vigsel i St. Stefans kyrka, Stock-
 holm, påskafton.

Lysningar:

— Lysning har tillkännagivits mel-
 lan leg. tandläkaren Gösta Forslund,
 Stockholm, och fröken Gunvor Modig,
 dotter till länsveterinär Johannes Mo-
 dig, Umeå, och hans maka, född Eric-
 sson.

Vigde

Leg. Tandläkare
Gösta Forsslund
 och
Gunvor Modig.
 Stockholm. Umeå.
 Påskafton.

So. D.
13/4-41

påskaftonen i S:t Stefanskyrkan i
 Stockholm mellan leg. tandläkaren
Gösta Forsslund och fröken *Gunvor Mo-
 dig*, dotter till länsveterinären Johan-
 nes Modig och hans maka, född Eric-
 sson, Umeå. Vid intåget i kyrkan utför-
 des från orgelläktaren Brudkören ur
 Lohengrin, varefter fröken Maj-Britt
 Forsslund sjöng Lovsång av Beethoven.
 Vigselläkare var komminister Tor-
 sten Folke. Efteråt sjöng fröken For-
 slund Folkvisa av Merikanto och vid ut-
 tåget spelades bröllopsmarschen ur
 En midsommarnattsdröm. Bruden bar en av
 brudgummen förfärdigad brudkrona av
 elfenben. Kyrkomarskalkar voro tandlä-
 kare Bertil Forsslund och vet. kand. Tor-
 sten Modig. Senare gävo brudens föräld-
 rar middag i Herrgårdsvåningen på
 Skansen;

Fru **GUNVOR FORSLUND**, maka till tand-
 läkare **GÖSTA FORSLUND**, Stockholm, och
 dotter till länsveterinär **J. Modig**, Umeå,
 och hans maka, född Ericsson.
 Foto: Wahlberg.

I brudstol

Tandläkare **Gösta Forsslund**, Stockholm,
 med maka, **Gunvor**, f. **Modig**, dotter till
 länsveterinär **J. Modig**, Umeå, och hans
 maka, f. **Ericsson**. Vigsels i Stefanskyrkan
 i Stockholm. (Foto: Ateljé Wahlberg,
 a.-b., Stockholm.)

M. Doh. P. H. K. H. A.
30-4-41

*Gymnasten
Mars 1941*

Familjenyheter:

Lysta S. G. F:are:

Per-Sture Gyllenberg och Ingrid Lundberg

Vigda S. G. F:are:

Gösta Forslund och Gunvor Modig

~~Bengt Erikson-Lindahl och Gunvor Modig~~

En **Pojke.**
Gunvor och Gösta Forslund.
Modig.
Föd. Patria den 23/3 1942.

Forts.

D.M. 6.6.43

— Du får inte heller glömma familjen Lundahl, säger den uniformsklädde som efter en liten tupplur kvicknat till vid talet om skärgårdsfolk. Den uniformerade har också bott på Möja. Du får inte glömma Lundahls, säger han. Du vet väl han som varit fjärdingsman.

— Nävisst, säger Abel och ser långt bort genom Brüssaröken. Nävisst, Lundahl, den hederspricken. Inte får man glömma honom.

— Men en sak har du inte talat om, fortsätter den uniformsklädde. Och det är, att du varit allmänidrottare en gång i tiden. Och vänd till mig talar han om vilken storartad sprinter och boxare Abel varit i sin ungdom. Nu fyller han ju femtio år i höst, men senaste sommaren låg han minnsann i och tränade för att hålla fysiken i fin form. Jojo mänsan. I Borlänge var han med i idrotten ordentligt. Men det är, som sagt, några år sedan dess.

— Att du som målar så mycket inte håller någon utställning, hörs en röst någonstans inne i cigarrettröken.

MEN VID dessa ord blir Abel åter fjärrskådande. Nog har han haft sina planer. Han har ju studerat för professor Vilhelmson på sin tid, men det kostar pengar att ställa ut och — ja, det beror kanske på att man aldrig haft någon mecenat. Men till hösten har han i alla fall tänkt att... Ja, till hösten. Vi har alla detta till hösten. En del har ett i morgon. Det är samma sak.

Då vi kommer ut på den skumma bakgatan känner vi hur det riktigt luktar vår. Vi går tysta och gonar oss åt den där vårdoften och då vi kommit i närheten av Klara kyrka, där Abel tagit in på ett litet hotell, det finns gött om sådana i den här delen av stan, tar vi varann tyst i hand och går var och en till sitt. Hans hand är stor och fast och trygg och

hans månbelysta panna återspeglar det sällsamma lugnet, som kanske är en av de egenskaper vilka förskaffat honom, bohemen, en mängd små vännor. På hans för övrigt torftiga hotellrum finns alltid friska blommor skänkta av tacksamma beundrinnor. Den store, blyge, snälle Abel!

Tandläkarnas hobby.

En karolin.

Att tandläkare vid sidan av yrket har flera intressen än andra medborgare har man länge anat, men nu läggs det fram bevis för saken. Till Sveriges tandläkarförbunds allmänna möte, som tar sin början på fredagen, öppnas nämligen en utställning av föremål som händiga tandläkare har förfärdigat på lediga stunder. Där finns allt mellan brudkronor i elfenben och spegelteleskop.

Den trevligaste delen av den lilla utställningen, som ordnas på Gillet av tandläkare Sven Axelsson, är nog den, där speciella tandläkarmaterial varit utgångspunkten. Där är t. ex. en mycket vacker skulptur — en kvinnofigur — som utförts av sådan lera som tandläkare använder till

tandmodeller, där är vinglas och brännvinsflaskor som etsats med en helt vanlig tandbort, och där är en av Karl XII:s buskar, förfärdigad av allt det som finns omkring en tandläkare i hans gärning, mekallbitar, lera och sämskskinn. Se bilden!

Att många tandläkare har en konstnärlig läggning är bekant. På utställningen får man också se konstnärliga alster av alla slag, objemålningar, etsningar, målning på porslin, bricker och rullgardin, djur och figurer skurna i trä, och som främsta attraktion en brudkrona i elfenben, som tandläkare Gösta Forslund i Stockholm svarvat till sitt bröllop. Men där finns också fotografier — bl. a. från en expedition till Söderhavet — och så naturligtvis prov på den speciella tandläkarhobbyn, smalfilm.

Den tekniska sidan är därför inte glömd. Ett stort spegelteleskop, som tandläkare Wallerstedt i Äppelvikens konstruerat åt sig, är ett nummer och ett leksaksstyg i god modellklass ett annat.

Nå, varför har nu just tandläkarna så många hobbies? Utställningsarrangören, hr Axelsson, tror för sin del inte att det beror på att tandläkarens yrke är monotontare än andra och därför kräver mera avkoppling. Nej, snarare är förklaringen den att tandläkaren är utbildad till en hantverkare i precisionsskole och att han gärna vill använda sina händer till allt möjligt. Den stora materialkunskap som ingår i studierna spelar nog också in, menar han.

Tandläkarmötet, som räcker till den 6 juni, startade på torsdagen med tävlingar i golf och skytte. På fredagen övergår man till allvarigare saker, och mötet har bl. a. ett ta ställning till statsmakternas krav på nedsatta avgifter för mödrarhjälpstadvården.

#

Tandläkarna till attack mot dålig militärorganisation

Tvångsrekryteringen av nya tandläkare och omläggning till en ordentlig organisation av den militära tandvården äro några av de viktigare frågorna, som behandlas under Sveriges Tandläkareförbunds allmänna möte. Starten skedde med golf- och skyttetävlingar i går, men kl. 13.45 i dag förklarade förbundets ordförande, tandläkare Ivan Oldmark kongressen öppnad.

Av förbundets cirka 1.900 medlemmar ha inte mindre än 500 landsortsgäster sökt sig till staden och i sällskap med kollegerna från huvudstaden kan man vara förvissad om att yrkesdiskussionerna om kårandans höjande och lösning på de aktuella problemen bli intensiva.

Fullmäktigesammanträdet började kl. 9 under dr Oldmarks ledning. Jämsides härmed kunde en del ägna sig åt en titt på hobbyutställningen. Vid en snabbvisit funno vi själva nya belägg för att tandläkarkåren har vida intressen utanför det egentliga gebitet. Där fanns ypperliga målningar, ett tågsätt i Pullman-modell av tandläkare G. Eliasson, en brudkrona i elfenben av kollegan G. Forslund, myntsamling och mycket annat. Det påpekas förresten på ett anslag att "en del samlar mynt — andra gör pengar".

Alltsedan förbundets start 1908 har utvecklingen gått starkt framåt och allt gjorts för att höja yrket. Det framgick också vid öppnande i dag, då tandläkare Otto Abrahamson framlade många intressanta synpunkter på förbundets verksamhet. Därpå följde demonstrationer och filmföreläsning, som beräknas ta slut vid 17-tiden. Särskilt uppmärksammas demonstrant var bland andra tandläkare Filip Pålsson, som belyste en rad fall av tidig och enklare bettorpedisk terapi.

Och så fortsätter tandläkarkåren sin kongress fram till söndag. På lördagkväll blir det en stunds avkoppling vid en bankett i högkvarteret på hotell Gilet. Skånetandläkaren Hjalmar Bertoft bör väl då bli lämplig allsångsledare,

bl. a. vid framförandet av sin hymn "Sång till nästa dag":

Vårt liv är en tand
som värker ett slag
tills den av en hand
extraheras en dag.
Uppå tandvärken mätt
skall du snart bli mull,
ty den är kariesfrutt
under plomben av gull...

—ton.

TILL MIN FRU

söker jag en efterträdare till 1 maj på grund av mitt förestående giftermål. Modern villa, goda arbetsförhållanden, mycken frihet, endast vuxna. Jag kan rekommendera platsen på det bästa. Husassistent Karen Möller.

Karen Hjälmar Möller 1944 -43

AD 8

Senaste N**TANDLÄKARE SE
TANDVÄRK — PÅ FILM!**

Rolig hobbyutställning på kongress.

Tandläkare C. G. Stern från Malmö studerar hobbyutställningen på Gillet.

En film med det för många minnesrika namnet "Tandvärk" låter inte så vidare lockande för en vanlig dödlig men kommer säkert att framkalla stor glädje bland Svenska tandläkarförbundets kongressande medlemmar. Det lär nämligen vara en skämtfilm åstadkommen av tandläkare Sten Waldenström, som därmed bekräftar vår länge närda misstanke att tandläkare är ett okänsligt släkte. Tänka sig: skämt med tandvård...!

Sveriges tandläkarförbund, som har 1,900 av landets 2,500 leg. tandläkare som medlemmar börjar i eftermiddag sin kongress på Gillet. D. v. s. egentligen började man så smått redan i går då man hade golf- och skyttetävlingar på Saltsjöbaden men det verkliga arbetet blir i dag, i morgon och på söndag.

I samband med mötet har man anordnat en stor utställning av tandläkarens arbetsmaterial och i den endast medtagit sådant som kan tillverkas inom landet. Det har blivit betydligt mer än man väntade. Det enda vi inte har i Sverige är porslinständer — d. v. s. vi har nog en tillverkare men inte råmaterialet. Annu så länge får vi dock våra tänder — den tredje omgången vill säga — från Tysk-

land och Schweiz och i någon ringa mån med lejdåtar från Amerika.

Tandläkarna nöjer sig dock inte med denna yrkesutställning — de ha en fritidsexposé också och det har visat sig att det inte är småsaker som tandläkaren syssla med på lediga stunder — eller när patienten får sitta i väntrummet! Det ligger ju i tandläkarens yrke att vara händig och därtill kommer att de tydligen ha många och roliga hobbies. Bland de mera originella är Borlängedoktorn Martin Södergrens miniatyrmamutdjur och elefanter i avtrycks- och porslinsmassa, alla små konstverk med exakta proportioner.

En tanddoktor har gjort en brudkrona i elfenben och en annan, dir. Eugen Wallerstedt har egenhändigt tillverkat ett spegelteleskop för sina amatörastronomiska studier. Många av tandläkarna avslöja sig som skickliga målare och Gisela Cronholm-Twetman i Västerås broderar på lediga stunder.

Vigde

Leg. veterinären
Torsten Modig
Elsa Lundström

Umeå.

Umeå.

Stockholm 28 juni 1943.

På måndagen sammanvigdes i Seglora kyrka på Skansen leg. veterinären Torsten Modig, Umeå, och fröken Elsa Lundström, dotter till konsul K. E. Lundström, Stockholm, och hans maka i f. g., född Bergman.

Brudparet intogade i kyrkan till tonerna av bröllopsmarschen ur En midsommarnattsdröm av Mendelssohn, varefter den vackra akten i den rikt blomstersmyckade kyrkan inleddes med psalmen "Den blomstertid nu kommer". Officiant var komminister H. Malmberg och denne höll efter vigseln till de nygifta ett tal med motot: "Det egna hemmet — våra drömmars mål". Efter vigseln sjöng operasångare Skylling "Jeg elsker dig" av Grieg. Brudparet uppvaktades av kyrkomarskalkarna direktör Eric Modig och Veterinär Velin. Tärna var brudens syster, fröken Ingrid Lundström. Sist sjöngs psalmen "Härlig är jorden", varpå brudparet uttåg till tonerna av marschen ur Bröllopet på Ulfåsa av J. A. Söderman.

Brudens moder gav efteråt middag på Grand hotel och därunder blev brudparet föremål för onfattande hyllningar. För brudparet talade brudgummens fader, länsveterinär Johannes Modig, direktör Eric Modig, doktor Hoflund, tandläkare Gösta Forslund, disponent V. Nordlund och faktor H. Bleckert. Ett 100-tal telegram anlände under aftonens lopp.

Lysning

Hilding Pawlo

och

Maj-Britt Forslund

Ev. visiter 12 mars Odengatan 41
Vigsel i S:t Stefanskyrkan 8 april 1944

Vigsel:

på påskafton i S:t Stefanskyrkan mellan redaktör Hilding Pawlo och fröken Maj-Britt Forslund, dotter till grosshandlare Joh. Forslund och hans maka, född Sjöström, Stockholm. Vid intåget i kyrkan utfördes av musikedirektör Gustavsson Elsas brudmarsch ur Lo-

hengrin, varefter mus. stud. Kenieth Pawlo sjöng Lovsång av Beethoven. Vigsselförrättare var komminister Torsten Folke. Efter vigseln sjöng hovsångerskan Brita Hertzberg Vären av Grieg och vid uttåget spelades Brudkören ur Lohengrin. Bruden bar en brudkrona av elfenben, utförd av brudens broder, tandläkare Gösta Forslund. Uppvaktande tärna var fröken Tulli Sjöblom och kyrkomarskalkar tandläkare Bertil Forslund och skådespelare Toivo Pawlo. Senare gävo brudens föräldrar middag i restaurang Metropolis festvåning;

Sw. D. 8.3.44

Sveriges tandläkare kongressa på Gillet.

TANDKIRURGI BLIR HUVUDÄMNET för de föredrag och demonstrationer som ingå i programmet vid Svenska tandläkaresällskapets årsmöte på hotell Gillet, lördagen den 18 mars.

Om tandkirurgi-ns mål, möjligheter och begränsning talar hr Olof Norberg, och hr Nils Berghagen lämnar några synpunkter på den kirurgiska behandlingen av större dentala käkcytor. Hrr Birger Östman och Arne Forsberg demonstrera med film resp. modifierad radikalkirurgi, och en narkosapparat. Senare under dagen håller hr Georg Bremer föredrag om sårbehandling i tandläkarpraxis, hr Norberg om tandkirurgi och hr Gösta Forslund om mjukdelsplastik i munhålan.

Årsmötet kommer bl. a. att behandla ett förslag om bidrag till lokalföreningarnas vetenskapliga verksamhet under 1944 och vidare ta ställning till ett förslag om utökning av styrelsen. Efter förhandlingarna ordnas middag med damer i hotellets festvåning.

Tandläkare
Olof Norberg.

Tandläkarårsmöte med sju föredrag

Svenska tandläkaresällskapets Årsmöte på Gillet på ~~Lördagen~~ inleddes med föredrag och demonstrationer i ämnet tandkirurgi. Professor Olof Norberg talade om tandkirurgins mål, möjligheter och begränsning, över-tandläkare Birger Östman om modifierad radikalkirurgisk operation, dr Arne Forsberg om narkosmedel för polikliniskt bruk inom odontologien och tandläkare Nils Berghagen om synpunkter på den kirurgiska behandlingen av större dentala käkcystor.

Efter lunchpausen följde förhandlingar som bl. a. upptog val. Styrelseledamöterna omvaldes och dessutom invaldes tandläkare Olof Palmquist och som tredje adjungerad ledamot tandläkare Torsten Eskilsson.

Ett stipendium ur Herbetska premiefonden utdelades till tandläkare Stig Orrling och ett ur den Berggrenska fonden till odont. kand. Sven Eric Persson.

Dr Philip Sandblom höll föredrag om sårbehandling i tandläkarpraxis, professor Olof Norberg över ämnet Från tandkirurgiens område och tandläkare Gösta Forslund om Mjukdelsplastik i munhålan för erhållande av större och fastare underlag för tandprotes.

Årsmötet var mycket talrikt besökt, omkring 300 ledamöter hade infunnit sig, och som gäster deltog tandläkarna Lauritzen, Köpenhamn, och Nils Larsson, Newyork.

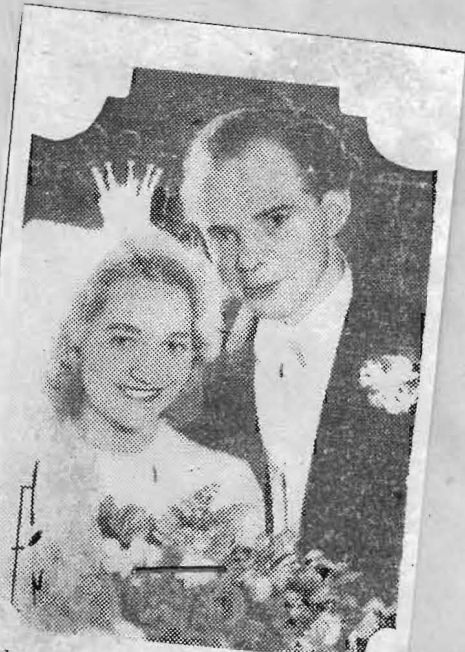
På aftonen var gemensam middag anordnad på Gillets festvåning.

19/3 44

Jourhavande veterinär i Umeå

Söndagen den 14 maj:
Bataljonsveterinär Torsten Modig,
tel. 1986, Hagaplan 7.

*1944
V.K.
Torsten Modig
Bataljonsveterinär
Hagaplan 7.*

Redaktör HILDING PAWLO med maka, född MAJ-BRITT FORSLUND, dotter till grosshandlare Joh. Forslund och hans maka, född Sjöström, Stockholm.

Foto: E:son.

en
un
de
ke
len
är

om.
att
etta
alet
ter

all
ti

nk
s
und
ock
del
on
nr
sor
s
lt

kon
yge
me
gisk

til
me
n n
g a
tt e
hä
tave
tids

in-

Största tandläkareinstitutet

i EUROPA i Stockholm

Plats för 450 elever mot 120
i gamla "Tandis".

Tandläkare Göte Nyquist (t. v.) och kandidat Gunna Fredström behandlar en patient, studeranden Sven Johansson. På bilden under ses professorerna Westin och Petren (sittande) diskutera institutets utbyggnad.

Europas största tandläkarinstitut, såväl i fråga om antalet arbetsplatser som antalet behandlade patienter och lärare, kommer Tandläkarinstitutet att bli när ombyggnaden, som nu satts i gång, är färdig. St.-T. har gjort ett besök i lokalerna, som nu är utsatta för en genomgripande utvidgning och modernisering. Genom anslag från staten har det blivit möjligt att ge varje tandläkarstol i institutet en utrustning som motsvarar den modernaste man kan uppdriva vid privatpraktik.

Medicinalstyrelsen har fått släppa till en del av sina lokaler för att bereda plats åt tandläkarna. Genom ombyggnaden har man beräknat att få plats för minimum 360 elever men man räknar med att ta emot c:a 450. De gamla utrymmena var ursprungligen avsedda för 120.

Man får en ny hypermodern mottagningsavdelning och det är meningen att i institutet skapa en tandpoliklinik, som står allmänheten till tjänst både dagar och kvällar året runt.

Ombyggnaden är dock endast ett provisorium — om åtta eller tio år beräknar man att få de nya tandläkarinstituten i gång — det skall ev. bli ett i Lund eller i Norrland också.

Se artikel på sid. 5

*St. Tandläkarinstitutet
Sundagen 30 maj 1944.*

TANDLASARETT NÖDVÄNDIGT I

Katten på råttan och råttan på repet vid ombyggnad

Nu har byggnadsställningarna rests kring Tandläkareinstitutet på Holländaregatan och redan under en tid har ombyggnaden av en av våra mest trångboddade högre läroanstalter pågått. I kansliet på nedre botten sitter institutets inspektor, prof. T. Petré, och rådgör med en av institutets lärare, professor Gösta Westin, om detaljerna i ombyggnaden. Då och då har man i pressen påtalat de uppenbara missförhållanden, som Tandläkareinstitutets trångboddhet framkallat. Den ombyggnad, som nu äger rum, skall i någon mån råda bot härför, ehuru den verkligt rationella lösningen av tandläkarnas utbildningsfråga ännu låter vänta på sig. Genom ombyggnaden blir dock Tandläkareinstitutet Europas största i flera avseenden.

— När vi kom hit år 1922, berättar de båda professorerna för St.-T., var lokalerna avsedda för två årsgrupper på vardera 80 elever. Men sedan utvidgades kursplanerna och samma lokaler skulle nu inrymma tre årskurser — den första har alltid varit förlagd till Karolinska institutet. Fastän kurserna alltså ökades, skedde ingen utvidgning av lokalerna och vi började redan då känna hur besvärligt det var.

Så började landstingen och staten klaga på bristen på tandläkare och det blev nödvändigt att ta in fler elever. De sista årsgrupperna har bestått av 80—90 elever. På det sättet har elevantalet ökat till 250—270. och när vi nu har 120 elever om året betyder detta att vi skall bereda plats för 360 tandläkareaspiranter mot från början 120.

Den ombyggnad, vi nu gör, är beräknad för ett minimalt av 360 elever. Men genom att vi också måste ta emot utländska tandläkare, medicinare och sådana som blivit överfliggare på grund av inkallelser och annat, så får vi säkerligen en belastning av 450 elever.

Genomgripande ombyggnad

Man förstår alltså att den ombyggnad, vi företar, blir ganska genomgripande. Vi både bygger om och bygger till Tandfyllnadsavdelningen får sålunda en helt ny vindsvåning. Protesavdelningen tar hand om en hel länga hos medicinalstyrelsen, som vi är granne med i samma hus. Medicinalstyrelsen får flytta, sin lasaretsbyrå till rättskemiska laboratoriets lokaler och rättskemiska laboratoriet återigen flyttar ut till Statens farmaceutiska institut i nya lokaler.

Det är samma förhållande som med sagan om katten på råttan och råttan på repet. Den upprepas i flera fall. I de utrymmen, som Etnografiska museet förr i världen hade här, har hittills en av medicinalstyrelsens av krisen skapade avdelningar, materialnämnden, varit inrymd. Den får nu flytta, och utrymmena tas om hand av en nyskapad avdelning för barn tandvård och tandreglering. Vidare kommer vaktmästarebostäderna att utrymmas och där skapar vi en ny och modern mottagnings- och sorteringsavdelning för hela institutet. Där tar vi alltså hand om all klientel och kan remittera de olika fallen direkt till derätta avdelningarna.

gen kommer emellertid att behandlas mer ingående. Det har redan beslutats att en ny kunglig kommitté skall tillsättas, som skall ta upp hela problemet om undervisningen. Denna kommitté har också att behandla frågan om ett nytt institut i Lund. Dess huvuduppgift är att skapa ett nytt tandläkareinstitut. Och ur den synpunkten kan man säga, att denna ombyggnad är ett provisorium.

Folk tandvården och den militära tandvården har åstadkommit att bristen på tandläkare blivit större. Det utbildas nu 120 i varje årsgrupp, men det anses behövt med ungefär 180. Svårigheterna att få tandläkare till folk tandvården är dock inte något bevis på att det råder brist på tandläkare. De torde bottna i andra orsaker — bl. a. den bestämmelsen att man i folk tandvårdens tjänst inte får utöva privatpraktik. Det är dock ingen tvekan om att det är brist på tandläkare, ehuru bevisföringen för att det behövs ytterligare 60 om året ingalunda är bindande.

Vi vill försöka skapa ett ordentligt tandsjukhus kombinerat med undervisningsanstalt. Därför hoppas vi att den nya institutionen, när den nu kommer, förses med sängplatser och med både kirurgiska och medicinska avdelningar. Nu får vi remittera alla svårare fall till sjukhus och med den brist på sjukhusplatser, som det nu är, blir detta ofta, ett svårt problem.

I andra länder har kombinationen med sängplatser redan ordnats. Det nya tandläkareinstitutet i Köpenhamn har sålunda 24 platser till sitt förfogande på Rigshospitalet. Förhållandena är liknande i t. ex. Tyskland och England. Detta kan dock inte lösas genom denna ombyggnad. Här har vi ändå utnyttjat varenda vrå, som finns.

Lindy.

STOCKHOLM

Vi hoppas att denna mottagningsavdelning skall kunna hållas öppen året runt utan avbrott — alltså även under jultid och under sommaren. Dessutom skall det bli kvällmottagningar. På det sättet skapas en stor tandpoliklinik mitt i staden som står till allmänhetens tjänst ständigt.

Med de utvidgningar, vi nu gör, kommer Tandläkareinstitutet med säkerhet att bli Europas största läroanstalt inom detta utbildningsfack. Detta gäller såväl antalet arbetsplatser, antalet behandlade patienter som antalet lärare.

Att det blir så stort, beror på att all här koncentreras till en enda plats — till Stockholm.

Det har i riksdagen framförts en tank på att ett nytt tandläkareinstitut vid sidan om detta kunde förläggas till Lund. Härigenom skulle antalet elever i Stockholm något minskas, så att antalet deltagare i varje årsgrupp skulle bli omkring 100. Men detta förslag ligger ännu i vida fältet — det blir en fråga, som kanske förverkligas om åtta eller tio år. Ett andra tandläkareinstitut skulle alltså naturligt, enligt ett annat förslag, kunna förläggas till någon plats i Norrland.

Nya laboratorier utrustas

Institutets vetenskapliga ställning kommer också att förbättras genom ombyggnaden. Vi får nya laboratorier, ett metallurgiskt, ett kemiskt, ett bakteriologiskt och en djuravdelning.

Vi hoppas att statsmakterna beviljar tillräckliga anslag för genomförandet av moderniseringen och utvidgningen. Redan nu är anslag beviljade för modernisering av utrustningen. Det har faktiskt inträtt en verklig revolution i detta avseende här. Vi får fullt modern utrustning, motsvarande vad som krävs vid den mest tidens enliga privatpraktik vid varje stol.

Problemet med tandläkareutbildning

T. h.: Så här ser släktklenoden ut.
Tandläkare Forslund med familj.

En brudkrona som ingen annan

*gjorde den unge tandläkaren med
sina instrument — men så fick han
också bruden, berättas denna gång
i serien "Det var så de träffades"*

*Husmoderna uppl. A
Nr 21, 1944 (16.5.44)*

En kärlekssaga som börjar på en gymnasistbal, det är ju bara som det skall vara. Mera ovanligt är det att hjälten och balflamman blir de enda för varandra.

Men när gymnasisten Gösta Forslund följt sin dam hem från gymnasistbalen i Umeå så visste han att det var för henne som han skulle bli något i livet. Hon hette Gunvor Modig, och gick i 7-an i flickläroverket.

Gösta tog studenten, fick blommor av Gunvor och med hennes bild i kappsäcken och i hjärtat reste han till Stockholm för att studera till tandläkare. Det första guldarbete han utförde var en klackring åt Gunvor, men klacken hade modellerats i form av en tandkrona som sedan gjutits i guld. Den ringen var väl så gott som en förlovningsring, men utåt var den bara en vängåva.

En gång fick nyexaminerade tandläkare Forslund en elefantbete i present av en missionär som kom hem från franska Kongo. Han funderade hit och dit vad han skulle göra med klenoden. Något åt Gunvor förstås. Han vände

och vred på den och fröjdades åt lustern och det ädla materialet. Vilken brudkrona skulle det inte kunna bli.

Han satte i gång med sina tandläkarinstrument som redskap. Att snida en brudkrona i elfenben är inte gjort i en handvändning. Men julafton 1939 var den färdig och på juldagskvällen satte sig konstnären med det smäckra lilla smycket i bagaget på tåget till Umeå.

Det är inte alla friare som kommer till kärestans gård med en brudkrona. Fröken Gunvor fick förstas se den så fort han kom fram. Föräldrarna anade kanske också vad besöket gällde, men man kan tänka sig hur förtjusta och rörda de skulle känna sig när de fann sig stå framför en liten utställning av en brudkrona som vilade på ett sammetshyende på kakelugnsfrisen.

Nu är elfenbenskronan släktklenod och häromdagen bars den för andra gången vid ett kyrkbröllop. Det var tandläkare Forslunds syster, fröken Maj-Britt Forslund, som gifte sig med redaktör Hilding Pawlo i Stefanskyrkan.

För övrigt finns det nu en liten arvtagare till den Forslundska brudkronan — Half Forslund, 2½ år gammal.

En SON
Gunvor och Gösta Forslund
f. Modig
S:t Eriks sjukhus 21 maj 1944

Gunvor

S. D. 22.5.44.

*HANS
HANS*

Kriminalnovellen:

Den konststalskande patienten

LEG. TANDLÄKARE Rune Meijers praktik var riktigt trevlig. Väntrummet låg i nivå med gårdsplanen och hade ett stort fönster utmed hela kortväggen. En väldig cissus flätade ett grönt galler för glaset, men det hindrade inte insyn från den lilla stenbelagda vägen i gräsmattan utanför. Stod man gömd bakom springbrunnen med de gapande bronsstorskarna, kunde man se rakt in i väntrummet, utan att någon därinne skulle känna sig iakttagen.

Mannen bakom springbrunnen såg mer förtroendeingivande ut än hans beteende. Det tunna, askblonda håret var omsorgsfullt putsat kring öron och nacke, ögonen, inbäddade i små rynkor, voro blåa och vattenklara, och den lilla guldinsättningen i överkäken endast framhävde tändernas bländvita renhet. Han hade ställt sig rätt bakom springbrunnen och iakttog de vattensprutande fiskarna med ett skenbart intresse. Ty de blå, klara ögonen sågo snett förbi bronsfigurerna och in i ett väntrum. Och de iakttog ett par oljemålningar, som hängde i rummet. Den okände mannen började redan hysa ett varmt konstintresse, och egendomligt nog tyckte han sig känna, att det var kombinerat med en ilsken tandvärk. Han måste erkänna, att han länge plågats av en kindtand. Det kunde vara på tiden, att han gick till tandläkaren.

Syster Agnes var alldeles säker på att herr Larder hade beställt tid klockan tre, men redan halv tre visade han ett förbindligt småleende mot henne, där han stod i fars-tun. Han fick slå sig ned vid några tidskrifter och vänta på sin tur. Det var tre damer före honom. Han ägnade dem emellertid inte det intresse som han vanligtvis brukade. Två mycket vackra oljemålningar hängde på väggen framför honom.

EGENDOMLIGT NOG hade inte tandvärken varit bara inbillning. Dr Meijer fann fem hål i underkäken, av vilka ett var så pass

Tecknare: Gösta Dahlström.

kraftigt, att det måste rotfyllas, Herr Larder, som delvis var rätt känslig för smärtor dels inte ville utsätta sig för denna smärta, om behandlingen av vissa orsaker plötsligt måste avbrytas, beslöt med läkarens samtycke att uppskjuta operationen och börja med de mindre fyllningarna. Han begärde i alla fall lokalbedövning, och medan injektionen verkade gav han dr Meijer en entusiastisk blick och inledde ett samtal om dennes konstföremål.

— Jag har lagt märke till att dr Meijer äger ett par vackra taylor. Det är inte ofta man ser gammal konst och modern arkitektur i en så smakfull blandning.

— Tycker ni verkligen det? Det gläder mig. Annars har folk inte vidare öga för så-

dana saker. I tandläkarens väntrum brukar det mest vara kommande lidanden, som uppehåller tankarna.

— Det är väl därför tandläkarna så ofta försummar sina väntrum.

Dr Meijer skrattade gott. Han var en man med kraftigt ansikte och frisk färg. En karl, som inte skulle hysa några misstankar i första taget, tänkte herr Larder.

— Näja, fortsatte tandläkaren förnöjd, det är inte min förtjänst, om jag skall vara upp-

Motivet i historien har delvis verklig bakgrund från min praktik löst. 85.

nåttig. Ta
praktiken
Herr L
nog gjort
sin plats
tänkte ha
— Dokt
te, vad tav
kvar dem.
— Tavlo
övertog pra
mig om at
känns det i
Dr Meijer
patient.

EN LÖRD
gar sen
met och tän
erhållet beha
dr Meijers f
den fjärde

let och desinfic
Agnes:
— Amalgam
Herr Larder
ter, där hon sa
plastisk massa.
och kvicksilver
er? Egentligen
silver. Dr Mei
hans tankegång
— Som ni s

Eftertryck förbjudes

sång. Tavlorna fanns här, när jag övertog praktiken för en månad sedan.

Herr Larder smålog. Den saken hade han nog gjort sig underrättad om tidigare från sin plats bakom springbrunnen. Men det tänkte han bara tyst. Högt sade han:

— Doktors föregångare visste kanske inte, vad tavlorna var värda, när han lämnade kvar dem.

— Tavlorna kom med på köpet, när jag övertog praktiken. Sedan har jag inte brytt mig om att undersöka dem vidare... Hur känns det i tanden? Kan vi börja?

Dr Meijer böjde sig med borsten över sin patient.

EN LÖRDAGSEFTERMIDDAG fjorton dagar senare satt herr Larder i väntrummet och tänkte igenom sin plan. Medan han erhållit behandling, tyckte han sig ha vunnit dr Meijers förtroende. I dag skulle han få den fjärde plomberingen, och sedan skulle doktorn ta itu med rotfyllningen. Herr Larder ryste. Vad fick man inte gå igenom för sitt konstintresse!

Herr Larder hade anförtrott sin tandläkare, att han lyckats intressera en av stadens ledande museimän, för övrigt en personlig vän till honom, för oljemålningarna. Dr Meijer hade blivit myc-

lorna. Det hela är mycket vänligt av er. Jag trodde först ni skulle ta mitt förslag som ett skämt. Nå, det var ju menat så också. Förutsättningen för den här lilla expeditionen är bara, att jag har tavlorna tillbaka här på måndag morgon. Kan ni åta er det? Givetvis betalar jag kostnaderna.

Herr Larder ertappade sig med att bli högröd i ansiktet. Han kände, hur amalgamet modellerades ut i tandkaviteten. Han undrade samtidigt, om inte rotfyllningen skulle kunna uppskjutas till på måndag.

Dr Meijer såg skarpt ned på sin patient.

— Naturligtvis. Jag vill bara göra några små förberedelser. Det går fort.

När herr Larder steg upp ur stolen, tyckte han inte alls, att det hade gått fort. Dessutom hade borsten gjort honom ganska illa. Han höll på att välta omkull sköljkoppen i sin iver att avlägsna sig. När han stod i tamburen med konstverken inslagna i papper, gav dr Meijer honom en hjärtlig handtryckning.

— Jag är verkligen mycket tacksam. Låt nu er vän laga så att det blir ett par nya Rembrandt och Rafael! Och välkommen på måndag. Jag kan lita på det.

av HILDING PAWLO

ket intresserad och själv föreslagit, att herr Larder skulle ta med sig tavlorna för en ordentlig undersökning. Ett förbehåll gjorde dock dr Meijer: han ville ha sina tavlor tillbaka på måndag. Patienterna skulle annars kunna tro, att det varit utmätning, när de sågo de tomma väggarna.

Sedan dr Meijer rensat håret och desinficerat det, sade han till syster

— Amalgam!

Herr Larder kisade med ena ögat på syster där hon sammanrev metallpulvret till en pastisk massa. Hur mycket guld, silver, tenn och kvicksilver hade hon rört ihop i sitt unga... Egentligen såg hon själv ut som kvicksilver. Dr Meijer avbröt honom plötsligt i en tankegång.

— Som ni såg har jag låtit packa in tav-

Tamburdörren öppnades, stängdes och skilde de bägge männen åt. Men inte för alltid, som herr Larder hade trott.

DET BEHÖVDES ingen polis för att få herr Larder tillbaka. Han kom självmant. Tavlorna hade han sålt till en konstsvindlare. Men det var något annat han inte kunde göra sig av med. Den godmodige dr Meijer hade för säkerhets skull lagt in ett arseniksyrlighet för att döda den angripna pulpan. Arsenik får kvarliga högst fyrtio-åtta timmar, sedan börjar en utbredd förstörelse i mjukdelarna och käkskelettet. Herr Larder hade haft lika lång tid på sig att hålla sitt löfte. När han kom under vård, hade nekrosen i vävnaderna plågat honom mer än hans samvete. Dr Meijer tog emot honom i operationssalen med ett uttryck av försynt medlidande.

Norrköpings tandläkaresällskap hade i går kväll sammanträde på Standard hotell i Norrköping. Efter förhandlingarna höll tandläkare Gösta Forslund, Stockholm, ett intressant föredrag över ämnet "Munnens kirurgiska förberedelser för protes" och det illustrerades med skioptikonbilder och färgfilm.

13 Kronprinsen och annan kunglighet har varit med om årets största lantbruksmöte — uppe i Umeå. Massor med medaljer och andra belöningar utdelades och på denna bild får läsveterinären *J. Modig* en av sina många utmärkelser.

18

20-27 juli 1944

60 år.

Fru Alma Sjöström, Gimonäs.

60 år fyller på torsdagen fru Alma Sjöström, maka till sågverksinspektör Oscar Sjöström, Gimonäs,

Fru Sjöström, som är född i Mo bruk, Ångermanland, flyttade till Norrbyskärs hösten 1894. Hon kom redan vid unga år med i IOGT och deltog flitigt i arbetet inom logen, bl. a. som teateramatör. Sedan hon ingått äktenskap med dåvarande faktor Oscar Sjöström, kom hon till Rundvik, så till Gimo bruk i Uppland och slutligen till Gimonäs, där maken blev inspektör.

60-åringen gratuleras varmt på sin högtidsdag.

Vk. aersd. 25/10 44

Vk. aersd. 25/10 44

— Vigsel ägde på lördagen rum i Frösö kyrka, då handelsresanden Enar Häggström sammanvigdes med fröken Alice Ohlsson, Umeå, dotter till fabrikör Victor Ohlsson och hans maka, född Strömberg. Uppvaktande lärna var en syster till bruden. Brudparet intågade i kyrkan till tonerna av bröllopsmarschen ur Bröllopet på Ulvåsa. Prosten Björk förrättade vigseln och höll ett varmhjärtat tal till de nygifta. Akten slöts med psalmsång. Som utgångsmarsch spelades bröllopsmarschen ur Mendelssohns En midsommarnattsdröm.

Senare gav brudens föräldrar middag på Hotell Standard, varvid de nygifta blevo föremål för hyllningar. Ett 100-tal telegram anlände under aftonens lopp.

Västmanlands läns läkareförening 27.11.44

Västmanlands läns tandläkareförening

höll i lördags ordinarie höstsammanträde under ordförandeskap av tandläkare Erik Berggren, Västerås. Efter förhandlingarna höll tandläkare Gösta Forslund, Stockholm, föredrag över ämnet Mjukdelsplastik i munhålan för erhållande av större och fastare underlag för tandprotes.

Landsplågas gåta löst.

50 miljarder livgivande svampar finns det i en fårväm. De svamparna ha spelat en stor roll i betydelsefulla forskningar, som i mer än två år bedrivits på Veterinärhögskolan och Statens veterinärmedicinska anstalt och som nu resulterat i, att man äntligen lyckats lösa den s. k. skravelsjukans gåta. Härmed anses ett effektivt stopp bli satt för denna förlustbringande landsplåga, som gått härjande fram bland nötkreaturen i stora delar av Sverige och i flera hundra år utgjort ett ständigt hot särskilt i Dalarna. Om de märkliga resultaten berättas i en intervju på Forskningsfält och studentvärld, sid. 15, där man också kan läsa om en ny stipendiedonation till Tekniska högskolan och får studentglimtar inför terminsslutet från Stockholm, Uppsala, Lund och Göteborg.

För
bar
Skra
bota

Efter
gar, so
på Vet
rinärme
man lyc
sjukans
en eff
mot en
lustbrin
hundrad
i Dalarn
i Närke
och de

Skravelsju
bristsjukdom
sig uttryck
ofta i att det
tas, berättar
har sedan r
sammans me
statens vete
drivit forskn
har nu klar
finnas i dju
skall kunna

Det är dig
sta av idiss
borator Hof
att klara ut
visat, att
cessen nödv
vämnen, då

ca

Lin
på lö
relse
rande
blom
by.
kare
över
för en
derlag

Förbärjande landsplåga har fått sin gåta löst.

Skravelsjukan botas effektivt.

Efter omfattande undersökningar, som nu hålla på att slutföras på Veterinärhögskolan och Veterinärmedicinska anstalten, har man lyckats lösa den s. k. skravelsjukans problem. Därmed torde en effektiv spärr kunna sättas mot en hos nötkreatur ytterst förlustbringande sjukdom, som i århundraden varit en plåga särskilt i Dalarna och länge härjat också i Närke, Bergslagen, Hälsingland och de inre delarna av Norrland.

Skravelsjukan är en av de farligaste bristsjukdomarna bland idisslare, den tar sig uttryck i utmärgling och resulterar ofta i att det sjuka djuret måste nedslaktas, berättar laborator S. Hoflund. Han har sedan mer än två år tillbaka tillsammans med laborator H. Hedström vid statens veterinärmedicinska anstalt bedrivit forskning på området, och man har nu klarlagt vilka ämnen, som måste finnas i djurens foder för att sjukdomen skall kunna undgås.

Det är digestionen i vämmen, den största av idisslarnas fyra magar, säger laborator Hoflund, som det närmast gällit att klara ut. Utfodringsförsök ha bl. a. visat, att för att de för digestionsprocessen nödvändiga mikroorganismerna i vämmen, däribland svampar, skola kun-

Laborator Hoflund med två av sina präktiga försöksdjur.

na leva m. ste i fodret ingå lättlösliga sockerarter och lättlösliga fosfater samt äggvita. Antalet svampar exempelvis i fårets våm är svindlande — bortåt 50 miljarder! Dö dessa svampar ut, som de göra genom att höet — som fallet är i Dalarna — är fosfatfattigt, bli också de andra mikroorganismerna lidande och djuret tynar av. Sjukdomen kan emellertid inte, som man skulle kunna tro och hittills trott, botas enbart genom tillförsel av fosfater. Vi ha däremot funnit, att ges samtidigt en mycket obetydlig giva av hö från annan icke fosfatfattig trakt kan

sjukdomen både förebyggas och botas. Med andra ord, säger laboratorn, ha våmfloran en gång dött ut, lönar sig inte behandling med melass och fosfater, om inte samtidigt svampar från prima hö tillföres. Fosfatgödsling av slåttervallarna är emellertid rätta vägen att förebygga skravelsjukan.

Laborator Hoflund nämner slutligen att man nu närmast avser att i stor framställning jästkulturer, som kunna tillföras skravelsjuka kor med fodret. Vidare skall speciell uppmärksamhet ägnas åt vissa inom våra förnämligare avelsbesättningar vanliga förlustbringande digestionsrubningar hos kalvar. För dessa forskningar finns det hopp om erfordriga anslag från en av jordbrukets organisationer. Den stora betydelsen av dessa undersökningar belyses ganska bra av vad som nyligen hänt en ägare av en stor avelsgård. På ett år dogo sjuttio kalvar för honom till ett sammanlagt värde av 25 000 kr.!

Östgötiska korrespondenten 7/12 45

Linköpings tandläkareförening hade på lördagen årsmöte och valde till styrelse tandläkarna G. Ahlerona, ordförande, V. Öijer, B. Berntsson och G. Nyblom, Linköping, samt L. Hedbeck, Mjölby. Efter förhandlingarna höll tandläkare G. Forslund, Stockholm, föredrag över ämnet Mjukdelsplastik i munhålan för erhållande av större och fastare underlag för tandprotes.

Lantbruksmötet:

PROFILER

Fänadens granskare, ny-Modigheternas man.

Johannes Modig är länsveterinärens aktade namn. Härnösandare var han till börden, veterinärexamen tog han. Elva år verkade han bland korna i Nyland, ett år i Drottningholm, fyra i Södertälje. Och sedan i hela tjugo år har han varit Umeå trogen.

Med regementsveterinären Erik Lindström delar han knoget med att granska kor, grisar, hästar och småfä, som visas skall på lantbruksmötet. Ett drygt jobb är det och viktigt. Ty ingen häst med kvarka slipper in, kastsjuka kossor vägras entré. Och råkar utställningens får uti trumsjuka besvär, någon hund uti gastrisk feber eller enstaka svin uti lussjuka, då kallas länsveterinären Modig, som svarar för fänadens hälsa under mötet.

En vördig man med rätt många år är länsveterinären Modig. Men jovialisk, trivsamt och uppfinningsrik är han. Nya och märkliga ting får man skåda, då man lägger sitt kloka öga på egnahemslagårdens agremanger. Hr Modig själv får föra sin talan. Där finns:

”1. Halsbygein, som hindrar korna från att smutsa ner håspallarna, oaktat man har fullt tillräcklig längd för djuren att vila på;

2. Den vändbara krubban, som möjliggör rengöring av krubban enskilt för vart djur, utan att smuts och smittat foder sopas från det ena djuret till det andra;

3. Vattenkopp för kor, vilken hindrar förorenat vatten att gå tillbaka i ledningen och smitta ner andra kor eller ökar rörens nerrostning;

4. Golvbrunn i gödselrännan med dubbelt avlopp och plattform för skräp.”

Hos lantbrukaren Eriksson i Alidbacken är det mesta av detta prövat och värderat till fullo. Och i ladugården vid slakteriet på Böle likaså.

Veterinärer av olika slag firar årsmöte i Umeå den 6—7 juli, och med den saken har hr Modig att skaffa, som inkvarteringsmästare. Unikt är detta förvisso, då sällan årsmöten plägar hållas annorstädes än i Stockholm. Skara är den enda småstaden med den äran. Men det är veterinärskolans födelsestad. Umeå kommer därefter, och för den saken är vi glada.

Varken veterinärer eller fänad torde komma att vantrivas i Umeå, för den saken svarar alltså länsveterinären Modig.

Felix.

Ve

Veterinär
30-års
organisa
har kro
program
promoti
doktor
jubileu

Veterinärhögskolan jubilerar

Veterinärhögskolan firar den 26 maj 30-årsminnet av sin akademiska organisation. Till högtidligheten har kronprinsparet inbjudits och på programmet står bl. a. den första promotionen av veterinärmedicine doktorer och hedersdoktorer. Till jubileumsåret kan högskolan glädja

sig åt en ny institution för obstetrikbujatrik, som på onsdagen visades för pressen. På bilden ses en av veterinärhögskolans rariteter, nämligen en ko, som faktiskt levat med hjärtat i halsgropen under två års tid. Så man kan verkligen tala om handen på hjärtat, när laborator Hovlund, mannen i vitt härövan, klappar kossan på halsen. Art. på sid 13.

Institutionens arbetsuppgifter äro ytterst mångskiftande, och en uppdelning på två professurer har föreslagits. Förutom de stort upplagda undersökningarna och experimenten med sperma och artificiell befruktning ägnas stor uppmärksamhet åt idisslarnas fodermältning. Vet. med. doktor S. A. Hoflund leder dessa undersökningar, som bli av grundläggande betydelse för bristsjukdomsforskningen.

Veterinärernas första promotion saluterades med trettiosex skott.

Hedersdoktorerna vid promotionsakten.

Sjutton doktorer kreerade.

Sjutton veterinär-medicine doktorer kreerades på lördagen vid Veterinärhögskolans första promotion, som ägde rum under solenna former i högskolans festligt smyckade aula i närvaro av kronprinsparet, statsrådet Domö och Rubbestad, universitetskansler Undén, överståthållare Nothin, biskop Björkquist, generalerna Jung och Douglas, representanter för riksdag, departement och ämbetsverk, universitet, högskolor, akademier och lärda samfund, föreningar på det veterinärmedicinska området i såväl Sverige som grannländerna.

27/5

Till veterinärmedicinens hedersdoktorer utnämndes professor emeritus Christian Barthel, Stockholm, rektorn vid Karolinska institutet, professor Hilding Bergstrand, f. distriktsveterinär Joel Ekelund, Pjögesta, professor emeritus John Forssman, Lund, professor emeritus Carl Hansen, Köpenhamn, professorn vid Karolinska institutet Folke Henschen, chefen för Statens veterinärlaboratorium i Helsingfors, professor Richard Hindersson, rektorn vid Norges veterinärhögskola, professor Halvdan Holth, professorn vid Veterinärhögskolan Gustaf Hülphers, föreståndaren för Veterinär-bakteriologiska laboratoriet i Malmö, professor Hilding Magnusson, professor emeritus Edvard Nyström, Stockholm, och direktören för Skandinaviska kreatursförsäkringsbolaget, kapten Wilhelm Virgin.

Till veterinärmedicinens doktorer efter tidigare fullgjort disputationssprov utnämndes professorn vid Veterinärhögskolan Karl Eriksson, distriktsveterinären i Sollebrunn Willy Hallgren, laboratorn vid Veterinärhögskolan Sven Hoflund, laboratorn vid Statens veterinär-bakteriologiska anstalt Edvin Lehnert och distriktsveterinären i Nora Lars Rambe.

Salu
vele

Det va
som
skolans
hållande
nisation
rum i
former.

Den en
delade h
Forsell
som på a
djurvänni
berättade
Joel Ekel
järar och
hade läst
sett henn
rens bana
studentka

Desseme
avsevärd
mindre se
emellan fä

Det börj
rinärveten
närhögskol
blommade
klänningar

Fr. v.: pr
Waldy Berg

Där fann
stad, univ
överfältvet
lare Noth
talman G
den högsta
tenskapsm

Högtiden
högskolans
av värdig
och veten
mindre än
kunglighet
sen och
mellan stå
två ställe
nerade m
På ena st
det andra
som att s

Salutskott för veterinärveteraner.

Det var flera uppseendeväckande saker som meddelades vid Veterinärhögskolans första promotion samt högtidshållandet av 30-årsminnet av dess organisation som högskola, vilket allt ägde rum i går under ståtliga och solenna former.

Den ena uppseendeväckande saken meddelade högskolans rektor, prof. Gerhard Forssell som talade om att Plato var den som på allvar ruckade på mänsklighetens djurvänliga inställning, och den andra berättade veteranen, distriktsveterinär Joel Ekelund som talade om hårda pionjärår och som därvid förtalade, att "vi hade läst om kon, men vi hade aldrig sett henne", samt att valet av veterinärens bana i gamla tider var ett farväl till studentkamraterna.

Dessemellan hade emellertid förflutit avsevärd tid och många solenna och mindre solenna tilldragelser hade där emellan fått tid att utspinna sig.

Det började med att topparna av veterinärvetenskapen samlade sig till Veterinärhögskolan som i går eftermiddag blommade upp av frackar och frasande klänningar.

Fr. v.: prof. Sven Wall, stadsveterinär Waldy Bergegren — brorsdotter till Hinke — och dr N. Engfeldt.

Där fanns statsråden Domö och Rubbestad, universitetskansler Osten Undén, överfältveterinär Hederstedt, överståthållare Nothin, prof. Tunberg, förste vice talman Gränebo och representanter för den högsta militärledningen förutom vetenskapsmän av alla grader.

Högtiden, som ägde rum i Veterinärhögskolans aula, förlänades en särprägel av värdig trängsel, invävd med musik och vetenskap. Där fanns bl. a. inte mindre än 28 professorer samt till slut kungligheten, representerad av kronprinsen och kronprinsessan, som inträdde mellan stående led. S:t E:son förekom på två ställen i programmet, vilket imponerade mycket på min ringa personlighet. På ena stället i bokstavsordning och på det andra i nummerordning, så det var som att slå i Röda boken

Veterinär Svea-Maria Nyberg och regimentsveterinär John Munthe.

Efter hälsningstal, föreläsning av prof. Forssell som bl. a. gav den psykologiska och religiösa bakgrunden till tjurfäktningar i Spanien, och musik som utströmmas från angränsande hall, skedde promotikatt ta ett karlatag i en vildsint häst eller nen med saluter och hattpå sättning, vibemästra en arg sint ko! S:t E:son ber att passad av en berre i ett fönster som

Kvällens värd prof. G. Forssell (t. v.) tillsammans med fru Gerda Fallenius och statsrådet Rubbestad.

hade en röd liten skylt med vilken han dirigerade skottén. Kronprinsen utdelade medaljer till trotjänare och sedan kom en ström av varma hälsningar från besläktade institutioner och grannländerna i Norden.

Och därefter skedde förflyttningen från Veterinärhögskolan, långt ute på Roslagsvägen, till Stadshuset, där det stod dukat i Gyllene salen.

Att få bilar till dessa över 400 människor hade ju varit en alltför utopisk tanke, och därför hade högskolan ordnat det praktiskt med bussar. Nu tror någon att dessa bussar gick raka vägen från Veterinärhögskolan till Stadshuset, men där bedrog man sig. Detta skulle nämligen ha varit alltför enkelt. Nu hade i stället trafikkommissionen ordnat det så att bussarna stannade vid Roslagstorg, där man fick byta till abbonerade spårvagnar. På dessa spårvagnar stod det symptomatiskt nog SOFIA, vilket avlägset mål väl svarade mot restiden.

Och därmed var man framme vid Stadshuset, där den imponerande samlingen av veterinärvetenskapligt kunnande samlade sig till salar angränsande den Gyllene. Och så slog det gyllene klockslåg då man kunde inträda.

Ingen av alla dessa veterinärvetenskapligt högt förtjänta män och kvinnor kunde hitta ett enda fel på kycklingen, vilket får lända densamma till beröm, och redan innan dess hade talen börjat flöda. Man talade till sin gamla högskola och till varandra över nyöppnade gränser och det sades vackra och kärnfulla saker som avslutades med en pionjärförklaring av distriktsveterinär Joel Ekelund sedan statsrådet Domö talat varmt om kreaturstocken och framtiden. Kvällen gick förresten markant i de danska och finska färgerna och värmen i de applåder som hälsade doktorerna Pluhm och Carl H. Hansen från Danmark och prof. Hinderson från Finland var inte att ta miste på.

I denna lysande församling satt även representanter för de mycket få kvinnliga veterinärer som finns i Sverige. De sade ingenting publikt, men S:t E:sons bordsgramme gav dem en eloge då han påpekade svårigheterna för en kvinna att övervinna schablontröende hos bönderna kommer till en självsäker bonde och berättar för honom vad han skall göra med sina djur. Hon får inte vara rädd för att ta ett karlatag i en vildsint häst eller en arg sint ko! S:t E:son ber att få göra en alldeles speciell honnör för det skrälet av s. k. kvinnfolk.

Efter en glassbomb av obeskrivlig färg men med förledande smak samlades man i galleriet där de vitnade hedersdoktorerna mottog ungdomens hyllning och svarade med tal för entusiasmen, segerviljan och ungdomen.

Och därefter vidtog dansen.

• • •

agna tänder
er fast igen
r högst tio år

under ibland att en slags-
kommer med sina tänder i
k och vill ha dem instop-
sina platser i käken. I all-
brukar tandläkarna lyckas
operationen och tänderna
st igen — men för på sin
titalt år.

ondon meddelas nu att man
att med penicillinets hjälp
otfyllning "i handen". I ett ex-
ll drog man ut en tand med
e rötter, skar bort de infek-
arna, fyllde rotkanalerna och
anden igen i sin håla, vilken
n hade behandlats med pe-
m månader senare satt tan-
st att man kunde fästa en
en löstand på den.

perimentet är intressant men
t alldeles för tidigt att kunna
om det verkligen öppnar nya
g på tandläkarområdet, säger
Gösta Forslund, som
erat i frågan. Att rotfylla en
för käken är i och för sig
tion för en svensk tandläka-
te han helt enkelt göra varje
ycksfågel kommer upp med
n slagits ut. För att det inte
i inflammation rotfylld den
den sätts in i sin håla och
i metallbågar. I allmänhet
också växa fast för en tid
s har replantationen aldrig
mer än 10 år. Roten resor-
gen alltid så småningom och
nar på nytt.

oder för att få tänder att
en har dykt upp litet då och
nu dessa engelska experi-
s vore det givetvis ytterligt
slutar tandläkare Forslund.
te man avvakta

Västerbottnisk exportindustri i vardande

Skånska kor i ladugårdar med västerbottensinredning?

Ladugårdshygienen har en liten ettrig och stridbar för-
kämpe här i länet — länsveterinär Johannes Modig i Umeå.
Under en mer än 20-årig verksamhet i Västerbotten har han
som väl ingen annan kunnat skaffa sig en bild av utvecklingen
på detta område. Den har sannerligen inte varit obetydlig.
Kreaturhygienen har landet över stigit i takt med folkhygie-
nen och värt län har visst inte blivit efter. Det återstår emel-
lertid ännu åtskilligt att göra ty så rena och snygga djur som
vi härom dagen hade tillfälle se i en del ladugårdar i umetrak-
ten kan man dock i allmänhet inte uppvisa. Nu är det inte me-
ningen att särskilt framhålla umetrakten som föredöme — re-
na och snygga djur finns det, om man får tro försäljningsche-
fen Axel Roos, överallt i och utom länet där man använder
länsveterinär Modigs uppställningssystem, s y s t e m M o -
d i g .

Länsveterinären har som bekant tillverknigen på något sydsvenskt
konstruerat och fått patent på något företag men hur det var segrade lo-
rad inredningsdetaljer för ladugårdar; det är halsbygel, fodergrind, kalpatriotismen. Varför inte söka
foderstege, bæsskiljare och krubba, ta död på den där dumma föreställ-
tillsammans utgörande något som ningen att ingenting gott kan kom-
konstruktören vill framhålla som ma från Norrland, resonerade man.
»ett fullständigt odelbart helt». Det hela kan kanske också så små-
Systemet har inte saknat belackare ningom bli en stor »exportartikel».
men man kan inte undgå att över- Medges måste också att tanken att
tygas om dess fördelar när man, en dryga skånska bönder en vacker
som vid en visning för umepressen dag kanske allmänt stallar sina västerbot-
härom dagen, får tillfälle höra tenstillverkad inredning är ange-
lantbrukare, vilka tidigare varit näm.
mottståndare till system Modig, entusi- Förutom halsbyglar tillverkar
astiskt prisa detsamma. Bonnedahls övriga i system Modig
ingående delar: hårnålsformade bås-
skiljare, kallbockade av 1,5 tums
ångrör, samt fodergrindar.

Halsbyglarna bli till — enkelt och elegant.

För försäljning av de modigska artiklarna har bildats ett bolag, Kommandithelaget Svenska Ladu-

Ett gammalt problem har lösts

I Linus Forsbergs ladugård i Tavelnsjö trivs korna gott med de modigska anordningarna. På bilden härövan ses den långa foderkrubban för tolv djur och infällda till höger hemmansägaren Linus Forsberg och hans fosterson Gunnar Sandström.

terställa ladugården i samma skick. Man hade inte behövt göra den återställningen. Hr Pettersson tävlar med sin dotter Birgit, en trevlig representant för västerbottnisk jordbrukarungdom, att sjunga system Modigs lov. Fröken Birgit välsignar halsbygelns som »fixerar» korna så att de står snällt och stilla vid mjölkningen, och hr Pettersson demonstrerar stolt den svängbara foderkrubban. Med ett handgrepp snor man krubban upp och ned och så har man allt foderavfall i fodergången. Man slipper sålunda gå och sopa krubban framför djuren med alla de... bergs i Tavelnsjö mönstergilla ladu-
gård, en fröjd för jordbrukar- och veterinärögon, inte minst Johannes Modigs eftersom hans system här fått en synnerligen lyckad utformning. Sedan i oktober sticker åtta präktiga mjölkkor av SRB-ras sina välfriserade nackar genom hr Modigs halsbygglar och äter med välbehag AIV-foder ur den svängbara krubban konstruerad av densamme. Djuren stå i en rad och krubban, som är avsedd för tolv djur, är sammankopplad i ett stycke så att hela långa raden tömmes med ett handgrepp. Undra på att fosterso-

... nästan alla
... foderbord
... av tuberku-
... pphostade slem-
... kallbockas till halsbyglar, njukt djur vid
... detaljen i system Modig. Det från den ena
... enkelt som elegant tack vandra.
... knepiga verktyg som fabrikö-
... nedahl konstruerat. Det hela
... enkelt ut att man inte kan ha
... ne med invändningen: Men,

gör bönderna lika bra hemma i smedjan. — Jo vars. Det går an att försöka. Många ha gjort det men resultatet har blivit bedrägligt, försäkrar hr Roos och inte lönar det mycket. Byglarna är så billiga i inköp att ingen bonde kan tillverka dem billigare själv.

Ingenting gott från Norrland?

Emellertid, sedan byglarna fått sin eleganta svängning, väl avpassad så att bygelns skänklar skall ligga an mot kons bog ungefär som ett par lokor i en sele, svetsas de smärre detaljerna fast. Det är anordningar för bygelns inställning efter djurets längd och höjd och efter den sista proceduren, målningen, äro de klara för leverans, kanske till Norrbotten, (Älvsbyn hade en stor beställning inne) kanske till Sörmland eller Gotland där man också uppmärksamma Modigs anordningar. Herrarna Modig var f. ö. ett tag starkt betänkta på att överlåta

erligare två.
vår lilla utflykt
m. Linus Fors-

ned sina
kräkta på liggplatsens
och djurets möjlighet att nå foder och vatten förhindrar halsbygelns djuret att gå så långt fram att spillning kan falla på båsfallen.

Tre nöjda röster . . .

Håller systemet vad det lovar? Det förefaller så. Vi tittade först in hos hemmansägaren och åkaren Sem Appelberg på Sandbacka. Rent och prydligt var det i ladugården där sju kor mumsade ur den fasta foderkrubban. Ägaren var storbelåten och kunde inte tänka sig något bättre.

Samma utlåtande fick vi hos hemmansägaren Oskar Pettersson i Tjälamark och det fagnade naturligtvis våra ciceroner i alldeles särskilt hög grad eftersom hr Pettersson själv en gång tillhörde tvivlarnas skara.

Innan han Rothovsvä
hemsvägen
B. Nordstr
gård fick f
bostadshus
ej var nöje
fors.

Barn- och

anordnas av
föreningen
dande sönd
under tiden
de program
lägerbålspro
musik, teck
ler läskedr
salen, sam
sker utdelni
Kl. 20—2
med gamma
musik av Kl
fackförening

I Hörnefors

råkade i on
vin Wiklum
när han skul
påföljd att e
Han måste
Umeå för vä

Både hemmansägaren Oskar Pettersson i Tjälamark och Birgit ser belåtna ut men så är det också rent man fick Modigs halsbyglar. Fröken Birgit korna står så stilla vid mjölkningen.

Styng.

Tidsenlig uppbindning av kor

gör ladugårdsarbetet

betydligt lättare.

Ny industri i Umeå.

Hemmansägare Linus Forsberg i sin hypermoderna ladugård i Tavel-sjö. Bredvid synes sonen, som just fyllt den vridbara krubban med foder.

Lubbe Nordström kallade en gång Västerbotten för det nybyggda ladugårdarnas land. Sant är också att ladugårdsbeståndet här i länet under de sista tio åren genomgått en avsevärd förbättring.

Intresset är fortfarande mycket stort och det kan erinras, att den generalplan som uppgjorts för nybyggnation av ladugårdar i länet vid en ev. arbetslöshetskris upptar inte mindre än ett par tusen ladugårdar.

Många av dessa projekt har redan påbörjats av ägarna, då dessa inte ansett sig böra invänta de dåliga tiderna. Man behöver inte resa så långt med Umeå som utgångspunkt för att bli varse den livliga byggnationen på landet.

I sällskap med försäljningschefen i AB Svenska Ladugårdsinredningar hr A. Roos och maskinförsäljaren i Lantmannaförbundet, Gustav Karlsson, gjorde Umebladets medarbetare häromdagen en rundtur i södra länsdelen.

I samband med ladugårdsinredningarna har det stått beta debatter kring de uppmärksammade förbättringar som länsveterinär J. Modig företagit baserade på rika erfarenheter av de västerbottniska ladugårdarna. I många fall är det väl också så, att det är

den ökade trivsamheten för djuren en mycket stor betydelse.

Ja så var vi och hälsade på en lantbrukare i Tjälamark hr Oskar Pettersson, som inte heller från början var med på noterna, när det gällde men som nu endast har goda vitsord att säga om byglar och bässkiljare

— Inte minst glad är jag, säger fr. Pettersson, som är i färd med att utfordra djuren, när vi anländer på vår inspektionsrond. Arbetet blir mycket lättare. Det blir redigare i ladugården på något vis, säger den unga flickan, som inte har någon direkt längtan till staden. I stället välkomnar hon med glädje alla förbättringar, som kan göra arbetet i ladugården lättare och trevligare.

Själv är Pettersson nu verkligt övertygad om systemets fördelar, och han är också på det klara med att han kan ställa sina djur på ett betydligt ändamålsenligare sätt med den nya uppbindningen. Han medger också att hans ladugård nu fått ett trivsammare utseende och undra på det. Det gamla systemet har sina avigsidor, som man aldrig kan komma ifrån.

Nära nog mösterladugård i Tavel-sjö.

Att stiga in hos de röd-brokgiga kossorna i Linus Forsbergs ladugård i Tavel-sjö, var nära nog som att hälsa på i ett vanligt enkelt vardagsrum. Där stod alla djuren uppradade snygga och rena i en ren och tilltalande miljö. Inge smuts på pallarna, eller efter väggarna, och i övrigt frisk och härlig luft. Ja, var skulle kosorna inte trivas om inte här.

I Tavel-sjö goda lermylla gör det att driva fram goda skördar och därför finns det också synnerligen stora förutsättningar för att kunna hålla en besättning med röd-brokgig ras. Nu har hr Forsberg åtta kor som alla ge god mjölkavkastning. Hr Forsberg, som i övrigt driver sitt jordbruk modernt och rationellt, har en liten brokgig kossa, som f. n. kan uppvisa en fetthalt på 25 kg, och han har förutom Modigs patent många små finesser i sin ladugård. Där finns fläkt och annat som underlättar arbetet, men så trivs också sonen i huset med sin ladugård.

— Det var aldrig något resonemang, menar Forsberg. Man får korna redigt stallade och fördelarna med den rörliga krubban, som man kan tömma i en

I samförstånd med försäljningschefen i AB Svenska Ladugårdsinredningar är A. Roos och maskinförsäljaren i Lantmannaförbundet, Gustaf Karlsson, gjorde Umebladets medarbetare häromdagen en rundtur i södra länsdelen.

I samband med ladugårdsinredningarna har det stått heta debatter kring de uppmärksammade förbättringar som länsveterinär J. Modig företagit baserade på rika erfarenheter av de västerbottniska ladugårdarna. I många fall är det väl också så, att det är jordbrukarna själva som framfört sina bekymmer i olika frågor och så har länsveterinär Modig, som den knepiga karl han är, löst problemen. Det var just för att studera system Modig med allt vad det nu innebär som vi var i tillfälle att ta en titt på några ladugårdar i södra länsdelen.

En livlig diskussion har pågått en längre tid om kort och långbåsens fördelar och nackdelar. Länsveterinär Modig framhåller, att långbåsen med avstängning enbart är besvärliga, och att kortbåsen är olämpliga för djuren och vid viss utformning t. o. m. plågsamma. Det är också mycket svårt att hålla djuren rena. System Modig bygger i vart fall på en rad kombinationer. Vid de vanliga kortbåsena få bland annat djuren en mycket liten plats att vila på, och det är där som man satt in den första stöten.

Man gör nu båspallarna så långa, att de ge djuren tillräcklig plats att vila på. Men när djuren går upp för att äta håller en bygel djuret så placerat, att all gödsel faller ner direkt i gödselrännan. Man slipper all förorening på pallen, och de som skall hålla rent i ladugården får därmed ett betydligt lättare arbete.

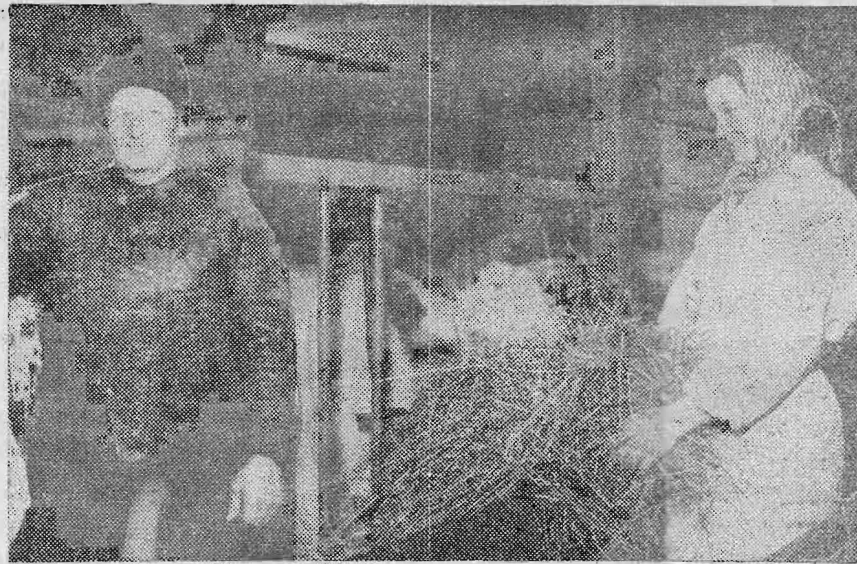
Bygeln ger desutom djuren möjlighet att äta, på vilka tider som helst, och det man strävat efter, att få utvärdringen att likna betesgången, går samtidigt i uppfyllelse.

Man behöver nämligen inte några cindrar som utestänga kossorna från aten. En del djur äter raskt upp sin

mat när hon nyligen såldes från England till Argentina betalades över 100 svenska goda kronor för henne.

Är nog kunna betecknas som ett ord i sitt slag. Men kostade den steken något, så torde den smaka ren också. Det blir dyra lamm efter sådan mor, men de ge pengarna i form av tät, rik ull och bättre skinn för huvud taget.

mat, en del andra tar det hela lugnt. Med andra ord systemet ger möjlighet till individuell utfordring. Den vridbara krubban ger dessutom betydligt ökad komfort för både djur och skö-

Herr Pettersson i Tjälamark med dottern i sin ombyggda ladugård.

tare. Efter utfordringen är det bara att vända på krubban och allt avfall och skräp faller ner på golvet. Själva systemet är en kortbåsuppbindning, men en effektiviserad sådan. Den kan naturligtvis monteras på tusen olika sätt, men bäst kommere systemet till sin rätt så som det utformats av konstruktören. Med denna typ har man kombinerat långbåsens bekvämlighet med kortbåsens fördelar. Genom att bygeln är ställbar kan man justera avståndet för djuret till krubban så att det blir vad man kallar för idealiskt.

Motståndare omvändes blev motståndare på

nytt för att kort tid därefter ge vika för systemet. Ja så, sa ungefär lantbrukaren Sem Appelberg, Sandbacka, när vi önskade få ett uttalande av honom om byglar och krubbor. Han har nyligen låtit göra om båspallarna så att de passa alla hans djur och han har även låtit inmontera byglar. Han vitsordar lämpligheten av denna utformning som vinnes vid själva utformning och framhåller speciellt de ringen och så naturligtvis renligheten. Han anser att anläggningen i längden lönar sig och inte minst tillskriver han handvändning är lätta att inse. Jag tror mig också kunna försäkra att

neilt, har en liten brackig kossa, som f. n. kan uppvisa en fetthalt på 25 kg, och han har förutom Modigs patent många små finesser i sin ladugård. Där finns fläkt och annat som underlättar arbetet, men så trivs också sonen i huset med sin ladugård.

— Det var aldrig något resonemang, menar Forsberg. Man får korna redigt stallade och fördelarna med den rörliga krubban, som man kan tömma i en

korna mår bra av den här uppbindningen. Han har även tagit bort grindarna. Allt detta bidrar till korna får en utmärkt rörelsefrihet.

Länsveterinärens patent till grund för industri.

För blott någon tid sedan startade tillverkningen av byglar och krubbor etc under rent fabriksmässiga former och K-B Svenska Ladugårdsinredningar, har redan lyckats storartat med försäljningen. Över 1.000 st. byglar har redan monterats med det patenterade systemet, och från Bonnedahls verkstad, som har hand om tillverkningen fick man en utomordentlig god inblick i hur väl man ordnat det för framställningen.

En rad sinnrika maskiner har fabriker Bonnedahl konstruerat själv, med vars hjälp det är möjligt driva tillverkningen rent fabriksmässigt. Månde inte detta bli storindustri?

Ja, det beror väl ytterst på jordbrukarna de ha oftast själva svårt att inse, att något gott kan komma från Norrland.

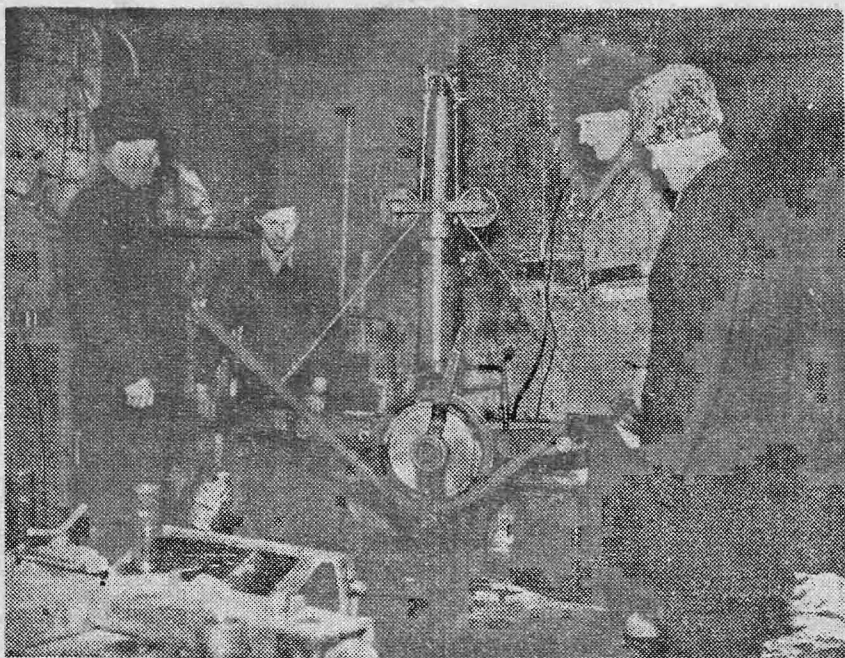
Bd.

Annonsera i Umebladet!

Byglar och svängbar krubba populär ladugårdsinredning.

Länsveterinär Modigs patent löser besvärligt problem.

Serietillverkning i stor skala på Bonnedahls verkstad.

De s. k. hårnålarna bockas i en kraftig maskin, som verkstadschefen, J. E. Bonnedahl (till vänster) här ses demonstrera för tidningsmännen. —

Att vi numera kommit ganska långt i fråga om ladugårdsinredningar är en känd sak. Det har gjorts många hedervärda försök under särskilt de senaste åren att slutgiltigt lösa problemet.

I allmänhet är ladugårdsarbetet särskilt betungande med avseende på renhållningen. Våra oroliga fjällkor ha en enastående förmåga att motarbeta varje försök att hålla rent och snyggt på båsfallen. Nu ser det dess bättre ut, som om man vore framme vid en lösning av problemet genom tillkomsten av det system för kornas uppställning enligt kortbåsprincipen, som konstruerats av länsveterinär Johannes Modig i Umeå. Uppfinnaren har lyckats få fram en modell, vars förnämsta egenskap består uti att den fixerar kons uppställning utan att därför verka hämmande på djurets rörelsefrihet. En bygel av rundjärn placeras framför fodergrinden så, att den hindrar kon att stiga för långt fram, under åttandet, men ger henne nära en halv meter extra utrymme på pallen vid liggandet. Inga stängningsanordningar tarvas, kon har tillgång till foderbordet både

digiska skapelsen står färdig att föras ut i marknaden.

Fördelen av en fabriksmässig tillverkning är uppenbar. Alla tappar passa i sina hål, och varje krökning av den finurliga bygeln har på millimetern gjorts lik modellen. Under sådana förhållanden blir uppmonteringen i ladugården en lätt sak, och beställaren har förmånen av att utan extra besvär kunna sätta upp anordningen och se'n ta den i bruk på föreskrivet sätt. På det sättet får man också mer för pengarna, och man har dessutom full garanti för att inte utförandet lider av några brister. Det fina med denna konstruktion är, att den gjorts fullständig för varje båsplats. Det är bara att ta hem så många som man har kor till. Vill man se'n ha reda på fler detaljer, går det an att fråga på lantmannaföreningens kontor i orten, eller någon av försäljarna, t. ex. hr Axel Roos i Umeå.

Vid vårt besök i verkstaden höll man just på med en beställning från Älvsbyns lantmannaförbund, ett hundratals båsutrustningar. Varje sats väger ungefär 30 kg. (rosagrinden, bygeln och båsskiljaren väger 10 kg vardera), och man beräknar att vid särskilt stark efterfrågan hinna med att tillverka bortåt tusen satser pr månad.

Belättna kunder.

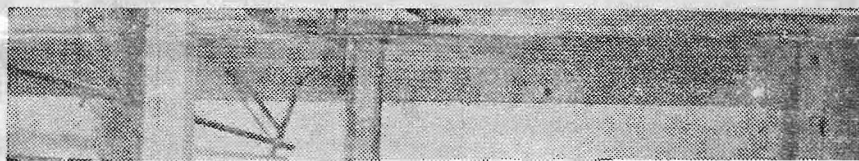
Redan nu ha många lantbrukare låtit installera system Modig i sina ladugårdar, och resultatet har blivit över förväntan, betona djurägarna. Från verkstaden ställdes nämligen färden direkt till några gårdar i Umeåtrakten, där man hunnit med att under någon tid använda nymodigheten. Med hr Roos som ciceron ställdes färden först till Sandbacka. I Appelbergs ladugård har man grundligt hunnit prova anordningarna, och hr Appelberg var mycket nöjd med resultatet.

— Fast jag har fast foderkrubba, sade han, har anordningen visat sig fungera bra, korna sköter sig mer själva på det här sättet, och man behöver inte springa i lagärn jämt och ständigt för att skrapa ner gödseln från pallarna, som man får göra med andra anordningar.

Hr Oskar Pettersson i Tjälamark satte in systemet i höstas, och även han var fullt nöjd. Han hade en besättning på 10 kor och 3 ungnöt.

— Jag har inte trott att det skulle vara så bra som det är, säger hr Pettersson på vår fråga om han var belåten med anordningarna. Jag har flera gånger byggt om i ladugården, omtalar han, men nu först har jag fått det som det bör vara. Redan från första stund ha korna trivts med både bygeln och den svängbara foderkrubban, och vi är, som sagt, verkligen belättna. Det enda jag kan anmärka på, sade han, är att det blir lite för dyrt. Men då en sak är bra, får man inte hänga upp sig alltför mycket på en tia fram och tillbaka, ty det här betalar sig att använda, sade hr Pettersson till sist.

Hos hr Linus Forsberg i Tavelnsjö var omdömet ungefär likadant. Hans fina SRB-kor såg ut att stormtrivas med anordningarna, de också. Hr Forsberg hade möjligen hyst farhågor för att korna skulle få besvärligt med

har lyckats få fram en modell, vars förmåsta egenskap består uti att den fixerar kons uppställning utan att därför verka hämmande på djurets rörelsefrihet. En bygel av rundjárn placeras framför fodergrinden så, att den hindrar kon att stiga för långt fram, under ätandet, men ger henne nära en halv meter extra utrymme på pallen vid liggandet. Inga stängningsanordningar tarvas, kon har tillgång till foderbordet både natt och dag och håller ändå rent och snyggt omkring sig i lägenheten.

Ställbara anordningar.

Tack vare vissa ställbara anordningar kan bygelns läge anpassas i förhållande till storleken hos det uppställda djuret, vilket är en stor förtjänst hos konstruktionen. Alla delar äro av rundjárn, och bygelns utförande har fått ett utförande, som — oavsett dess smäckra konstruktion — inte förorsakar några skavnader. Enbart vid själva betraktandet av konstruktionen får man intryck av att varje detalj i den noga övertänkts och provats, innan den fastställts. För uppfinningens exploatering har bildats ett bolag med namnet K. B. Svenska ladugårdsinredningar, Modig & Co., Umeå.

Fabriksmässig tillverkning.

På Bonnedahls verkstad i Umeå har tillverkningen satts i gång i stor skala. Vid en visning för pressen häromdagen demonstrerades hela tillverkningsproceduren, varvid de av smidesmästare J. E. Bonnedahl konstruerade specialmaskinerna sattes på hårda prov. Bl. a. tilldrog sig en hydraulisk press, som böckade 1½ tums rör, berättigad uppmärksamhet. De s. k. hårnålarna, som man stoppar ner i cementpallarna mellan korna, vekos utan större ansträngning ihop mellan maskinens björnramar. En mångfald mallar komma till användning i verkstaden under arbetets gång. Var sak planeras enligt ett noggrant uppgjort schema, och svetslågan fäster små bultar och fyller ut skarvar med bländande förmåga. Högar av halvbrunna elektroner torna upp sig kring svetsarens arbetsplats. Allt går med fart och precision, och länge dröjer det inte, förrän man har sammansättningen klar och den mo-

plats. Det är bara att ta hem så många som man har kor till. Vill man se'n ha reda på fler detaljer, går det an att fråga på lantmannaföreningens kontor i orten, eller någon av försäljarna, t. ex. hr Axel Roos i Umeå.

Hos hr Linus Forsberg i Tavelnsjö var omdömet ungefär likadant. Hans fina SRB-kor såg ut att stormtrivas med anordningarna, de också. Hr Forsberg hade möjligen hyst farhågor för att korna skulle få besvärligt med

Den som väntar på något gott... lamark kommer dottern Birgith i kossorna. Det går, som synes bra foderkrubborna medger en viss

12 djur av SRB-ras titta upp i grafen monterar upp kameran fällda hrr Forsberg, far och so

I VART SKY

278 timmar

I en skakmaskin fylld med en limmad skida under 27 satts för 1.000.000 nedtryck vardera 12 cm. Ej ens efter prov kunde någon upplösgarna märkas. Det var en I

Se till att skidorna ha

C 11

AB CYKELFABRIK

FILIAL

Umeå korna. Kungsgatan 64. Umeå

Reklamman vann sparfilmstävlan

Hilding Pawlo.

Sparfrämjandets stora pristävling om manuskript till korta sparfilmer avgjordes vid juryns huvudsammanträde på tisdagen. Första pris, 500 kr., tillföll hr Hilding Pawlo, Stockholm, andra pris, 400 kr., redaktören för Dansk Reklame, Peter Olufsen, Köpenhamn, och tredje pris, 300 kr., biografmaskinisten Ragnar Carlsson, Göteborg.

Tävlingen har omfattats med stort intresse; cirka 900 förslag har inkommit, varav ett stora antal från grannländerna, främst Danmark. Ytterligare tre av bidragen skall inköpas. De har insänts av hr Erik Berg, Solna, fil. lic. Henry Wassen och banktjänsteman Stig Pettersson, Göteborg, samt sparekassabogholder Knud Henker, Roskilde.

Juryen bestod av fru Barbro Alving, regissör Hasse Ekman, direktör Erik Elinder, skådespelare Anders Henrikson, bankdirektör Olof Norbeck och direktör Sven Rygaard.

Förste pristagaren, Hilding Pawlo — inom parentes tvillingbror till skådespelare Toivo Pawlo — är reklamman, anställd hos Wilhelm Peckman-Propaganda som textförfattare. Hans segrande idé hade mottot "Den övermodiga myran" och vann på fantasi, snärt i dialogen och ett humoristiskt grepp på ämnet. Hr Pawlo är för övrigt ganska bortsämd med pris vid det här laget: nyligen vann han tredje pris i en Gevaliatävling och i vintras fick han 500 kronor i pris för pjäsen "Vattnet blommar" i Riksteaterns och Folkparkernas tävling om helaftonspjäser.

Avgjord tävlan om teaterpjäser.

Den av Riksteatern, Folkets parkers och Folkets hus centralorganisationer utlysta pristävlan om nya teaterpjäser har nu avgjorts. Prisenämnden har enats om att inget av de insända manuskripten kunde belönas med ett första pris, varför förstapris-summan delats i ett pris på 3 000 kr. och ett på 2 000 kr. Priset på 3 000 kr. tilldelades författaren Martin Söderhjelm för pjäsen "Skepp till Indialand". Priset på 2 000 kr. erhöi författaren Herbert Grevenius för "Krigsmans erinran". Den återstående pris-summan på 2 000 kr. delades som uppmantran för löfresrika verk med 500 kr. vardera till Greta Bergson för pjäsen "För vad", Erik Müller för "Ditt liv tillhör dig", Hilding Pawlo för "Vattnet blommar" och Axel Strindberg för "Stunder av nåd". Prisenämnden har bestått av teaterchefen Gustaf Collijn, direktör Gottfrid Palm, dr Gösta M. Bergman, direktör Karl Kilbom, dr Karl Ragnar Gierow och regissör Alf Sjöberg.

★

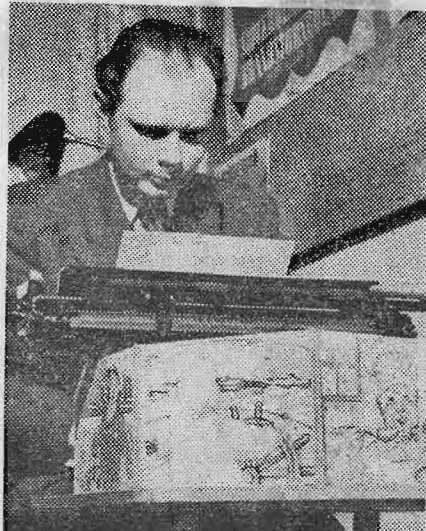
"Den övermodiga myran"

Sparfrämjandets stora pristävling om manuskript till korta sparfilmer avgjordes vid juryns huvudsammanträde på tisdagen. Första pris 500 kr. tillföll hr Hilding Pawlo, Stockholm, andra pris, 400 kr. redaktören för Dansk Reklame, Peter Olufsen, Köpenhamn, och tredje pris, 300 kr., biografmaskinist Ragnar Carlsson, Göteborg.

Dessutom skall tre av de närmare 900 bidragen inköpas. De har insänts av hr Erik Berg, Solna, fil. lic. Henry Wassen och banktjänsteman Stig Pettersson, Göteborg, samt sparkassebogholder Knud Henker, Roskilde.

Juryen bestod av fru Barbro Alving, regissör Hasse Ekman, direktör Erik Elinder, skådespelare Anders Henrikson, bankdirektör Olof Norbeck och direktör Sven Rygaard.

Förste pristagaren är född 1917. Hans segrande filmidé hade mottot "Den övermodiga myran".

Textförfattaren Hilding Pawlo är en arbetsam herre, som förut i år fått 500 kr. i pris för en helaftonspjäsa kallad "Vattnet blommar".

A. J. m. b. d. 8/5-46

8.00 251
med 8.15
8.15 251
22.30-25
22.15 251
G. W. 251
21.50 251
21.50 251
21.50 251
21.50 251

Film om myra fick sparpriset

Sparfrämjandets stora pristävling om manuskript till korta sparfilmmer avgjordes vid juryns huvudsammanträde på tisdagen. Första pris, 500 kr., tillföll hr Hilding Pawlo, Stockholm, andra pris,

Hilding Pawlo.

400 kronor, redaktören för Dansk Reklame, Peter Olufsen, Köpenhamn och tredje pris, 300 kronor, biografmaskinist Ragnar Carlsson, Göteborg. Dessutom skall tre av de närmare 900 bidragen inköpas. De senare har insänts av hr Erik Berg, Solna, fil. lic. Henry Wassén och

banktjänsteman Stig Pettersson, Göteborg, samt sparkasseboghorder Knud Henker, Roskilde. Förste pristagarens segrande filmidé hade mottot "Den övermodiga myran". Pawlo fick tidigare i år ett av prisen i Riksteaterns och Folkparkernas tävling om helaftonspjäser. Han vann då 500 kronor för pjäsen "Vattnet blommar".

Förnämlig 7-rumsvilla

m. läge på Enskedehöjden försäljes genast med villkor att en 4-rumsvån. samtidigt anskaffas säljaren. Villan inneh. stort vardagsr. m. öpp. spis, stor matsal, möbl. hallar, stora gard. utrymm., flera toaletter, 4 stora sovrum + stor jfrk., stor altan, flera balk. Garage rymmande 2 bilar. Villan är revet. o. byggd på förnämlig hörntomt m. vackra stenpartier, rosenplantering, härbuskar. Säljes för sterbhus räkn. Alla övriga upplysn.

Fritz G. Lofström
AFFÄRS- & FASTIGHETSBYRÅ

Götgatan 13, 1-tr., Stockholm.
Tel. 42 79 12, 42 79 11, 42 79 10.

Folkbåt

specialbyggd, limmad, kravell bordläggning, kompl. utrustning, extra läsegel, omgående leverans, 8.500:—.

30:a 1916 års regel, mahogny, blyköl, 9.60x2 mtr, 2 kojplatser, bra segel av engelsk duk, mycket välhållen båt, omgående leverans, 3.500:—.

55:a byggd 1926, furu, 13x2.35 mtr, 4 kojplatser, garderob, jolle, kompletta inventarier, 6.000:—.

Jönsson

Nybrokajen 7
Telefon 10 87 19,
STOCKHOLM

SEGE LB AT

kärgårdskryssare i mycket roff

OFFICIELLT

— Läkarna. Medicinalstyrelsen har förordnat leg. läkarna Gunnar Edgren och Einar Andersson att under vakans uppehålla lasarettsläkartjänsterna vid avdelningarna för medicinska barnsjukdomar resp. för ögonsjukdomar vid Halmstads lasarett.

Leg. läkare Anna Bogg är till årets slut extra läkare vid lasarettet i Backe.

Leg. läkare Axel Eriksson skall under tre år vara förste underläkare vid Östhammars lasarett.

Förste provinsialläkartjänsten i Stockholms län uppehålls under juli av provinsialläkare K. O. Högsell, Åseda.

Vid Stockholms sjukhusdirektions sammanträde på onsdagen förordnades leg. läk. Gunnar Englund, Falun, till förste underläkare vid kirurgiska avdelningen på S:t Görans sjukhus, med. dr docent Birger Broman till konsulterande läkare i pediatrik vid S:t Eriks sjukhus samt leg. tandläkare Gösta Forslund till en arvodestjänst som tandläkare vid Sabatsbergs sjukhus.

En DOTTER

Gunvor och Gösta Forslund
född Modig

Södersjukhusets Privatavdeln.,
den 16 sept. 1946

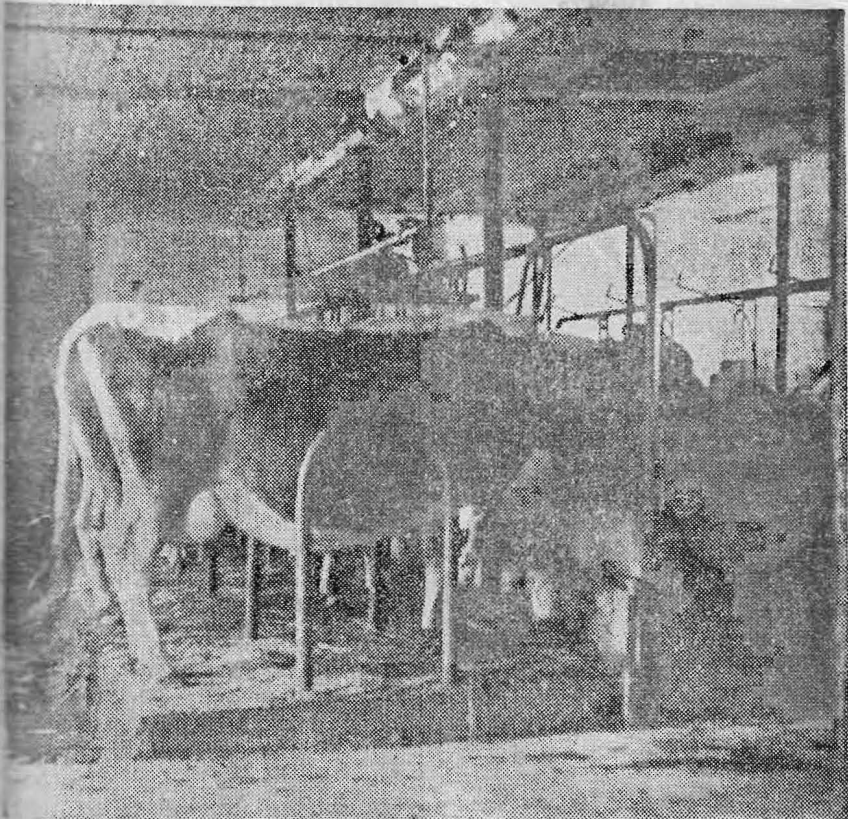
St. D. 17/9-46

svårt på
pa Fa-
ftigt dan
tes över
redd och
av. Tak-
vs en del
ti på. På
fartyget
motor
ankaret
er stopp-
er kanal-
gnal från
okanal
av Ven,
gick till
nade flera
och
SA 32
är hjärn-
och för-
Mannen
att den
ngen föll
tak, som
gav sig
an ned
bäste en
dbestän-
en i sta-
e trafik-
rensings-
tes över
sekund-
mm upp-
de ska
av Syd-
ra storm,
anda på
pe
tr
har två
de sak-
h
o.
kramp-
a i den
tr
psejsade
v
fann sig
springa
dem. En
en liten
å tors-
till un-
har av
e gjute-
rbetaren
å halm-
över sto
för

1/4 Mattinata II
1/4 Hagana

Jmeupppfinning gör ladugårdarna snygga, slår ut konkurrenter.

Länsveterinär Johannes Modig erövrar landet med sina byglar.

Interiör från Bengt Anderssons ombyggda ladugård i Hössjö med Modigs inredning. Man lägger märke till den höga cementvall, på vilken djuren står, varigenom de hindras att stiga ned i gödselrännan.

Sakta men säkert erövrar "System Modig" de västerbottniska ladugårdarna, vinner insteg på allt fler platser i Norrland och har t. o. m. introducerats i syd-Sverige. Under innevarande år har utrustning för 5,000 djur levererats från Umeå och efterfrågan stiger oavbrutet, så att Bonnedahls planerar bygga om sin verkstad för att kunna hålla jämn takt med efterfrågan.

Länsveterinär Johannes Modig

Om någon inte skulle vara bekant med "System Modig" kan det i korthet beskrivas som en anordning för att hålla kreaturen rena i sina bås. Djuret får sin plats i spiltan reglerad genom en bygel och kan inte komma åt att orena på den plats, där det skall ligga. Gödseln hamnar i gödselrännan så som den första ladugårdsbyggaren föreställde sig att tingens ordning skulle vara.

sälja korna och lägga ned jordbruket. Jag skulle helt enkelt inte få tid att sköta ladugården då!

Denna lika enkla lös-

ordning skulle vara.

Denna lika enkla som geniala lösning av ett gammalt problem ha många grubblat på innan länsveterinär Johannes Modig började syssla därmed. Han har praktiskt taget levat ett helt liv bland bönder och kossor i västerbottniska ladugårdar, sett hur litet man egentligen gjort för kreaturens hygien och därför med ett brinnande patos arbetat för förbättringar i ladugårdarna jämsides med förbättringarna i mangårdsbyggnaderna. Nog för att norrlänningarna själva bo ytterst primitivt, men ansvarskännande djurläkare av Johannes Modigs kynne har också sett hur nödvändigt det varit att bereda jämväl kreaturen sundare förhållanden.

De bönder han inte nått med muntlig propaganda och råd har han preparerat via sin för något år sedan utgivna bok "Om sunda ladugårdar" för att öka intresset för bättre ombonade ladugårdar, större fönster och mera ljus åt djuren, lämplig luftväxling, utrotning av flugfän och annat plågoris samt en ändamålsenlig och praktisk ladugårdsinredning till lättnad för husmödrarna.

Just i sistnämnda syfte har hans patenterade anordning för uppställning av kossorna i ladugården kommit till. Man tvistade länge om s. k. kortbås och långbås utan att få ett säkert svar på frågan vad som var det bästa. Johannes Modig utarbetade sitt system som ett praktiskt svar. Men när han i en ämbetsberättelse påyrkade en undersökning, ett i större skala iscensatt försök att utforska vad som kunde anses vara den bästa inredningen, blev han indragen i en ettrig tidningspolemik, som visade hur litet förståelse egentligen hans lösning rönt på en del fackmannahåll.

Den som då skrev i umepressen och dömde ut "System Modig" bör känna sig rätt skamsen om han konfronterades med t. ex. fru Appelberg på Sandbacka, som prövat det en längre tid åt sina fyra kor:

— Nej, nej, vi vill inte byta ut det här mot något annat system i världen!

Och grannfrun hos Helmer Pettersson är lika bestämd:

— Skulle vi inte få behålla System Modig i ladugården blev vi tvungna

sålla korna och lägga på jorden. Jag skulle helt enkelt inte ha tid att sköta ladugården då!

Gunnar Nilsson i Kasamark, som i fjol fick egnahemsbidrag för att bygga en ny ladugård, följde dåliga råd och byggde gammalmodigt, river sig nu bekymrat bakom örat och säger:

— Ett sånt elände att jag inte tog Modigs byglar med en gång. Nu måste jag bygga om igen sedan jag sett hur bra dom är.

Bengt Andersson i Hössjö, en ungdom av moderna skolan, har inte bara byggt en mangårdsbyggnad av herrgårdstyp utan också låtit kreaturen få det ljusa och snyggt.

— Vi behöver aldrig tvätta våra kor numera. Dom håller sig snygga och rena själva i dom här byglarna.

I den ladugården finns inte bara de Modigska byglarna, där finns också andra finesser av hygienisk sort, som Bengt Andersson delvis själv hittat på. Man förstår så väl att grannen Tjernberg härömsistens dekreterade, när han skulle bygga om ladugården:

— Hör ni pojkar, det är allt jag som betalar... och vi ska ha Modigs byglar vi såväl som Anderssons.

Sedan också somliga lantmannaskolor utrustat sina ladugårdar med veterinär Modigs byglar, fodergrindar, foderkrubbor och andra grejor, som hör till utrustningen, — senast är det Malgomajskolan, som byggt in sådana i sin ladugård och kastat ut sina amerikanska halsramar — torde man kunna anse de Modigska patenten som klar segrare över de gamla metoderna, och överlägsna de utifrån hämtade patenten.

Rektor Wessén i Malgomaj har låtit utföra försök med tre djur i Modigs byglar efter att förut ha haft hela besättningen tjudrad i de amerikanska halsramarna. Försöken gävo till resultat, att man nu beslutat göra rent hus med de ineffektiva och för djuren plågsamma halsramarna.

— Vi lägger upp en produktion av 10,000 bås för kommande år, förklarar fabrikör Bonnedahl, som sköter tillverkningen åt Modig och nu låtit utarbeta ritningar för omedelbar ombyggnad av verkstaden på Öbacka. Med nuvarande resurser förmår inte verkstaden fylla efterfrågan.

Johannes Modig kan nog redan anses ha vunnit sin strid mot belackarna.

Y x b e r g.

Hygien ett okänt begrepp i bygden när Modig kom

Avgående länsveterinären skildrar sitt verksamhetsfält

En gammal välkänd umebo fyller i dagarna år och avgår fr. o. m. september månads ingång med pension. Det är länsveterinär Johannes Modig, som slutar sin 46-åriga tjänst som "djurdoktor".

V.-K. har varit i tillfälle att göra en avskedsintervju med honom och det är mycket hr Modig har att berätta om gammalt och nytt, om vedermödor och kuriosa.

1906 började länsveterinären sin tjänst i Nyland i Angermanland och efter elva år där, fyra år i Södertälje och elva månader i Drottningholm kom han 1922 hit till Umeå som länsveterinär.

Många gånger har hr Modig i sina yngre dagar fått sitta och kuska efter häst en 10-12 mil på natten för att nå ett sjukt kriter. Men det var före bilarna, det. Nu är det ju bättre. Det var emellertid inget ovanligt att företrädaren här i staden fick åka med häst Umeå-Sorsele-Umeå för att vid återkomsten finna en kallelse till Stensele. Små tripper, som tog en fjorton dagar i anspråk var för sig.

Si och så med hygien. 1927, då norra och södra länsveterinärdistrikten slogs ihop, fick hr Modig hela länet under sin uppsikt. Före den tiden hade det varit litet si och så med hygien på slakterier, charkuteri- och diverse butiker. Det fanns nämligen inte alls någon inspektion då för tiden.

Det var inte något ovanligt att fåret, som slaktats i lagårdsporten, hängde på en rostig spik tillsammans med några gamla byxor eller att vägen var full med höns-gödsel. Och när det var så ställt med hygien före köttbesiktningstvånget var det ju inte märkvärdigt att folk fick diarré av kalkköttet.

Nu är det dock en annan visa. Nästan alla privatslakterierna har slutat sin verksamhet och deras lokaler är mestadels präktiga matbodas.

Blyvitt och mjöl intill vartannat.

Även charkuterifabrikerna var många, men deras antal har reducerats och de sköts nu minuttöst. En gång kom länsveterinär Modig till en "korvfabrikant", som använde en och samma hink för korvmassan utan att någonsin skölja ur den. När hinken vändes upp och ner föll en tjock kulummen bar

inte lyckligt som den nu görs. I en del fall ligger också lapparna i händerna på mindre nogräknade uppköpare. Vidare företas slakten på vintern då hullet är som sämst. Om det kunde bli så att slakten i stället ägde rum på hösten skulle man få mer kött och bättre kvalitet. Men för den saken behövs fryshus på lämpliga platser.

Som sitt främsta önskemål

sätter morgondagens 65-åring en utjämning av statsbidragen till veterinärernas sjukbesök. Det borde gå att ordna med en graderad skala vid utbetalningen, framhåller han och tilläg-

Avgående länsveterinären Johannes Modig.

ger, att han också hoppas att alla jordbrukare skall bli i tillfälle att modernisera sina ladugårdar.

Veterinärens arbete är inte lätt. Ofta är resorna långa och besvärliga. Det är ju inte många år sedan länsveterinären Modig höll på att bli infrusen på Holmön en jul. Men han framhåller att familjens insats som telefonvakt, när han själv varit ute på tjänsteresor varit både pakostande och nödvändig.

När man är 65 år vill man nog i allmänhet draga sig tillbaka och njuta pensionens tydl. Men när länsveterinär Johannes Modig drar sig tillbaka, är det endast för att något minska sin tunga arbetsbörd. Han kommer naturligtvis att arbeta på sina redan förut betydelsefulla uppfinningar. Men han kommer också

Våra små Barn
vår Bror och Syster
* 31 okt. 1948
† samma dag.
Ingeborg och Bengt Bjerner
Bo Inga Eva
Mora den 4 nov. 1948

En DOTTER
Elsa och Torsten Modig
f. Lundström. Umeå BB den 4
nov. 1948

Dödsfall:
John Jonasson †. På Umeå la-
sarett avled i fredags reparatör
John Jonasson, Sofiehem, Umeå.
Han var vid sin död 52 år gam-
mal. Han har en längre tid lidit
av ohälsa, men för hans när-
maste kom döden oväntat. Han
var en snäll och genompräk-
tig man, som gjort sig om-
tyckt bland alla vänner, som han
under åren skaffat sig. En plikt-
trogen man, som punktligt utför-
de sina åligganden och skötte sig
änförtrodda uppdrag. Han sörjes
ärmast av maka, född Sjöström,
samt fem syskon.

Min käre make
**JOHN
JONASSON**
* 12/11 1896
† 8/4 1949
har insomnat lugnt och stilla
i tron på sin Frälsare, djupt
sörjd av mig, syskon, släkt
och många vänner.
Umeå den 8 april 1949.
ESTER
— — —
När jag slutar mina dagar,
Låt i ro mig somna in.
Ske det när Dig helst be-
hagar,
Blott jag evigt bliver din.
Kom, o Jesu, bliv mig när,
Låt mig bliva där du är.
Tid för jordfästningen
meddelas senare.

53 år!

En gång kom länsveterinär Modig till en "korvfabrikant", som använde en och samma hink för korvmassan utan att någonsin skölja ur den. När hinken vändes upp och ner föll en tjock avsättning ut. Kylrummen har gjort mycket för hygienens höjande och slaktarna är också solidariska och rätta sig efter anvisningarna. Vilket ju kan vara en tröst för alla korvålskare och upplysning åt korvskeptikerna.

Diversebutikerna har också genomgått en metamorfos. Nästan 75 proc. av alla handlare har kylanordningar. Förr fanns inte någon tanke på att skilja mat och annat. Och därför var det inte märkvärdigt att en blyvittlåda stod över mjöltinan.

Hög lagårdsstandard i länet.

Länsveterinär Modig är ivrig att framhålla ladugårdarnas goda skötsel i länet. Den står mestadels högt över dem i Skåne, Västergötland och andra sydliga landsändar.

Några kreatursepidemier av större format har inte förekommit. Även om för länge sedan mjältbrand visat sig i Nysätra, Vännäs och Norsjö och kastsjuka dykt upp här och där. Mejerierens noggranna undersökningar förebygger dock större spridning. Samma är förhållandet med kreaturtuberkulosen.

Ladugårdsarbetet har ändrats mycket under de sista decennierna. Talet om ladugårdsarbete och kvinnfolksgöra börjar, som det bör, att gå ur folk och männen hjälper till bättre nu för tiden med det tunga arbetet.

Även veterinärens möjlighet att hjälpa har gått framåt. Nu finns det sulfapreparat och penicillin och bedövningsmedel vid förlösningar och livmoderframfall. Därigenom har arbetet underlättats även om expeditonsarbetet ökat, suckar länsveterinären och tänker på sina två pappersfyllda rum. Var skall efterträdaren rymma dem?

Bra befolkning.

Befolkningen här uppe sätter den avgående länsveterinären mycket högt. "Folket är rejält och överseende, och jag har lärt mig mycket av dem", tillfogar han. "Och jag har fått inblick i deras svårigheter. Har jag varit dem till hjälp är jag tacksam".

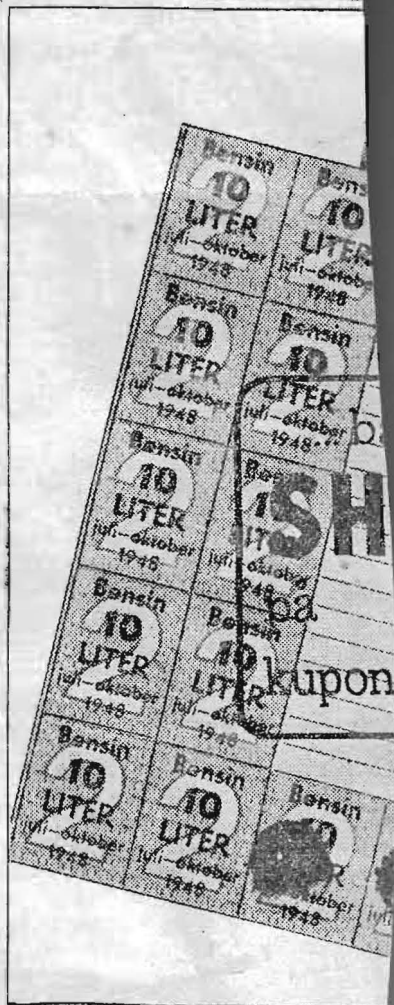
Renslakten är ett svårt problem.

Ur hygienisk synpunkt är det

och tjata penslens lya. Men när länsveterinär Johannes Modig drar sig tillbaka är det endast för att något minnska sin tunga arbetsbörda. Han kommer naturligtvis att arbeta på sina redan förut betydelsefulla uppfinningar. Men han kommer också, att, som han själv slutade, hjälpa vänner och rycka in när det inte går att få någon vikarie. Och när går det?

FN:s barnhjälpssfond börjar nu arbeta i Tyskland

Den internationella barnhjälpssonden (ICEF) har nu för första gången beviljat medel till hjälp-arbete i Tyskland. I första omgången kommer en miljon dollar att användas till detta ändamål under en fyra månaders försöksperiod. Arbetet kommer att omfatta de zoner, varifrån begäran om hjälp kommit, nämligen de tre västzonerna.

53 år!

Såg novellen bli verklighet på olycksbron

Bland alla som i den skymmande novemberdagen ute på Essingebron dröjde sig kvar fanns en som hade en märkvärdig historia att berätta. Det var reklammannen och författaren Hilding Pawlo. Han gick inte till arbetet på onsdagen. Han gick mellan sitt hem, Stenkullavägen 25, Stora Essingen, och bron flera gånger. Men det var inte nyfikenhet som drev honom tillbaka till katastrofplatsen.

Förra året vann han pris i Ahlén & Akerlunds stora novellpristävlan. Hans novell hette "Nattbuss". Den handlar om sista bussen en natt från stan ut till Stora Essingen, om vad passagerarna på den upplever timmarna innan de går på den — utan att veta att det är en buss som

Hilding Pawlo

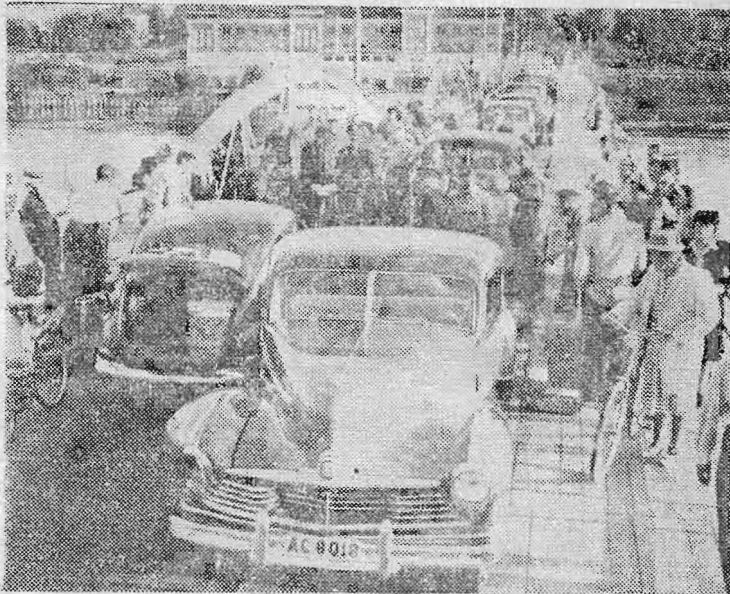
kör mot döden. Mitt på den smala bron, heter det i novellen, börjar bussen slira. Den kör över mot motgata sidans räcke. "Där vaggade den visst på kanten över djupet" — så störtar den ned, svänger om i fallet, slår taket mot gatubelysningen och sjunker.

— Ni förstår att det känns kusligt att så exakt ha beskrivit en olycka som sedan händer i verkligheten på nästan samma sätt, säger hr Pawlo. Jag har gått varje morgon över Essingebron på väg till mitt arbete i fyra år. Som alla andra Essingebor har jag naturligtvis tyckt att den varit för smal. Dessutom har det ofta varit vägarbete mitt på den. I min novell är det vägarbetarnas bommar som blir anledningen till olyckan. Jag har verkligen studerat bron. Faktum är att den ligger bakom hela min novell om sista bussen ut till Stora Essingen. Jag beskriver den så utförligt jag kan, infartsvägen till den och de smala gångbanorna.

I morse kom jag till olycksplatsen fem minuter efter katastrofen. För ovanlighetens skull åkte jag buss. Hade jag promenerat som jag brukat, hade jag mött olycksbussen mitt på bron. När jag hörde beskrivningarna av olyckan, hur bussen hängt och vaggat på brokanten, precis som jag skrivit i min novell för mer än ett år sedan, trodde jag inte mina öron. Det nästan svartnade för mig. Jag har inte hämtat mig ännu.

317 25.11.48

Jolo

En kollision på Tegsbron

i går afton vid 18.30-tiden välade en folkskockning och trafikstopp. Det blev inte så stora fordonsskador och ingen person kom till skada. Den ena medverkande var en privatbil, en Hudson, från Umeå med en dam vid ratten och den andra bilen var en Volvo från Skellefteå. Krocken skedde vid 3:e brospannet från staden räknat och enligt vittnesrapporter kröp båda bilarna fram, men undersökningen har visat att den från stadssidan kommande, skelleftebilen, inte höll tillräckligt åt vänster, vilket däremot umedamen gjort. Nu är det ju så att personbilar får mötas på bron — större får det inte — men som regel gör man det inte utan väntar. Detta ignorerade skellefteföraren trots att det stod en kö av väntande bilar före honom. Men han har ursäktat sig med att det var första gången han gjorde Tegsbrons bekantskap.

* Fru Elsa Modig

Jordfästningar:

— En gripande sorgeshögtid ägde påskafton rum i Umeå stads kyrka, då stoftet efter reparatören John Jonasson vigdes till den sista vilan. Efter det församlingen sjungit psalmen 95, sjöng typograf Jens Åberg, ackompanjerad av musikkörledaren Jan Forsmark, "Vart jag går i skogar, berg och dalar". Jordfästningen förrättades av komminister A. Svanborg, som stannade inför påskens bud-

skap kring Jesu lidandes historia. Sedan de tre skovlarna mull fallit avslöts akten med psalmen 105. Efter jordfästningen talade verkställare J. Magnusson å Bowaters Svenska trämassfabrikens vägnar, samt ordföranden E. Johansson inom avd. 156 SPIAF, vilka bägge framhöllo den avlidnes synnerliga förtjänster under hans levnad. Stoftet fördes därefter till Nya kyrkogården, dit släkt, vänner och arbetskamrater i stort antal medföljde. Vid graven sjöng fru Anna-Lisa Sandlund "Det brister en sträng härnere", varjämte för de anhöriga talade notarien C. G. Axell, grosshandlaren J. Forslund och inspektoren O. Sjöström. Tack till den hänsövne framfördes även av vänner och arbetskamrater. En rik blomster- och belysningsgrupp hade följt med i kisten.

TRÅNGT I

Större årskullar, byggstopp
skapar olidliga förhållanden

SKOLAN

Enighet nådd om lönearbetet SACO biträder

Samtliga förhandlingsberättigade organisationer, även de SACO-anslutna, anslöt sig på fredagen till det av Stockholms stads lönekommitté framlagda arbetsprogrammet. I samband därmed skall en utredning göras om läkarvårdens organisation.

Lönekommittén sammanträffade på fredagen med representanter för de kommunalanställdas samtliga organisationer, däribland även de SACO-anslutna. Överläggningarna avsåg inplacering av SACO-gruppernas frågor i det arbetsprogram för årets förhandlingar, varom lönekommittén den 19 mars överenskommit med de till TCO och LO anslutna organisationerna.

Vid sammanträdet meddelade lönekommittén först, att den för sin del är beredd att vid en serie förhandlingar under maj söka genomföra första delen av programmet, som omfattar frågor av icke lönereglerande natur. Lönekommittén förklarade sig vidare beredd förorda, att staden som

en förberedelse till kommande löneförhandlingar skall utreda frågan om läkarvårdens organisation. I denna utredning, som skall behandlas av stadens fackmyndigheter och finansförvaltningen, bör även SACO företräddas. Utredningen, som beräknas bli tidskrävande, skall igångsättas snarast möjligt. Såsom förutsättning för denna särskilda utredning gäller emellertid dels att dess genomförande icke obehörigt får inkräkta på det uppgjorda arbetsprogrammet, dels att läkarförbundet icke vidtar någon form av stridsåtgärder i fråga om redan befintliga tjänster eller i fråga om sådana nyinrättade tjänster, vilka till art och omfattning är likvärdiga med tidigare befintliga tjänster. Staden lämnade motsvarande utfästelse att icke vidta några försämringar i villkoren.

25 professorer installerade i Stadshuset

TRÅNGT I

Större årskullar, byggstopp
skapar olidliga förhållanden

SKOLAN

BÄNKEN är för stor för Hans Forslund. Konstaterar lärarinnan Elvira Marksjö.

25 professorer installerade i Stadshuset

I raden av nyinstallerade professorer sitter fr. v. medicin-professorerna Berndt Malmgren, Per Wetterdal och Erik Lindgren. Därefter stående fr. v. veterinärprofessorerna Sven Hoflund, Kaare Lilleengen och Carl G. Schmiterlöw. T. h. Gun Östman och Kerstin Nilsson (med Farmaceutiska institutets symbol).

Nya lärostolar i idisslande, viltvård och pappersteknik

— I ett ögonblick som detta synes det mig lämpligt att peka framåt mot nya olösta arbetsuppgifter där forskningen och samhällets hjälpverksamhet bör gå hand i hand, löd medicinprofessor Gösta Karpes giv, när han höll årets installationsföreläsning vid Stockholms högskolors minneshögtid i Stadshuset på söndagskvällen.

Det var femte gången man mötte upp till installationsfest och de olika högskolornas färggnistrande fanor och standar böljade svagt för publikens andedräkt i Blå hallen, som blivit den lysande och gemensamma aulan för de åtta högskolor, som nu samlats under en hatt och står för det pumpigt klingande namnet "Stockholms universitet".

Professorgala med sambadans

Gamla tiders professor lär då och då ställt sin fru i paraplystället i ren distraktion. Professorn modell 1949 dansar samba med henne i stället. I alla fall har vi sällan sett ett mer "sam-ba-dansat" par än nyinstallerade professorn i farmakologi Carl G. Schmiterlöw och hans vackra brokadklädda professoriska Margareta. Som tillsammans med 350 andra gäster

Spädkalvmage och bin

Vad vet man om spädkalvmagarnas fysiologi? Och om mikroorganismerna i våmmen? Kusligt litet, men kommande generationer av veterinärstudenter har åtminstone en chans, för här installerades professor Sven

Hoflund som en av de tre innehavarna av nya professorer vid Veterinärhögskolan. De övriga två var Kaare Lilleengen i födoämneshygien och Carl G. Schmiterlöw i farmakologi: denne man, 33 år på det 34:e, har inte blott sökt förekomsten av adrenalin, acetylcholin och histamin i vävnaderna hos häst, ko och gris, utan även påvisat förekomsten av farmakologiskt aktiva substanser i hö och färskt gräs. Innan turen sedan gick vidare till rektorn för Teknis — sju professorer — hyllades i ett lång-

meddelade att den för vid en se- ar maj söka sig vidare staden som köntande kall utreda dens organi- edning, som tadens fack- mansförvalt- ACO företrä- om beräknas all igångsätt- Såsom för- ma särskilda nelertid dels på det upp- ämnet, dels icke vidlar idsåtgärder i tittiga tjäns- n sådana ny- vilka till art- ikvärdiga med tjänster. Sta- arande nifäs- a några för- en.

månd 14/6.49
vk

4

Populär skolmajor lämnar läroverket

30-årig tjänst avslutades igår

Major Axel Wästfelt.

Bland dem som vid gårdagens avslutning vid Umeå läroverk för sista gången spänstade utför stentrapporna i lärdomsinrättningen befann sig skolans omtyckte gymnastiklärare, major Axel Wästfelt. 12.000 ungdomar har han sett storma utför skolbron på väg mot ferierna eller livets s. k. skolgång. Nu var han den tolvtusenförste. Ungefär.

Men den ungdomlige majoren går varken mot glada ferier eller hårda nappatag i livets skola. Den senare kan han och det förra unna han sig ej. Men åt skolan vinkar han farväl för alltid, till stor sorg för lärdomsinrättningens hurtiga disciplar. Gymnastikdirektören, d. v. s. forna årgångars populära "kaptis", är bevars

vorden gammal. Tjänstemässigt sett. Pedagogiken vid bom och plint tolererar inga 64-åringar, 63 är sista spurtvarvet på den vädjebanan, och alltså blev majoren i går högtidligen avtackad av lärare och rektor. Om ungdomarnas uppskattning vittnade en tjock läderportfölj, en informell gåva från grabbarna i tre gymnasieklasser.

Major Wästfelt har varit med under fyra rektorer, J. V. Lindgren, Jungner, Granfeldt och nu Ekman. "Jiven" erbjöd honom 1919 telegrafiskt en termins vikariat vid skolan, och major Wästfelt, som då låg vid Karlberg, accepterade. Vikariatet, som medgav avlösning för gamle major Forsgren, vilkens flitiga romanläsning vid kaminen i gymnastiksalen ännu är en glad färgklick i forna elevers hägkomster. Men vi-

ASTERBO

Omta
Vele

LANSVI
NES MOD

tjänst för
avgick me
sats för d
mer länge
sig och fr
åriga förs
nare och
net kan h
kring 11
gårdar ha
byggts en
stem vele
många, lä
menterat

Det var å
terbotten, b

Då pågick
ny- och o
derna. Ja,
ten var så s
vig "Lubbe
av sina re
1904 skrev
nya ladugå

Då bygge
krav på m
ra dubbla
emellan. D
gården sku
flaska och
Ventilation
mycket ar
korta för a

Djupa
skåp
Skåp
Viken
Järn
Gagn
Köks

de i 1918, om
idrottsförhånde

ens hurtiga disciplin. Gymnastikdirektören, d. v. s. forna årgångars populära "kaptis", är bevarad

Vinster förskottas

Handelsbanken förskottar — så snart den officiella dragningslistan utkommit — vinster å Premieobligationer och i Penninglotteriet.

**SVENSKA
HANDELSBANKEN**

vid kaminen i gymnastiksalarna är en glad färgklick i forna elevens hägkomster. Men vikariatet räckte inte ett år utan fyra, och det avlöstes av den ordinarie befattningen som gymnastiklärare, vilken gärning nu avslutats.

Gymnastiktimmen har ju alltid varit populär hos de flesta, påpekar majoren vid vår korta avskedsintervju. En oas mellan läxförhören. Vi körde Lings system rätt många år, kanske en tråkig sak för lekfull ungdom. Fäktning, som nu kommit bort, upptog två veckotimmar på gymnasiet. Visserligen förkortades därmed den fysiska fostran till fyra timmar i veckan (tre för avgångsklasserna) men i gengäld har friidrottsdagarna kommit till. Jäktet, skolan gör dem mer än nödvändiga, anser majoren, som f. ö. införde den frivilliga aftonsgymnastiken vid läroverket för de mer avancerade pojkarna. Någon ersättning för de timplarna har han aldrig haft, utom den glädjen att se sådana praktgymnaster växa fram, som gossarna H e l m a n och

VÄL UNDERHÅLLNA TRÄ-
BYGGNADER - GOD EKONOMI OCH
EN FRÖJD FÖR ÖGAT!

Detta kan åstadkommas bättre än någonsin förr med syntetisk

HERRGÅRDS FÄRG FINNES I VITT
SAMT ÅTTA
PASTELLFÄRGER

Tillverkas av

Klint, Bernhardt & Co AB samt säljes hos välsort. färghandl.

H o l m n e r, segrare i både DM och länsmatcher.

Om ungdomarna är bättre nu än förr? Vet just inte. Nutidens räck- och barrgymnastik för de mer avancerade fanns inte då. Men jag tror många av mina forna elever i annat fall varit lika duktiga. Tänk bara på grabbarna F o r s l u n d och F r i s é n och den tredje, ja namnet har jag just nu ej i minnet. I smoking och studentmössa steg de fram på dansgolvet under studentfesten på Stora hotellet, och så, vips, slog de frivolt alla tre.

Avancerad gymnastik får f. ö. ej ingå i den obligatoriska undervisningen men småningom kommer nog både barr och ringar att finnas i gymnastiksalarna.

Läroverkets IF har ofta fått tjänstgöra som rekryteringskälla åt stadsklubbar, Skolan har fina anor i Skolungdomens årliga skidtävlingar, och handbollspelarna har vunnit både DM och norrländska skolmästerskap. Men handbollresorna äro för dyra för en fattig skolförening, och fotbollen hinner aldrig bli stark nog innan ferierna slår sönder det hela. Förr, kring 1920 och tidigare, när skolplan var stadens enda idrottsplats, gick DM under skolsäsongen. Läroverkets elva var fruktansvärd och som ung officer och bollspelare vid I. 20 var majoren en gång på den förlorande sidan vid en DM-match mot skolan. Men få se, säger han leende, om inte V.-K:s pojkserier ger fotbollen en ny hausse. Bollintresset just nu sköljer som en värfiod genom underskolan.

Bäste idrottsman genom tiderna? Majoren tvekar. Skolans bästa skidlöpare pekar han hellre på R a g n a r G r a h n och S v e n - E r i k R o o s. "Ranke" Grahn var fenomenal. Jag minns att vi en gång en smula regelvidrigt lät honom ensam för underskolan köra alla sträckorna i budkavlen mot gymnasiet. Grabben vann överlägset.

Skolan ska inte ligga mitt i stan.

Major Wästfelt, som i fortsättningen skall ägna sitt intresse åt Gymnastikförbundet och f. ö. bil-

de i F.R.K., medlem i Svenska skidförbundet ett tiotal styrelse lika länge, ledare för budkavle-SM och generalsekr. två skid-SM, överledare för svenska skidtruppen till Finland gången Axel Wikström som ste svensk vann femmilen i I t i s. Och han har bildat Väsbottens gymnastikförbundet han sedan fem år är ordför.

En diplomatisk strateg, kunnig regelkarl och en skicklig mö ledare har han gjort den väsbottniska idrotten ovärderliga tjänster. Inte minst i skidförbundet åtnjöt han på sin tid stort seende.

Som politiker har han medlem av högerföreningens styrelse och sitter sedan många år drätselkammaren som dess representant. Utan tvivel är det hans handlag med ungdom, som i år gjort major Wästfelt populär. Petitesseer har han aldrig omordat, oskyldiga skolstreck har godmodigt översett med och varligare puts har han behållit med urskillning. Med lagom små tyglar har han styrt mot skidlet — att låta gymnastiktimen utveckla den kroppsliga språket och livslust, som kämpar en strid med läxläsning, skrivning och enformigt nötande av byrån i skolbankarna. "Kan du ter du som gammal på en far Alabam", heter det i visan. Majoren är varken gammal eller när slå sig till ro. Som "pen när" tillhör han de kryare i skidhallet. Pensionerad. Tja, v känns det vemodigt, erkänner han.

Mr Spleen

Långfingrade konstkännare

Princeton, New Jersey 13. (T. Reuter). Två Rembrandt-er ningar och en Degas-teckning stals under veckoskiftet från Princetonuniversitetets konstmuseum. Deras värde uppskattas till omkring 20,000 dollars.

Asele kvinnliga yrkesskolan avslutade i söndags sitt sjätte och sista läsår för att till höst uppträda i ny gestalt i Umeå. Alla elever erhöles premier.

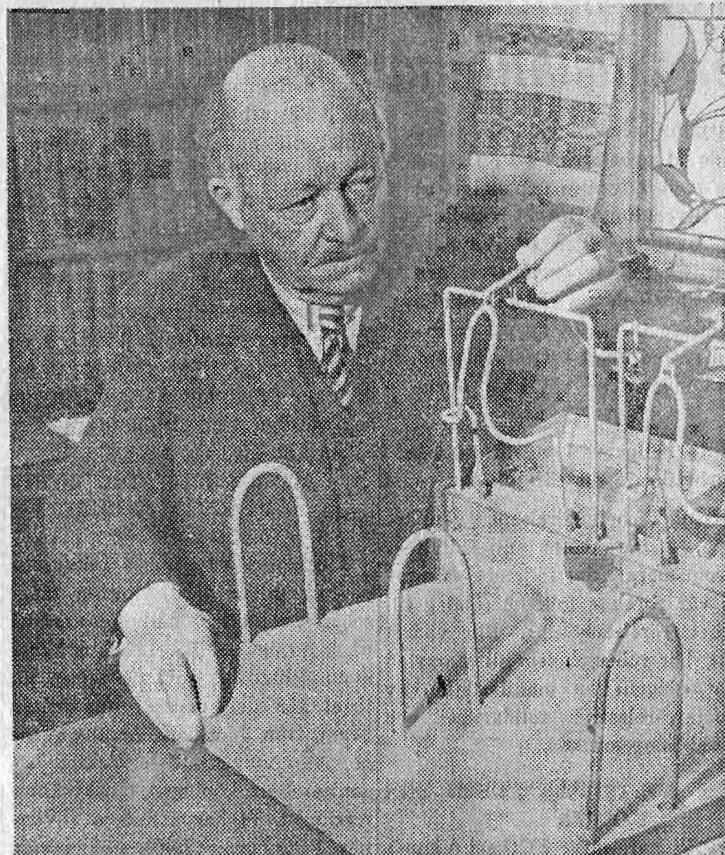
X Berner, Bengt

Omlattande nybyggen av lagårdar i länet Veterinär Modigs system betydde uppsving

LANSVETERINÄR JOHANNES MODIG i Umeå slutade sin tjänst för något år sedan, då han avgick med pension. Hans insats för djurvården i länet kommer länge att låta höra tala om sig och frukterna av sitt mångåriga försöksarbete för att få renare och bättre ladugårdar i länet kan han i dag skörda. Omkring 11 procent av länets ladugårdar har de senaste åren ombyggt enligt det ladugårdssystem veterinär Modig under sina många, långa tjänsteår experimenterat fram.

Det var år 1922 jag kom till Västerbotten, berättar veterinär Modig. Då pågick i länet en omfattande ny- och ombyggnad av ladugårdarna. Ja, uppsvinget på den fronten var så stort att författaren Ludvig »Lubbe» Nordström efter en av sina resor i Västerbotten år 1924 skrev att Västerbotten var de nya ladugårdarnas land.

Då byggde man efter den tidens krav på modernitet. Det skulle vara dubbla tegelväggar med luftrum emellan. Det skulle göra att ladugården skulle bli som »en termosflaska» och hålla värmen konstant. Ventilationen lade man inte ner mycket arbete på. Båsen gjordes korta för att spillningen skulle fal-

F. länsveterinären Johannes Modig tittar på en av sina tidigare modeller för ladugårdsinredningar.

la i gödselrännan, berättar veterinär Modig vidare.

FÖLJDERNA INTE DE VÄNTADE

De, som trott och hoppats på att det skulle bli torrt och fint hos djuren hade bedragit sig. I stället slog fukten in, väggarna började mögla och djuren blev sjuka. Och de djur, som inte kunde stå upp-

rätt i sina bås var tvungna att ligga med hela bakdelen i gödselrännan. Så någon lyckad lösning blev det inte.

Det var då jag började med att försöka få fram en bättre kombination. Försöken har pågått under många år, men först i dag kan vi säga att vi verkligen nått fram till den rätta lösningen.

Att det lyckats rätt väl, framgår väl när jag säger att i hela landet står nu i runt tal 30.000 djur i system Modig. Dessutom tillverkas sådana ladugårdsinredningar nu i Norge och Finland.

VENTILATIONSFRÅGAN SVÄRKNÄCKT NÖT

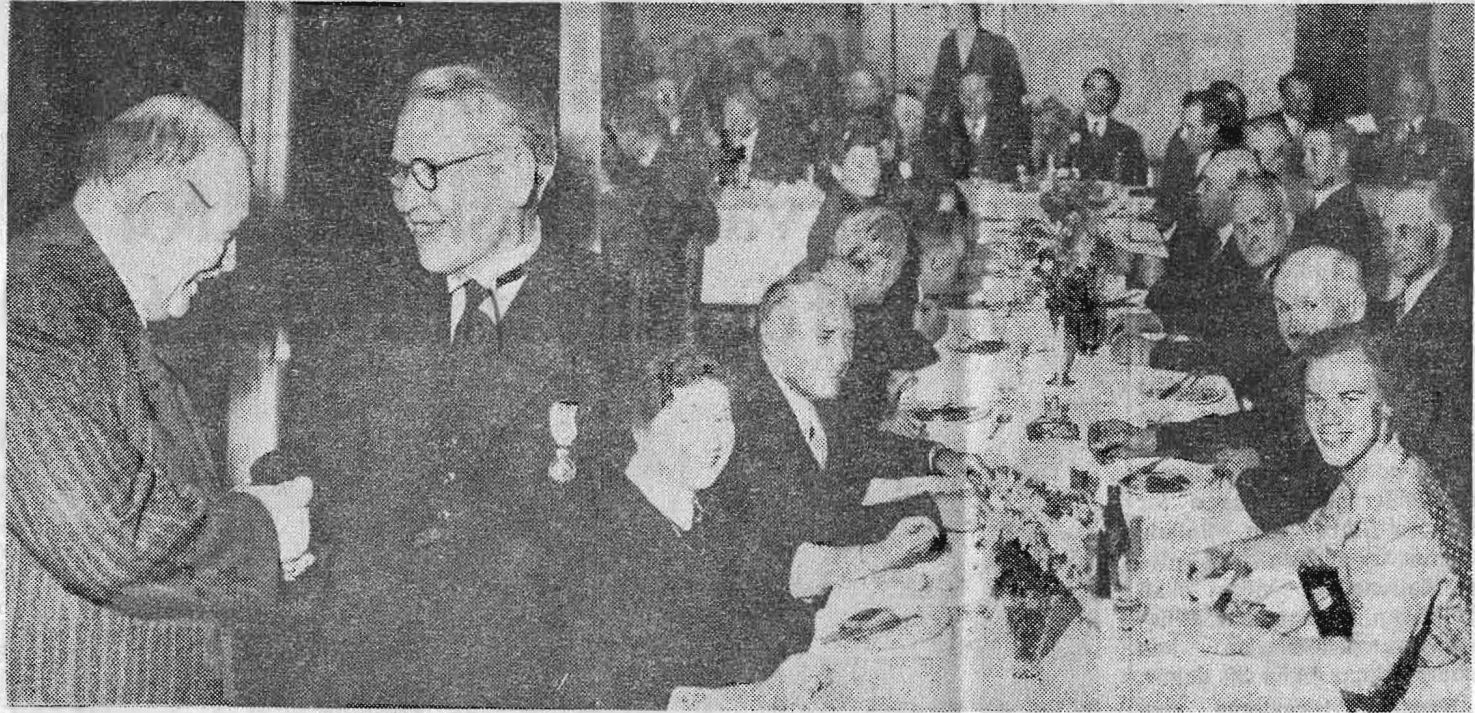
Ventilationsproblemet hade sina svåra sidor, säger hr Modig. Veterinären Gussar Norman i Båstad hade kommit en bra bit närmare lösningen, men han hann inte följa innan han gick bort. Det gällde, att söka få in varm luft till korna och få in den, så att det inte skulle bli drag. I våra ladugårdar tar vi in luften från höskullarna och tvingar den i ventiler att pressas mot taket hos djuren. Den gamla luften åker till väders i en ventilationstrumma.

BYGEL HINDRAR KON ATT FÖRORENA I BÅSET

Byglarna i våra ladugårdssystem tog det lång tid att få fram. Men nu har det klarats. När kon står och äter tvingas hon av bygeln att stå så att spillningen hamnar i gödselrännan, när hon ligger kan hon tillgodogöra sig hela bålet. Det ser enkelt ut, men att lösa problemet tog sin tid.

Veterinär Johannes Modig har många gånger fått föra en, skall vi säga »hård kamp» mot den konservativa västerbottningen för att predika ladugårdsskötsel. Nu har emellertid konservatismen lagts åt sidan och de flesta går in för att skaffa sig ladugårdar, där man kan gå in med helgdagskläderna på. Han är också orsaken till att Västerbotten än en gång kan ståta med titeln de nya ladugårdarnas land. Och det var väl på tiden. Det var ju 37 år sedan sist.

JIM.

Glad stämning rådde på middagen på stadshotellet, där ett 150-tal gäster bänkat sig. Det var många talare, som uppstodo under kvällens lopp, de flesta av dem för att tacka för sina utmärkelser. Till vänster gratulerar ett par av medaljörerna varann, hrr länsveterinär Johannes Modig och husdjurskonsulent Vilh. Svedbäck, båda numera pensionerade.

Medaljregn avslöt lantbruksdagarna

Debatt om skolfrågor gav färg åt årsmötet med länets hushållningssällskap

Landshövdingen för frågan om minskning av undervisningsanstalterna på tal ger väsentligt högre än förr, och det rekryteringsbehov som finns får i huvudsak fyllas söderifrån. För att söka stimulera till

skolor vänta på pengar och utförande och tal. nämnde bl. a. den planerade lanthushållsskolan i Levar, vilken ju skall ersätta den brunna skolan i Strömsör och Vindelns lanthushållsskola. En elevbyggnad vid Umeå lantmannaskola står också på programmet och vid Anderstorp och Maigomaj m. fl. finns trängande behov av ny- och tillbyggnader. Anspråken på bidrag av landstinget utgör minst en miljon kronor.

Efter sekreterarens redogörelse följde en bitvis ganska skarp

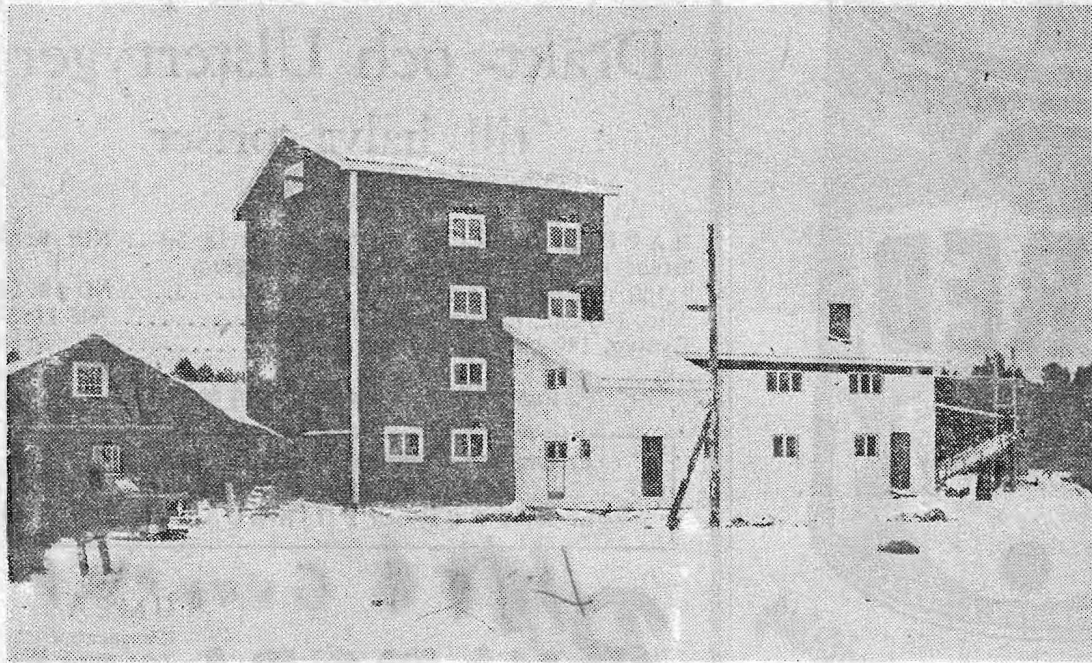
Fyra herrar fick
guld och silver

Husdjurskonsulent V. Sved-

ligen stort intresse för ladugårds
hygien i länet, på vilket områ-
de han också nedlagt ett mycket

Försöksladugård i Obbola

en murbräcka mot vanetänkande

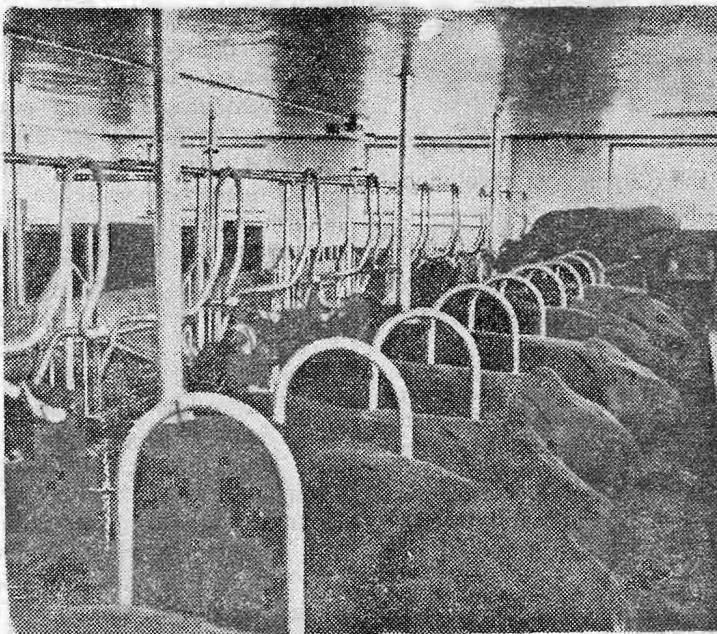

Svenska Ladugårdsinredningars nybyggda försöks- och experimentladugård i Obbola med sin fyra våningar höga foderavdelning. Längst till vänster skymtar den gamla, traditionella ladugårdstyp, som nu avlösts på det Hedlundska hemmanet.

I Obbola har en ladugård av ovanliga dimensioner skjutit i höjden sedan i våras, inte mindre än fyra våningar hög. Från en balkong högst upp kan man se över havet ända till Holmögdads fyr. Så konstiga ladugårdar man bygger nu för tiden!

Märklig är den, säregen mycket därför att den skall tjäna som försöks- och experimentladugård för K/B Svenska Ladugårdsinredningar, innehavare av de Modigska patenten. Det har länge lekt länsveterinär Johannes Modig i hägen — liksom sonen regementsveterinär Torsten Modig — att få skapa en ladugård efter nya, moderna linjer, där maskinerna utfört arbetet och där de hygieniska anordningarna ha satts i förgrunden. När man vet det ter sig hela härligheten långt ifrån konstig. Ladugården är i själva verket svaret på tidens stegrade krav på renlighet och arbetsbesparing. Att den inte av ekonomiska skäl lämpar sig som mönstergård för en enkel jordbrukare är en annan sak. Den som vill experimentera får bereda sig på att lägga ned en del pengar i onödan. Och det har inte avskräckt Svenska Ladugårdsinredningar.

Hemmansägaren Gunnar Hedlund, ursprunglige ägaren till jor-

Om man vore ko, ville man helst vara det i en ladugård av typ Obbola.

ladugården rent byggnadstekniskt. Golvet i bottenvåningen är omsorgsfullt värmeisolerat från marken medelst en halv meter tjock massa av koksslagg från Obbolafabriken. Värmeförlusten från golvet är lika med noll.

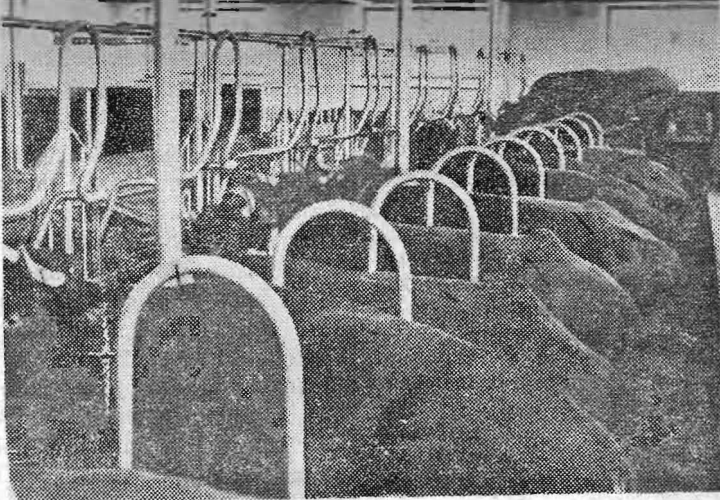
I värmebesparande syfte ha alla fönster tre glasrutor. Trots att

se över havet ända till Holmögaddes fyr. Så konstiga ladugårdar man bygger nu för tiden!

Märklig är den, säregen mycket därför att den skall tjäna som försöks- och experimentladugård för K/B Svenska Ladugårdsinredningar, innehavare av de Modigska patenten. Det har länge lekt länsveterinär Johannes Modig i hågen — liksom sonen regementsveterinär Torsten Modig — att få skapa en ladugård efter nya, moderna linjer, där maskinerna utfört arbetet och där de hygieniska anordningarna ha satts i förgrunden. När man vet det ter sig hela härligheten långt ifrån konstig. Ladugården är i själva verket svaret på tidens stegrade krav på renlighet och arbetsbesparing. Att den inte av ekonomiska skäl lämpar sig som mönstergård för en enkel jordbrukare är en annan sak. Den som vill experimentera får bereda sig på att lägga ned en del pengar i onödan. Och det har inte avskräckt Svenska Ladugårdsinredningar.

Hemmansägaren Gunnar Hedlund, ursprunglige ägaren till jorden, sköter nu denna stora anläggning ensam tillsammans med sin fru. Ladugården innehåller 10 kor av SRE-ras — man vill göra inredningsexperimenten tillsammans med den största av landets koraser — jämte ungdjur och 600 höns. Med hjälp av alla maskinerna går arbetet som en dans. Där korna stå i sin byglar är det så rent och luktfritt att man mycket väl skulle kunna duka en festmiddag med vit bordduk och servetter därinne utan att gästerna skulle förlora aptiten. Och i hönseriet rulla äggen ur hönorna automatiskt fram till sina uppsamlingsplatser med tyngdlagens precision.

Det som ska läggas i silon, 10,2 meter hög i översta kanten, åker upp med elektrisk hiss, det som ska in till hönsen blandas i en foderblandare, korna mjölkas med vanliga mjölmaskiner, kärlden diskas med diskmaskin och ventilationen är automatisk så att om

Om man vore ko, ville man helst vara det i en ladugård av typ Obbola.

Chefen på stället Gunnar Hedlund leker med yngste telningen i kalvspiltan.

temperaturen inne överstiger 13 grader sätter en elektrisk fläkt i gång i ventilationstrumman. Utgödslingen är också maskindriven. Rännan rensas av en skrapa, som dras av en motor. Just nu torde man inte i någon del av landet kunna få ladugårdsarbetet utfört av maskiner i sådan utsträckning som i denna försöksladugård. Hypermodernt så det förslår.

I viss mån märklig är också

ladugården rent byggnadstekniskt. Golvet i bottenvåningen är omsorgsfullt värmeisolerat från marken medelst en halv meter tjock massa av koksslagg från Obbolafabriken. Värmeförlusten från golvet är lika med noll.

I värmebesparande syfte ha alla fönster tre glasrutor. Trots att ladugårdsrummet är stort nog för det dubbla antalet kor håller de 10 djuren full värme under de kallaste dagar och värmer samtidigt upp taket, som utgör golv i hönseriet, till sådan temperatur att ingen annan värmekälla behövs i hela huset. Djuren själva värmer upp anläggningen, fastän ventilationen är så kraftig att dunster och lukter äro försvunna.

Försöksladugården i Obbola kommer med säkerhet at låta tala om sig i åtskilliga sammanhang. Den bör bli en högst nödvändig murbräcka i den konservatism, som utmärkt ladugårdsskötseln i landet, inte minst i Norrland.

Y x b e r g.

Karusellen som går till kvällen. VK-fotografen Lindwall har knäppt en vy från utsiktstornet i Broparken.

In town

Mr Richard J. M. Dupont vid staffliet med en umemodell

Sedan någon tid gästas Umeå av en engelsk porträttmålare kapten Richard J. M. Dupont från Grinstead, en liten engelsk stad några mil söder om London. Mr Dupont har varit med i kriget som officer. Hans förtrogenhet med pensel och palett förde honom lätt in i de stora generalernas högkvarter och som officiell "societetsmålare" i Fjärran östern verkade han i sex år i Indien, Burma och Kina. På hans färgskrin står "Official war artist" och han innehar diplom från den kungliga engelska konstakademien.

Hans besök i Umeå är betingat av personliga förbindelser och han har här hos bekanta målat ett porträtt och gjort några utkast till ett par arbeten, med vilka han ämnar delta på en engelsk salong. På bilden är han just i färd med att måla en ung skolflicka i västerbottensdräkt, en utstyrsel som han funnit pittoresk och intressant.

VASTERBOT

9/3.33
En engelsman ser
på stan

SEDAN ett par månader har gatulivet i Umeå varit berikat med en barhuvad engelsk artist, kapten Richard Dupont. Han målar människor, hästar och människor till häst.

En av TBV:s engelska kurser har lyckats få honom till sig ett par kvällar och det blev verkliga högtidsstunder att få höra perfekt, bildad engelska, späckad med äkta anglosaxisk humor.

När han kom hit kunde han inte ett ord svenska utom namnet på en viss gata, där han skulle bo. Sju personer tillfrågades, utan att någon förstod honom. Det verkade, tyckte hr Dupont, som om man inte gav sig tid att försöka fundera över vad han menade. Man bara

Kapten Richard Dupont

skakade på huvudet och ansåg förmodligen, att han var vrickad! Om man i en engelsk stad tar fram en karta, så hinner man inte mer än veckla upp den, förrän en hel hop med människor kommer fram och frågar om dom kan hjälpa en till rätta! — Här skulle jag säkert kunnat studera kartan i två veckor, utan att en katt skulle ha brytt sig om mig!

Lustigt tycker han också det varit, att man vid en middagsbjudning helt plötsligt väntar sig ett tal av gästen!

SYSTEMKÖERNA förvånade honom länge, men han anser inte att vi dricker så mycket som "reklamen" velat göra gällande. Som utlänning får han en rikligt tilltagen ranson, men han nöjde sig med att ta ut två flaskor whisky till att börja med. Endast en flaska har gått åt, och det tycker han är ett bra nykterhetsintyg — åt gästerna!

Eleverna fick små trevliga glimtar från England, Irland och Skottland. På Irland lever folket primitivt men lyckligt. Man arbetar och sover när det passar, tågen går när alla är färdiga, ja, överhuvudtaget bekymrade man sig föga om tiden. Telefon är sällsynt, och om man åker till stan för att ringa, kan det hända att telefonglockan har gått på bio och då får man lugnt vänta, tills hon kommer tillbaka...!

ÄR DET SANT att skottarna är så snåla som man läser om i alla vitsarna? Ja, när det gäller småpengar är det så, menar vår kapten. Om en skotte förlorar en femtioöring på en station exempelvis, kan han låta tåget gå ifrån sig bara för att leta efter slanten! Men de är prima soldater. I en batalj går de nästan inte att hejda. Får de order att ta första kullen, så tar den också den andra och tredje! Men det är svårt att sova på mornarna i Skottland, ty man börjar spela "bag pipe" (säckpipa) redan klockan 6!

Nå, engelsmännens karaktäristiska drag då? Ja, se det får bli en annan historia!

*

KA
R
SA
ive
1 m

RI
RI
RI
S
D
A
192
borg
läs
ent:
20
Loch
Rem:
SUG
TUS

dis Elis-Marie Soderlund, Djursholm.

Vigsel

I Örnsköldsviks kyrka vigdes på midsommardagen folkskollärare Mats Berndt, Stockholm, och folkskollärarinnan Ulla-Maj Nordström, Stockholm, dotter till kontorist J. V. Nordström och hans maka Inez, född Forslund, Örnsköldsvik.

Brudparet intogade i kyrkan, till tonerna av "Brudkör" ur "Lohengrin" av Wagner, varefter herr Lars-Erik Lundmark sjöng "Vak upp mitt hjärta" av J. S. Bach. Efter ps. 474:1-3 förrättade brudens dop- och konfirmationslärare, kyrkoherde Gunnar Wikmark, vigseln och sjöng brudmässan. Ps. 474:4 sjöngs unisont, och herr Lars-Erik Lundmark avslutade vigselakten med Beethovens "Lovsång". Som utgångsmarsch spelade kantor Hjalmar Lundberg "Bröllopsmarsch" ur "En midsommarnattsdröm" av Mendelsohn. Tärna var fröken Aina Sjölund och marskalk tulltjänsteman Gunnar Nordström. Kyrkan var vackert smyckad med blommor, björkar och ljus. Bruden bar en släktkrona av elfenben, som utförts av en kusin, tandläkare Gösta Forslund, Djursholm.

Efter vigseln gav brudens föräldrar middag för ett antal inbjudna på Odd Fellow-restaurangen i Örnsköldsvik. Tal hölls där av brudens far, kontorist J. V. Nordström, och brudgummens far, köpman Axel Berndt, Kristinehamn. Vidare talade brudens morbror, grosshandlare Joh. Forslund, Stockholm, samt kyrkoherde G. Wikmark. Brudens mostrar, Sally och Göta Forslund, föredrog en versifierad hyllning till brudparet. Under midda-

gen underhöll några av bröllopsgästerna med vacker musik till piano och violin. Ett stort antal telegram anlände under kvällens lopp.

Min ömt älskade Maka
vår kära lilla Mamma

Emma Forslund

har lämnat mig, barn och
barnbarn i djupaste sorg.

Stockholm den 8 Juni 1955

JOHAN

BERTIL och LISA
GRETA och GÖSTA
GÖSTA och GUNVOR
INGEBORG och BENGT
MAJ-BRITT och HILDING
Barnbarnen
Släkt och Vänner

NS-KURIREN nr 218 torsdagen 19 september 1957.

Johannes Modigs jordfästning

Förre länsveterinären Johannes Modigs jordfästning i Heliga Korsets kapell på Norra kyrkogården på onsdagen blev en högtidsmättad sorgsak. Kapellet var i det närmaste fullsatt av anhöriga, vänner och andra som mött upp för att hedra den bortgångne. Dessförinnan hade en samling skett i hemmet på Brogatan, där en stor skara kommit tillstädes.

Akten i kapellet inleddes med att musikdirektör Birger Eriksson spelade på orgel Fantasi C-moll av J. S. Bach, varefter följde solosång av typograf Jens Aberg som sjöng Jag är en främling... av E. S. Lorens. Efter gemensam psalmsång Lär mig du skog, att vissna glad... framträdde kyrkoherde Georg Holmquist och förrättade jordfästningen. I griftetalet karakteriserade officianten Johannes Modig som en sällsynt levande och särpräglad människa. Kyrkoherden påminde vidare om den bortgångnes aldrig slocknande idealitet, inte bara till människorna utan även till våra stumma vänner — djuren.

Efter de tre skovlarna mull och bibelläsning och bön och under det hr Aberg sjöng Härlig är jorden... sänktes den vackert smyckade kistan sakta till kremation. Akten avslutades med en bön av kyrkoherde Holmquist.

Kransnedläggningen inleddes av tandläkare Gösta Forslund, Stockholm, som talade för den bortgångnes maka, barn och deras familjer. För syskonen, fyra bröder och två systrar, talade brodern, grosshandlare Paul Modig, Härnösand. Veterinärernas talan fördes av länsveterinär S. H. Nystedt som nedlade en krans från Övre Norrlands veterinärsällskap. Förste stadsläkare Olof Säfvenberg talade för Umeå stads hälsovårdsnämnd och från Västerbottens läns djurskyddsförening framförde fru Hedvig Sandström,

Grisbacka en sista hälsning. Länets jordbrukarorganisationer representerades av distriktschefen Amelius Ohlsson, Vännäsby. Godtemplarlogen Umeå Skans talan fördes av f. kommunalkamrer J. P. Grenholm och riddartemplet Umeborgs av annonschef Gunnar Collberg, varefter ett tjugotal medlemmar av tempelriddarorden, som bildat ring, strödde vita blommor över den nedsänkta kistan. För pensionerade stats-tjänstemäns förening talade f. stationsförman Johan Kvarnbrink. I raden av vänner talade bland andra f. kanslirådet Alfred Karlsson, Stockholm, direktör Emil Lagerqvist, apotekare Gustav Ehrby och kanslist Henrik Löfvenmark.

Ett 40-tal kransar och buketter hade sänkts till bären och många bidrag till av Modig instiftat stipendium vid Veterinärhögskolan har inlutit.

STARBOTTENS-K

Min älskade Make
vår älskade Far
Farfar och Morfar
f. d. Länsveterinär
R. V. O.

Johannes Modig

* 4/8 1883
† 11/9 1957

Umeå den 12/9 1957

ALMA MODIG
f. Eriksson

Ingeborg och Sven

Eric och Greta

Torsten och Elsa

Gunvor och Gösta

Barnbarnen

Syskon, släkt och många
vänner

*Givmild och trofast var Du
i livet.*

*allt som är vackert och bäst
har Du givit*

*make och barn under flyen-
de år.*

Jordfästningen äger rum
Onsdagen den 18 Sept. 1957
kl. 15 em. i Heliga Korsets
kapell, Umeå. De som önska
övervara jordfästningen sam-
las i hemmet, Brogatan 2.
Umeå, kl. 13.30.

Meddelas endast på detta sätt.

DÖDSFALL:

Johannes Modig, Umeå

Före länsveterinären Johannes Modig, Umeå, har avlidit 74 år gammal. Han var i verksamhet som praktiserande veterinär så sent som på tisdagen då han kallats till en hjälpbehövande jordbrukares ladugård. På kvällen gick han till sängs pigg och nyter — men vaknade icke mer.

Döden ändade ett verksamt och i hög grad välsignelsebringande liv, vigt åt djurens skydd och värn, åt framåtskridandet på hygienens många områden och åt moderna idéer och tänkesätt överhuvud taget. Han kom från en känd affärssläkt i Härnösand och praktiserade efter veterinärexamen i Nyland, Drottningholm och Södertälje innan tjänsten förde honom till Umeå

Närmast sörjande är maken Alma, född Eriksson, dottern Ingeborg, gift med professorn vid Veterinärhögskolan Sven Hoflund, sonen Eric, direktör i Umeå, sonen Torsten, regementsveterinär vid Norrlands dragonregemente och dottern Gunvor, gift med tandläkare Gösta Forslund, Stockholm samt barnbarn och syskon.

Erik Lindquist, Vallentuna. F. tjänstemannen i Bolidens gruvab. Erik Lindquist har avlidit i Vallentuna.

Han var född i Tofteryds församling, Jönköpings län. 1889. Närmast sörjes han av maka, född Renström, två döttrar, Stina, gift med disponent Sten-Erik Karlén, Riddarhyttan, och Inga-Lisa, anställd vid Atvidabergs industriers kontor i Stockholm.

Budet om Johannes Modigs framfalle kom oväntat. För en månad sedan var han med vid ett sammanträde med sina norrlands-kolleger och deltog i diskussionerna med sin vanliga vitalitet och idérikedom. Och ända till sista dagarna kotte han sin veterinära praktik. För mer än 50 år sedan började Johannes Modig sin veterinära verksamhet. Inom Västerbottens län var han länsveterinär under 22 år tills han 1948 avgick med pension. Johannes Modig hade ett brinnande intresse för alla områden av veterinärmedicinen. Som länsveterinär lade han ned ett synnerligen betydelsefullt arbete på förbättrad livsmedelshygien. Hans stora insats för ladugårdshygien och ladugårdsinredningar har också resulterat i att länet nu kan räknas som ett av de främsta i Sverige beträffande ändamålsenliga och hygieniska landugårdar. För sina stora insatser härför belönades han 1955 med Sveriges Veterinärförbunds silvermedalj. Som praktiker var han framstående och hans idérikedom och stora erfarenhet har varit många veterinärer till nytta. Djurens vård och hälsa låg honom alltid varmt om hjärtat och under många år har han varit styrelseledamot i Sveriges Djurföreningars Riksförbund. Som länsveterinär kom Johannes Modig i kontakt med många olika kategorier av människor. Överallt var han uppskattad och respekterad för sina gedigna kunskaper, sitt praktiska handlag och sina goda råd. Som chef för länets veterinärer var han den erfarna äldre kollegan som alltid var villig att hjälpa och komma med goda uppslag. Han hade en enastående förmåga att på ett levande sätt skildra episoder och arbetsförhållanden från sin tidigare veterinära gärning. Vår tacksamhet för allt som Johannes Modig givit oss kolleger är mycket stor. Och äktat skall hans minne leva och vi skola alltid minnas hans insats för kåren och den veterinärmedicinska verksamheten. "Requiescat in pace."

Karl-Erik Dolk.

1923. Här tog han med entusiasm itu med de tunga göromål som en för uppgiften hängiven veterinär ställdes inför. Det var en upplevelse höra honom berätta om sina första år som "ko-doktor" i Västerbotten, där ladugårdshygien vid denna tid stod så lågt som tänkas kan. Johannes Modig nöjde sig inte bara med att vara bondens hjälp när sjukdomar inställde sig bland kreaturen, han tog som sin uppgift att upplysa om rätta sättet att behandla djur, att ordna ladugården så att djuren presterade sitt bästa och att arbetet med kreaturen kunde bli något annat än en tung börda. Var han än kom i byarna var han hälsad som en vän och förtrogen. Gamle läsveterinär Modig litade man på och stod på god fot med.

Han hann med väsentligt mer än sitt yrkes uppgifter. Som sann idealist deltog han aktivt i nykterhetsarbetet och i det kommunala. Som ordförande i hälsovårdsnämnden i Umeå stad utträtade han stora ting i det tysta, som framtiden bäst kommer att kunna uppskatta. Och som eldsjäl i djurskyddsföreningen ingrep han oförfärat där likgiltighet och otidsenliga betraktelsesätt äventyrade djurens väl. Under sina strävanden att göra förhållandena drägligare för husdjuren kom han på idén med det kombinerade kort- och långbåset, som sedan exploaterats av en framåtgående industri i Umeå. Hans idé har vunnit efterföljd i flera länder. På detta område var han en föregångsman med ideell inriktning. De sista åren sysslade han energiskt med problemet att rena våra starkt förorenade vatten och hade dagen före sin död nöjet att från medicinalstyrelsen mottaga ett brev, vari meddelades att man godtagit en provanläggning av hans typ. Nöjd och glad över framgången kunde han somna in och sova gott.

Den gode och blide Johannes Modig drabbades för 10 år sedan av en propp i hjärtat under en tjänsteresa i norra länsdelen. Det såg ut som om det skulle ända med döden. Men hans fysik var stark och efter en tids lasarettsvistelse återvann han hälsan och glädde sig åt att än en gång få axla veterinärrocken. Han kände sig som en som får leva om sitt liv. En mera tacksam, positiv och levnadsglad människa än Johannes Modig får man aldrig träffa. Det var synd att han skulle gå bort, ty trots sin höga ålder hade han ännu mycket kvar att uträtta, såväl i yrket som bland den glesnande skaran goda vänner. De upphörde aldrig att i honom se en god och stark pionjär för rätt, sanning och en ökad medkänsla för djuren.

E. H.

Inför f. d. Länsveterinär

Johannes Modigs

jordfästning i morgon,
onsdag den 18/9.

Den avlidne har i en efterlämnad skrivelse uttalat som sin uttryckliga önskan att i stället för eventuella blommor vid hans jordfästning torde överlämnas motsvarande belopp till Kungl. Veterinärhögskolans stipendiefond.

Beloppen kan insättas på Skandinaviska Banken i Umeå eller på Bankens postgironummer 5184.

Maka och Barn

TR-bröder

som önskar delta i avlidne
broder

JOHANNES MODIGS

jordfästning i morgon, onsdag den 18/9 samlas vid Helliga Korsets kapell kl 14.50.

JOHANNES MODIG

IN MEMORIAM

Käre vän! Budet om Din bortgång fyllde mig med sorg. Det är omöjligt fatta att Du är borta för alltid. Jag påminnes om våra sammanträden, där Du var den som gav goda råd och anvisningar, som alltid ledde till resultat. De många gånger som jag haft nöjet att följa Dig på Dina tjänsteresor, se och höra med vilken omsorg Du for fram med Din gärning och huru Du välkomnades, bestyrkte vilken god människa Du var. I brev som jag hade nöjet att mottaga under Din semester i Djurholm där Du glädde Dig åt fåglarnas sång och alla de underbara blommor och dofter naturen andas av påminner att Du var mer än människovän. Ditt enkla trygga väsen var utmärkande för Din vandel. Dina goda gärningar skall leva i minnet. Tack gode vän! Må Du vila i frid!

K. W-n.

Modig-donation stipendium till veterinärskolan

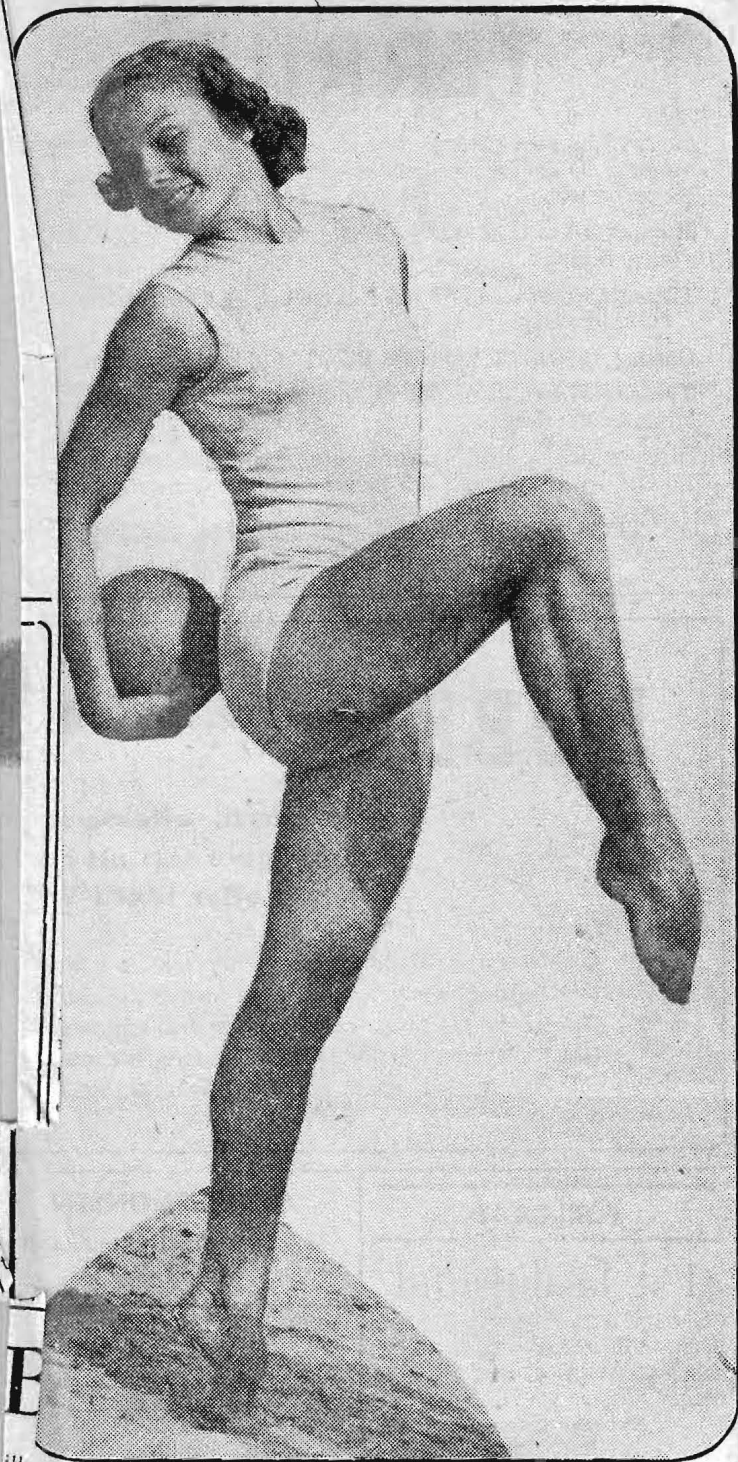
F länsveterinär Johannes Modig i Umeå, som avled häromdagen, har i sitt testamente bestämt att den avkastning, som skulle tillfalla honom för patentet på den modigiska ladugårdsinredningen, i fortsättningen skall gå till ett stipendium vid veterinärhögskolan. Han har vidare uttalat önskemålet att man i stället för kransar och blommor vid hans bår måtte skänka bidrag till detta stipendium.

Det stipendium vid veterinärhögskolan som länsveterinär Modig därmed instiftar skall enligt testamentet gå till studier och forskning i ladugårds- och stallhygien eller till delar andra vetenskapliga områden, t ex för byggande djurhälsovård.

För alla utsägligt tröstande och kärleksfulla bevis på deltagande och förståelse som mött oss under dessa tunga dagar, samt för all uppskattning och tacksamhet, som kommit till så vackra uttryck vid vår älskade makes och faders bår, för vad han varit och velat, tacka vi innerligt

Anna Modig

Barnen

Lillemor Modig, Umeå, som här ses i en bollövning, har tillsammans med bl. a. Doris Hedberg, Skellefteå, uttagits till gymnastiklandskampens mot Norge den 27 oktober.

*'Fiskerisken'
Svenner's "alltid
Nackarna stoppar
En snäll man
Lillemor Modig*

agen den 21 Oktober 1957

Motorbåt krossad mot skär Skeppare från Rönnäng borta

GÖTEBORG, söndag.

— Jag stod på en brygga vid Koöns norra sida när jag plötsligt fick se båten komma genom bränningarna intill Kråkan. Det blåste 20—25 sekundmeter och sjön rök. Plötsligt virvlade motorbåten runt och kastades med våldsamt kraft mot den 8 m höga branten på Kråkan i Marstrandsfjorden. Sedan såg jag ingenting mera av båten.

Så berättar det enda ögonvittnet till tragedin i Marstrandsfjorden under lördagen, då 67-åriga skepparen Anders Amundsson från Rönnäng förolyckades med sin passbåt på väg från hemmahamnen till Marstrand. Vaktmästare Johan Alfred Henriksson, Göteborg, hjälpte polis och sjöräddning att peka ut olycksplatsen som han hade inför sina ögon just i det ögonblick båten kapsejsade. På söndagen fann man i närheten av Kråkan delar av båten som kunde identifieras. Därmed anses det fastställt att Anders Amundsson drunknat.

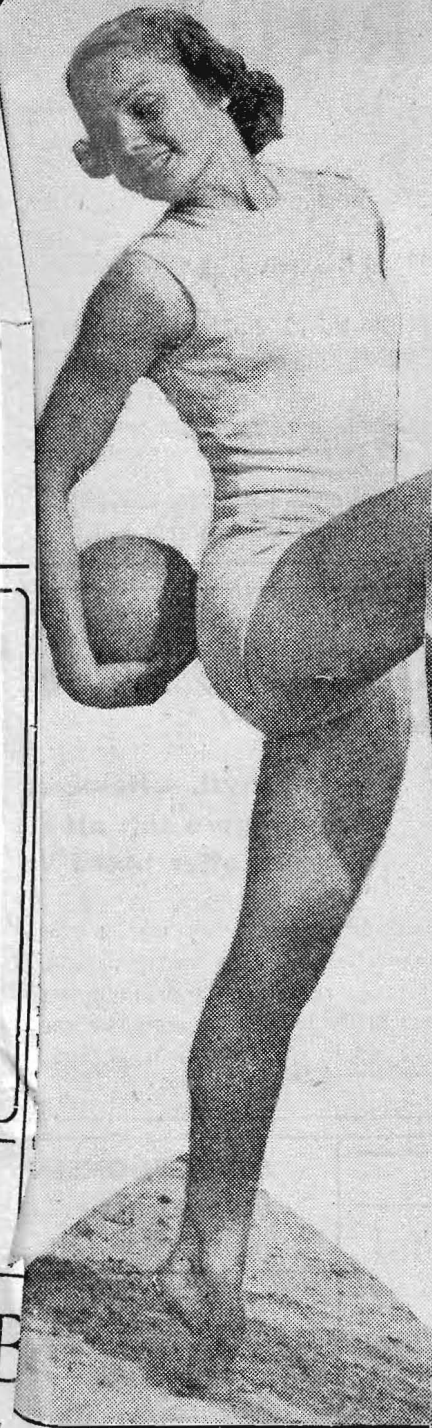
— Det var vid 13-tiden jag fick syn på passbåten, berättar vaktmästare Henriksson. När båten kapsejsade ropade jag till en kamrat, men vi kom oss inte för att omedelbart rapportera våra iakttagelser. På söndagen kom ett par av marinens båtar till vår brygga och jag berättade då vad jag sett. Senare var vi ute med lotsbåten och polisen från Skärhamn för att leta kring Kråkan. Då gjordes vrakfynden, som senare identifierades. Några spår av den omkomne fann vi inte.

Skeppare Amundsson har kört taxibåtstrafik mellan öarna i Marstrandsfjorden. På lördagen var han på väg från Rönnäng till Marstrand i ett ärende. Han skulle därefter fortsätta för att hämta några sportfiskare på Flatholmen. Han kom aldrig fram till Flatholmen och det var därifrån man slog larm. Sjöräddningen sände ut två av sina livräddningsbåtar. Marinen och tullen alarmerades och även flyget gick upp på söndagen. När man gjorde vrakfynden och fick kännedom om ögonvittnets iakttagelse inställdes efterforskningarna. Amundssons motorbåt var försedd med en ovanligt stark

motor. Man misstänker att båten skurit igenom en brottsjö vid bränningarna och därvid kapsejsat. Amundsson var änkeman.

för
Ty
Vi
int

*'Fiskevokas'
Sveiner's' alltid
Mygda skeppare
En snäll man
Erik Fredriksson*

Lillemor Modig, Umeå, som här ses i sammans med bl. a. Doris Hedberg, S gymnastiklandskampen mot Norge den

Svensk forskare underkänner ryska resultat om atomkärnan

Det blir nödvändigt att göra betydande korrekationer av de omfattande ryska beräkningar som numera ligger till grund för kärnspektroskopiska undersökningar världen runt, anser fil lic Per O M Olsson som på fredagen disputerar på Stockholms högskola.

Avhandlingen behandlar den speciella elektronemission som erhålles genom α konversion. Av särskilt intresse är intensitetsförhållandet mellan elektronemission och gammastrålning, konversionskoefficienten, som ger värdefulla upplysningar om vad som sker i själva atomkärnan då den påverkas av atomens elektroner och vice versa genom elektromagnetisk strålning. Dessa koefficienter har varit föremål för omfattande beräkningar i USA och Ryssland med hjälp av snabba elektroniska räknemaskiner, medan författaren i möjligaste mån undvikit numeriska beräkningar och i stället bearbetat den komplicerade matematiska teorin som ligger till grund för beräkningarna.

Opponenterna är professor Harald Wergeland, Trondheim, tekn. lic Bengt Nagel och laborator Stig Hjalmar.

Kartläggning av tandkötet

En metod som kan få användning för mer ingående studier av bl a vissa tandköttsjukdomar presenteras av tandläkare Gösta Forsslund, Djursholm, som på fredagen disputerar på tandläkarhögskolan i Stockholm.

Författaren har utarbetat en stereomikrofotografisk metod med vilken man på levande varelser kan fotografera de små kärl, kapillärer som finns tätt under slemhinna och hud. I stort sett har bearbetningen varit densamma som vid flygbilder för kartlägningsändamål. Som opponenter fungerar docenterna Sven Åkesson och P O Fagerholm.

Siljan har fått sitt namn av den märkliga djuprännan i sjön, tror fil lic Ingemar Olsson. Siljan kunde nämligen betyda "sjön med svalget".

Ingemar Olsson

Författaren disputerar med en avhandling om "Gotländska terrängord" på Stockholms högskola på fredagen där han behandlar gotländska ord för olika terrängföreteelser, t ex små vikar, stenar i vattnet, gungflyn, öppna, blåsiga platser osv. Flera av orden är inte längre levande, utan bara bevarade i ortnamn.

Opponenterna är docent Nils-Gustaf Stahre, fil lic Ragnhild Söderbergh och med lic A E Roch-Norlund.

Ny kemisk industrimetod

En ny industriell metod att framställa organiska syror som utgör en viktig bas för den civila kemiska produktionen av AB Bofors är resultatet av undersökningar som utförts av tekn lic Erik Bengtsson. Bl a framställer man med detta förfarande mellanprodukter för läkemedel, färgämnen och plaster. Successivt kommer nya produkter att marknadsföras, bland dem en del som inte tidigare varit föremål för tillverkning i industriell skala. Författaren disputerar på fredagen på Tekniska högskolan. Opponenterna är docent Ake Jönsson, civilingenjör Ludvig Sterky och dr phil Bo af Ekenstam.

Erik Bengtsson

Per Olsson (t v) och Gösta Forsslund

SVENSKA DAGBLADET

LÖRDAGEN DEN 30 MAJ 1959

Kardusass...

Spj...

AIR-

KOKETTERI LÄTTADE UPP STÅTLIG PROMOTION

I Blå

T. v. promoveras dir. Ruben Rausing av prof. Gerhard Törnqvist (i gla sögon), i mitten står tre nyblivna, i medicinska doktorn, fr. v. Arne Bergsman, Gun Carlström och Rune Eliasson, och på den högra bilden får den ende odontologie doktorn ut sin doktorshatt av prof. Gustaf Herulf.

Två tusen i Blå hallen såg 73 få doktorshatt

Kokett kvinnlighet och en liten blamage tände leenden och lättade därmed upp den av akademiskt allvar präglade doktorspromotionen i Stadshuset, där sju hedersdoktorer och 66 dok-

Paulsson, R. Tersman och H. Wirde-
nius.
Odontologie doktor: leg. tandläkaren
G. Forslund.
Ekonomie doktor: ekonomie licentiat
R. Artle

HEDERSDOKTORER

Ekonomie hedersdoktorer: professor
Joel Dean, Columbia University, pro-
fessor Ragnar Frisch, Oslo universitet,
f. verkställande direktören i a.-b. Volvo
Assar Gabrielsson, professor Ewald

Inte precis

Små finkladda barn
doktorer skickades till

SVENSKA DAGBLADET

LÖRDAGEN DEN 30 MAJ 1959

Karduaswallary 11.

N utre gånger i veckan till

Tokyo

via Bombay, Calcutta,
Bangkok, Hong Kong

AIR-INDIA

RI LÄTTADE UPP STÅTLIG PROMOTION

I Blå hallen – utan hatt!

...ning av prof. Gerhard Törnqvist (i gla sögon), i mitten står tre nyblivna...
...ne Eliasson, och på den högra bilden får d en ende odontologie doktorn...
...ning av prof. Gustaf Herulf.

Blå hallen Doktorshatt

...nige fände leenden och lät-
...kt allvar präglade doktors-
...hedersdoktorer och 66 dok-
...fredagen kreerades, medan

Paulsson, R. Tersman och H. Wirde-
mus.
Odontologie doktor: leg. tandläkaren
G. Försslund.
Ekonomie doktor: ekonomie licentiat
R. Artle.

HEDERSDOKTORER

Ekonomie hedersdoktorer: professor
Joel Dean, Columbia University, pro-
fessor Ragnar Frisch, Oslo universitet,
f. verkställande direktören i a.-b. Volvo
Assar Gabrielsson, professor Ewald
Grether, University of California (Ber-
keley), f. verkställande direktören i a.-b.

Inte precis wienervals — men roligt, roligt.

Små finklädde barn till nyblivna
S doktorer skickades icke utan pro-
tester hem och i säng medan deras
mödrar med något nytt utsäliet
han började sitt tal med att tacka
professor Odqvist för de goda ord
han riktat. Det var bara det att pro-
fessor Odqvist inte hällia it

och skratta.

SOLSTRALKASTARE

ett kvinnlig fåfänga utlöste det senaste skrattet under fredagens promotion. Parantaste doktorn Robbe-Axelsson i en bäljans inkriminering med röda rosor på botten tyckte inte att promovendiprofessorn i medicinsk kemi vid Uppsala medicinska institutet Erik Jorpes, satte på hennes skuldror så som den skulle sitta. Hon mottog ringen och doktordiplomet passade hon därför på — som hon trodde omärkligt — att till doktorshatten på sitt blonda hår. Denna typiskt kvinnliga gest gjorde alla allvarliga högskolerektorer, däribland John Bergvall, ecklesiastikminister Ragnar Edenman, förre riksskalken Birger Ekeberg, Nobelpristagarna Pär Lagerkvist och Thure Ahnberg och alla övriga närvarande på smilbanden.

SNABB HATRÄDDNING

Hvare hade då redan en gång varit brutits av ett muntert skratt.

Men doktorspromotionen började inte med två skratt utan med den akademiska processionen till Lindbergs Festpolonaise exekverad av Stockholms akademiska orkesterförening under professor Ake Uddén. Som ett dramatiskt och effektivt strålkastararrangemang kastade af tonsolen sina guldstrålar över processjonen när den passerade Gyllene salen. Efter fanborgen kom promotorer, hederspromovendi och promovendi, lärare, docenter och doktorer i en nästan ändlös rad. De tomma stolarna verkade så få och processionens deltagare så många. Skulle någon bli utan stol? Men nej, alla fick plats.

Set Svanholm besjöng "Stockholm", varefter promotionsföreläsningen hölls. Professorn i företagsekonomi vid Handelshögskolan i Stockholm, ekonomie doktor Gerhard Törnqvist föreläste om "Företagsekonomisk forskning".

— Företagsekonomien studerar ett

verksamhetsområde fyllt av konfliktskapande intressen, föreställningsramar och normer inom olika samhällsrelaterade sektorer och offentliga organ, yttrade professor Törnqvist. Redan tidigt mötte företagen normativa krav inom redovisningen och beskattningsområdet. Senare har en liknande utveckling skett bl. a. på personalområdet och i fråga om konkurrenspolitik och annan företagspolitik. Vetenskapen har att beakta och söka förstå dessa krav, men den får inte identifiera sig med dem, om den skall få vägledande betydelse för utvecklingen.

FÖRETAGSEKONOM PÅ 1700-TALET

— Vår egen tids historia visar att risker härvidlag alltid ligger på lur, fortsatte professor Törnqvist. Må det vara mig tillåtet att ett knäppt år sedan de företagsekonomiska professurerna inrättades här, erinra om en incidens för ungefär 200 år sedan. Anders Berch, som var landets förste juris proclatarius oeconomiae och commerciorum professor i Uppsala — i den egenskapen kunde han alltså göra anspråk på att betraktas inte bara som nationalekonom utan också som företagsekonom — utsattes vid åtminstone ett tillfälle för ett tämligen närgånget intresse i fråga om renlärigheten från Secreta utskottets sida.

SNABBPROMOTION

Om promotionsföreläsningen gick i företagsekonomiens tecken kan själva promotionsakten sägas ha gått i den snabba rationaliseringens tecken. Promotionen drog inte som för två år sedan ut på tre timmar. På en dryg timme hade alla 73 doktorerna och hedersdoktorerna fått sina insignier. Rektorskonventets ordförande professor Sten Friberg öppnade promotionsakten på klingande latin, varefter professor Jorpes promoverade 28 medicine doktorer. Tre och tre gick promovendi uppför trappan. Samtidigt som den förste i var trio mottog doktorshatten, reste sig nästa trio och gick fram för att invänta sin tur nedanför trappan. De sex veterinärmedicin doktorerna promoverades av professorn i medicin för icke-idisslare vid Veterinärhögskolan, veterinärmedicin doktor Nils Lanner.

Förste promotor, som förrättade promotionen på svenska var trivsamma professorn i uppvärmnings- och ventilationsteknik vid Tekniska högskolan, teknologie doktor John Rydberg. Efter att ha sett de ovan nämnda hattepisoderna såg han till att de doktorshattar han utdelade kom ordentligt på de sju tekn. lic. och civilingenjören Sigfrid Bjerninger. Han tryckte ordentligt ned doktorshattarna på huvudena och belönade därefter var och en med ett leende och en personlig nick.

23 lagerkransar utdelades. Bland de 11 filosofie doktorerna vid Stockholms högskolas matematisk-naturvetenskapliga fakultet, som lagerkransades av professorn i ren matematik, filosofie doktor Otto Frostman, var ytterligare en kvinna, Britta Lundblad.

Ett vänligt leende till var och en av de 12 promovendi vid humanistiska fakulteten, hade dagens enda kvinnliga promotor, professorn i nordisk och jämförande fornkunskap,

Velta Ruke-Dravina och Gerty Kullgren.

GLÖMDE VÄNTA PÅ TAL

Professorn i dental röntgendiagnostik vid Tandläkarhögskolan i Stockholm, odontologie doktor Gustaf Herluf promoverade så legitimerade tandläkaren Gösta Forslund. En liten blamage gav krydda åt den sanna doktorspromotionen. Den ny-promoverade glömde bort att invänta promotorerna korta avslutningsanförande på latin och började gå nedför trapporna. Promotor skakade på huvudet. Allmänt mummel utbröt. Dr Forslund kom ihåg sig, vände och hörde promotor till slut.

Slutligen blev det professor Törnqvists tur att för andra gången inta talarstolen för att skapa sju ekonomie hedersdoktorer och en ekonomie doktor. Professor R. Frisch, Oslo, var förhindrad att komma.

2 SVENSKA HEDERSDOKTORER

Till var och en av hedersdoktorerna riktade professor Törnqvist några uppskattande ord. Vänd mot Assar Gabriellson yttrade han:

— Till de industrier som i hög grad bidragit till det ekonomiska livets dynamik i vår tid kan man med alldeles särskild rätt räkna bilindustrin. Ni har själv inom ert land en industri i vårt land under mer än ett kvartssekel varit en dynamisk faktor med en effekt som sträckt sig långt in i övriga delar av det ekonomiska livet. Det är för Handelshögskolan en stor tillfredsställelse att till en av sina år 1909 inskrivna allra första elever kunna bringa ett tack för skapande insatser inom svensk industri och för många friska och okonventionella bidrag till den ekonomiska debatten i vårt land.

Dagens andre svenske hedersdoktor Ruben Rausing fick av professor Törnqvist följande hyllningsord:

— Till de stora omvälvningar på varudistributionens område i Sverige, som kännetecknat det sist förflutna kvartssekel, har förpackningsindustrin på ett påtagligt sätt bidragit. Den av marknadsekonomiskt tänkande präglade insats, som Ni här utfört, har på ett bestående sätt knutit Edert namn till denna utveckling. Edert gamla lärosäte vill i dag hylla Eder för detta liksom för andra ekonomiska initiativ och för framsynta inlägg i den ekonomiska debatten.

Doktorspromotionen var slut och i omvänd och mycket spridd ordning lämnade den akademiska processionen Blå hallen. Banketten för 570 personer kunde ta sin början.

MARJA

PROMOVENDI

Medicine doktorer: med. lic. na A. Bergsman, Gun Carlström, R. Eliasson och B. Fredricsson, dr med. E. Giacobini samt med. lic. na W. Graf, A. Hanggren, C.-G. Helander, O. Höök, J. Karnell, S. Kraepelien, I. Källqvist, U. Lagerkvist, J. Lindahl, U. Lindblom, A. Lindholm, E. Lycke, B. Melén, U. Nilsson, N. Posse, L. Preber, Selahaddin Rastgeldi, László Révész, Hjordis Robbe-Axelsson, E. Sundmark, B. Sörbo, L. Wadström och J. Winberg.

Veterinärmedicin doktorer: leg. veterinärerna Eskil Hansson, C.-A. Hultnäs, Bertil Olsson, G. Roekborn och R. Wiidik.

Teknologie doktorer: tekn. lic. Erik Bengtsson, civ.-ing. S. Bjerninger samt tekn. lic. na L. Block, E.-A. Brunberg, S. Ekberg, N. G. Sjöstrand, B. Wickberg och H. Åström.

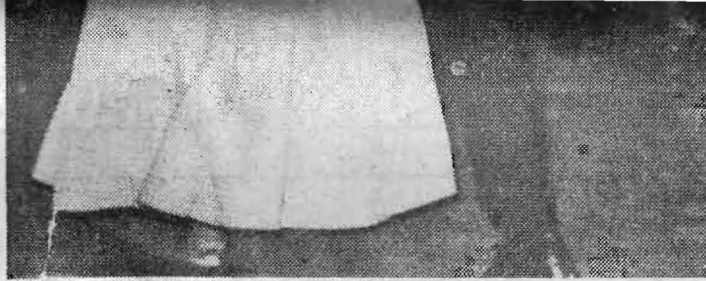
Filosofie doktorer, matematisk-naturvetenskapliga fakulteten: fil. lic. na O.

cine doktorer, fr. v. Arne Bergs-
prof. Gustaf Herulf.

Paulsson, R. Tersman och H. Wirde-
ms.
Odontologie doktor: leg. tandläkaren
G. Forsslund.
Ekonomie doktor: ekonomie licentiat
R. Artle.

HEDERSDOKTORER

Ekonomie hedersdoktorer: professor
Joel Dean, Columbia University, pro-
fessor Ragnar Frisch, Oslo universitet,
f. verkställande direktören i a.-b. Volve
Assar Gabrielsson, professor Ewald
Grøther, University of California (Ber-
keley), f. verkställande direktören i a.-b.
Åkerlund & Rausing, Ruben Rausing
professor Erich Schneider, Christian
Albrechts Universität i Kiel, samt pro-
fessor Dudley Stamp, London School
of Economics and Political Science.

Inte precis wienervals — men roligt, roligt.

Små finkladda barn till nyblivna
doktorer skickades icke utan pro-
tester hem och i sang medan deras
mödrar med något nytt utesagligt
lättat i blicken och deras fäder i
lagerkrans, respektive s. k. veckad
kruka skred upp för de solenna mar-
mortrapporna för att fara en valbe-
hovlig bit Kalkon Chipolata efter
två och en halv timmes hyllningstal,
latin och satser. Man tyssnade ior-
resten ivrigt för att få höra vad
"professor i medicin för icke-idiss-
lare" skulle heta på klingande latin.
Att de flesta doktorer ser ut som
om de gick i tredje ring ar en re-
fleksion som regelbundet görs varje
år så här dags. Men det är också
obeskrivligt rart med gosseannen dig-
nande under doktorshatten, som san-
nerligen inte är utformad av någon
känslig designer. Det blir nogot av
Lilla Kalle Kantarell även av den
ståtligaste och lardaste man.

En vanlig hög hatt har en viss fes-
tivitas i linjer och svärta... Dok-
torshatten är bara tung och fylligast
på mitten. Nar och av vem infördes
detta plagg i sin nuvarande utform-
ning och vem gör ett behjartat ny-
skapande?

TETRAPAK I REKTORSTAL

Femhundra sextiotre personer fyll-
de Gyllene Salen och professor Sten
Friberg, ordförande i Stockholms
högskolas rektorskonvent, halsnings-
talade och hyllade särskilt de sju
hedersdoktorerna. Deras insatser har
betytt mycket och omgestaltat vårt
liv, sade han. Och med det menade
han inte att de orsakat att ett otal
antal människor fått bil, därmed
riskerande liv och lem — där fick
Assar Gabrielsson. Ej heller menade
han egendomliga pappgrunkor
att transportera mjölk i — där fick
Ruben Rausing för tetrapak. Vad
han avsåg var att dessa högt fört-
tjanta hedersdoktorer gett folk ar-
betsmogligheter och dessutom bidra-
git till stärkandet av samhörigheten
inom den internationella akademiska
världen, en av de hoppfullaste fak-
torerna i en motsatsfylld värld.

Vid honnorsbordet satt om vi rak-
nade rätt 31 professorer; en del av
dem ser också ut som de gick i
tredje ring, som till exempel me-
dicinprofessor Georg Klein och hans
hustru docenten Eva, ett ytterst deko-
rativt par. Vidare kunde man rak-
na till två Nobelpristagare, Pär La-
gerkvist och Joshua Lederberg med
hustru Rut i ljusblå chiffon. Samt
en ecklesiastikminister och en tal-
man Bergvall.

GODA

FORSKARKONJUNKTURER

Nyblivne hedersdoktor Assar
Gabrielsson hade läst på ordentligt,

han började sitt tal med att tacka
professor Odqvist för de goda ord
han riktat. Det var bara det att pro-
fessor Odqvist inte hållit sitt pro-
gramenliga tal. Hedersdoktor Ga-
brielsson gick sedan som utsocknes
till rätta med Stockholms akademiska
värld som han misstänkte inte rätt
visste uppskatta vilken skön stad de
bor i.

Mellan soppan och kalkonen
åhörde vi en helt privat utlagning
av en sprakvetenskapsman som för-
klarade att högtidstal inte alls be-
tyder nogot och att språket egent-
ligen bara ar ackompanjerande la-
ten. Om, sade han, man ligger un-
der sin bil med en skiftnyckel och
en främmande person kommer fram
och säger: — Har bilen gått sön-
der? så skall man inte bli arg. Den
främmande menar inte så. Han menar:
— Jag är här och deltar djupt
i er olycka. Hogtidstal betyder egent-
ligen bara: Hurra, vi klarade oss
den här gången också! förklarade
sprakvetenskapsmannen och för-
sjonk där på i Cognacsparen med
sabayonsas.

**BERGVALL GLADDE
EDENMAN**

Hurra, sade a de nyblivna dokto-
rernas vägnar filosofie doktor Mats
Björkman och avslutningsvis uppsteg
talman John Bergvall. Han var glad
över att det såvitt han förstod åt-
minstone fanns en person som var
glad över att talman Bergvall var
tillstades. Nämligen statsrådet Eden-
man som slapp hålla ett av sina
forskningspolitiska propagandatal.
Här log den akademiska världen
informerat.

Känslan för forskningens betydelse
för samhullet ar stadd i växande och
även om det tar tid att ta igen
det försummade ar det goda konjunk-
turer för forskning och vetenskap.
Vi börjar förstå att sådant har be-
tydelse också för landets materiella
välstånd, sade talman Bergvall. Och
efter det satte Stockholms student-
sangarforbund utropstecken och
sjong under Einar Ralfs ledning nå-
got som hette Boom-Da-Li-Da, vil-
ket försatte sprakvetenskaparen vid
vår bordsanda i djupa funderingar.

Där på bröt wienervalsen ut i Blå
Hallen till de otåligt väntande stu-
denternas glädje. Doktorer, profes-
sorer och Nobelpristagare Lederberg
var inte långt efter, därmed starkan-
de samhörigheten i den akademiska
gemenskapen, en av de hoppfullaste
faktorerna i en motsatsfylld värld.

HOKEN

Direktör Oscar Björkman i Columbia
film a.-b. lämnar sin post i bolaget
i juni. Direktorsassistenten hos Colum-
bia Nils...

— en vardssattraktion alla m...

SA UNG OCH SA
FORDARVAD

OPERATION
MSTERDAM

2 **2** **2**

SPEELEN **2** **2**

NOIA **2** **2**

ROMY SCHNEIDER
Lectur Thompson

10.9.1941 K. B. 12.

IRIGER JARSG. 16

veck. **2**

SVENSKA

PROMOTORER I VÄRDIGT TÅG

(Forts. från sid. 1)

forskning n science

...nsta raden, där han världsmanna-
st kan sitta och konversera två
mer på en gång, och i största smyg
res dagens andra närvarande Nobel-
istagare Josuah Lederberg, fjol-
sta bakteriolog, till sin plats på
tersta vänstern, och Birger Eke-
erg, inte hans efterträdare som
lemarskalk, Vult von Steiern, får
tta sig på rikemarskalkplatsen, vid
an om John Bergvall, talmannen,
h Ragnar Edenman, ecklesiastik-
inistern, vilka samtliga skall be-
ugas av doktorer som inte tar hat-
n av sig för dem. Det brukar till-
dra nypromoverade doktorers spe-
ella stolthet att få buga för kun-
n med hatten på, men kungen hade
t till Jönköping.

Och när alla äntligen satt sig är
st ännu inte tid att börja smälla
ed kanonerna. Operachefen Set
vanholm träder — också han med
vedal på fracken — upp för stora
appan och sjunger den sent upp-
ttade Tor Hedbergs-dikten om
tockholm. Högskolerektorerna, som
reskriftsenligt sitter på första ra-
en, också de för att bebugas, an-
as så djupt att allt deras ämbets-
edjerguld klirrar i takpauserna och
e två studenter som bär på silver-
prorna vädjar diskret om avlösning
ch Set Svanholm gör dagens första
ubbelbugning, åt vänster och åt
öger, och ekonomidoktorn, professor
erhard Törnqvist vid Handelshög-
skolan, är den förste som ställer sig
id högtalaren.

Ekonomisk promotion

Nu börjar det bistra allvaret. Han
kall promotionsföreläsa om "Före-
agekonomisk forskning" Det lä-
er svårt, men promotionen är eko-
onomisk i Ar. Alla hedersdoktorerna
re ekonomer, två av dem, de sven-

Mrs Elin Thomas och professor Josua Lederberg hörde till de språk-
sammaste av bordsparen.

handelsdoktor, Anders Berch, som
levde för 200 år sen, och om de
ekonomiska risker som fanns ren d-
innan han tyckte det pekade på nå-
got fel att Sveriges universitet inte
fick sin första företagsekonomiska
professorstol förrän för ett år sen
och ekonomisk forskning har sin
betydelse för politiken och företags-
ledningen, fastän företagsledning inte
kan reduceras till en vetenskaplig
procedur.

"Mera art än science"

— Människor av olika kynne och
med olika värderingar har här lik-
som i politiken helt olika alternativ
i fråga om att nå sina mål. Här
kan man tala mer om art än science.
Däremot tror vi att företagsekon-
omin genom en mera logisk presen-
tation av sitt underlag och en kla-
rare precisering av förutsättningarna
för olika beslut och för säkrare
prognoser kan hjälpa företagsledar-
na till en överblick, som tillsam-
mans med det egna omdömet gör
dem bättre skickade att lösa sina

sof-licentiatier som anförtrotts hen-
ne med något som — om det inte
visade åt misstänkt håll — kunde
kallas stora famnen. Hon lär vara
den första kvinna som varit pro-
motor — det blev varmt, extra
varmt, i Blå hallen.

Bråttom

Med värmen kom till och med
skämtet, kanske det omedvetna, men
då Gustaf Herulf skulle promovera
sin tandläkare, Gösta Forslund, satte
han hatten på pajas- och nattsud-
darsned, och doktor Forslund spratt
till och ville springa sin väg innan
hela akten var slut, och Herulf
gjorde vacker djurtämjargrimas, och
doktor Forslund retirerade och
högskolerektorernas guldkedjor hör-
des för andra gången skramla. Det
rörde sig om skratt.

Men strax efteråt skramlade det
igen. Då rörde det sig synbarligen
om aktning. Det var första gången
rektorerna visade stor aktning. De
bugade sittande för hedersdoktorer-
na, för Volvochefen Assar Gabri-
elsson, som fick vackra ord av he-
derspromotor Törnqvist, för Ruben
Rausing, som tackades för sina in-
lägg i den ekonomiska debatten här
i landet och för sina förpackningar
och för de utländske, amerikanen
Joel Dean, norrmannen Ragnar
Frisch, tysken Erich Schneider, en-
gelsmannen Dudley Stamp, vilka in-
te på något vis som andra önska-
des lycka till eftersom de redan
ansågs ha gjort sitt, och sen var —
och är — det mycket bråttom, och
den manlige ekonomidoktorn Ro-
land Artle var den ende som sprang

upp för trapporna för att hämta sin
hatt. Så respektlöshet applådera-
des.

Absalon

*

Till medicine doktorer promovera-
des medicine licentiaterna Arne
Bergman, Gun Carlström, Rune
Eliasson och Bengt Fredricsson, dr
med Ezio Giacobini samt medicine
licentiaterna Wilhelm Graf, Ake
Hanngren, Carl-Gustaf Helander,
Olle Höök, Johan Karnell, Sven
Kraepelien, Ivar Källqvist, Ulf La-
gerkvist, Jan Lindahl, Ulf Lindblom,
Åke Lindholm, Erik Lycke, Bertil
Melén, Ulf Nilsson, Nils Possé,
Lars Preber, Selahaddin Rastgeldi,
László Révész, Hjördis Robbe-Axel-
son, Eric Sundmark, Bo Sörbo, Lars
Wadström och Jan Winberg.

Veterinärmedicine doktorer blev
legitimerade veterinärerna Eskil
Hansson, Carl-Axel Hultnäs, Bertil
Olsson, Gunnar Rockborn och Roman
Wiidik.

Till teknologie doktorer promote-
rades teknologie licentiaterna Erik
Bengtsson, civilingenjör Sigfrid Bier-
ning samt teknologie licentiaterna
Lars Block, Ernst-Åke Brunberg,
Stellan Ekberg, Nils Göran Sjö-
strand, Börje Wickberg och Hans
Åström.

Filosofie doktorer inom Stock-
holms högskolas matematisk-natur-
vetenskapliga fakultet blev filosofie
licentiaterna Otto Brotzen, Germund
Dahlquist, Stig Flodmark, Sölve
Hultberg, Lennart Larsson, Britta
Lundblad, Georg Lundgren, Hans
Löv, Hinrek Neuhaus, Per Olof Ol-
son och Vidar Thomée.

pris

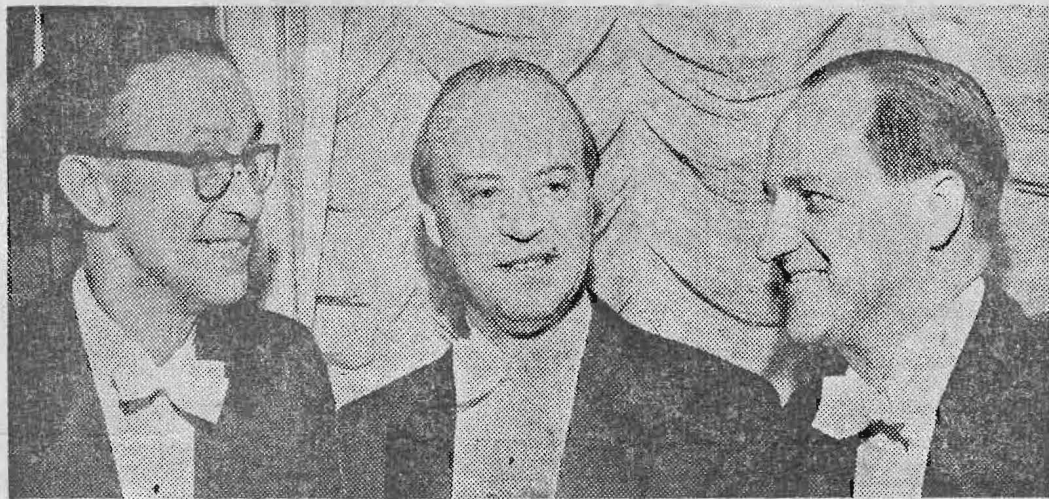
orsordföranden

örnämsta ameri-
vilket innebär
en svensk tand-
den bästa vård
sällskapets ord-
Fengen och
a för att samla
ar till middags-
smötet.
också en dona-
fallit sällskapet
funnar Malm.

s Hanson, som avled på tisdagen.
hade skaffat sig en grundlig utbild-
ning framför allt på hjärt-lung-sjuk-
domarnas område både vid tjänst-
göring på olika kliniker här hemma
och som stipendiat i USA under ett
år.

Han var en av pionjärerna på
hjärtkateteriseringen här i landet
och genom en lycklig kombination
av idériedom och teknisk skicklig-
het har han på väsentliga punkter
kunnat vidareutveckla metoden. Det-
ta har väckt stor internationell upp-
märksamhet. Tyvärr var självkriti-
ken oftast för hård, och oviljan att
i skrift redogöra för sina värdefulla

Göteborgs-tandläkare fick fint pris

Elander-pristagaren Olof Henrikson (t v) på högtidssammanträdet i samtal med göteborgsordföranden Sten-Otto Fengen och odontologie doktor Gösta Forsslund från Stockholm.

Arets Eländer-pris, den högsta vetenskapliga utmärkelsen inom den svenska odontologien, tilldelades på lördagskvällen Göteborgs-tandläkaren M. S. D. Olof Henrikson. Priset utdelades vid det 6:e högtidssammanträdet som Göteborgs Tandläkar-sällskap höll på Grand Hotel.

Vid träffen redogjorde tandläkare Gösta Forsslund, Stockholm, för sin

doktorsavhandling som berör en metod att på patient kunna stereomikroskopera och följa kärlförändringarna i tandköttet. En betydelsefull forskning, eftersom tandlossningssjukdomarna hör till de mest utbredda.

Man är mycket glad över att det är en svensk som har åstadkommit goda resultat på detta forskningsområde.

— De svenska tandläkarna står i

paritet med de förnämsta amerikanska kollegerna, vilket innebär att om man går till en svensk tandläkare så får man den bästa vård som tänkas kan, sa sällskapets ordförande Sten-Otto Fengen och klappade i händerna för att samla kollegerna med fruar till middagsbordet efter högtidsmötet.

Innan dess hade också en donation på 3.000 kr tillfallit sällskapet genom tandläkare Gunnar Malm.

Hans Erik Hanson in memoriam

Biträdande överläkaren vid Sabbatsbergs sjukhus kirurgiska avdelning, medicine doktor Hans Erik Hanson, som avled på tisdagen, hade skaffat sig en grundlig utbildning framför allt på hjärt-lung-sjukdomarnas område både vid tjänstgöring på olika kliniker här hemma och som stipendiat i USA under ett år.

Han var en av pionjärerna på hjärtkateteriseringen här i landet och genom en lycklig kombination av iderikedom och teknisk skicklighet har han på väsentliga punkter kunnat vidareutveckla metoden. Detta har väckt stor internationell uppmärksamhet. Tyvärr var självkritiken oftast för hård, och oviljan att i skrift redogöra för sina värdefulla och många gånger geniala uppslag och iakttagelser är att beklaga. Men i gengäld hade han en muntlig framsättningskonst och ett sinne för poängerna som ofta var mästerligt och fångade åhörarna antingen det gällde ett större vetenskapligt auditorium eller den trängre kamratkretsen. Den till synes veke mannen hade dessutom ett rättspatos och en sanningslidelse av ovanligt mått. Detta kunde ibland leda till konflikter även med de bästa vännerna men hans genomlysande godhet och stän-

kvinnogille som uppvaktade med standar talade ordföranden fru Agge Ljungberg. Örby socialdemokratiska kvinnoklubb uppvaktade med fana och tal av sin ordförande fru Doris Ridder.

F. envoyén Erik Sjöborg jordfästes på torsdagen av komminister E. Gunnar i Norra krematoriet.

I Heliga korsets kapell jordfästes på torsdagen fru Ulla Waller av komminister A. Alvestrand.

diga beredvillighet att hjälpa var helt avväpnande. Dessa egenskaper kom även till uttryck i rikt mått antingen det gällde en patient med svårtolkad sjukdomsbild eller en kollega, som kört fast i något vetenskapligt problem.

Som en av de äldsta medarbetarna har Hanson med sitt höga intellekt under många år varit en stimulerande av stora mått i det thorax-kirurgiska teamet. Hans ömtåliga och snastiga fränfalle innebär en stor förlust för kamratkretsen och för den vetenskapsgrupp som han lidelsefullt ägnat sig åt.

CLARENCE CRAFOORD

JORDFÄSTNINGAR

I Stefanskyrkan jordfästes på söndagen grosshandlare Johan Forsslund av kyrkoherde Simon Admund. Hovsångerskan Brita Hertzberg sjöng Våren. För familjen talade odontologie doktor Gösta Forsslund, för sysskonen tjänsteman Johan Nordström, för släkten inspektor Oscar Sjöström. Övermästare Arvid Bergqvist talade för Odd Fellowlogen 77 Olaus Petri, köpman Harald Lunell för Svenska handelsresandeföreningen, och direktör Gösta Abrahamsson för Nylén & Abrahamsson, Sollefteå.

Internationellt kända kirurger till tandläkarnas storkongress

Av NILS ÖHQUIST

Forskning i världsklass och delvis av helt unikt slag bedrivs nu av svenska tandläkare. En sådan forskare och praktiker är odont. dr Gösta Forsslund, Stockholm, som kommer att stå i centrum när Svenska tandläkaresällskapet begår sin 100-årskongress med många utländska gästinslag den 17-20 aug. Dr Forsslund kommer att tilldelas Sällskapets pris för sina viktiga forskningar om tandköttets kapillärer. Inslag av internationellt kända läkare hör till programmet: professor Herbert Olivecrona talar om neuralgier orsakade av trigeminius, ansiktets tregrenade känselnerv som kan orsaka svåra smärtor.

Bland övriga läkare som inbjudits att tala på kongressen kan nämnas docenten och bitr. överläkaren på Karolinska sjukhusets avdelning för käkkirurgi, med dr Gunnar Mårtensson. Aftonbladet kunde redan i fjol redogöra för hans ingrepp vid cancer i överkäken där vi i Sverige — tack vare ett förtjänligt lagarbete — har uppnått en läkningseffekt som med 10-15 proc. torde överstiga motsvarande resultat utomlands.

En annan framstående kongressdeltagare är plastikkirurgen och överläkaren på Karolinska, doc. Allan Ragnell. Båda deltar med synpunkter på käk- och ansiktskirurgi med särskild hänsyn till odontologens arbete.

Invärtesmedicinaren prof. Gunnar Biörck kommer för de utländska gästerna att redogöra för uppbyggnaden av vår samhällsliga hälsovård.

Gösta Forsslund

I programmet ingår också en demonstration av en brittisk tandläkare, H. Radin, som visar hur man också vid smärtsam behandling effektivt kan utbyta narkos av patienten mot hypnos.

Hypnos i tandläkarstolen kallas i England och USA hypnodontics. Hos oss är den speciellt lätta form av hypnos som tandläkare utomlands ofta tillgriper ett tämligen helt obrukat fält inom odontologien. En av de mycket få — kanske den ende — svenska tandläkare som använder hypnos i sin praktik är tandläkare Tage Persson i Halmstad som lärt metoden

i England. Aftonbladet har tidigare (13 mars) utförligt redogjort för dr Perssons arbetssätt.

Till dem som också väntas till den internationella kongressen hör den amerikanske forskaren Horace M. Miller. Han skall köra en film som visar transplantation av tänder. Också på det området ligger Sverige långt i täten: som Aftonbladet tidigare (13/9 1959) omtalat har tandkirurgen, tandläkare Ake Nordenram, tidigare knuten till Tandläkarhögskolan i Stockholm, nått mycket goda resultat i samband med ett 50-tal autoplastiska tandtransplantationer (flyttning av tand i en och samma människas mun).

En film av dr Nordenrams tandöverflyttningar har visats vid en internationell kongress om plastikkirurgi i London. Dr Nordenram kommer också att medverka med filmvisning vid den här kongressen.

Fluor eller ej?

Diskussionen för och mot fluorborstning av tänderna pågår alltför jämt intensivt världen över. Problemet kommer att belysas vid kongressen i Stockholm av den världsberömda forskaren Wallace D. Armstrong från Minneapolis.

Gäster har inbjudits från de nordiska länderna samt från bl. a. Italien, USA, England, Tyskland, Schweiz, Ungern och Australien. Kongressen har utformats som fyra intensiva arbetsdagar med bl. a. en speciell engelsk föreläsningsserie, filmvisningar och demonstrationer i programmet. Konserthuset blir kongressens högkvarter.

Tre fick dagsböter för illegal radio

De tre ynglingar i 17-18-årsåldern som innehaft illegala radiosändare i sina hem i Djursholm dömdes på onsdagen av södra Roslags häradsrätt till vardera 35 dagsböter för otillåten radiosändning och hela deras apparaturutrustning förklarades förverkad.

Ynglingarna erkände att de visste om att de gjorde något otillåtet då de höll på med sina sändningar. På hösten 1959 hade två av dem börjat bygga sina apparater och till julen var de klara och började sända. Till att börja med var inte ljudkvaliteten den allra bästa, men efter träning blev den bättre.

På varen fick fadern till en av de båda ynglingarna reda på vad sonen höll på med. Därmed blev det slut från den "sändarstationen" som kallade sig SM Adam. Den andra hette SM Harald.

... med i leken och byggde sig en sändare. Han började sända i stor skala varje dag. När radioverkets personal lyckades spåra upp sändaren hade han hållit på med sändningarna i en och en halv månad.

Fadern till en av pojkarne framhöll att de inte gjort någon skada. Aklaren såg dock att de mycket väl kunnat väla skada om de slarvat vid inställningarna. Han medgav emellertid att de var skickliga tekniker och motsatte sig inte att de dömdes enbart till böter.

Med. stud. LILLEMOR MODIG, dotter till direktör Eric Modig och hans maka, född Eero, Umeå, har ingått förlovning med trädgårdsarkitekten greve CARL-FREDRIK WACHTMEISTER, Stockholm.

Carl-Fredrik Wachtmeister
Lillemor Modig
Stockholm Umeå

Jörgen Öhman
Annika Forsslund
Gävle Storvik
Alicante 22/7 1961

fil kand Jörgen Öhman, Gävle, och Annika Forsslund, Storvik, dt tandläkare Bertil Forsslund och h m, f Johansson;

Direktör
Bland g

— Direk
blev livlig
måndagen
gen lång
legation s
tat honom
Västerbo
förbund
ordförande
Umeå stad
nom köpm
Norrlands
förening
den, Skel
ningen K
tör O. M
skohandla
handlare
Skandinav
relse gene
Denis Sur
huvudkon
Umeå tem
des av ing
mar, Väst
vaktade g
hansson o
Lundkvist

Direktör Modig fick massor av presenter på sin födelsedag. Bland gåvorna märktes ett C. M. Lindqvistporträtt av makan.

Dir. Modig hyllad

— Direktör Eric Modig i Umeå blev livligt uppvaktad när han på måndagen fyllde 50 år. Hela dagen lång kom delegation efter delegation sedan hans egna uppvaktat honom i ottan.

Västerbottens södra köpmannaförbund representerades av sin ordförande köpman Axel Axelsson, Umeå stads köpmannaförening genom köpman Victor Carlsson, Övre Norrlands skohandlars distriktsförening genom direktör Palmheden, Skellefteå, Fastighetsföreningen Köpmannen genom direktör O. M. Andersson, Umeå stads skohandlareförening genom skohandlare Carl-Gustaf Carlsson, Skandinaviska bankens lokalstyrelse genom ordföranden arkitekt Denis Sundberg, som även förde huvudkontorets i Stockholm talan. Umeå tennisklubb representerades av ingenjör Per Arne Tellhammar, Västerbottens Folkblad uppvaktade genom faktor Helge Johansson och annonschefen Tore Lundkvist, Västerbottens Kuriren

genom direktör Sven Tollin och annonskonsulent Hilding Rothelius, Hästens skofabrik i Uppsala genom direktör Larshanmar, Bäckström & Strömberg genom byggmästare Folke Bäckström, Byggmästare Olaus Forsberg representerade sin egen byggnadsfirma och Lantmannaförbundet uppvaktade genom direktör Byström, Bäcklunds varuhus genom direktör Harry Norrin, Utterstöms Järnaffär genom direktör Sture Utterström, Laxen AB genom direktör Bertil Bourwall, Johnssons Värme genom direktör Folke Bernhardsson, Holmströms Bilaffär genom direktör T. Holmström, Svenska Esso genom sin distriktschef Kalle Sandberg. Långa raden skofirmor var med i gratulanternas skara. Restaurang AB Esplanad fanns givetvis också bland gratulanterna. En hel rad enskilda uppvaktade också direktör Modig på hans födelsedag. På kvällen gav jubilaren middag för ett antal inbjudna gäster.

50 år fyller måndagen den 25 april direktör Eric Modig, Umeå.

Det är en ~~erfaren~~ och ungdomlig affärsman, som i förbifarten mellan sina ~~erfarna~~ uppgifter passerar denna milstolpe i livet. Hans

ungdom förflöt i en borgerlig och ombonad miljö i länsveterinärhemmet på Brogatan, men den förde inte med sig indolens och bekvämlighet. Snarare gav den impulser till ett verksamhetsbegär som kom skolarbetet att framstå som en

omsväng till framgången. Från läroverksstudierna kastade han sig djärvt in i affärslivet, grundade och förde fram Modigs skoaffär till en ledande ställning i branschen och gav sig ingen ro förrän han hade händerna fulla med andra uppgifter. Man finner jubilaren just nu som ordförande i Övre Norrlands skohandlareförbund, ordförande i Köpmannahuset i Umeå, ledamot i styrelsen för Västerbottens köpmannaförbund och ledamot i styrelsen för Skandinaviska bankens avdelningskontor i Umeå. Hans trädor sträcker sig vidare djupt in i K/B Morigs verkstäder och fastigheten Centrumhuset Tidigare

initiativtagare och medintressent i AB Laxens fisknätfabrik på Teg men har nu avvecklat detta engagement för att skaffa sig nya — ho vet hur många och varest. Det kan bara han själv hålla reda på. För tillfället består hans mest aktuella uppgift i att skapa ett av stadens största affärshus (med shopping center) i den äldre avdelningen av Centrumhuset, ett miljonföretag som skulle avskräcka vilken ungdom som helst men fascinerar oemotståndligt en så verksam natur som Eric Modig ännu i 50-årspassagen.

Vid sidan om affärslivet hinner han med att vara en omtyckt Frimurare-broder och en sann rotaryan, en sällskapsmänniska engagerad överallt och därtill en aktiv tennisspelare, skidåkare och utövare av diverse motionsidrotter som kunde ta mus-ten ur vem som helst utom Eric Modig. Han äger utom sin energi och framåtanda också koncellians och "gosselyne, hoppfull håg och fantasi". Det har besegrat mycket motstånd och givit honom

3 april 1960

trogna vänner, som utan avund önskar honom fortsatta framgångar.

E. H.

Regementsveterinär Torsten Modig med en stingande tagg, som ofta satt kvar i hundarnas skinn som minne av nappatag med ovänligt sinnade. I förgrunden till höger en arabisk kaffepetter.

at den snabbt svällande strömmen av studenter, akademiska lärare och annan personal. I första hand aktualiseras frågan om ökade lokalut-

Forts. sidan 6, spalt 5.

Historiskt yxfynd vid Vilhelmina

Henning Strömberg i Karlsbacka, Vilhelmina, blev litet förvånad härom dagen, när han sparkade bland stenarna vid stranden till Ängermanälven, där den rinner ut i Volgsjön. Han hittade då en sten, som bar alla tecken till att vara ett fynd från stenåldern. Stenen var avlång och av drygt en knytnäves storlek. Runtom den hade en ganska ordentlig fördjupning skafts upp, tydligen som fäste för ett skaft och en sammanhållande vidja. Det var inte en yxa utan snarare en slags klubba. Fyndet gjordes vid den så kallade Joffaudden vid Högvallviken på norra Älvstranden. Tidigare har liknande fynd gjorts nära intill och en annan Karlsbackabo, Elin Lindberg, hittade för några år sedan en flintspets där. På området tror man att det finns en gammal lapsk boplatz och talrika fångstgropar i närheten tyder också på att människor vistats där sedan urminnes tider. Att Strömberg fann klubban beror bland annat på det nuvarande låga vattenståndet i Volgsjön.

'Virvelvinden från Umeå' städade fint i Gaza-lägren

Brunbränd som en arabisk shejk kom i dagarna regementsveterinär Torsten Modig hem till Umeå efter ett halvårs arbete i UNEF:s tjänst i Gaza. Han hade till uppgift att övervaka hygien vid förläggningarna hos FN-styrkan, särskilt livsmedelshygien, tjänsten officiellt benämnd Veterinary Officer and Food Hygien Adviser. Han skulle inte vara son till den norländske hygien-aposteln Johannes Modig om han funnit sig stillatigande i de olater, som förekommer i köken i Orienten. Bara efter några dagar benämndes han Virvelvinden från Umeå, som likt en tromb städade i förläggningarna.

Härom skall man inte citera honom själv — han säger inte mycket om sig själv — utan låna några satser ur svenska bataljonens pigga tidning Kamelposten. Den berättar urusom han knappast hunnit landa förrän han för "som en tromb genom Gaza-tillvaron, drog pekfinger-ränder i tvättställsavlageringar, synade köksredskap, och servitörsnaglar, konstaterade avsaknad av hand-

Forts. sidan 14, spalt 3.

Sovjetbro med vapen till Laos

Washington (TT-Reuter) Den sovjetiska luftbro som transporterar vapen och andra förnödenheter till de laotiska rebellstyrkorna har intensifierats avsevärt de senaste dagarna, uppges det på officiellt håll i Washington.

Man understryker i den amerikanska huvudstaden att den ryska åtgärden knappast kan betecknas som något positivt svar på Storbritanniens krav på ett vapenstillestånd.

Så här kan det se ut vid taggråden, som omger ett truppläger i Gazaområdet — fattiga beduiner i väntan på att en smula skall falla från soldaternas bord.

Virvelvinden...

Forts. från sidan 1.

fat i allt för många kök, gick holmgång i restaurangers köksregioner och lät talet flöda:

— Det här duger inte! Här måste bli rent!”

Det framgår av Kamelpostens skildring att veteranerna till en början tyckte att det hörde till livet i Orienten att ha litet ont i magen. Men snart hade han allt fler med på sina idéer. Det måste vara bättre att förebygga en maginfektion än att bota den, det var hans resonemang. Och till den ändan rekommenderade han kokta grönsaker för alla förbanden där nere utan att fördenskull beröva mannarna apelsinerna, bananerna och andra skalfrukter.

Det faller sig litet svårt för en neutral tjänsteman i officiell ställning att intervjuvägen avslöja detaljer i den bristfälliga hygien hos somliga förband, som måste anlita arabisk arbetskraft i sina kök. Men ett karaktäristiskt faktum måste få andragas. Av 26 kylskåp, oumbärliga i dessa heta trakter, befanns 24 satta ur funktion! Man nyttjade dem bara som förvaringsplats för sånt som behövde skyddas för råttorna.

Han hade också att kontrollera hotell, som stod till styrkans förfogande för rekreation. Här om säger Kamelposten: "Leavehotellen är också

föremål för hans omsorg och ingen aldrig så flödande orientalisk värtighet kan förmå honom att vika från sina ståndpunkter. Men främst ser han givetvis till att UNEF:s egen livsmedelskedja är oantastlig ur hygienisk synpunkt. Den kedjan börjar i ett stort fryshus i Port Said, dit matvarorna från hela världen — kött från Nya Zeeland tex! — förs från fartygen. Där har major Modig framtvingat en storstädning, som dessutom resulterade i förmånligare hyra för UNEF. Sedan förs de djupfryssta varorna med mycket förnämliga frysbilar till Rafah och därifrån distribueras de till kontingenterna. Men major Modig släpper dem inte ur sikte förrän de ligger på soldaternas tallrikar. Varje omlastning och matbehandlingsmoment innebär en föroreningsrisk. Därför kontrolleras kökspersonalens hygien noga. Och majoren har sett till att det finns tvättmöjligheter överallt där det behövs”.

Den lilla soldattidningen gör alltså veterligt vad hans många vänner i Umeå väl känt till — om någon kommit på rätt plats i Gaza så var det när Torsten Modig blev Veterinär Officer and Food Hygien Adviser.

Han har sett på Främre Orienten ur mer än bara hygieniska aspekter. De sociala kontrasterna stack honom bjärt i ögonen. Fattigdomen är stor och utbredd bredvid palats

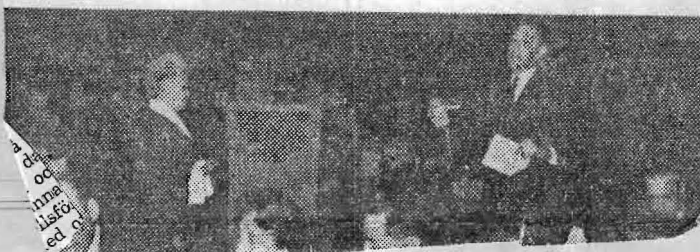
och rikemanshus. Intill en del lyxvillor i Gaza logerade 16 personer året om i en risikoja.

Och när patrullerna i sina jeepar färdades längs gränsen för att hålla uppsikt så att inga intermezzon behövde uppstå, kom beslöjade kvinnor fram ur öknens sanddyner som genom en förtrollning. Man kunde inte se dem förrän de plötsligt dök upp med sina ansikten väl dolda och med sitt vattenkrus på huvudet. Vatten var för dem livselixiret, underdånigheten en naturlig inställning i dessa trakter med manssamhällets alla ytterligheter starkt accentuerade. När man anställde kvinnor att servera turister på ett egyptiskt hotell var det en naturlig sak att männen serverades först. Hotellledningens påpekande att damerna skulle serveras först åtlöddes nog men då reagerade männen genom att vägra anlita hotellets tjänster. Kvinnans ställning i rang med husets katt är ett av de mest beklämmande intryck som en svensk har med sig hem.

Men det finns också positiva drag. Dit räknar Torsten Modig intrycken från Beirut, den moderna staden inte långt från Libanons gröna cedrar, säte för den fria handeln på Främre Orienten, sköld av Medelhavets grönbå blå bøljer och med evig snö skytande i fjärran på de höga bergen. Skönhetsynen från Beirut står för honom som ett av de få underlag en resenär i våra dagar har med sig hem för att söka drömma om Orienten som landet som födde sagorna ur Tusen och en natt.

— Det har varit en tjugisig tjänst. Den ville jag inte ha ogjord, säger han. Och Kamelposten ger honom betyget att ha varit "så effektiv att han om någon är värd sin UNEF-medalj”.

Yxberg

N. G. Stensskog, Kävlinge.
Tandläkarhögskolorna. T doc i tand-
kir v tandläkhögsk i Sthlm h förordn
odent dr G Forsslund.
Televerket. En eo byrådirjt i Ae

DÖDE

Vår älskade mor,
farmor och mormor

Alma Modig

f. Ericsson

* 3/12 1883

† 16/6 1963

Umeå den 17 juni 1963.

**ERIC och GRETA
TORSTEN och ELSA
GUNVOR och GÖSTA
SVEN**

Helga

Barnbarnen

Syskon, släkt och många
vänner.

Tider må komma, glida hän, för-
svinna,
Släkt må följa släkters gång.
Aldrig förstummas tonen från
himlen
I själens glada pilgrimssång.

Jordfästning äger rum torsda-
gen den 20 juni 1963, kl. 15.00
i Heliga Korssets kapell, Umeå.
De, som önska övervara jord-
fästningen kunna samlas i hem-
met, Brogatan 2, Umeå, kl. 13.30.
Meddelas endast på detta sätt.

I stället för blommor kunna
bidrag lämnas till Länsvete-
rinär Johannes Modigs min-
nesfond vid Veterinärhögsko-
lan. Insättning kan ske på
Skandinaviska Banken, Umeå.

UPPVAKTNINGAR

All ev. påtänkt
uppvaktning

på min födelsedag undanbedes.
Obs.! vänligt men bestämt.
TORSTEN MODIG
Skolgatan 93, Umeå

All ev. uppvaktning
på min födelsedag undanbedes.

BRÖR KARLSSON
Sörfors, Brännland

All ev. uppvaktning
på min födelsedag undanbedes.

SÖREN OLSSON
Högås, Bjurholm

OECD-länder skall sammantråda re-
sultat för att se om de snart

DÖDSFALL

17/663

Alma Modig, Umeå. I en ålder av
79 år avled på söndagen fru Alma
Modig, f. Ericsson, Umeå, maka
till framlidne länsveterinär Johan-
nes Modig.

Hon var född
i Storsävarträsk,
där fadern var
flottningschef.

Som ung utbild-
ades hon till sjuk-
sköterska vid
Umeå stads lasa-
rett, då i Brogår-
dens lilla sten-
byggnad, och
skickades därefter
till Sabbatsbergs
sjukhus för spe-
cialutbildning till operationssköter-
ska. 1907 gifte hon sig med den ny-
examinerade veterinären Johannes
Modig. Nyland, Drottningholm och
Södertälje var sedan makarnas bo-
stadsorter innan de 1923 återkom
till Umeå.

Fru Modig ville ogärna synas
utåt; det var henne nog att vara
det stöd som hennes rastlöst verk-
samme make behövde i hemmet och
skapa trivsel för barnen. Sina ide-
ella intressen utövade hon i stillhet.
Sedan mer än femtio år var hon
organiserad i nykterhetsrörelsen.

det kyrkliga arbetet sökte hon
främja bl. a. genom intresserat del-
tagande i syföreningsarbetet.

Närmast sörjande är tre barn,
Eric direktör i Umeå, Torsten regem-
entsveterinär i Umeå och Gun-
vor, maka till docent Gösta Forss-
lund, Djursholm.

Prekese

Alma Modig, Fru Alma Modig,
Umeå, avled i söndags:

Hon var född
1883, dotter till
flottningschefen
G. A. M. Ericsson
och hans maka,
född Sandberg
samt var änka ef-
ter länsveterinär
Johannes Modig.
Hon var utbildad
sjuksköterska.

Närmast sörjes
hon av två söner, Eric, direktör och
Torsten, regementsveterinär, båda i
Umeå, dottern Gunvor, maka till
överläkaren, docent Gösta Forss-
lund, Djursholm, sonhustrur, barn-
barn samt syskon. Svd 19/63

Jörgen Öhman
Annika Forsslund
Gävle
Mottagn. 10/3 Landsväg. 24,
Storvik, 17/3 Engelbrektsgå-
tan 6, Gävle. Vigsel i Ovan-
sjö kyrka 6/4 kl. 16.30

Erling Rausti
Madeleine Pawlo
Nacka
Sollentuna
Stockholm 21/12 1963

KOSTYMER i svensk
kampanjer

Lysning:

för tandläkare Hans G Forsslund,
Djursholm — son till docent Gösta
Forsslund och hans maka Gunvor,
född Modig — och resebyråjänste-
man Titti Forssman, Karlstad, dot-
ter till tandläkare Ingvar Forssman
och hans maka Karin, född Jansson:

Folke Hoflund

vår älskade

* 27 November 1902
† 20 Februari 1964

INGA
KERSTIN och GÖRAN
Jonas
STAFFAN
Syskon, släkt och vänner

Jordfästningen äger rum
Torsdagen den 27/2 1964
kl. 12.30 i Norra krematoriet.

Tänk på Frimurarhemmet,
Lidingö, Pg 51702.

F Hoflund, Revisor Folke Hoflund, Stockholm, har avlidit i en ålder av 61 år.

Han var född i Borgholm. Efter studentexamen i Kalmar och civilskonomexamen vid Handelshögskolan i Stockholm samt praktiska studier i USA, England och Sverige blev han 1930 auktoriserad som revisor. Han har sedan 1932 varit anställd vid Bohlins Revisionsbyrå, där han blev delägare 1935 och efter byråns ombildning till aktieföretag ledamot av styrelsen samt dess vice ordförande. Närmast sörjes han av maka Inga, dottern Kerstin, gift med arkitekt Göran Kocken, Roslags-Näsby, söner Staffan samt syskon.

Härmed har vi den smärtsamma plikten meddela, att vår mångåriga delägare och vice ordförande i vår styrelse

Folke Hoflund

efter en kort tids sjukdom
avlidit den 20/2 1964

BOHLINS REVISIONS-
BYRÅ AB

Sven Hoflund

* 11 augusti 1906
† 12 juni 1979

Bålsta i juni 1979

ANNALISA
Paaavo med familj

*Ej med klagan skall ditt
minne firas
Ej likt dens, som går och
snart skall glömmas.*

Jordfästningen har ägt rum.
Gravsättning på Ljungby
kyrkogård i Kalmar.
Djursjukhuset i Helsingborg
låg Sven Hoflund varmt om
hjärtat — pg 380 12-1.

TANDSTING 1982
3-82

Pensionärlunch

på

Ulvunda Slott

Måndagen den tredje maj hölls den traditionella lunchen för föregående års pensionärer.

För ovanlighetens skull var det en vacker vårdag och Ulvunda slott visade sig från sin allra bästa sida.

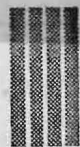
Den delikata menyn bestod av en ananasentré dekorerad med räkor och som huvudrätt skinktimbal med murkelsås. Som avslutning serverades kaffe med chokladbiskiver.

Det var tandvårdsnämndens ordförande, landstingsrådet Peggy Lagerström som önskade smaklig måltid och som höjde välkomstskålen.

Under livligt prat om minnen från klinikerna och undringar om vad gamla arbetskamrater gör nu för tiden, avnjöts lunchen.

Gösta Forslund höll ett briljant tacktal från pensionärerna, eller jubilarerna, som han föredrog att titulera det celebra sällskapet. I Spanien kallas nämligen pensionärer för "jubilaros". Och varför inte? Bli inte förvånade om Ni i Tandsting om ett år får läsa om årets "jubileumslunch"!

HÖRT i RADIO

Mellan två buffertar

har huvudpersonen i Hilding Pavlos radiopjäsa "Loke" hamnat. Den ena bufferten är det som varit, den andra är det som kommer. Han är tekningslärare med en oförlöst längtan att bli och vara fri konstnär. En konflikt med eleverna utlöser en flykt från schema och skolplikter; den för till Portugal, där han skall måla och komma till klarhet med sig själv. Men ensamheten och upplevelser som kastar en blyxtbelysning över hans situation blir outhärdliga — han återvänder till sin villa i förorten utanför Stockholm och läser dörren till sitt rum. Där sitter han, medan dottern, hustrun och svågern försöker komma fram till en lösning. Den välanpassade svågern, läkare med fasta principer, vill ha honom tillbaka till det normala, till regelbundna vanor, men ger inget recept om hur det skall gå till. Hustrun verkar kylig, avvaktande, ständigt sysselsatt med sina patientkort. Hon faller en del föraktfulla ord om sin man i samtal med dottern men är i grunden lojal mot honom.

Dottern står helt på faderns sida — vill han slå sig loss från skolarbetet så skall han göra det, menar hon. Själv flyttar hon hemifrån och lämnar åt föräldrarna att klara ut sin situation.

Svågerns anpassningsfilosofi kommer inte att hålla; den är bara en bekväm undanflykt från konflikterna. Dotterns deltagande blir en medkänsla på distans. Hustrun kommer inte att kunna hjälpa honom, därtill är hon alltför fordrande och egoistisk. Kanske är det mannens egen lojalitet med skoleleverna — de små räskinnen i skolans fängelse — som kommer att hjälpa honom in i ett produktivt förhållande igen. Slutreplikerna ger åtminstone en antydning här om.

Bortsett från en del besynnerligt formulerade och lätt osannolika fragment av inre monologer hade Hilding Pavlo funnit en äkta ton i denna pjäs om Loke som opponeerar sig mot konformismens värld.

Jan-Olof Strandberg spelade tekningslärarens roll och lät med sina skenbart enkla och vardagliga tonfall hela konfliktsituationen framstå i klar belysning. Hustruns roll spelades av Anita Björk på ett lika övertygande sätt. Anita Wall hade de rätta tonfallen för tonår flickan som genomskådat de vuxnas lite schabbiga förehavanden, och Gösta Prüzeliuss spelade svågerns roll med välberäknade nyanseringar. Erland Josephson hade regisserat föreställningen med varsam hand och god blick för helheten.

GÖSTA FORSSTRÖM

Sven Hoflund död

Blev tidigt berömd idisslar-forskare

Professor emeritus Sven Hoflund, Vattunöden, Bålsta, har avlidit efter en längre tids sjukdom 72 år gammal. Han föddes i Högby på Öland och var son till kontraktsprosten Rudolf Hoflund och hans maka Blenda, född Ringberg. Efter studentexamen i Kalmar 1925 inskrevs han samma år vid Veterinärhögskolan där han utexaminerades 1930 och disputerade för veterinärmedicin doktorsgrad 10 år senare. 1935—1949 var han laborator vid Veterinärhögskolans institution för obstetrik och bujatrik samt från 1949 till sin pensionering 1969 professor i medicin för idisslare. Han var ledamot i veterinärstyrelsens vetenskapliga råd 1950—1969, jordbrukets forskningsråd 1957—1966, renforskningsnämnden 1960—1969, färfforskningsnämnden 1962—1974, lantbruksstyrelsens fårskötselns nämnd 1964—1969 samt FAO-expert i Indien 1964—1965 och ledamot av Skogs- och Lantbruksakademien från 1953.

Sven Hoflund ägnade hela sin aktiva tid åt sitt Alma Mater. Han var en briljant pedagog, en mycket uppskattad föreläsare och framstående forskare.

Doktorsavhandlingen "Untersuchungen über Störungen in den Funktionen der Wiederkäuermagen durch Schädigung des N. Vagus verursacht", var ett mammutarbete utfört under en epok då doktoranden själv fick göra alla experiment och undersökningar på egen hand. Detta arbete, som klargjorde många funktionsstörningar i idisslarnas komplicerade magsystem, gjorde honom snabbt internationellt känd.

För Hoflund var inte doktorsarbetet slutsteget i den vetenskapliga produktionen. Tvärtom fortsatte han intensivt ofta med en mycket praktisk inriktning i sina problemställningar.

Följdriktigt inrättades också en fristående lärostol åt honom i idisslarnas medicin 1949. Som

ra inom den samma år förstatligade distriktsveterinärorganisationen.

Många nationella och internationella hedersbetygelser fick han mottaga. Bl. a. var han hedersledamot i Finlands och Sveriges Veterinärförbund. Mest värdesatte han nog hedersdoktoratet vid Veterinärhögskolan i Hannover som förlänades honom sommaren 1978 vid Hannoverfakultetens 200-års jubileum.

Sveriges veterinärer sörjer en av alla högt uppskattad vänfast kollega som gjort betydande insatser för svensk och internationell veterinärmedicin och husdjurskötsel.

Sven Hoflunds efterlämnade är makan Anna-Lisa, född Sörensen, system Ingegerd Hellman med make samt adoptivsonen Paavo med familj.

FRITZ SEVELIUS
F. chefveterinär vid
Djursjukhuset i Helsingborg

A
F
d
n
F
d
s

me
rik
m
oc
re
F
s
e
s
t
s
s
s
f
v
l
t
I
F
Z
h
o
u
t
m
S
n
F
c
h
a
j

na ger åtminstone en antydning här-
om.

Bortsett från en del besynnerligt
formulerade och lätt osannolika
fragment av inre monologer hade
Hilding Pavlo funnit en äkta ton
i denna pjäs om Loke som oppone-
rar sig mot konformismens värld.

Jan-Olof Strandberg spelade
teckningslärarens roll och lät med
sina skenbart enkla och vardagliga
tonfall hela konfliktsituationen
framstå i klar belysning. Hustruns
roll spelades av Anita Björk på ett
lika övertygande sätt. Anita Wall
hade de rätta tonfallen för tonårs-
flickan som genomskådat de vux-
nas lite schabbiga förehavanden,
och Gösta Prüzelius spelade svä-
gers roll med välberäknade nyan-
seringar. Erland Josephson hade
regisserat föreställningen med var-
sam hand och god blick för hel-
heten.

GÖSTA FORSSTRÖM

Untersuchungen über
Störungen in den Funk-
tionen der Wiederkäu-
ern durch Schädigungen
des N. Vagus verursacht",
var ett mammutarbete utfört
under en epok då dokto-
randen själv fick göra
alla experiment och un-
dersökningar på egen
hand. Detta arbete, som
klargjorde många funk-
tionsstörningar i idiss-
larnas komplicerade
magsystem, gjorde ho-
nom snabbt internatio-
nellt känd.

För Hoflund var inte
doktorsarbetet slutste-
nen i den vetenskapliga
produktionen. Tvärtom
fortsatte han intensivt
ofta med en mycket
praktisk inriktning i sina
problemställningar.

Följdriktigt inrättades
också en fristående läro-
stol åt honom i idisslar-
nas medicin 1949. Som
emeritus ägnade han sig
åt forskning över fårens
beteende.

Hoflund företog under
åren många studieresor.
Han har besökt flertalet
öst- och västeuropeiska
länder, Nordamerika,
Australien, Nya Zeeland,
Sydafrika m. fl. samt un-
dervisade på FAO-
uppdrag veterinärmedi-
cine doktorer i Indien
under ett halvårs tid.

I sin krafts dagar an-
sågs Sven Hoflund som
den svenska veterinärkä-
rens mångkunnigaste
medlem. Han var alltid
beredd söcken som helg,
dag som natt att bistå
sina kolleger med goda
råd.

Sven Hoflund var av
naturen blid, blygsam
och tillbakadragen. Detta
hindrade inte att man
gärna fylkades omkring
honom och lyssnade till
hans livfulla berättarta-
lang. Så var det under
studenttiden och så blev
det under mannaåren.

Sven Hoflund hade ett
starkt rättspatos och tve-
kade aldrig att "beträda
barrikaderna" vid orätt-
färdigheter. Så var han
en ivrig förkämpe för och
en av initiativtagarna till
bildandet av Sveriges
Yngre Veterinärers För-
ening 1934. Dess första
åtgärd var att kämpa
fram rimliga inkomstför-
hållanden för de unga
obefordrade veterinärer-
na när de skulle vikarie-

chef. När-
arna Ingrid,
direktör Max
och Birgitta,
skådespelare
teborg, söner-
Stockholm, och
s, Stockholm,

F. musikfan-
dberg, Gävle,

03 i Sollefteå.
vid T

LYSNING

Hindersprövningsintyg

Hans Forsslund
Titti Forssman
Djursholm Karlstad
Mottagning 3/5 kl 15—17,
Hamngat. 26 A, Karlstad.
Vigsel i Täby kyrka 30/5

Ake Gidlund
Ruth Norberg
Vällingby 21/4 1970

Danderyds sjukh. 21/4 1970

En SON

Elisabeth och Jan B
född Bergill Tullberg
Karolinska sjukh. 21/4 1970

En DOTTER

Carina och Thorbjörn Wall
född Melbeus
Danderyds sjukh. 21/4 1970

En SON

Ulla och Berth
Allmänna BB 23/4 1970

I Resele kyrka vigdes på lördagen planeraren Gunnar Gösta Forsslund och fröken Barbro Yvonne Strömkvist, Vallentuna. Bruden är bördig från Resele. Tärna var brudens tvillingssystem, undersköterskan Rigmor Strömkvist och marskalk var studeranden Håkan Tängnander. Komminister Åke Norén förrättade vigseln. Bröllopsmusiken utfördes av fröken Birgit Svensson och musiksergeanten Gunnar Stålhand.

I Resele kyrka vigdes på lördagen planerare Gunnar Gösta Forsslund och frk Barbro Yvonne Strömkvist, båda från Vallentuna men bruden bördig Resele. Vigsleförrättare var pastor Åke Norén. Såsom tärna respektive marskalk fungerade en tvillingssystem till bruden Rigmor Strömkvist och stud. Håkan Tängnander. För bröllopsmusiken svarade frk Birgit Svensson på orgel och regionsmusiker Gunnar Stålhand på trumpet.

I Resele kyrka vigdes på lördagen planerare Gunnar Gösta Forsslund och frk Barbro Yvonne Strömkvist, båda från Vallentuna men bruden bördig Resele. Vigsleförrättare var pastor Åke Norén. Såsom tärna respektive marskalk fungerade en tvillingssystem till bruden Rigmor Strömkvist och stud. Håkan Tängnander. För bröllopsmusiken svarade frk Birgit Svensson på orgel och regionsmusiker Gunnar Stålhand på trumpet.

Fantasi och mångsidighet präglade hans formgivning

Konstnären professor Stig Lindberg, Stockholm, har avlidit i en ålder av 65 år. Han var sedan 1949 konstnärlig ledare vid Gustavsbergs porslinsfabrik. Sedan ett par år har han bott växelvis i Italien och Sverige. Som närmas- te anhöriga efterlämnar han barnen Vibeke, Marita och Lars.

★

Stig Lindberg föddes i Umeå, son till länsarbetsdirektör Herlof Lindberg och hans hustru Lydia. Efter genomgång av Tekniska skolan i Stockholm och studier i Paris kom han 1937 till Gustavsbergs fabriker och blev konstnärlig ledare där 1949. Åren 1957-70 var han dessutom huvudlärare vid Konstfack. 1970 erhöll han professors namn. Han har utfört en rad arbeten i olika offentliga lokaler, bl a Nacka sjukhus, centralskolan i Burträsk och i stads- huset i Umeå. Dessutom dekora- tioner bl a vid Alfa-Laval i Tum- ba, Kabi i Stockholm, hotellet St Jörgen i Malmö, LO-skolan, Has- seludden och Folksam i Stock- holm. Utställningar i keramik och textiltryck, emaljmalningar och grafik har han haft på olika platser i Skandinavien samt i Frankrike, Schweiz, Italien, Tyskland, Holland, England, Ja- pan och USA.

Stig Lindberg är representerad på Nationalmuseum, på museer i Oslo och Köpenhamn, i Victoria and Albert Museum i London, Museum of Art i New York mfl museer.

★

Sedan 1937 var Stig Lindberg knuten till Gustavsberg. Hans fantasi och skaparkraft förskaf- fade honom ställningen som konstnärlig ledare i AB Gustavs- berg och som professor i kera- misk formgivning.

Han är internationellt känd och erkänd och har belönats med guldmedaljer och andra utmär- kelser för sin formgivning av ke- ramiska produkter från serviser till unikt stengods. Hans insatser som formgivare präglas av en sprudlande fantasi och en otrolig mångsidighet. Vi hittar hans glada signatur Stig L på offentliga utsmyckningar i keramik, på matserviser, på tryckta tyger, bokillustrationer, spelkort och en lång rad andra konst- och nyt- toprodukter.

I mer än fyrtio år har hans verksamhet stimulerat utveck- lingen och formgivningen i Gus- tavsberg. När vi får veta om hans plötsliga bortgång så blandar sig med saken den sorgen den starka känsla av den vitalitet och skaparlust han utstrålade när han för bara en kort tid sedan utvecklade alla planer han hade för spännande projekt. Hans iver och ungdomliga entusiasm känns nästan fysiskt kvarvarande, och överklig känns tanken att han lagt ner ritstiftet för alltid.

Många av hans verk lever kvar och kommer att fortsätta att glädja människor i tusentals. Vi hans vänner och arbetskamrater är tacksamma för allt som han hann skänka under sina många verksamhetsår och sörier att han

"Lekfullhet och lidelse"

Stig Lindbergs rörliga inge- nium passade exakt in i konstin- dustrins och konsthantverkets mångfasetterade värld. Där är material och teknik, praktiska behov och estetiska värderingar pusselbitar som formgivaren måste påverka och lägga på plats för att skapa produkter som pas- sar människor, marknader och maskiner. Stig Lindberg spelade intensivt på hela registret och blev en lysande fasett i den guld- ålder för svensk formgivning som karaktäriserade decennierna efter 1930-talet. På Gustavs- berg blev han "andragenerationen", arvtagare till pionjären Wilhelm Käge, och kunde som konstnärlig ledare från 1949 bredda sitt och sina kollegers in- flyttande över den expanderande produktionen.

Men Lindberg arbetade också hårt och helhjärtat under 60-talet för att utbilda en tredje genera- tion keramikere på Konstfacksko- lan. Tiden ville för övrigt aldrig räcka till för honom under de nära fem decennier som han ständigt arbetade med vardags- vara, unika pjäser och offentliga utsmyckningar.

För Stig Lindberg var Gustavs- bergs fabriker sedan 1937 en konstant utmaning, ett fält att slåss på för sina idéer och sin formgivning. Det kunde gälla att utnyttja benperslinet till gränsen för det möjliga, att ge form åt ett nytt flamsäkert keramiskt mate- rial, att göra en rationell servis i plast, nya glasyrer för ateljé- stengods eller att använda bad- karsfabrikens emaljerade stål- plåt för sitt måleri.

För Stig Lindberg blev Gus- tavsberg också sprängbrädan ut i världen till hedersbetygelserna och guldmedaljerna från Milanos Triennaler, till glädjen att få en helsida i New York Times eller att göra en keramisk enmans- show i Japan.

Stig Lindberg hade en sällsynt koncentration av egenskaper: ett egensinnigt artisteri och en orna- mental fantasi, en lyhördhet för tidsatmosfären och en konstruk- tiv klartänkthet. Och alla hans medarbetare minns honom som en skojfrisk och argumentstark debattör i det interna samar- betskriget med marknadsförare och tekniker.

Han ville vara allt inom sitt fält, och blev det i hög grad: kera- miker, tecknare, illustratör, må- lare, mönstergivare för textilier, gästartist inom glas- och metall- industrin, industrial designer för radio- och TV-apparater. Kanske är hans funktion från 40- och 50- talen den som lyser klarast i min- net: de världliga fajanserna och lätt surrealistiska stengodsskulptu- rerna, de anti-klassiska kärnen i oppositionella former, poetiska tygtryck, kapriciösa barnboks- teckningar och, bland allt detta, vardagsmödande, funktionella serviser för svenska folket.

Men jag minns också de följande årens okuvliga vilja att vid- makthålla och bygga ut den posi- tion han erövrade både åt sig och Gustavsberg, inte minst den eu- ropeiska marknaden, där kon-

terial kunde ge. Han var också ständigt uppmärksam på tidens tecken och hur de kunde tolkas i unika pjäser eller serieproduk- tion. Han hade en flödande vitali- tet och en stark tro på sig själv — "klippanischer" kallade han det, eftersom han var från Umeå — och såg sin omvärld i hög grad ur sin egen konstnärlighets synvin- kel. Under årens lopp charmera- de han tusentals besökare i sin ateljé med sin spiritualitet och okonventionella öppenhet. Lek- fullhet tycktes vara hans insig- nium. Men under den fanns en rastlös frenesi, en lidelse att för- vandra de sprudlande ingivelser- na till varaktiga monument. Den na lekfullhet och lidelse gjorde honom till en av de ledande i dustrikonstnärerna i sin gene- tion.

ARTHUR H. ORSTEDT

kyrkan, Uppsala, vigdes
jur kand *Mats Karlsson*
— son till folkskollärare
Karén och hans maka
Willner, Hamrånge
mag *Ann-Christine*
Uppsala, dotter till dis-
ta Eriksson och hans
maka, född Skoglund, Gävle.

På lördagen förrättades vigsel i
Lidingö kyrka mellan jur kand
Raoul Telander, Lidingö — son till
framlidne advokaten *Bo R. Telan-*
der och hans maka *Margot, Nacka* —
och chefssekreterare *Pia Forsell*,
Lidingö, dotter till direk-
tör *Stig Forsell* och hans maka
Karin, Norra Lagnö.

kyrkan, Västerås, vigdes
jur kand *Göran Helmer*
— son till leg lä-
Helmer och hans maka
Dahlin — och re-
gareta *Lange*, Stock-
er till ingenjör *Nils*
hans maka *Anna-Greta*,
dd *Johansson*.

I Djursholms kapell vigdes på
lördagen ingenjör *Håkan Holm-*
gren — son till fabrikör *Wolger*
Holmgren och hans maka *Gunda*,
född *Lundgren*, Almö — och små-
skollärare *Anne-Marie Forsslund*,
dotter till docent *Gösta Forsslund*
och hans maka *Gunvor*, född *Mo-*
dig, Djursholm.

odont. kand. Gösta Forslund, Stock-
holm, och fröken Gunvor Modig, Stock-
holm, dotter till länsveterinär J. Modig
och hans maka, född Eriksson, Umeå;
stud. mag. Karl Eriksson, Umeå.

Gösta Forslund
och
Gunvor Modig.
Stockholm den 5. 12. -39.

N n:r 69 måndagen 24 mars 1941.

Lysning:

— Lysning har tillkännagivits mel-
lan leg. tandl. Gösta Forslund, Stock-
holm och fröken Gunvor Modig, dot-
ter till länsveterinär Johannes Modig,
Umeå, och hans maka född Ericsson.

— Lysning har tillkännagivits mel-
lan köpmannen Carl-Ivar Wenner-
holm, Halmstad, och fröken Signe
Östlund, Umeå.

Lysning har tillkännagivits mel-

Leg. Tandläkare
Gösta Forslund
och

Gunvor Modig.

Stockholm. Umeå.

Påskafton.

I brudstol *

Tandläkare Gösta Forslund, Stockholm,
med maka, Gunvor, f. Modig, dotter till
länsveterinär J. Modig, Umeå, och hans
maka, f. Ericsson. Vigsel i Stefanikyrkan
i Stockholm. (Foto: Ateljé Wahlberg,
a.-b., Stockholm.)

Leg. tandl.

Gösta Forslund
Gunvor Modig.

Stockholm. Umeå.
Vigsel i St. Stenfanskyrkan,
Stockholm påskafton.

påskaftonen i St. Stenfanskyrkan i
Stockholm mellan leg. tandläkaren
Gösta Forslund och fröken Gunvor Mo-
dig, dotter till länsveterinären Johan-
nes Modig och hans maka, född Eric-
son, Umeå. Vid intåget i kyrkan utför-
des från orgelläktaren Brudkören ur
Lohengrin, varefter fröken Maj-Britt
Forslund sjöng Lovsång av Beethoven.
Vigsel förrättare var komminister Tor-
sten Folke. Efteråt sjöng fröken Fors-
lund Folkvisa av Merikanto och vid ut-
tåget spelades bröllopsmarschen ur En
midsommarnattsdröm. Bruden bar en av
brudgummen förfärdigad brudkrona av
elfenben. Kyrkomarskalkar voro tandlä-
kare Bertil Forslund och vet. kand. Tor-
sten Modig. Senare gävo brudens föräld-
rar middag i Herrgårdsvåningen på
Skansen;

aktuarien Yngve Eriksson, Umeå.

har utförts av

Gamla träd

Kladda med spån
Fästigheternas vindskupor var in-
gjorda med omsorg eller ett båda
märke till ett 35-
40-årigt knäppest
för värdskapet
ensera upp värd-
mot Skolgatan ut-
er man tydligt har
och det blir i gult
landets husen nu

i Sita
gen mellan
lin, Vendelsö — son till hr Anders
Wallin och hans maka Gun — och
sjukvårdsbiträdet Ewa Bennerstam,
Stockholm, dotter till hr Roland
Bennerstam och hans maka Ingrid;

på lördagen i Danderyds kyrka
mellan teknolog Mikael Wallin,
Växjö — son till distriktsåklagare
Folke Wallin och hans maka Gun-
hild, född Breimer — och tekno-
log Marie-Louise Olstedt, Djurs-
holm, dotter till civilingenjör Six-
ten Olstedt och hans maka Britta,
född Fredholm;

junkt i Lund. Under
sterbo var han bla or-
skolrådet, ledamot av
mäktige, kassör i Falste
förening, inspektor
ningsföreningen och
stadens räkenskaper. N
jande är makten Maggie
kert, barn, barnbarn o

Werner Nordenstedt
lantmätare Werner
Västerås, har avlidit
85 år.

der
er
st
n
t
ö

ning dukt

skjerr kom-
igs verkstä-
rs av Nord-

den bortgångne
stifts- och lantbruk
i kommissionen fö
delning i skifteslag
i många år styrels
terås sparbank och
i Västerås. I Odd
bla innehaft befatt
striktsdeputerad sto

tekniskt och
rbete, som
de båda fö-
t. ex. bättre
issa länder
alltså ett
liksom om
roduktion
värigheter
en.

januari
deligt på
central-
torsdagen
surrätt för
a resenärer
märkte hos
sona, på att
nger "missaf"
humoratal me-

annade taget int
de tågpersonales
d för att man dä
n order att back
gerarna.
så, men först bytte
Blodprov lugs senar
promille i blodet och
chören har lokförare

AV SV

Hagberg och
anilla Bood, båda
vigdes på lörd-
aigonakyrkan.

olfskyrkan på lör-
ingenjör Göran Skatt,
all ekonomief Ber-
hans maka Kerstin,
— och Annika Sand-
holm, dotter till fram-
nen vid flygvapnet Bert
och hans efterlevande
född Grönhagen;

adoms kyrka på lördagen
Börje Spång
son till hr
hans maka
skulle ha spelats
är möjligt, att den
föräggas till 1 maj.

Seriematchen

I Norrköping mellan IFK och Gärda kom-
mer att spelas programenligt på annan-
dagen. Gärda har meddelat följande lag:
H. Abrahamsson; S. Wikander, G. Söder-
berg; R. Lindberg, Harry Johansson, El-
nar Karlsson; G. Berglund, S. Löfgren,
R. Andersson, E. Bergkvist, I. Thorn.
Troligen dyker dock Bruno Bruch, f. d.
IFK Malmö, upp som center.

Köpingsklubbarna

I fri idrott, Köpings IS och Westmannia,
ha inbjudit Sleipner från Stockholm till
en klubbmatch under

och diskut
strömningalidor.
Han flyttade ut med sina fyra
äldrar hösten 1907 och de möt-
te förutskade det elektriska
lyuset, en modernitet som då
ännu inte hade installerats
i den lilla byggnaden.
Gösta
hr Be-
aka Alfr
Stockh
och i
ubrand
dås ky-
linger
och
P

och
P
När d
na anla
ta emot
flickorna
hushåll
karna g
slöyd, al
framtid
Sågverke
ningen o
ningom o
att ta ha
res familj.

barndomsminnen. För ung-
domen står de fram vid and-
ra, för bröllopet i skolans kyrk-
sal och de första åren med bar-
nen samt där till basen för man-
nens självverkakarrivär.

Gudfruktiga och nyktra

Till Norrbysskär kom bara
arbetare som hade befunnits
duktiga och redbara vid
mönstringen. De byggs upp
ett samhällsbyggeri på gud-
fruktighet och nykterhet. Och
de fick snart rykte om sig att
kunna uppföra sig, vara snyggt
klädda och vilja ha det rent och
prydligt. (Eller som en fastlän-
ning slår fast: "norrbysskärarna
blev lite högre" och för-
resten var flickorna där "rent
högfärdiga" på trettioåttalets
danskvällar.)

Fackför

Samhög
till att b
fastland
mutförsöj
skär, där b
kom upp i
Mjök lever
byns nybygg
plats för 50
På Norrb
sig ett hand
tapp. Där
slakteri, skrä
och en telegr
sluggor och tv

Murkens kajer

Trädet i kilometerlänga kajer
har murat och några skutor
ligger halvsjunkna i natur-
hamnen mellan skären.
Av det en gång så moderna
slöverket finns bara en bit

INRIKES